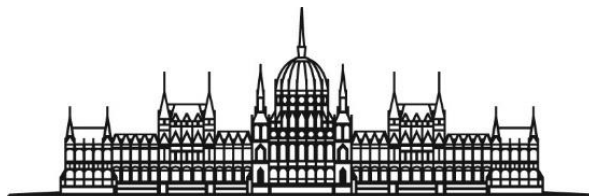

Országgyűlési Napló

*Dr. Brenner Koloman, dr. Hiller István,
Jakab István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső,
Móring József Attila, Tordai Bence*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	26559
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	26559
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	26561
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	26562
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26565
<i>Arató Gergely</i> (DK).....	26567
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	26568
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP).....	26570
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26572
<i>Rig Lajos</i> (Jobbik).....	26574
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26575
<i>Dr. Latorcai János</i> (KDNP).....	26577
<i>Németh Szilárd István</i> honvédelmi minisztériumi államtitkár.....	26579
<i>Dr. Zsigmond Barna Pál</i> (Fidesz).....	26580
<i>Menczer Tamás</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	26582
<i>Sianos Tamás</i> nemzetiségi szószóló.....	26584
<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26585
Napirenden kívüli felszólalók ismertetése:	
<i>Móring József Attila</i> jegyző.....	26586
Kérdések	
<i>Balczó Zoltán</i> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Foglalkoznak Önök érdemben azokkal a COVID oltásokkal kapcsolatos problémákkal, amiket a Magyar Orvosi Kamara Győr-Moson-Sopron megyei elnöke lakossági felhívásában tett közzé?” címmel.....	26587
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26587
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért nem oltják a szociális és gyerekjóléti alapszolgáltatásban dolgozókat és az általuk ellátott embereket is?” címmel.....	26588
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26589
<i>Varga Zoltán</i> (DK) - a miniszterelnöknek - „Miért hazudoznak ennyire nyilvánvalóan? I.” címmel.....	26590
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26591
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Miért nem fejezi be a kormány ezt a gyalázatos és káros megszorító politikát, amivel a magyar embereknek okoznak súlyos károkat, és miért nem tekintik végre partnernek a városokat?” címmel.....	26592
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26593
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd) - a pénzügyminiszternek - „Miért akadályozza a Fidesz-kormány az óriás multicégek megadóztatását?” címmel.....	26594
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár.....	26594
<i>Dr. Kállai Mária</i> (Fidesz) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Hol tart a szolnoki Csáklya úti Tisza-híd és a hozzá csatlakozó, Szandaszőlőst elkerülő út előkészítési folyamata?” címmel.....	26595
<i>Schanda Tamás János</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	26596
<i>Bana Tibor</i> (független) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért tesz különbséget ember-életek között a kormány?” címmel.....	26597
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26598
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik) - az igazságügyi miniszternek - „Miért nem támogatták a szexuális erőszaktevők és pedofilok szigorúbb megbüntetését célzó jobbikos javaslatokat?” címmel.....	26599
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	26600

Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Két éve várnak a rokkantnyugdíjasok! Mikor tesznek eleget az Alkotmánybíróság által előírt feladatoknak?” címmel	26601
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26601
Arató Gergely (DK) - a miniszterelnöknek - „Miért hazudoznak ennyire nyilvánvalóan? II.” címmel.....	26602
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26603
Ungár Péter (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Miért akadályozza a kormány a szombathelyi oltópontok létrehozását?” címmel	26604
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26605
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - az agrárminiszternek - „500.000 forint valóban kompenzálja a felbecsülhetetlen értékű természeti értékek elpusztítását?” címmel	26605
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	26606
Ovádi Péter (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszternek - „Újabb beruházások Veszprém-ben! Hogyan segíti a Kormány, hogy Magyarország továbbra is vonzó befektetési célpont legyen?” címmel.....	26607
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	26608
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Számíthatnak-e kártérítésre az elhunyt egészségügyi dolgozók családtagjai?” címmel.....	26609
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26609
Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - A közfinanszírozott fogorvosokra nem veszélyes a járvány?” címmel	26610
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26611
Bósz Anett (DK) - a miniszterelnöknek - „Miért hazudoznak ennyire nyilvánvalóan? III.” címmel.....	26612
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26612
Ungár Péter (LMP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért nem becsülik meg a közalkalmazottakat?” címmel.....	26613
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	26614
Csányi Tamás (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Mire, kire számíthatnak azok a települések, akiknek nem jutott?” címmel.....	26615
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26616
Hajdu László (DK) - a miniszterelnöknek - „Miért hazudoznak ennyire nyilvánvalóan? IV.” címmel....	26617
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	26617
Csárdi Antal (LMP) - a pénzügyminiszternek - „Miért nem igazságos az adórendszer?” címmel.....	26618
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	26619

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszdó elutasításáról	26619
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Milyen szakmai elvárásoknak nem tud megfelelni a Mocsai Lajos által vezetett Testnevelési Egyletem?” címmel	26620
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	26620
Viszonzválasz:	
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	26621
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	26622
Bejelentés helyettes válaszdó elutasításáról	26623

Korózs Lajos (MSZP) - a pénzügyminiszternek - „Két év sem volt elég a rokkant emberek kártalanítására?” címmel.....	26623
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	26624
Viszontválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	26624
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	26624
Varju László (DK) - a miniszterelnöknek - „Miért hazudoznak ennyire nyilvánvalóan? V.” címmel	26625
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	26626
Viszontválasz:	
Varju László (DK)	26626
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	26626
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	26627
Csárdi Antal (LMP) - a miniszterelnöknek - „Miért nem igazságos az adórendszer?” címmel	26627
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	26628
Viszontválasz:	
Csárdi Antal (LMP)	26628
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	26629
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	26629
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Dubajba szabad menni, de étterembe nem?” címmel.....	26630
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	26630
Viszontválasz:	
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd).....	26631
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	26631
Dr. Budai Gyula (Fidesz) - az igazságügyi miniszternek - „Mi a következménye a jogi szakvizsga jogellenes megszerzésének?” címmel	26632
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	26633
Viszontválasz:	
Dr. Budai Gyula (Fidesz).....	26633
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	26634
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mikor állnak a kisvállalkozók mellé?” címmel	26634
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	26635
Viszontválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	26636
Gulyás Gergely , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	26637
Földi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Öntsünk tiszta vizet a pohárba, ki áll az oltás mellett és ki ellene?” címmel	26638
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	26638
Viszontválasz:	
Földi László (KDNP)	26639
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26640
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hogyan áll a rákellenes terv?” címmel.....	26640
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	26641
Viszontválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	26642
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	26642
„A 2021-27 évi ciklus EU-s forrásainak felhasználásáról” című politikai vita.....	26643
Földi László jegyző.....	26643
Tordai Bence jegyző.....	26644
Dr. Ágostházy Szabolcs Imre , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	26644

Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	26654
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26657
Dr. Hörsik Richárd , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	26659
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26661
Jakab Péter , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26664
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	26666
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	26668
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	26670
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	26674
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	26679
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	26681
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	26684
Bencsik János (független)	26689
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke	26691
Balczó Zoltán (Jobbik)	26696
Nacsa Lőrinc (KDNP)	26696
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	26697
Dr. Ágostházy Szabolcs Imre , a Miniszterelnökség államtitkára	26698
Győri Enikő európai parlamenti képviselő.....	26702
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	26707
Nacsa Lőrinc (KDNP)	26712
Dr. Ujhelyi István európai parlamenti képviselő	26717
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	26722
Varga Zoltán (DK)	26725
Riz Gábor (Fidesz)	26727
Bana Tibor (független)	26731
Schmuck Erzsébet (LMP)	26733
Dr. Szakács László (MSZP).....	26736
Nacsa Lőrinc (KDNP)	26737
Balczó Zoltán (Jobbik)	26738
Csöbör Katalin (Fidesz)	26739
Dudás Róbert (Jobbik)	26740
Nagy Csaba (Fidesz)	26742
Dr. Szakács László (MSZP).....	26744
Ovádi Péter (Fidesz).....	26747
Dr. Rákossy Balázs pénzügyminisztériumi államtitkár	26749
Steiner Attila innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	26754
Ungár Péter (LMP)	26756
Dr. Szél Bernadett (független)	26759
Varga Zoltán (DK)	26761
Mesterházy Attila (MSZP)	26762
Bánki Erik (Fidesz).....	26763
Balczó Zoltán (Jobbik)	26764
Magyar Zoltán (Jobbik)	26764
Korózs Lajos (MSZP)	26766
Csárdi Antal (LMP).....	26770
Dr. Cseh Katalin európai parlamenti képviselő	26772
Dr. Ágostházy Szabolcs Imre , a Miniszterelnökség államtitkára	26773
Mesterházy Attila (MSZP)	26774
Balczó Zoltán (Jobbik)	26774
Nunkovics Tibor (Jobbik).....	26775
Dr. Varga László (MSZP)	26777
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	26782
Balczó Zoltán (Jobbik)	26784
Dr. Ágostházy Szabolcs Imre , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	26784
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	26790
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	26792
Varju László (DK)	26793
Bósz Anett (DK)	26794

Bencsik János (független)	26796
Hajdu László (DK)	26798
Varga Zoltán (DK)	26799
Az ülésnap bezárása	26802

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS IMRE államtitkár, KOVÁCS PÁL államtitkár, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, STEINER ATTILA államtitkár, MENCZER TAMÁS kül-gazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. PACSAY-TOMASSICH ORSOLYA államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. RÁKOSSY BALÁZS pénzügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
7. ülésnapja

2021. március 22-én, hétfőn

(11.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor)

Jegyzők: Móring József Attila és Tordai Bence)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 7. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatok önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Tordai Bence jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat, ezt követően körülbelül 12.15-13.45 óráig a kérdésekre, majd körülbelül 13.45-14.45 óráig az azonnali kérdések és válaszok órájára, ezután a 2021-2027. évi ciklus EU-s forrásainak felhasználásáról szóló V/15298. számú politikai vitára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, jegyző úr: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Nem akartam ma napirend előtt a járványüggyel kapcsolatban felszólalni (Németh Szilárd István: Fölösleges is!), de azt hiszem, hogy nem tehetjük meg - Németh Szilárd közbekiabálásával ellentétben nem tehetjük meg -, hogy nem a járvánnyal foglalkozunk, amikor a mai nap is arra keltünk, hogy Magyarország világszerte az elmúlt egy hét adatait tekintve a Covid miatti halálozásokban. (Németh Szilárd István: Megti a hazudozásokban!) Még egyszer elmondom, különösen a pártállami média fogyasztói kedvéért, akik erről nem értesülnek a közmédiából, a köztévéből, közrádióból, nem értesülnek a Fidesz-média különböző kiadványaiból, azt látják csak, hogy az országra a legnagyobb veszélyt a baloldal fenekedése jelenti, azt látják, hogy az országra a legnagyobb veszélyt önök szerint az jelenti, hogy néhány közéleti szereplő olyan, idézőjelben, radikális gondolatokat oszt meg másokkal, mint hogy „a család az család”.

Valójában az ország előtt álló legsúlyosabb probléma nyilvánvalóan a járvány, és erről a Fidesz-média olvasói, hallgatói, nézői nem szereznek tudomást. Nem szereznek tudomást azokról az adatokról, amiket például, ha felmegyünk az Our World in Data honlapra, tehát a Világunk Adatokban honlapra, láthatunk, hogy az elmúlt egy hétben egymillió főre vetítve Magyarországon a legmagasabb a Covid miatti halálozások száma, mindennap egymillió magyarból közel 20 veszíti az életét. Legyünk méltányosak, ez nem kizárólag magyar jelenség, néhány tizeddel lemaradva mögöttünk ott van Csehország, és az első

hatban további közép-európai és balkáni országok, de ők csak, idézőjelben, 10-15 emberéletet kénytelenek elveszíteni egymillió főre vetítve naponta.

Tehát azt látjuk, hogy a világon a legrosszabb a Covid-helyzet Magyarországon, és ha ennek az okait keressük, akkor a miniszterelnök szeptemberi nyilatkozatához kell visszamennünk, aki azt mondta, hogy a védekezés sikerét emberéletekben mérjük, és a felelősséget ezért a védekezésért a kormány és elsősorban személy szerint ő maga viseli. Ha akkor ezt a felelősséget felvállalta, akkor nem értem, hogy most miért bújnak el a felelősség elől, miért próbálják mindenki másra hárítani a felelősséget, miért nem vállalják fel, hogy hibáztak, de nem kicsit, hanem hatalmasat, és nem is egy ponton, hanem háromszor az elmúlt évek során.

Hiszen Orbán Viktor a járvány elleni első bukását akkor szenvedte el, amikor a járvány még ki sem tört, amikor az egészségügyet maradékelven kezelte és nem stratégiai ágazatként, amikor százmilliárdszámmra vonta ki a pénzeket belőle. (Dr. Völner Pál: Hazudsz!) Azt látjuk, hogy 2-3 GDP-százalékkal alacsonyabb a magyar egészségügyi költség, mint a fejlett országok vagy az uniós államok átlaga. Ez azt jelenti, hogy az elmúlt 11 évben több ezer milliárd forintot nem tettek bele az egészségügybe, és ennek a következménye az, hogy ilyen legyengült állapotban találta a járvány a rendszert, és ennek része az is, hogy nincs egészségügyi minisztérium, és hogy az EMMI élén egy tökéletesen alkalmatlan miniszter ül.

A második bukása Orbán Viktornak a második hullám idején volt, amikor azt mondta, hogy Magyarországnak működnie kell, és nem fogta azt fel, hogy a gazdaság akkor tud működni, ha megvédjük az emberéleteket. Azt hitte, hogy ez egy vagy-vagy játék, és ezért késlekedett az intézkedésekkel, ezért volt már a második hullámban is dobogós helyen Magyarország a halálozások tekintetében. (Dr. Völner Pál: Megint hazudsz!)

És a harmadik bukását Orbán Viktor akkor szenvedte el a járvánnyal szemben, és akkor szenvedtük el mindannyian, amikor azt hitte, hogy csak azért, mert szépen lassan elkezdnek csordogálni a vakcinák, azért nem fog ez a hullám már komoly gondokat okozni, ezért nincs is szükség érdemi intézkedésekre. Látjuk, hogy a vakcina önmagában nem ment meg, ahogy a használaton kívüli lélegeztetőgép sem ment meg senkit. A járvány elleni intézkedések halogatásának és gyengeségének és amatőrizmusának a következményei szemmel láthatóak. Ma már nem nagyon van Magyarországon olyan ember, akinek a családi, baráti körében nincsen egy Covid-halott, vagy valaki, aki nagyon súlyos tünetekkel esett át a válságon vagy ezen a betegségen.

Úgyhogy Orbán Viktornak, ha tartja magát a szeptemberi vállalásához, akkor személyesen és kormánya vezetőjeként is vállalnia kell ezt a felelősséget. (Dr. Rétvári Bence: Most fenyegetőzik?) Nem fogom azt követelni, hogy mondjon le, mert ilyen időkben ne mondjon le a miniszterelnök, és ő amúgy is előbb

mondana le az életéről, mint a hatalomról, de mondjuk, akkor legalább mentse fel, mentse fel Kásler Miklóst! Az ő hiánya a védekezésben nem fog senkinek sem feltűnni, hiszen eddig sem játszott érdemi szerepet, és legalább akkor ennek a felelősségnek valamelyest meg tudnának felelni. Kíváncsian várom a reakciójukat. Köszönöm szépen.

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A kormány nevében az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ami az egészségügyi költségvetéseket illeti, csak azt a tényt hadd mondjam el önnek, hogy 2010-hez képest, tehát azokhoz képest, akikkel ön összeállt, 915 milliárddal több jut az egészségügyre; és akkor még nem beszéltünk azokról a rendkívüli kiadásokról, amelyek a járvánnyal kapcsolatban merültek fel.

Ami a statisztikákat illeti: minden koronavírussal kapcsolatos statisztika nyilvános; az ön által hivatkozott nemzetközi összesítések, ezek Magyarországra vonatkozó részei azért készülhetnek el, mert a magyar hatóságok ezt közzéteszik. A statisztikákkal kapcsolatban azt azért hozzátenném, hogy máshogy vezetnek ezeket a statisztikákat egyes országokban, például nem mindenhol számolnak el minden egyes, koronavírussal összefüggésbe hozható halálesetet. Ezt önök is nagyon jól tudják, ettől függetlenül azt látom, hogy vadásszák azokat a statisztikákat, amelyekről azt állítják, hogy Magyarország a legrosszabban teljesít. Ezzel nem minket sértenek, hanem azokat az egészségügyi dolgozókat, akik egy éve a frontvonalban küzdenek.

Az pedig egészen méltatlan, hogy egy olyan egészségügyi szakembert sérteget hétről hétre, akinek több évtizedes gyógyítási tapasztalat van a háta mögött, és több emberéletet mentett meg egymaga, mint az önök frakciói összesen. Egészen méltatlan! (*Z. Kárpát Dániel: Milyen szakmai érvek...*)

Sajnos ettől függetlenül a harmadik hullám erőteljesen tombol Európában, és erőteljesebben tombol, mint akár csak az első vagy a második. A szükséges védőfelszerelések, lélegeztetőgépek rendelkezésre állnak, ugyanakkor az egészségügyi intézményekre és az egészségügyi dolgozókra nagyon nagy teher nehezedik. Köszönetet szeretnék nekik mondani azért, mert egy éve helytállnak a legnehezebb helyzetekben is.

Mint ismert, a kormány egy héttel meghosszabbította a korlátozó intézkedéseket. Ez azt is szolgálja, hogy az egészségügyi rendszerre nehezedő nyomás ne legyen magasabb a következő napokban, minél előbb csökkenni tudjon, és ebből a szempontból kulcsfontosságú az oltási program is.

Komoly fegyvertény, hogy az elmúlt héten meghaladtuk a másfél milliós számot, több mint másfél

millió ember kapta meg az oltást Magyarországon. A következő napokban ez a szám tovább növekszik majd.

Hogyha igaz lenne, amit önök állítanak az oltási programról, akkor nem olthattak volna be félmillió magyar embert tíz nap alatt. És ha megfogadtuk volna, amit maguk követeltek a vakcinákkal kapcsolatban, akkor több százezerrel kevesebb magyar ember kapta volna meg a vakcinát.

Hallom azt is, hogy vannak javaslatok az oltópontokkal kapcsolatban. A miniszterelnök is elmondta, most is elmondjuk: nem oltópontból van hiány, hanem vakcinából. Úgyhogy, ha javasolhatunk valamit, ha szeretnének valamit tenni a járvány ellen, akkor keressék fel brüsszeli barátaikat, és most kivételesen ne az országot jelentsék fel, hanem gyakoroljanak nyomást rájuk, hogy legalább azok a szállítmányok érkezzenek meg időben, amelyekre leszerződtek. A kormány majd időközben gondoskodik arról, hogy a kieső mennyiségeket más forrásból pótoljuk.

És amikor az egészségügyi terhelést számonkéri az egészségügyi vezetésen, nem tudom nem felhozni, hogy pár héttel ezelőtt önök azonnali nyitást követeltek. A harmadik hullám elején. Ezt akarta az MSZP, ezt akarta a Momentum, és ezt akarta a Jobbik is. (*Z. Kárpát Dániel: Konzultációt akartunk!*) Ezek után meglehetősen képmutatás az egészségügyi vezetést hibáztatni. Ha önökre hallgatunk, akkor egész biztosan többen haltak volna meg.

És még egy dologra hadd emlékeztessenem önt: nem is olyan rég ön feleslegesnek ítélte a lélegeztetőgép-beszerzéseket, több alkalommal is. Erre eltelik egy kis idő, és a lélegeztetők ügyében kéri számon a kormányt. Nem érzi az óriási képmutatást ebben, képviselő úr?

Nos, azon senki nem lepődik meg, hogy egy ellenzéki párt kritizálja a kormányt, de legalább egy hónapig próbáljanak meg következetesek lenni, akkor nem lógna ki a hatemeletes lóláb, ami arról szól, hogy önöknek már csak a választási kampányon jár az eszük. Ezért hagynak figyelmen kívül bármilyen szakmai, méltányossági és emberi megfontolást, és ezért támadnak csípőből mindent, ami a kormány döntéséhez kötődik. De ezzel az a baj, tisztelt képviselő úr, hogy ezzel a járványügyi védekezést gyengítik.

Ez nagy baj, de ezzel együtt is azt gondolom, hogy ez az ország a baloldali aknamunka ellenére is meg fog birkózni a járvánnyal, sikerülni fog, önök nélkül is sikerülni fog. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, az LMP képviselője: „Aktuális ügyekről” címmel.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mai napon is azzal kezdem a napirend előtti felszólalásomat, hogy tisztelettel megköszönöm

a munkáját mindenkinek, aki a magyar emberek egészségének és biztonságának megőrzésén dolgozik ilyen nehéz időkben.

Ugye, a mai napon, hallhattuk a tervezett napirendet, igen nagy jelentősége lesz, hogy az LMP indítványára és amúgy az ellenzéki képviselőtársak javaslatára az Országgyűlés elé kerül egy rendkívül fontos kérdés: itt a következő időszakban sok ezermilliárdnyi fejlesztési forrás érkezik majd az Európai Unióból, és a kormány elmulasztotta, hogy erről a kérdéstről egy érdemi szakmai-társadalmi párbeszédet kezdjen, és hogy az Országgyűlés vitatkozzon vagy vitát folytasson erről.

Rendkívül fontos annak ellenére, hogy most egy rendkívül nehéz helyzetben vagyunk, gyakorlatilag a járvány legnehezebb időszakában, nagyon fontos, hogy már most beszéljünk ezeknek a forrásoknak a felhasználásáról, több okból is. Egyrészt borzalmasan komoly kihívásokkal szembesül az ország és az egész nemzet, illetve van egy időpés. Tehát konkrétan április elején Magyarországnak le kell jelenteni az ezzel kapcsolatos terveit, az ezzel kapcsolatos elvárásait, és a kormány ebben a kérdésben sem tette meg, ami a kötelessége lett volna, nem készített részletes terveket, és azt nem hozta be az Országgyűlés elé, ezért az ellenzék volt kénytelen ezt a lépést megtenni.

Ugye, konkrétan milyen kihívásokkal nézünk szembe? Az látható, hogy a lassan 11 éve regnáló Orbán-kormány nem volt képes biztosítani azt, hogy a hatalmas európai uniós forrásokat hatékonyan tudja felhasználni az ország. Ugye, jellemzően a korrupció melegágya lett, saját holdudvarukat hizlalták vele, torzították a gazdasági szerkezetet, és párhuzamosan elmulasztották Magyarországot felkészíteni a XXI. század kihívásaira.

Azt is elmondhatjuk, hogy a kormány, szintén a rossz minőségű kormányzásból kifolyólag rengeteg rendszerproblémát tol maga előtt, és ezeknek jelentős része most, a járványügyi helyzetben, a válság alatt a felszínre került. Itt nagyon sok komoly ellátórendszer, közműrendszer, infrastruktúra-rendszer egyszerűen az összeomlás szélére került.

Azt is el kell mondanunk, és erről nyilván nagyon sokat fogunk még vitatkozni, hogy a kormány válságkezelése gyakorlatilag megbukott, és ez is csak növeli a válságot, növeli a krízist, és növeli azt a problémahalmazt, amivel szembe kell néznie az országnak.

Az is teljesen világos, majdnem mindenki számára - a kormánynál ez a felismerés még nem jelent meg -, hogy látva azt, hogy milyen károkat okozott ez a gazdasági válság nemcsak Magyarországnak, egész Európának, egészen más gazdaságpolitikában kell gondolkodnunk, tehát nem mehetünk tovább úgy a járvány után a gazdaságpolitikában sem, ahogy eddig. És ezt, nagyon jó lenne, ha a kormány is végre felismerné, és ez megjelenne a cselekedeteiben.

Mi úgy gondoljuk, hogy most kell elkezdenünk, most kell olyan érdemi döntéseket, döntés-előkészítéseket végeznünk, hogy valóban felkészüljünk a XXI. század kihívására, alkalmazkodni tudjunk az éghajlatváltozás, környezetpusztítás kockázataira,

és valóban olyan gazdaságpolitikát, olyan patrióta gazdaságpolitikát kell megalapoznunk, ami egy kiegyensúlyozott területi fejlődést hozhat maga után, és végre a tragikus méretű, több százezer magyar embert érintő elvándorlás után, mindenki a szülőföldjén tud boldogulni.

Ehhez ugyanakkor egész más szemléletet kell tudni érvényesíteni a kormányzásban, teljesen más módon kell eljárni, mint ahogy ezt a magát nemzetinek hazudó kormány teszi. Erről csak néhány részletet mondanék. Ugye, látható, hogy 2010 óta döbbenetes mértékű lett az elvándorlás, és amikor erről vitatkozunk itt az Országgyűlésben, akkor nemes egyszerűséggel a magát nemzetinek mondó kormány tagjai azt fejtegetik, hogy nincs itt semmi probléma, csak működik a közös munkaerőpiac. Mi ezzel szemben azt mondjuk, hogy olyan politikát kell folytatni, hogy mindenki a szülőföldjén tudjon boldogulni.

Azt is elmondhatjuk, hogy a Fidesz gyakorlatilag nagyhatalmak zsoldjában áll, és most egy ilyen súlyos járvány idején is arra használja a magyar adófizetők pénzét, hogy Kína tovább erősítse gazdasági dominanciáját, hegemoniáját és befolyását. *(Németh Szilárd István: Húha!)* Mi pedig azt mondjuk, hogy olyan jellegű gazdaságpolitikát kell felépítenünk, ami által a legfontosabb igényeket helyi termeléssel vagy a regionális együttműködéssel lehet kielégíteni, nem pedig tömegtermékek távoli kontinensekről történő ideszállításával.

Azt is el tudjuk mondani, hogy ez a kormány gyakorlatilag egy ilyen összeszerelő üzemmé degradálta az országot, kiszolgáltatott helyzetben tartották, alacsony pénzért dolgoztatták a munkavállalókat; ugye, ennek is lett a következménye a tragikus méretű elvándorlás. Mi pedig a magas hozzáadott értékű munkahelyekben hiszünk, és a jól képzett és jól megfizetett magyar szakemberekre... *(Németh Szilárd közbeszól.)* Államtitkár úr egy kicsit türelmetlen, ezt én is érzékelem, de kénytelen lesz meghallgatni a mondanivalómat. Tehát mi a jól megfizetett, megbecsült magyar munkavállalókra tudjuk csak elképzelni az ország felemelésének a programját.

És ugye, a Fidesz nem volt képes csökkenteni a területi különbséget, a leszakadó régiókat nem volt képes közelíteni, továbbra is négy magyar régió az Unió húsz legszegényebb térsége között van.

(11.20)

Mi azt mondjuk, hogy ezen végre változtatni kell. Ilyen módon kell tudni felhasználni a fejlesztési forrásokat, és az ország fejlődése csak úgy képzelhető el, hogy a legnehezebb helyzetbe került periférikus térségekről sem mondunk le, ahogy ezt önkök megtették, és a legkisebb településeknek is meg kell adni a jövőt.

Még engedjenek meg annyit, hogy az egyik legfontosabb közszolgáltatás, a vízszolgáltatás terén pedig gyalázat, amit önkök műveltek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Gyakorlatilag a legfontosabb közszolgáltatás, az egészséges ivóvíz

biztosítása is már veszélybe került önök miatt, és erre azért különösen fontos felhívni a figyelmet (*Az elnök többször csenget.*), mert ma van a víz világnapja. Köszönöm szépen, elnök úr, a türelmét. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében az elhangzottakra Orbán Balázs államtitkár úr fog válaszolni.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Engedje meg, hogy egy általános megjegyzéssel kezdjek, és az ön általános geopolitikai megjegyzésére reagáljak.

Zajlik egy vita a világban, hogy merre tart a világrend, vajon tényleg egy világrend nélküli világrendbe érkezünk-e el, vagy egy bipoláris világrend, egy új hidegháború korszakához kell hozzászoknunk az ilyen kis- és közepes méretű országok esetében is, mint Magyarország.

Ez a vita zajlik; senki nem lát a jövőbe. Az teljesen egyértelmű, hogy önök ebben a vitában konkrét álláspontot foglalnak el. Önök hátat fordítanak a keleti országoknak, hátat fordítanak a feltörekvő országoknak, például Kínának és például Oroszországnak. Lelkük rajta! Ez egy geopolitikai konfliktus vagy geopolitikai vita, aminek itt az Országgyűlésben helye van.

Azért egy dologra felhívnom a figyelmet: arra, hogy a keleti nyitás ellen, mondjuk, Kína ellen politikai értelemben uszítani, és azt mondani, hogy Magyarország zárkózzon el a keleti országoktól, miközben - ahogy Dömötör államtitkár úr is egy felszólalással előbb elmondta - jelen pillanatban azért tudunk a második helyen állni az áttoltottsági ranglistán az Európai Unióban, mert keleti vakcinákat is használunk, szerintem ez több mint felháborító. (*Közbeszólások az LMP padsoraiból.*)

Gondoljon bele, hogy a tetteinek, a szavainak milyen jelentősége van! Ezekkel a geopolitikai álláspontokkal folyamatosan ássa alá az ország keleti kapcsolatait, ássa alá a vírus elleni védekezést, mert nem értünk egyet (*Dr. Keresztes László Lóránt: Ne hazudj! - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból. - Az elnök csenget.*) Tordai Bencével, mi azt gondoljuk, hogy az oltás a megoldás. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Tehát a vírus elleni védekezésben az a kulcsfontosságú, hogy minél több biztonságos oltóanyag álljon rendelkezésre, minél nagyobb mennyiségben. (*Dr. Keresztes László Lóránt: Mindig elmondtuk, államtitkár úr! Nem erről beszélék! - Zaj. - Az elnök csenget.*) És amikor ön folyamatosan itt az Országgyűlésben a keleti kapcsolatok ellen agitál, akkor ezt a tevékenységet, ezt a nemzetstratégiai célt ássa alá. (*Dr. Völner Pál: Oltás!*)

A második kérdés: a gazdasági teljesítmény. Természetesen minden kritika jogos, ez az ellenzék szerepe, de azért egy dolgot a figyelmébe ajánlanék, mert azért itt is van egy általános mérce. Van az uniós tagállamok között egy rangsor, hogy hogyan küzdünk a

koronavírus ellen, hogyan küzdünk a gazdasági válság hatásai ellen. (*Tállai András: Hercsik István!*) Itt az látszik, hogy ha a bruttó hazai termék változását 2020-ban nézzük, miközben az uniós átlag több mint mínusz 6 százalékos visszaesés, Magyarország tizennegyedik helyen áll; jobban szerepel, mint az uniós átlag, 5 százalékkal. Spanyolország, Olaszország 10 százalékos körüli eredményeket produkál.

Ha a következő évre és az azt követő évre vonatkozó növekedési kilátásokat nézzük, akkor pont fordított a helyzet. Az Unió szerint Magyarország sokkal jobban fog a gazdasági válság hatásai ellen küzdeni '21-ben, '22-ben. Sokkal eredményesebben! Ellentétben azzal, amit ön elmondott, az uniós átlag erre az évre és a következő évre 3,7 és 3,9 százalék, és az Európai Unió, ami velünk szemben sosem volt kifejezetten megengedő, hanem megszorító, legalábbis ezekben az előrejelzésekben, bőven 4-5 százalékos közötti gazdasági növekedéssel számol.

Mindemellett szintén kulcsfontosságú a munkanélküliségi adat. Azt is a figyelmébe ajánlanám, ott is egy uniós átlagot hoznék ide: 7,3 százalékos, miközben Spanyolország, Görögország, Olaszország, Svédország 8-9-15-16 százalék, a magyar adat pedig 4,1 százalékos. Tehát amikor minden kritikát elfogadunk, meg természetesen az ellenzéki pártoknak az a szerepe (*Arató Gergely, nevetve: Arról vagytok híresek! - Derűtség és közbeszólások az ellenzéki padsorokban - Az elnök csenget.*), hogy kritikát fogalmazzanak meg, de amikor ezek a kritikák nem a tényeken állnak, és nem a valóságról rugaszkodnak el, akkor ott komoly probléma van.

Az uniós források felhasználásával kapcsolatban pedig fogunk sokat vitatkozni a mai napon. Én örülök annak, hogy a következő időszakra vonatkozó költségvetésnek az egyik legnagyobb hasznélvezője lesz Magyarország, mind a 2021-27 közötti költségvetésben, mind az úgynevezett uniós helyreállítási alapban.

S engedje meg, hogy végül a kilenc prioritási tengelyt elmondjam önnek, amiben mi is gondolkodunk. Nagy átfedések vannak a programok tekintetében aközött, amit ön elmondott, meg amit ezek a prioritási tengelyek RRF ügyében tartalmaznak. Demográfia; köznevelés; egyetemek megújulása; felzárkózó települések; vízgazdálkodás; fenntartható, zöldközlekedés, energia, vagyis a zöld átállás; körforgásos gazdaság; digitalizáció; egészségügy.

Tehát mielőtt ezeket a programokat ön a napi pártpolitikai adok-kapok mocsarába lehúzná, azt szeretném kérni, hogy inkább gondolják át, hogy önöknek mik a prioritásaik, és ha van egyezőség - szerintem van egyezőség (*Arató Gergely közbeszól. - Az elnök csenget.*) -, akkor támogassák a kormány ez irányú politikáját. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orbán Balázs államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a DK frakcióvezető-helyettese, képviselő úr, Arató Gergely: „Orbán Viktor esete a valósággal” címmel. Öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Hadd kezdjem azzal, hogy mindannyiunk nevében beszélek, amikor azt mondom, hogy köszönettel tartozunk az egészségügyi dolgozóknak, akik ma az erejük megfeszítésével küzdenek egy olyan helyzetben, amikor a kormány lényegében nemzeti katasztrófába vezette az országot.

Hiszen ez a kormány arra sem képes, hogy a valósággal szembenézzen! Idézni fogok az önök örömeire Orbán Viktortól néhány idézetet. 2020. szeptember 12-én a Magyar Nemzet című propagandakiadvány alapján azt nyilatkozta, hogy most a védekezés sikerét a halálesetek, illetve a megmentett életek számában tudjuk mérni.

Tudják, mi a helyzet a halálesetek számával? Az elmúlt héten Magyarországon halt meg lakosságárányosan a legtöbb ember az egész világon, 192 ország közül. Így tudják önök megmenteni az életeket. A helyzet négyszer súlyosabb, mint az Európai Unióban, és háromszor súlyosabb, mint Olaszországban, amit gyakran emlegetünk mint rémítő példát. Ha a védekezés annyira lenne sikeres Magyarországon, mint Olaszországban - még egyszer mondom, Olaszországban -, akkor ezek közül az emberek közül 860-at meg lehetett volna menteni a közül az 1310 ember közül, akik a múlt héten Magyarországon elhunytak koronavírusban.

Tavaly szeptember 16-án a miniszterelnök a Facebookon azt mondta: „Mindenki megnyugodhat. Ha elkapja ezt a betegséget, meg fogjuk gyógyítani.” Azóta, mióta elhangzott ez a nagyképi nyilatkozat, 18 ezer honfitársunk hunyt el. Összehasonlításként: Ausztriában, ami állítólag a labor, amit követünk, 9 ezren haltak meg ez alatt az idő alatt. Minden második magyar ember, aki meghalt az elmúlt hónapokban, életben maradt volna, ha osztrák színvonalú lenne a védekezés.

December 18-án a miniszterelnök azt mondta: „Ma egy átlagos, országos, egy hét alatt történő teljes átoltásnak a feltételei megvannak. Ha egy hétvége alatt kellene mindenkit beoltani, arra képesek lennénk.” És mi a valóság? A március 6-7-ei hétvégén 74 ezer ember beoltását sem tudták megoldani, káoszba fulladt az oltási terv vagy annak a hiánya.

Február 12-én azt mondta Orbán Viktor a Kossuth Rádióban, ismét szó szerint idézem: „Ha néhány száz vakcina leesik egy teherautóról, ott kell lennie egy magyar portyázónak, aki ezt elkapja.” Ehhez képest az igazság az, hogy önök 1 millió 700 ezer Moderna vakcinát meg sem rendeltek az európai uniós keretből. (Dr. Völner Pál, Dömötör Csaba: December! December!) És itt lehet mondani mindenféle fiktív számokat, hogy az mikor érkezne (Dr. Völner Pál: Decemberben!), de a valóság az, hogy amit meg sem rendelnek, az biztosan nem fog megérkezni; azt majd megkapják a dánok, a németek, a franciák, akik kérték! (Dr. Völner Pál: Goebbels vagy!)

Orbán Viktor március 14-én azt mondta, ismét idézem: „Megvagyunk, és nem segítséget fogunk kérni külföldről, hanem inkább segítséget adunk majd.” Miközben a Magyar Orvosi Kamara megyei szervezeteinek információja szerint ma már arról kell

dönteni a kórházakban, hogy kit raknak lélegeztetőgépre és kit nem. Mert nem a gép a kérdés, hanem az, hogy van-e hozzá ápoló és van-e hozzá orvos. Önök 4 ezer egészségügyi dolgozót üldöztek el a járvány közepén. Ezek után ez a helyzet alakult ki.

(11.30)

Múlt vasárnap a miniszterelnök azt mondta rádióinterjújában, hogy „láttam már novemberben, hogy nagy baj lesz”. Megjegyzem, novemberben is nagy baj volt, abban a hónapban is háromezren haltak meg, de ha valóban novemberben látta a miniszterelnök, hogy nagy baj lesz, akkor miért kezdtek el februárban nemzeti konzultációt a nyitásról?

Múlt héten a parlamentben a miniszterelnök azt válaszolta a kérdésekre, hogy Brüsszel rendeli meg, szállítja le, osztja szét - már a vakcinát -, és nem azért halad lassabban az oltás, mert ne lenne megszervezve, hanem mert nincs vakcina. (Közbeszólások: *Így van!*) Tisztelt Államtitkár Urak! Az uniós szabályok szerint a magyar kormány rendeli meg, szállítja le és osztja szét a vakcinát. (Közbeszólások a kormánypárti sorokból: *Már beismerték, hogy nem.*) És 600 ezer vakcina van a raktárakban, amit önök nem adnak be. Ez így sikerült önöknek. (Közbeszólás a kormánypárti sorokból: *Az a másodikra kell.*) Előre szólok, hogy ne fáradjanak a válaszban olyasfajta hazugsággal, hogy mi a vírusnak drukkolunk. Ha így lenne, akkor csöndben maradnánk, és néznénk, hogy önök hogy bénáznak. Éppen ezért szólunk, hogy fejezzék be a sikerpropagandát, és végre kezdjenek el érdemben dolgozni és életeket menteni.

A Demokratikus Koalíció képviselői ma minden kérdésükben szembesíteni fogják a kormányt egy-egy hazugsággal. Most itt a lehetőség a beismerésre (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) és arra, hogy végre a védekezéssel foglalkozzanak.

Várom a kijelölt államtitkár úr gyalázkodását, meg kell szolgálni a vérdíjat (Az elnök ismét csenget.), azt a sokmillió jutalmat, amit akkor kaptak, amikor egyébként a munkájukat elvesztett emberek (Közbekiáltások a kormánypárti sorokból: *Te gyalázkods! - Lejárt az idő!*) és a kisvállalkozások, azok jövedelem nélkül nyomorognak. Köszönöm szépen. (Közbeszólások: *2010-ben lejárt az idő! - Ne ordíts!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Egy dologban értünk talán egyet, bár ebben sem vagyok biztos, hogy a járvány elleni küzdelem eredményessége az oltási program eredményességén múlik. Ezért is komoly fegyvertény, hogy a múlt héten meghaladtuk a másfél milliós számot, már több mint másfél

millió magyar ember kapta meg az oltást, és a következő hetekben ez a szám tovább nő majd.

Most ön utalt a brüsszeli vakcinabeszerezésekre. Ugye, Brüsszel azt mondta, hogy hónapokon belül el kellene érniük a 70 százalékos átoltottságot. Ehhez képest - mondom önnek, hogy - most 8,87 százalékos az Európai Unió átoltottsági átlaga. 70 százalék helyett 8 százalék! A magyar több mint 16 százalék, tehát a miénk dupla annyi, mint az uniós átlag, és erre mondja ön, hogy összeomlás. Ha a magyar összeomlás, akkor mondja már meg, hogy az európai, az mi! Legyen szíves megmondani!

Tényleg nem tudunk arra szavakat találni, hogy önök olyan vakcinaszállítmányt kérnek számon a kormányon, ami decemberben érkezett volna meg. Érti, ember?! Decemberben! Ha a decemberi szállítmányokra vártunk volna (*Közbeszólások.*), addig emberek haltak volna meg. Önök ezért kampányolnak. Térjenek már észhez! (*Közbeszólások.*) Az oltási program Magyarországon eredményesen halad, másodikak vagyunk az uniós rangsorban, ehhez képest a baloldal folyamatosan gáncsolja az oltási programot. Időről időre kikérik maguknak, de nem telik el úgy nap, hogy ne derülne ki ennek valamilyen bizonyítéka.

A napokban például a XVIII. kerületi polgármester állt ki azzal, hogy a kerületben senkinek nem kell a kínai vakcina. Senkinek nem kell. Aztán már órákon belül kiderült, hogy a helyiek nem is tudtak róla, hogy van lehetőség arra, hogy vakcinát kapjanak. Így bukott le a baloldal a legújabb szabotázsakcióval (*Zaj, közbeszólások.*), és utána még megpróbálják az egészet a kormányhivatalra kenni. Gyalázat! Főleg, hogy ez nem elszigetelt eset, van olyan település, ahol a korábbi baloldali képviselőjelölt, aki egyébként háziorvos, megtagadja az oltások beadását, mert neki ez a meggyőződése. Így már értjük, hogy ez a hatása azoknak a leveleknek, amit háziorvosoknak küldtek DK-sok azzal, hogy ne adjanak be egyes vakcinákat. És ha ez nem lenne elég, akkor aláírásokat is gyűjtöttek egyes oltóanyagok ellen, sőt egy ponton még azt az állásfoglalást is közzétették, hogy tiltsanak be egyes vakcinákat Magyarországon. Gyalázat! És a médiában is futtatják az oltásellenes turnét.

Tehát semmi más nem történt egyébként, mintsem hogy a korábbi elemzői elszólásnak megfelelően megpróbálják aláásni Magyarországon az oltás elleni (*sic!*) bizalmat. És ezek után képesek azt mondani, hogy nem is oltásellenesek! Olyan produkció ez, ami még az őszi frakcióülésre is befért volna. Feltéve, de nem megengedve, hogy az a forgatókönyv teljesült volna, amit önök erőltettek, akkor nem állnánk így az oltási programban. A mostani oltási görbe megközelíti az 1,6 milliót, ennyien kaptak Magyarországon oltást. (*Zaj, közbeszólások.*) Ennyi embert oltottak be. A képzeletbeli Gyurcsány-görbe ennél sokkal alacsonyabban fut, ha az érvényesülne, akkor kevesebb mint egymillió embert oltottak volna be Magyarországon. A különbség közel 600 ezer ember, ennyivel kevesebb magyarnak lenne most vagy rövidesen védettsége, ez katasztrófa lenne. Jó lenne, ha felismernék, már ha

nem tudják egyébként is nagyon is jól, hogy amit művelnek, az emberéletekbe kerül, ha hazardíroznak, akkor legalább vállalják érte a felelősséget!

És még egy eseményre szeretnék reagálni, ha már itt vagyunk. Ön utalt a médiára, megint csak sértegetve egyes médiumokat. A DK politikusa, Vadai Ágnes a napokban a ruandai eseményekkel párhuzamot vonva fenyegetett meg egy újságírót. Mint ismert, Ruandában több százezer ember esett áldozatul a népirtásnak. (*Zaj, közbeszólások.*) Azon túl, hogy egy ilyen párhuzam rendkívül ízléstelen, jól mutatja, hogy az újságírók fenyegetése a baloldalon nem elszigetelt eset, mert nem olyan rég a Momentum elnöke arról beszélt, hogy eltöltana újságírókat. Na, így versenyznek a Gyurcsány-fiúk és -lányok azért, hogy a főnöknek tetszen a produkció, aki egyébként azzal fenyegetett, hogy földönfutóvá tesz olyanokat, akik nem értenek vele egyet.

Ha ezek a fenyegetések egy kormánypárti politikustól hangoznának el, akkor maguk már letapasztott szájjal balhéznának itt az ülésteremben, külföldről pénzelt aktivisták már tüntetéseket szerveznének, és valamelyik nagy liberális nemzetközi tévéadó már rég beszámolt volna róla, és egyébként is rendkívüli elemzés született volna arról, hogy mekkorát romlott a magyar sajtószabadság. De most önök mondják, és csend van. Csend van. (*Zaj.*) Annyira csend van, hogy szinte a tücsökciripelést is hallani.

A kétszínűség ezen nagyságrendjét már megszoktuk, de egyet azért kérünk, hogy ezek után ne oktassanak demokráciából, mert önök semmit nem változtak 2006 óta, ahol az ilyen fenyegetéseket egyébként a gyakorlatban is alkalmazták. Nem fogjuk hagyni, hogy még egyszer megtegyék! Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP frakcióvezető-helyettese, Harangozó Tamás képviselő úr: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Idézek: „Magyarország a védekezés sikerét emberéletekben méri.” Ezt Orbán Viktor mondta 2020. szeptember 4-én. A mai nappal 18 451 fő hunyt el Covidban Magyarországon. 11 276 embert ápolnak kórházban, és 1340 honfitársunk van lélegeztetőgépen. Az elmúlt egy hét statisztikai alapján a lakosságátlagos halálozások száma sajnos Európában az egyik legrosszabb.

Ezen objektív számok alapján a magyar kormány járvány elleni védekezése még Orbán Viktor saját mércéje szerint is szomorú és tragikus kudarc. Semmi sem indokolja tehát a kioktató, leereszkedő, önfényező kommunikációjukat. Inkább szerénységre és a politikájuk megváltoztatására lenne szükség, képviselőtársaim.

„A gyenge forinttal tulajdonképpen ellopják a pénzt az emberek zsebéből, mivel a bérből, fizetésből

és egyéb járulékból élők gyengébb forint esetén kevesebb, amit tudnak megvásárolni a boltokban, a nyugdíjasok juttatása is kevesebbet ér. A gyengébb forint egyértelműen ellentétes az emberek érdekével, a gyengébb forint gyengébb államot jelent, gyenge forintot csak gyenge emberek akarhatnak.” Ezt Orbán Viktor mondta, mikor 264 forint volt az euró. Jelenleg egy euró közel 370 forintba kerül. Orbán Viktor és jobbkeze, Matolcsy György árfolyam-politikája még Orbán Viktor saját mércéje szerint is súlyos, tragikus kudarc. Semmi sem indokolja tehát az önfényező, lekezelő, pökhendi kommunikációjukat, inkább a politikájuk átgondolására, megváltoztatására lenne szükség ezen a területen is.

„Az állam nyereszkesedik a magasabb üzemanyagárakon, a Fidesz szerint vagy a jövedéki adót kell drasztikusan, 20 százalékkal csökkenteni, vagy a benzin áfáját.” Ezt szintén Orbán Viktor mondta, amikor 236 forint volt egy liter üzemanyag. Ma a benzin átlagára 435 forint. „Az államadósság nem közgazdasági probléma, hanem egy ellenség, amelyet ha nem győzünk le, az ellenség győz le minket.” Ezt is Orbán Viktor mondta a 2010-es kormányváltás után, amikor 80,2 százalék volt az államadósság. Ez tavaly év végére 81,2 százalék lett.

(11.40)

Mindkét területen a saját mércéjük szerint is kudarcot vallottak, semmi sem indokolja tehát a lekezelő, kioktató, pökhendi kommunikációjukat. Inkább szerénységre és a politikájuk átgondolására lenne szükség.

Orbán Viktor múlt pénteken a Kossuth Rádióban azt mondta, azt üzent a magyar kis- és középvállalkozóknak, családoknak, fiataloknak, hogy tartsanak ki, bízzanak benne, majd jó lesz. De ez nem kitartás és bizalom kérdése. Tessenek végre megérteni, hogy segítség nélkül nem bírják tovább! Önöknek kell változtatni. Miért nem érdemel annyit egy magyar kis- és középvállalkozó, mint a multik vagy az oligarcháik? Miért akarják elhíttetni a magyar emberekkel, hogy nekik nem jár támogatás, segítség, még csak annyi sem, mint a szlovák, a cseh, a lengyel vagy az osztrák polgártársaiknak? Miért hazudnak nekik? Jár az, csak nem jut, mert önök ezermilliárdokat költenek teljesen más célokra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Kormányparti, Kormányzati Szereplők itt a teremben! Azt kérjük önöktől, hogy változtassanak a politikájukon - most. Változtassanak a rossz döntéseiken - most! Először is állítsák le az esztelen pénzköltéseket, másodsorban ezt a pénzt csoportosítsák át, és azonnal adják meg a 80 százalékos bértámogatást a munkavállalóknak, hogy túléljenek a cégek is és az emberek is! Adjanak vissza nem térítendő pénzügyi támogatást a magyar kis- és középvállalkozó-szektornak, amely egyébként még tavaly felélte, ha még volt is megtakarítása, most már csak az adósságot görgeti maga előtt. Adjanak 100 százalékos táppénzt a beteg embereknek! Adjanak dupla gyeset és

gyesetet a családoknak! Csökkentsék az üzemanyag jövedéki adóját, ha ezt tartják jó megoldásnak! Állítsák meg a forint gyengülését, az árak elszabadulását! Csökkentsék az egyetemisták tandíját, és adjanak legalább havi százezer forintot a munkájukat elvesztett embereknek! És fogjanak össze az önkormányzatokkal! A biztonságos oltási programnál fontosabb dolog a jelen napokban nincs. Aki ezt akadályozza, az nem hibát, hanem bűnt követ el. Kérjük, ne tegyenek többet ilyen, közös hazánkért, Magyarországért! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harangozó képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hogy hova vezet a baloldali kormányzás, és hogy milyen az, amikor valójában a baloldali kormányzás a valósággal találkozik, annak pont tegnap volt a 12 éves évfordulója, amikor a Gyurcsány Ferenc vezette kormányzat oly mértékben elvesztette mindenfajta támogatottságát, társadalmi, politikai, gazdasági, hogy megbukott, végérvényesen megbukott, mert Magyarország történetének egyik legsikertelenebb és legkudarcosabb kormányzása volt a Gyurcsány-kormány az időszeke. Emlékezhünk, 12 éve is válságkezelés volt, de annak a válságnak az elsősorban kiváltó oka pontosan Gyurcsány Ferenc és a baloldali kormány volt. Ezért vettek el válságkezelésre hivatkozva az emberektől pénzt, ezért vettek el az orvosoktól, az ápolóktól egyhavi bért, ezért vettek el a rendőröktől, minden közalkalmazottól egyhavi bért, ezért akartak bevezetni vizitdíjat, kórházi napidíjat és tandíjat, ezért csökkentették a nyugdíjasoknak és mindenki másnak is a juttatásait, mindemellett pedig adókat emeltek. Ez volt az, amit a baloldal válságkezelés címén tett, minél több magyar embert nyomorúságba döntött.

Az elmúlt percekben azt hallhattuk a baloldal politikusaitól, hogy mennyire jó lenne, ha Magyarországon a koronavírus-járvánnyal kapcsolatos adatok olyanok lennének, mint Ausztriában vagy Olaszországban; konkrétan ez a két ország hangzott el, Ausztria és Olaszország, hogy azt szeretnék ők elérni, hogy ilyen szinten legyen a magyar védekezés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Már pontosan látjuk az elmúlt év különböző adatait, többek között azt az adatot is, hogy az elmúlt esztendőben, 2020-ban, a koronavírus évében mennyivel hunytak el többen, mint az azt megelőző, 2019. esztendőben, amikor nem volt koronavírus - bár láttuk azt, hogy Korózs Lajos képviselőtársunk egyébként korábbi évekre is tudott koronavírus-adatokkal szolgálni a kamustatisztikai közepette. De komolyra fordítva a szót: ebben a rangsorban, amely azt nézi, hogy mennyivel haltak meg többen tavaly, mint tavalyelőtt, Magyarország az Európai Unió 27 tagállama közül - az akkori adatok,

ugye, még az Egyesült Királyságéit is tartalmazzák - a 9. helyen áll, a 9. helyen. A baloldal által kívánt statisztikák szerint Ausztria a 13. helyen, Olaszország a 23. helyen áll; míg nálunk 11 százalék környékén volt a halottak számának emelkedése, addig Ausztriában ez valamivel magasabb, 12 százalék környékén van, Olaszországban pedig 18. Ezt a két országot hozta fel ma itt a parlamentben példaként a baloldal, hogy ezeket az országokat szeretné követni.

Míg Magyarországon az átoltottság több mint 16 százalék, Ausztriában éppenhogy elérte a 10 százalékos, Olaszországban pedig 9 százalék alatt van. És a magyar baloldal politikusai felállnak itt a parlamentben, és olyan országokkal példálózhatnak teljes mértékben felelőtlenül, amelyekben mind a tavalyi halálzási többletek, mind pedig az átoltottsági adatok sokkal rosszabbak, mint Magyarországon, azok a baloldali politikuskok egyébként, akik az elmúlt hetekben folyamatosan nyitást, nyitást és nyitást követeltek. Az ön pártjából, képviselő úr, Ujhelyi István versenyt futott Fekete-Győr Andrással, hogy ki akarja radikálisabban a nyitást. Nyitni kellene, gondoljuk át: túl szigorúan korlátoz a jelenlegi kormányzati döntés; felül kellene vizsgálnia a kormánynak a november 11-ei rendeletét - szó szerint ezeket mondta Ujhelyi István. Milyen helyzetben lenne ma Magyarország, ha Ujhelyi Istvánra és Fekete-Győr Andrásra hallgattunk volna, és egy-két hónappal ezelőtt széles körű nyitás lett volna ebben az országban? Vajon napi hány megbetegedésről, hány elhunytáról beszélhetnénk akkor, ha a baloldalra hallgatott volna a kormányzat, és az ilyen és hasonló intézkedéseket meghozta volna? Fekete-Győr András: „Ideje eltörölni az értelmetlen szabályokat, és elkezdni Magyarország újrainítását.” (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*) „Értelmetlen szabály”, ezt mondja a vírus terjedését korlátozó intézkedésekre, hogy „értelmetlen szabály”, és már februárban eltörölte volna (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*), és így folytatta: „ideje lett volna végre bejelenteniük a korlátozások enyhítését”, mondta ezt Fekete-Győr András. (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*) A jobbkios bekiabálónak üzenem: az ő frakcióvezetőjük, Jakab Péter ennyit mondott: „Nyitni kell; nyitni kell, különben végleg bezárunk.” (*Z. Kárpát Dániel: És a konzultáció...?!*) Ez volt a Jobbik álláspontja ezelőtt pár héttel.

Azok a politikuskok, akik ma azt mondják, hogy sajnálatos, hogy ennyien halnak meg Magyarországon - és ebben egyetértünk; mindnyájan azt szeretnénk, hogy kevesebben hunyjanak el, mindnyájan azt szeretnénk, hogy kevesebben fertőződjenek meg -, ezek a politikuskok hetekkel-hónapokkal ezelőtt szabad utat engedtek volna a vírus terjedésének. És most idejönnek a parlamentbe, azt mondják, hogy túlságosan terjed a vírus, és közben olyan országokkal példálózhatnak, ahol tavaly több volt az elhunytak száma, és a mai napig kevesebb embert oltottak be. Van bármiféle felelősség? Van bármiféle találkozás a baloldal politikájával és a tények között, tisztelt képviselő úr?

És azt mondják (*Az elnök csenget.*), hogy a gazdaságot segíteni kell? (*Az elnök csenget.*) Miért nem

szavazták meg akkor a hitelmoratóriumnak a meghosszabbítását? És még hosszú a lista, hogy mit nem támogattak itt a parlamentben. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rig Lajos, a Jobbik képviselője: „Mekkora terhet bír az egészségügyi rendszer?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak, Államtitkárok! Itt az egész napirend előtti felszólalások nagy része a Covid-járványról, a fertőzéshullámról, a járvány kezeléséről szól, hol indulatossabban, hol indulatok nélkül - én megpróbálok az utóbbiakhoz kapcsolódni, és egy inkább szakmai álláspontot képviselni.

Abban véleményem szerint egyetértünk, hogy a harmadik hullámban most egy jóval erősebb halálzási rátát, jóval erősebb fertőzési rátát láthatunk. Szerintem abban is egyetértünk, hogy az egészségügyi rendszer óriási nyomás alatt van mind a kórházak terén, mint az Országos Mentőszolgálat terén, hiszen ha megnézzük az elmúlt napok adatait, több mint hatezer sürgősségi feladatot lát el az Országos Mentőszolgálat, és ezen belül még a tesztelési feladatok is rá várnak.

Egy egészségügyi rendszernek a kapacitását és teljesítőképességét mindig a benne dolgozó szakdolgozóknak - legyenek azok orvosok vagy szakápolók - a száma határozza meg. Van egy olyan szakmai minimum, amelynek meg kell felelnie mind a járványidőszakban, mind egyéb időszakokban egy-egy osztálynak vagy egy kórháznak. Ha ennek a minimumfeltételnek nem felelnek meg kórházak vagy osztályok, akkor azt az osztályt megszüntetik, bezárják - láthattuk ezt 2012-ben az osztálybezárások és funkcióátcsoportosítások terén is.

A miniszterelnök úr az első, a második, illetve a harmadik hullámban is 1000-1400 intenzívágy-kapacitásról beszélt, hogy ennyit kell fenntartanunk, így megmenthetünk nagyon sok embert.

(11.50)

Merkely professzor úr kicsit már tovább ment, ő már 2000 intenzív betegágyról beszélt. Azért azt önök is tudják, és gondolom, egyetértenek vele, hogy kórházi ágy még nem ápolt beteget. Azzal is szerintem egyetérthetünk, hogy mentőautó még nem mentett meg beteget, csak az, aki benne dolgozott, a benne ülő mentőápoló, orvos, illetve a betegágyak mellett dolgozó ápoló, asszisztens és orvos.

Mindenki az intenzív betegellátásról beszél. Az intenzív osztályon dolgoznak aneszteziológiai és intenzív terápiás szakorvosok, akiknek egyik feladata az intenzív terápia, de van egy másik feladata is, a sürgősségi betegellátások során az altatás és érzéstelenítés. Tehát ők kettős munkát végeznek el a járvány idején, így hát a számuk is véges és feleződnek.

A szakasszisztensekből, mindenki tudja, ma Magyarországon 1200 fő áll rendelkezésre, és az ő munkájukat nem lehet helyettesíteni. Vannak olyan munkafolyamatok, amelyek kiválthatók, ez kormányzati törekvés is, ilyen az ápolás. De a szakápolást nem lehet átadni masszőröknek, egyéb más osztályon dolgozóknak, mondjuk, szülésznőknek, hiszen ez egy speciális szakma. Ha megnézzük a rendelkezésre álló adatokat, ma Magyarországon 11 276 beteget kezelnek kórházban, és ebből 1340 fő, aki intenzív terápiát kap, ez a lélegeztetettek száma, de emellett még vannak olyan intenzív ellátást kapó betegek, akik nem szorulnak lélegeztetésre, de intenzív terápiára igen. Azzal is szerintem egyetértünk, hogy ez egy speciális szakma. Nem mindegy, hogy az adott vénába milyen gyógyszer kerül, a centrális vénát hogyan kezelik, illetve a tubus esetén a szájápolást, szájtöalettet ki végzi.

Vannak olyan szakfeladatok, amelyeket, mint mondtam, át lehet adni. Az elmúlt napokban láthattuk, hogy több kórház, köztük a hatvani kórház, illetve a Magyar Orvosi Kamara Győr-Moson-Sopron megyei szervezete felhívást tett közzé, hogy önkénteseket toboroznak a civil életből, még egyszer mondom, a civil életből, intenzív osztályra Covid-ellátásra. Ha belegondolunk, ez probléma. Miért probléma? Mert itt egy önbeismerés van a hatvani kórház részéről is, hogy nagyon kevés az a szakember, aki ezt a feladatot el tudja látni, hiszen az ápolók átcsoportosítása intézményeken belül már lehetetlen, hiszen a kórházak nagy részében Covid-ellátás folyik.

Felmerül bennünk a kérdés, hogy ezt hogyan próbálják meg pótolni. Én 2020 novemberében jelentkeztem a győri, a veszprémi és az ajkai kórházba, hiszen a végzettségem aneszteziológiai szakasszisztens, de mondvacsinált ürügyekkel elutasítottak. Most a harmadik hullámban, hogy láttam, még nagyobb a probléma, megint megpróbálkoztam egy körrel, egy kórház válaszolt eddig, a zalaegerszegi, ahol az ellátás még megoldott, nincs humánerőforrás-hiány, de a megyei kórházban, Veszprém megyében már van.

Kérem én, államtitkár úr, tud-e abban segíteni, hogy ha olyan ember jelentkezik, akinek a szakképzettsége megvan hozzá, azt be is hívják, és ne politikai indokok alapján utasítsák el. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rig Lajos képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, sokan vagyunk, akik önnek is köszönjük, mint minden önkéntesnek, aki akár a mentőszolgálatnál, akár máshol tényleg most érezte, hogy nehéz helyzetben van az egész világ, és mindenkire szükség van, aki segíteni tud. Ön is ezt megtette, és köszönjük önnek, mint minden más önkéntesnek is, azoknak, akik segítenek az ellátásban.

Illetve szerintem az is jó lenne, ha pár képviselőtársa a Jobbik-frakcióból, mondjuk, akár a frakcióvezetője, akár Lukács László György, néha meghallgatná önt, és beiratkozna önhöz akár egy szakmai, akár egy retorikai tanfolyamra. Akkor az ön frakcióvezetője talán nem mondana olyanokat, hogy afrikai kuruzslás és kínai gyógyszerügynökség, ami történik Magyarországon. Azt mondta, hogy „Magyarán, ha van valami kínai cucc, amivel beoltottak egymillió afrikait vagy egymillió kínait, annak akkor jónak kell lenni a magyaroknak is. Ez emberkísérlet és zsarolás.” Lukács László György képviselőtársa is azt mondta, hogy „orosz labort csinálnak Magyarországból egy átláthatatlan háttérű és ellenőrizhetetlen vakcinával”. Ezt a vakcinát egyébként azóta már több európai ország is kérte. Tehát az ön politikustársai meglehetősen felelőtlenül beszélnek, főleg az ön előző szavaihoz képest; viszont érdemes lenne önnek is kiállni a bajtársai mellett, ennek is örülnénk, amikor mondjuk, Korózs Lajos és Szabó Timea egy álmentőssel támadja a mentőszolgálatot vagy amikor a hétvégén Hadházy Ákos álhírral támadta a mentőszolgálatot, amikor alaptalanul rágalmazzák a védekezésben részt vevőket Magyarországon.

Ahogy ön is mondta, nagyon fontos, hogy elegendő lélegeztetőgép, kórháziágy-kapacitás legyen. Magyarországon szerencsére nem lehetnek, nincsenek olyan hírek, amelyeket olvashattunk már hónapokkal ezelőtt, amikor Olaszországban parkolóban kezeltek betegeket, mert a kórházba nem jutottak be, kórházi ebédlőkben kezeltek betegeket, vonatokat indítottak, azokkal vitték át a betegeket az ország egyik részéből a másikba, vagy akár más országba is átszállítottak betegeket. Ilyen történetek Magyarországon, köszönhetően a kórházak felkészültségének, nincsenek, pontosan azért, mert igyekeztünk felkészülni, korlátozó intézkedésekkel időt nyerni, utána pedig a kórházakat felkészíteni a második és harmadik hullámra. Így jelen pillanatban is még közel 1700 lélegeztetőgéppel felszerelt ágy és 11 ezer kórházi ágy várja azokat a betegeket, akik a következő napokban, a következő hetekben kerülnek kórházba, hogy mindenki megkaphassa a szükséges ellátást.

Ön is beszélt, tisztelt képviselő úr, arról, hogy az egyik rész az ágy és a lélegeztetőgép, a másik pedig az orvos, az ápoló, aki a kórházban dolgozik. Azért, hogy minél több orvos és ápoló tudjon egészségügyi feladatokkal foglalkozni, és az adminisztratív teendőikben vagy egyéb, egészségügyi végzettséget nem igénylő, például betegszállítási vagy más feladatokban tehermentesítve legyenek, megjelentek akár katonák is, ha szükség volt erre, hogy segítséget nyújtsanak a kórház nem egészségügyi feladatainak ellátásában. Illetőleg a nyár folyamán egy nagyon átfogó és intenzív továbbképzést is indítottunk személyes és online lehetőségekkel is, ahol pontosan gyakorlati és elméleti ismereteket tanulhattak meg azok, akik a későbbiekben potenciálisan koronavírusos betegeket vagy súlyos állapotú koronavírusos betegeket láthatnak el.

Az egészségügyi dolgozóknak biztosított képzés orvosi moduljából 3591 fő, az ápolói moduljából pedig 9712 fő tett sikeres záróvizsgát, tehát több mint 3500

orvos és több mint 9700 ápoló volt az, aki most már pontosan a koronavírusos betegek ellátásához több-letismerettel rendelkezik ahhoz képest, amennyi ismerettel egy évvel, 12 hónappal korábban rendelkezett. Ez volt a célunk, hogy minél többen ezeknek az ismereteknek a birtokában legyenek. Így nemcsak gépek vannak, nemcsak ágyak vannak, de azért emlékezünk arra, hogy a gépeket hogyan támadták baloldaltól. Nem ön, tisztelt képviselő úr, de akik önnel egy patkórészben ülnek, hogyan támadták, hogy mennyire felesleges és mennyire túlzó az a lélegeztetőgép-beszerzés, amit Magyarország végzett. De ugyanígy támadták a kínai és orosz vakcinák beszerzését, pedig az elmúlt héten már átléptük azt a képzeletbeli arányszámot, hogy már több vakcina jött múlt hétig bezárólag az EU-s közös beszerzésen kívüli magyar beszerzésekből, mint amennyit a közös beszerzésekből kaptunk, mármint több ember beoltására, védeltségére alkalmas vakcina jött már az EU-n kívüli beszerzésekből. Ebből is látszik, hogy az öt vakcina több, mint a három. A baloldal folyamatosan azt akarja bizonyítani, hogy a három több, mint az öt, mi pedig azon a párton állunk, konzervatív álláspontunk van, hogy az öt több, mint a három. Ezért bízunk a minél több forrásból érkező vakcinákban, és szeretnénk még az ötön felül továbbiakat is akár a magyar emberek biztonsága érdekében beszerezni Magyarországon.

Roppant felelőtlenség, amit baloldali polgármesterek, legutóbb például Szaniszló Sándor tett, aki büszke volt arra, hogy embereket beszélt le arról, hogy beadassák maguknak a védőoltást. Kevés politikust látunk világszerte, aki a Facebookon arra büszke, hogy az ő munkája révén kevesebb ember kapta meg a védőoltást. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Dr. Latorcai János, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, az Országgyűlés alelnöke jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „A magyar-lengyel barátság napjára” címmel. Öné a szó, alelnök úr.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Holnap, március 23-án ünnepeljük a magyar-lengyel barátság napját, de sajnos a koronavírus szorításában nem úgy, ahogy azt illene, és nem úgy, ahogy azt szeretnénk. Pedig az ünnepre, az ünnepelésre nagy szükség lenne, különösen ilyen időkben, amelyekben most élünk, mert az ünnep a test és a lélek tápláléka. Hiszen csak szereteteinkkel, barátainkkal összegyűlve, lelkiünket egybefonva, egy-ségre tömörülve vagyunk képesek igazán emlékezni és ebből a közös emlékezésből erőt meríteni.

(12.00)

Az ünnep mindig a megerősítése annak is, hogy életünk nem pusztán körforgás, hanem akadnak benne

olyan pillanatok, amikor az idő kizökken a kerekéből, és részesei lehetünk valaminek, ami rajtunk, emberi létezésünkön túlmutat.

Idén az ünnepnek a külsőségekben történő megélését a körülmények sajnos nem teszik lehetővé, ezért ma és holnap egymástól kényszerű elválasztottságban csak a szívünk mélyén tudunk megemlékezni arról a történelmi csillagpárról Európa egén, mely Szent Adalberttól, Szent Lászlón, Szent Hedvigén, Szent Kingán, Báthory Istvánon keresztül utunkat napjainkig kijelölve irányt mutat a magyar és a lengyel nép számára. Szentjeink, uralkodóink, a nemzeti függetlenségért vívott küzdelmeink, elbukott forradalmaink az elmúlt évszázadok során elválaszthatatlanul egybefonódtak. Az eszmék, amikért itt, Közép-Európában közösen hullattuk vérünket, népeinket közös egységbe kovácsolták. Rákóczi lengyel földön fogalmazta meg a szabadságharc megindítását megelőző híres kiáltványát. Az 1848-49-es szabadságharcban a magyar forradalomért és függetlenségért vért hullatva küzdött a lengyel légió. A csepeliek és a Weiss Manfréd-művek segítsége nélkül elképzelhetetlen lett volna a visztulai csoda, a második világháború során a lengyel menekültek előtt megnyitott magyar határok, vagy éppen a poznańi munkásfelkelés, vagy az 1956. októberi forradalmunk és mind az azokban gyökerező, egymást inspiráló, rendszert váltó mozgalmaink azt is megmutatták, hogy a XX. század legnagyobb nehézségeket felvonultató éveiben is számíthattunk egymásra a sokszor reménytelennek tartó vagy tűnő harcainkban. A magyar társadalom ezért is tekint különleges értéknek a hazánkban élő lengyel-ségre, akik számos kiváló művésszel, tudóssal, egyházi személlyel vagy éppen kétkezi munkással gazdagították hazánkat az elmúlt ezer esztendőben. Minket, magyarokat és lengyeleket nemcsak páratlan közös múltunk, nemcsak közép-európai politikai sikereink, hanem a jövő és a jelen legfontosabb kihívásai is összekötnek.

Sajnos, ahogy a koronavírus-járvány, úgy korunk bomlasztó irányzatai is megjelentek, és egyre inkább teret nyertek az utóbbi időben Budapest és Varsó utcáin egyaránt. Ezek a társadalmi együttélés alapvető normáit is felforgatni igyekvő eszmék nemcsak az utcákon jelentek meg, hanem sajnos már templomainkat is elérték. A gödöllői görögkatolikus templom ellen alig néhány napja elkövetett barbár rongálás és a lengyelországi templomok elleni támadások okai egész biztosan eltérőek, de gyökereik ugyanoda vezetnek vissza, és ráirányítják figyelmünket arra, hogy szabadságunk, nemzeti szuverenitásunk mellett keresztény értékeink megvédése is elsődleges kötelességünké vált.

Öszintén remélem, hogy ebben a küzdelemben is számíthatunk egymás baráti segítségére, és bízhatunk abban is, hogy jövőre mi, magyarok és lengyelek a járvány szorításából felszabadulva újra tiszta szívvel együtt emlékezhetünk majd a páratlan szolidaritásra, a kölcsönös megbecsülésre és az egymás tiszteletére épülő barátságunkra. Isten éltesse a magyar-lengyel

barátságot! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Latorcai alelnök úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Németh Szilárd államtitkár úr fog válaszolni.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Úr! Tisztelt Ház! „Magyarország és Lengyelország két örök életű tölgy, melyek külön törzset növesztettek, de gyökereik a föld alatt messze futnak, összekapcsolódtak és láthatatlanul egybefonódtak. Ezért egyiknek a léte és erőteljessége a másik életének és egészségének a feltétele.” Stanisław Worcell sorai megerősítik - ahogy Latorcai János alelnök úr is kiemelte -, történelmünk számtalan ponton kapcsolódott össze az elmúlt ezer év során, és a két nép mindig számíthatott egymásra. Így 1920-ban a lengyel-szovjet háborúban, amelynek során a függetlenségüket 123 év után visszaszerző lengyel testvéreinket a csepeli Weiss Manfréd-művekből érkező magyar lőszer szállítmánnyal támogatta hazánk. Ez a segítség is hozzájárult az 1920. augusztus 15-ei varsói győzelemhez, amely visztulai csodaként él a köztudatban, és amely a lengyel államiség megvédésének szimbólumává vált.

Mi, magyarok, pedig soha nem felejthetjük el azt a segítséget, amelyet 1956-ban nyújtottak nekünk lengyel barátaink önkéntes véradással és segélyszállítmányokkal. Szczeinből több szállítmány is érkezett Csepelre. A kerület testvérvárosában külön bélyeget is nyomtattak a csepeliek tiszteletére, amelyen két összefonódó kéz és a két város neve szerepel. 1956 decemberében Szczeinben tüntetések robbantak ki. A hazáruló kommunista rezsim által üldözött és legyilkolt magyar szabadságharcosok iránti szolidaritásuk kifejezéséeként és hazánk szovjet megszállása elleni tiltakozásként lengyel testvéreink megostromolták, felgyújtották, és szétrombolták a szovjet konzulátust. Ezekre az eseményekre emlékeztet bennünket a csepeli Szent Imre téren a „Pesti srác” szobor, amelynek ikertestvérét 2016-ban, a lázadás 60. évfordulóján Szczein egyik legszebb terén is felállítottuk.

Szczein mellett más lengyel testvérvárosok is kapcsolatban állnak Csepellel, így többek közt Kielce és Wolomin városa is. A lengyel és a magyar nép közös hősének tekintjük boldog Jerzy Popieluszko atyát, a kommunista elnyomás ellen az imák és a tettek együttes erejével harcoló lengyel katolikus papot. A keresztény nemzeti szabadságért, az emberi méltóságért, a lengyel családokért küzdő és ezért a kommunisták által megkínzott és meggyilkolt mártír pap tragédiája elválaszthatatlanul összefonódik a XX. századi Közép-Európa kálváriájával. Érdemes ma is észben tartanunk a vértanú Jerzy atya üzenetét, amely egész életét áthattotta: „A rosszat jóval győzd le! Zło dobrem zwyciężaj!”

Tisztelt Képviselőtársaim! 2007 óta március 23-a hivatalosan is a lengyel-magyar barátság napja. Természetesen ahhoz, hogy egy ilyen nagy múltra visszatekintő, nemzetek közötti kapcsolat működhessen a

mindennapokban is, elengedhetetlen azoknak a kiemelkedő személyiségeknek és szervezeteknek a munkája, akik nap mint nap fáradhatatlanul tesznek a magyar-lengyel barátság ápolásáért, közös eseményeink megszervezéséért. Köszönöm az IPU magyar-lengyel baráti tagozatának és különösen elnökének, Latorcai János képviselő úrnak a parlamenten is túlmutató munkáját. Engedjék meg, hogy külön kiemeljem és megköszönjem dr. Csúcs Lászlóné Halina asszonynak, az Országgyűlés első nemzetiségi szószólójának, hogy annyit tett és tesz a lengyel-magyar kapcsolatokért, és ezúton is gratulálók kitévéséhez, a Magyar Érdemrend lovagkeresztjéhez, amelyet idén március 15-én vehetett át.

Tisztelt Ház! Tavaly egyhetes ünnepegsorozatára készültünk Csepelen a lengyel-magyar barátság kapcsán, amelyet azonban a koronavírus-járvány miatt nem tudtunk megtartani, és az életünkre és szabadságunkra törő láthatatlan közös ellenségünk masszív támadása alatt idén is csak lélekben tudunk együtt ünnepelni. Viszont épp az elmúlt évszázadok bizonyították, hogy semmiféle járvány, semmiféle templomgyalázó csöcselék és semmiféle liberálfasiszta eszmék követői *(Ungár Péter: Jajajaj!)* sem tudják a magyarok és a lengyelek közös szabadságszeretét, nemzetbe vetett hitét, keresztény gyökereit megingatni, ezért ugyanúgy, mint a múltban, most és a jövőben is együttes erővel fogjuk óvni, védeni hitünket, hazánkat és családjainkat. Isten áldja a magyarok és a lengyelek barátságát! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Szilárd államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgyszintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett dr. Zsigmond Barna Pál, a Fidesz képviselője: „Aktuális ügyeink” címmel. Ön é a szó, képviselő úr.

(12.10)

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egész világ egy láthatatlan, de annál veszélyesebb ellenséggel, a koronavírus-járvánnyal áll szemben, azonban sajnálatos módon Brüsszel ilyenkor sem az emberek védelmével vagy a vakcinabeszerezések felgyorsításával, hanem politikai játszmáival és kitalált problémákkal foglalkozik. Amikor emberéletek forognak kockán, akkor nincs helye politikai csatározásnak, minden lehetőséget meg kell ragadni, hogy az embereknek védeltséget szerezzünk és újraindítsuk a gazdaságot.

Brüsszel arról gőzködött minket, hogy mondjunk le az önálló vakcinabeszerezés jogáról, adjuk át ezt a jogot a Bizottságnak; azt mondták, hogy gyorsabban és jobban fog menni a beszerzés akkor, ha ezt rájuk bízjuk. Ma már mindenki látja, hogy kudarcot vallottak. Szerencsére a magyar kormány cselekedett, és nem hagyatkozott teljes mértékben az uniós beszerzésekre. Erőfeszítéseinket igazolja a magyar oltási

program sikere, és az elmúlt hetekben beszerzett keleti vakcináknak is köszönhetően az Európai Unióban másodikkok vagyunk az átoltottság tekintetében. Nagy bajban lennénk, ha a kormány nem rendelt volna keleti vakcinákat.

Miközben az orosz vakcinát, úgy tűnik, fél Európa szeretné gyártani, addig az egyik nyugati vakcina használatát több európai ország is felfüggesztette, pedig rajta volt az Unió pecsétje. Ennyit arról, hogy nem érdemes a vakcinát ideológiai alapon osztályozni, nincs keleti vagy nyugati vakcina.

Nem elég, hogy Brüsszel elszurta a vakcinabeszerzéseket, hétről hétre derül ki, hogy a szállítmányok, amelyeket lekötöttek vagy megrendeltek, nem érkeznek meg, vagy nem a szerződött mennyiség érkezik.

Nem stimmel valami a vakcinák szétosztásával sem. Az osztrák kancellár, aki öt tagállam nevében EU-csúcsot is kezdeményezett emiatt, arra hívta fel a figyelmet, hogy a megállapodás ellenére nem lakosságárányosan osztják szét az uniós vakcinákat, van olyan ország, amelyik többet kap és van olyan, amelyik kevesebbet. Ez nem megengedhető.

Brüsszelben a bürokraták ahelyett, hogy vakcinát adnának az országoknak, hol útleveleszabályokkal, hol jogállamisági álkritériumokkal szöszmötölnek, csak-hogy a tagállamok most vakcinát várnak Brüsszeltől, nem újabb bürokratikus szabályokat. És ha ez még mind nem lenne elég, nemcsak hogy eltitkolják a vakcinaszerezéseket a nyilvánosság elől, de még a nemzeti kormányoknak is megtiltják, hogy nyilvánosságra hozzák azokat.

A vakcinabeszerzés ügyében Brüsszel kudarcot vallott. Sajnos azt látjuk, hogy valahányszor jön valami nagy, komoly kihívás, amit kezelnie kellene - utoljára, ugye, a migrációs válság volt ilyen 2015-ben -, Brüsszel nem tud felőni a feladathoz, és cserben hagyja a tagállamokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem mehetünk el szó nélkül amellett sem, hogy mindeközben a baloldal itt-hon folytatja oltásellenes kampányát. Gyurcsány és a Gyurcsány-fiúk azt hangoztatják, hogy Orbán Viktor a felelős a járványért. Az a Gyurcsány mondja ezt, aki a teljes oltásellenes baloldallal együtt végig akadályozta a védekezést. Nekik semmi sem drága, beleértve az emberéletet is, ha az oltásban Európában élen járó magyar nemzeti kormány lejáratásáról van szó. Uszításban, kamuzásban világelsők, de tettekben sehol nincsenek. Ne felejtjük: ha a baloldalon múlna, sokkal kevesebb vakcina lenne.

Hol egyik, hol másik vakcina ellen hergelnek. Lehetetlen minden védekezést akadályozó akciójukat felsorolni, de legutóbb az egyik budapesti kerületi baloldali polgármester küldte vissza önhatalmúlag a kínai vakcinákat, veszélybe sodorva ezzel magyar emberek életét.

Vadai Ágnes, a Gyurcsány-párt egyik, talán legmagasabb hőfokon működő gyűlöletfelelőse a székely szabadság napját tartotta alkalmasnak arra, hogy a járványhelyzetben ismételen belerúgjon a külhoni magyarokba. Az elmúlt hetekben a határon túli magyarok

támogatását kritizálta, és a kárpátaljai magyaroktól félértette a nyugdíjakat, egy olyan képviselő, aki megsza-vazta, hogy elvegyék minden magyar nyugdíjastól a 13. havi nyugdíjat. A baloldal nemcsak a járvány elleni védekezést akadályozza, és Magyarország ellen áskálódik, hanem ismét szembefordítja a magyart a magyarral.

A baloldal továbbra is oltásellenes. Folyamatosan lebeszéli az embereket egyes vakcinákról, összevisz-sza kamuznak, hergelnek, és bizonytalanságot kelte-nek, azt a veszélyeztetett idős vagy beteg embert, aki miattuk nem fogadja el a felkínált oltást, életveszélybe sodorják. Emberek halhatnak meg Gyurcsányék ol-tásellenes nyilatkozatai miatt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Szeren-csére nem a baloldal vezeti az országot, a nemzeti kor-mány pedig emberfeletti küzdelmet folytat a vírus el-len, a beoltottsági arányt tekintve Magyarország má-sodik az EU-ban. Köszönet mindenkinek, aki részt vesz a vírus elleni harcban. Külön köszönet az egész-ségügyi dolgozóknak a hősiességükért.

Vigyázzunk egymásra! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kor-mány nevében az elhangzottakra Menczer Tamás ál-lamtitkár úr fog válaszolni.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügymi-nisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Talán hadd kezdjem ott, ahol ön befejezte: a legfonto-sabb az, hogy ma Magyarországon már 1 589 612 fő, és mire ezt kimondom, és mikor ez az ülés zajlik, ad-digra már valószínűleg több honfitársunk kapta meg az oltást. Valóban, én is szeretnék köszönetet mon-dani mindenkinek, aki ebben közreműködik, orvo-soknak, ápolóknak, akik oltanak, oltanak, oltanak - ez most a legfontosabb. Köszönjük a megfeszített mun-kájukat.

Az, hogy ennyi beoltott van Magyarországon, azt is jelenti, hogy a második helyen állunk az Unióban a lakosságárányos átoltottságot nézve. Magyarorszá-gon ez 16 százalék, tehát a magyar emberek 16 száza-léka kapott már oltást. Az uniós átlag pedig valahol 8-9 százalék környékén van. Tehát mi körülbelül két-szer annyi embert tudtunk beoltani, mint az uniós át-lag. Ezt az eredményt a keleti vakcinákkal tudtuk el-érni. Keleti vakcinák, orosz és kínai vakcina nélkül ott lennénk a mélyben, elnézést kérek, ott lennénk a béka feneke alatt, az uniós átlagnál, ahol sokan mások szenvednek most.

Szeretnék arra emlékeztetni, hogy Kínával 5 millió adag vakcinára kötöttünk megállapodást, ebből idáig 1,1 millió bőven a határidő lejárta előtt már megérke-zett Magyarországra. Oroszországgal pedig 2 millió adag vakcinára kötöttünk megállapodást, ebből bejött már 420 ezer; vasárnap, tehát tegnap 250 ezer plusz-ban. Holnap 180 ezer jön, és a jövő héten is 250 ezer adag vakcinát várunk.

Na most, hogy mi a helyzet Brüsszellel? Azt ma már mindenki tudja, hogy Brüsszel elrontotta a vakcinabeszerzést. Ezt az Európai Bizottság elnöke és alnöke is bevallotta, de úgy látszik, hogy ez az információ valami oknál fogva nem jutott le a szóvivőkhöz, mert a szóvivők most azt kezdték el játszani, hogy Brüsszel semmiről sem tehet. Ugyan mindenki tudja, bevallották, és nyilvánvaló, hogy jóformán mindent elrontottak a vakcinabeszerzéssel kapcsolatban, de most azt mondják, hogy mi ott se voltunk. Ez nincs így, nemcsak azért, mert bevallották, hogy nincs így, hanem azért sincs így, mert a többi tény is azt mutatja, és tudjuk jól, hogy mindent ők intéztek, információt is alig csepegtettek, mindent ők intéztek egy szűk körben, aztán amikor kiderül a hiba, akkor azt mondják, hogy ott sem voltunk, ami egyébként szégyenletes.

Ami a magyar baloldalt illeti, itt volt ma már arról szó, hogy ők meg azt mondták, hogy emberkísérletet hajtunk végre az orosz és kínai vakcinával kapcsolatban. Szeretnék néhány idézetet most az orosz vakcinával kapcsolatban idehozni. Söder bajor miniszterelnök kijelentette, hogy a Szputnyik V-t gyorsan engedélyeztetni kellene, és már most vásárlási szerződést kellene kötni, mert az részben jobb a már engedélyezett oltóanyagoknál. A szocialista Müller képviselő Berlinben azt mondta, hogy tekintettel az oltóanyaghiányra, a Szputnyik V része lehetne az oltások felgyorsításának. Ez azt mutatja, hogy valahol még van némileg tisztességesebb baloldal, mint minálunk. Holetschek bajor egészségügyi miniszter azt mondta, örülne, ha Bajorországban gyártanák a Szputnyikot. Spahn szövetségi egészségügyi miniszter azt mondta, hogy a Szputnyikot gyorsan be kell szerezni, és a minisztériuma már kapcsolatban áll az orosz féllel. Csak tisztelettel kérdezem, hogy vajon az összes német vezető is emberkísérletet hajt végre, és az összes európai vezető, Kurz kancelláról, az osztrákokról és másokról, ahogyan ön is utalt erre, nem is beszélve, ők mind emberkísérletet hajtanak végre, vagy a magyar baloldal hazudott. A választ a jelenlévőkre és azokra bízom, akik bennünket figyelnek most.

Szeretnék én is még kitérni arra, hogy van egy baloldali polgármester Pestszentlőrincen, Szaniszló Sándor nevezetű úr, bár az „úr” talán erős, sok tisztelnivalót nem látok benne, aki egyébként nem tett mást, és erre külön szeretném felhívni a figyelmet, mint végrehajtotta a gyurcsányista tervet. Ugyanis a gyurcsányista polgármesterek néhány hete kiálltak, és elmondták, ők nem akarják, hogy elérhető legyen az orosz és a kínai vakcina az általuk vezetett kerületekben és településeken. *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Szégyen!)* A polgármester úr ezt hajtotta végre, elvette a lehetőséget, és el akarják venni a lehetőséget a magyar emberektől az oltás vonatkozásában. Kérem, hogy ezt ne tegyék, mert emberéletekkel játszanak.

Végezetül arra szeretnék kitérni, mert ma is volt ilyen utalás itt a parlamentben, szeretném a tisztelt baloldali képviselők figyelmét felhívni arra, hogy lehet Oroszországot és Kínát folyamatosan szidni.

(12.20)

Halkan jegyezném meg, hogy ezektől az országoktól most éppen életmentő vakcinát vásárolunk. És amikor mi életmentő vakcinát vásárolunk Oroszországtól és Kínától *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és valaki ezeket az országokat folyamatosan szidja, akkor azt szeretném kellő tisztelettel kérdezni, hogy önök kiket szolgálnak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Menczer Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sianos Tamás görög nemzetiségi szószóló jelentkezett napirend előtti felszólalásra. A címe: „A görög szabadságharc kezdetének 200 éves évfordulója”.

SIANOS TAMÁS nemzetiségi szószóló: Αξιότιμη Εθνοσυνέλευση, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε του Ουγγρικού Κοινοβουλίου, αξιότιμε κύριε Πρόεδρη της Ελληνικής Δημοκρατίας, αξιότιμοι Βουλευτές και Εκπρόσωποι των Εθνοτήτων!

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Nagykövet Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Tisztelt Nemzetiségi Szószólók! Március 25-én lesz kétszáz éve, hogy a görög nép elindította szabadságharcát az Oszmán Birodalom ellen.

A görögök felkelése a XIX. század egyik legnevezetesebb nemzeti megmozdulása, amely több európai nemzet, köztük a magyar nemzet szabadságküzdelmeire jelentős hatást gyakorolt. Konstantinápoly 1453-as elfoglalását követően nem kevesebb, mint 30 regionális felkelést indítottak a görögök az elnyomás ellen. 1821-ben kitört a forradalom, amely megrengette az egész Oszmán Birodalmat. A nemzetközi helyzet is ideális volt, nem maradtak tétlenül a diaszpórában élő görögök sem.

A legnagyobb görög közösségek Bécsben, Pesten és Triesztben éltek. Az osztrák hatóságok gyanakvással viszonyultak a görög szabadságharchoz, hiszen egy görög siker a Monarchia népei számára is buzdító erővel hathatott. Odesszában létrejött a Filikí Eteria, magyarul Baráti Társaság, amelynek forradalmi vezetője pedig 1820-ban Ipszilandi Sándor, az orosz cári hadsereg görög származású altábornagya volt.

1821 februárjában Havasalföldön kezdték meg a felkelést, amelyet az oszmánok még elfojtottak, de a Peloponnészoszi-félszigeten országos jellegűvé vált a harc. A felkelők március 25-én esküt tettek, jelszavuk a következő volt: „Szabadság vagy halál”. Követek a 1798-ban kivégzett Rigasz Fereosz költő és mozgalom gondolatát: „Jobb csak egy kurta órát szabadon élni át, mint negyven esztendeig viselni a rabigát.”

Százezer fős görög sereg nézett szembe az oszmán erők félmillió hadseregével. Egész Európa megismerte a legnagyobb görög szabadságharcosok nevét: Bouboulina, Diakosz, Kolokotronisz, Karaiszkakisz, Kanarisz, Miaulisz és még sokan mások.

Magyarországon is az érdeklődés középpontjába került a görögök hősiei küzdelme. Életüket áldozták a görög nép felszabadításáért: Desseffy százados, Járway György, Laszky Kristóf és sokan mások.

1828-ban a Pórosz szigetén megtartott görög nemzetgyűlés Joannisz Kapodisztriaszt, az Orosz Birodalom görög származású külügyminiszterét bízta meg hét évre a kormányzói feladatokkal. A szabadságharc véglegesen 1830. január 22-én ért véget, amikor a nagyhatalmak Londonban elismerték a független görög államot, melynek államformája a királyság lett.

Március 25-én nemcsak az újkori görög állam megteremtésének kezdetét ünnepeljük, de az európai kis népeknek reményt adó függetlenségi mozgalmat is.

És végül itt szeretném megragadni az alkalmat, és köszönetet mondani Magyarországnak kormányának, nevezetesen Soltész Miklós egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkár úrnak, hogy 10 millió forint támogatással segítettek a Rodosz szigetén megrogyant keresztény templom felújítását. Szeretném átnyújtani a görög sziget vezetésének hivatalos köszönőlevelét. Köszönöm, hogy meghallgattak. *Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας! (Taps a kormánypartok, szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Sianos Tamás görög nemzetiségi szószóló felszólalását. A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Már előtte átveszi, gondolom, azt a szép köszönetet. Öné a szó, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: *(Levelet vesz át Sianos Tamástól.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Szószóló Úr, Szószóló Hölgy és Urak! Az emberiség történetében vannak olyan kiemelkedő emberek és nemzetek, akik és amelyek évszázadokon vagy akár évezredekken át kihatnak más kultúrák, más nemzetek fejlődésére, alakulására. Ezek közé tartoznak a görög emberek, a görög nemzet is. A szabadságszeretet, a demokrácia alapjainak lefektetését, a nyugati filozófia megteremtését, a többistenhit után a zsidó és később a keresztény tanítását továbbadását és megőrzését, a tudományok széles körű megjelenését, mint a politikatudomány, a matematika, a történelemtudomány, a művészetekben az irodalom, az építészet és a szobrászat csodás alkotásait akár a hellenisztikus korból, akár a bizánci korból, mind-mind a görögségnek köszönhetjük. Mindezek máig kihatnak, és befolyásolják a mai emberiség életét, mint ahogy a sportban is az olimpiai játékok hagyományát a modern kori ember felélesztette, és azt továbbvitte. Ezeket az értékeket és történelmi korszakokat sokszor fenyegette pusztítás, megszállás, évszázados hódoltság a görög nemzet életében is. Ezek közül az egyik leghosszabb és főleg építészetben, művészetben és emberáldozatban a legpusztítóbb az Oszmán Birodalom hódítása volt.

Konstantinápoly 1453-as eleste közel négy évszázados hódoltságot jelentett. Az 1821 márciusában kitört, kilenc éven át tartó szabadságharc meghozta

gyümölcsét. Az Alexandrosz Ipszilantisz herceg vezetésével kirobbant szabadságharc nemcsak a görög nemzetet szabadította föl, hanem más balkáni vagy akár a magyar népre is hatott függetlenségi küzdelmeikben. A szabadságharc zászlaja fehér színben, vörös kereszttel és rajta a felirattal: „E jelben győzni fogsz”, Nagy Konstantin győztes zászlaját mintázta. Ez alatt magyarok is harcoltak, és magyarok is vesztették életüket.

1931-ben róluk a következőképpen emlékezett Athén akkori polgármestere: „Európa szívében virágzik egy szabadságszerető, nemes, életerős nemzet, melynek nincsen párja az egész világon: derék, büszke magyarok, a szabadság mesterei.” S tovább meleg szavakkal emlékezett meg az önzetlen magyar hősokról, kik vérüket ontották a görög szabadságért. Ezen emlékmű most az athéni Zappeion kertet díszíti, és örök emléke marad az önfeláldozó, filhellén magyar testvéreinknek, mely nemcsak szimbólum, de a szoros kapcsolat és a mindig önzetlen, igaz magyar barátság záloga. Az áldozatok között volt többek között Desseffy Károly százados, Mihályi kapitány, Laszky Kristóf és önkéntes csapata; magyarok tucatjai pusztultak el.

Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy Bizánc elestekor sem segítettek, vagy csak késedelmesen, az akkori nagyhatalmak, úgy 1831-től, bár 32 országból, de csak önkéntesek álltak a szabadságharc mellé. A görög nemzet, a görög emberek, a görög évezredek többet érdemeltek volna, akkor is, ma is.

Ránk, magyarokra, a magyar kormányra mind a hazai görög nemzetiségek, mind Görögország számíthat. A mai XXI. századi invázió, erőszakos migráció során is számíthatnak ránk, együttműködünk. Isten éltesse Görögországot, isten éltesse a görög embereket! Köszönöm szépen a felszólalását. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Soltész Miklós államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés!

A napirend előtti felszólalások végére értünk. Most felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Steinmetz Ádám, Jobbik; Potocskáné Kőrösi Anita, Jobbik; Dudás Róbert, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP; Varju László, DK; Bósz Anett, DK; Bencsik János, független; Hajdu László, DK és Varga Zoltán, DK.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most 12 óra 30-kor elkezdjük a **kérdések** tárgyalását.

Balczó Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének:

„Foglalkoznak Önök érdemben azokkal a COVID oltásokkal kapcsolatos problémákkal, amiket a Magyar Orvosi Kamara Győr-Moson-Sopron megyei elnöke lakossági felhívásában tett közzé?” címmel. Balczó Zoltán képviselő urat illeti a szó.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt héten több hírportálon is elérhetővé vált dr. Szijjártó Lászlónak, a Magyar Orvosi Kamara Győr-Moson-Sopron megyei elnökének a Covid-oltásokról szóló lakossági felhívása. Szerinte a lakosság tájékoztatása hiányos, gyakran téves. Totális cenzúra van. A kórházakban dolgozók nem nyilatkozhatnak. A betegek elégedetlenek, mert a közmédiából azt hallják, hogy van elég oltóanyag, a hétvégéken is oltanak, kérdésekkel forduljanak a háziorvosukhoz, és a még meg sem érkezett oltások miatt is őket teszik felelőssé.

Az oltások központi elosztásánál számos zavar észlelhető, a háziorvosoknak megalapozott leírások hiányában nincsenek megbízható ismereteik az egyes vakcinák előnyeiről, illetve kockázatairól. Az oltást végző háziorvosokat nyomásgyakorlással, egyeztetés nélkül megállapított, megalázóan alacsony díjazással motiválják. Gyakran sem adminisztratív, sem más logisztikai támogatást nem kapnak.

A felhívást végigolvasva érezhető, hogy annak semmilyen politikai motivációja nincsen. A célja, idézem: „Kérjük, segítsék kollégáinkat ebben az egyre nehezedő helyzetben megértéssel, türelemmel!” Kérem államtitkár urat, foglalkoztak-e ezekkel a felvetésekkel érdemben. Hadd tegyem hozzá személyesen, hogy magam azt képviselem, hogy ameddig az átoltottság egy megfelelő arányt nem ér el, addig nem tudjuk leküzdeni a járványt. Az egyes vakcinákról elfogadom a szakértők egyöntetű véleményét, mely mindegyiket alkalmasnak tartja a beoltásra, tegyük hozzá, ha egy előzetes indikáció ezt nem teszi lehetővé lenné egy adott betegnél.

Ezt azért mondtam el, mert a politikai paneleket az ön válaszában már meghallottam, amikor az előbb válaszolt Rig Lajosnak, ezért kérem, hogy személyesen nekem és érdemben válaszoljon. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Balczó képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Sajnálatos, hogy a Jobbikban valóban olyan hangok vannak, tisztelt képviselő úr, akár pártja elnöke, frakcióvezetője részéről, akár Lukács László György szakpolitikus részéről, vagy akár Nunkovics Tibor részéről - aki a sztálini Vörös Hadsereghez hasonlította a koronavírus elleni oltást -, amelyek alkalmasak arra, hogy embereket, akár a Jobbik szavazóit is elbizonytalanítsák.

Jobb lenne, ha mindenki egyértelműen mellett foglalna állást, hogy minél többen regisztráljanak, és oltassák be magukat, mert azzal viszont teljes mértékben egyetértek, amit ön mondott, hogy csak oltásokkal lehet ezt a járványt leküzdeni, és bár elegendő lett volna ehhez az európai uniós közös beszerzésben Magyarországra érkező vakcinamennyiség, hogy ezt megtegyük, de most már szerintem mindenki számára nagyon jól látható, hogy ez nem elegendő. Nemcsak mi mondjuk, hanem az osztrák kancellártól a német kancellárig, sőt az Európai Bizottság jelenlegi és korábbi elnöke vagy alelnöke is ugyanígy nyilatkozott.

Tisztelt Képviselő Úr! Az a célunk, hogy valóban folyamatosak legyenek az oltások. Az idei évben a háziorvosi praxisok finanszírozása amúgy is óriási mértékben emelkedik, 71,5 milliárd forinttal, de emellett még további 6 milliárd forintnál is magasabb összeget biztosít a költségvetés azért, hogy a háziorvosok számára, ha hétvégén is oltásokat végeznek, a többletmunkájukért többletmunkadíjat fizessünk. 80 ezer forintban részesülnek naponta, akkor, ha hétvégén is oltanak, ha pedig nem egy teljes napot dolgoznak, hanem egy fél napot dolgoznak, akkor is 40 ezer forintban részesülnek. Ez 6,4 milliárd forintos keret, pontosan azért, hogy mindenki számára ez biztosított legyen.

Azért van a 1818-as telefonszám, hogy mindenki minden információt megkapjon. Ön információhiányra hivatkozik, tisztelt képviselő úr. Egy külön „vakcinainfo.gov.hu” honlapot hoztunk létre, hogy minden, vakcinákkal kapcsolatos információ ott közvetlenül mindenki számára elérhető legyen, akár a regisztrációra jelentkező emberről van szó, akár orvosokról van szó, akik a védekezésben közreműködnek. Naponta vannak erről sajtótájékoztatók, pontosan azért, hogy mindenki minden információt birtokában legyen. Átlátható, az interneten fent van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért nem oltják a szociális és gyermekjóléti alapszolgáltatásban dolgozókat és az általuk ellátott embereket is?”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Tulajdonképpen a kérdés a címben el is hangzott, hogy miért nem oltják azokat a szociális ágazatban dolgozó embereket, akik éjt nappallá téve segídeknek a bajba jutott embertársaikon, különösen így a Covid-járvány idején.

Meg kell említenem, hogy milyen kemény munkát végeznek akár a házi segítségnyújtásban dolgozók, a falugondnokok, de még a szociális étkeztetésben tevékenykedők is. Éppen ezért magam is tájékozódva, azt az információt kaptam a szociális ágazatban dolgozóktól, hogy kizárólag a bentlakásos időskorotthonokban tevékenykedők kaptak szervezetszerű

oltást, és gyakorlatilag mindenki kimaradt, aki ezenfelül még számításba jöhetett.

Mintegy 82 ezer ember dolgozik jelenleg a szociális ágazatban. A legnagyobb probléma éppen az átmeneti elhelyezést nyújtó intézményekben van. Gondoljunk csak bele abba, hogy azok az emberek, akik bajba jutottak, akár egy családon belüli erőszak kapcsán, akár egy természeti katasztrófa kapcsán, és átmeneti elhelyezést kaptak, a családjukat így tudják biztonságban, nekik nincs más jövedelmük, muszáj menni dolgozniuk. És mindennap el kell járni egy átmeneti otthonból, következőképpen nagyon sok emberrel találkoznak a munkahelyükön, majd a munka végeztével vissza is térnek az átmeneti elhelyezést nyújtó intézménybe.

Éppen ezért kérdezem államtitkár úrtól, hogy tervezi-e a kormány, hogy ezen a területen szervezett oltásra kerüljön sor a szociális ágazatban dolgozó minden egyes szakember számára. Nemcsak az egészségügyben, hanem a szociális ágazatban is szükség van erre a védőoltásra. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs Lajos képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ebből a felszólalásából is kimaradt az, hogy elnézést kért volna saját kamuvideója miatt, kamustatisztikái miatt, hogy valótlanságokat mondott a járványkezelés alatt, és talán az a leghírhedtebb, amikor egy álmentőssel készített videót, amelyben pontosan az egészségügyi dolgozókat vádolta meg ön, tisztelt képviselő úr. *(Korózs Lajos: Minden szám engem igazolt!)* És a mai napig is fenntartja, ezek szerint nem akar elnézést kérni, hanem azt mondja még most is, hogy Németh Athina minden szava önt igazolja, tisztelt képviselő úr, aki még a bemutatkozásánál sem állított valóságot, nemhogy arról, amit utána tartalmilag mondott, és ön még idén március végén is ugyanúgy tartja a kamuvideóját, tisztelt képviselő úr. Ez felháborító, hogy még ezért sem tud elnézést kérni, ami teljesen nyilvánvaló valótlanosság, és mentőöket, kórházi dolgozókat vádolt meg, tisztelt képviselő úr.

Ön arról beszélt, hogy legyen a védekezés erősebb, de amikor itt pár héttel ezelőtt arról szavaztunk, hogy a veszélyhelyzetet meghosszabbítják-e, akkor önök erre nemmel szavaztak, tisztelt képviselő úr. Mindannyian azt szeretnénk, hogy minél hatékonyabb legyen a védekezés, de ehhez a kormánynak szüksége van arra, hogy tudjon lépéseket tenni, intézkedni, és ön ezt nem szavazta meg. Ebben azt sem szavazta meg, hogy például a szociális és gyermekvédelmi ellátásokat meghosszabbítsák, mint ahogy a hitelmoratóriumot sem, tisztelt képviselő úr. Az önök soraiban ülnek olyan politikusok, akik a kínai vakcinák ellen folyamatosan kampányolnak, petíciót indítanak. Ha önökön múlt

volna, messze nem lenne már másfél millió ember beoltva Magyarországon.

(12.40)

A szociális dolgozók között és a szociális szférában ellátottak között azokkal indult el az oltás, akik bentlakásos intézményben laknak. Azt hiszem, mindenki számára evidens, hogy akik egy közösségben, zártan, idősként, betegként vannak együtt, azoknál a legnagyobb a koronavírus terjedésének a kockázata. Így már 171 ezer oltást adtak be a gondozottaknak és az ottani munkatársaknak, akik bentlakásos intézményben dolgoznak, és több mint 73 ezer fő pedig már a második oltását is megkapta, tisztelt képviselő úr, miközben önök továbbra is azon agitálnak, hogy emberek ne adassanak be maguknak oltásokat, és utána, mint Szaniszló polgármester úr, erre még büszkéek is, hogy lebeszéltek erről embereket. Köszönöm szépen. *(Korózs Lajos: Ez is hazugság!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Varga Zoltán, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Miért hazudoznak ennyire nyilvánvalóan? I.**” címmel.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Szemmel látható, hogy államtitkár úr azt a háládatlan feladatot kapta szerepül, hogy a kínai vakcina reklámarca legyen. Valójában nem egy hálás feladat. Az ég szerelmére kérem, hogy legalább most az egyszer ugorjon le már a demagóg és ostobácska trekjűkről, ne hazudozzon továbbra, mert nem vagyunk oltásellenesek. Ha azok lennénk, akkor most elégedetten dőlhetnénk hátra, és figyelhetnénk azt a határtalan bénaságot, amit önök produkálnak már hosszú-hosszú hetek, hónapok óta, azt, hogy még egy hét végi tömeges oltást sem tudnak megszervezni. De nem ezt tesszük, hanem mélységesen fel vagyunk háborodva önök miatt, merthogy nem halad az oltás, 70 éves, idős, krónikus betegek még mindig várnak az oltásra, ahelyett, hogy megkapták volna.

De térjünk a kérdésre! Orbán Viktor február 12-én azt mondta a propagandaadóban, a Kossuth rádióban, és most szó szerint idézném: „Ha néhány száz vakcina leesik egy teherautóról, ott kell lennie egy magyar portyázónak, aki azt elkapja.” Ehhez képest az igazság az, hogy önök 1 millió 700 ezer vakcináról mondtak le Brüsszelben, pedig lakosságárányosan ez Magyarországnak járt volna. Ezeket a vakcinákat pedig most a németek, a franciák és a dánok fogják megkapni a magyarok helyett.

Kérdezem én, és erre a kérdésre válaszoljon, legyen szíves, és még egyszer, ne a kínai vakcinák reklámarca legyen, hogy miért hazudoznak ennyire nyilvánvalóan, miért nem rendelték meg magyaroknak a biztonságos, Európában bevizsgált vakcinákat. Miért büntetik ezzel a magyarokat? Várom demagóg válaszát. Köszönöm. *(Korózs Lajos felnevet.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Tállai András: Amilyen a mosdó, olyan a törölköző.)* A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Kásler Miklósnak, az emberi erőforrások miniszterének kérésére Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Demagógiában önökkel versenyre kelni szerintem lehetetlen küldetés mindenki számára, de végighallgattuk, amint világítóan vörös nyakkendőjében a kínai vakcinák ellen kampányolt itt is, tisztelt képviselő úr. 12 év és egy hónappal ezelőtt bukott meg az ön rajongásig imádott miniszterelnöke, Gyurcsány Ferenc *(Varga Zoltán: Nem vagyunk oltásellenesek.)*, és úgy látszik, hogy semmi nem drága önöknek ahhoz, hogy újra Gyurcsány Ferencet kormányzati pozícióban lássák, ezért bármire képesek. Miért mondjuk, hogy önök oltásellenesek? Azért, tisztelt képviselő úr, mert aki úgy beszél, mint egy oltásellenes, úgy cselekszik, mint egy oltásellenes, és úgy szavaz, mint egy oltásellenes, arra mi hajlamosak vagyunk azt mondani, hogy oltásellenes. *(Varga Zoltán: Nem vagyunk oltásellenesek.)*

Önök mit tettek itt a parlamentben? Országgyűlési határozati javaslatot nyújtottak be, hogy kínai vakcinával ne lehessen oltani, be akarták tiltani a kínai vakcinát, és ön most is erre rábólint. *(Varga Zoltán bólogat.)* Önök petíciót indítottak, hogy Magyarországon se kínai, se orosz vakcinával ne lehessen oltani, márpedig a mai napig több ember beoltásához szükséges vakcina érkezett az EU-n kívüli beszerzésekből, mint a közös EU-s beszerzésekből. *(Varga Zoltán: Ez nem igaz!)* Az önök polgármesterei arra agítják a saját településükön lakókat, hogy ne adassák be maguknak sem a kínai, sem az orosz vakcinát, ami most már, ahogyan említettem, a vakcinák többsége. Tehát a több mint 50 százalék elutasítására agítják a saját településeiken lakókat, és van egy szakpolitikusuk, aki orvosként azt mondja, hogy a vírus és a betegség még jobb is, mint egyes oltástípusok. *(Varga Zoltán közbeszól.)* Ki az, aki orvosként és nem politikusként ilyet mondana, miközben minden orvos azt mondja, hogy a legjobb oltás a beadott oltás, tisztelt képviselő úr?

Magyarországon több mint másfél millió embert oltottak be, több mint 16 százalékát a lakosságnak *(Varga Zoltán: Hányan lettek betegek?)*, míg az uniós arány 8,8 százalék. Önök folyamatosan azt a megtévesztő retorikát folytatják, mintha az Unió karácsonyra ígért vakcinájával *(Varga Zoltán: Hányan lettek betegek?)* hűsvétkor lehetne oltani. Önök karácsonyig kívánnának, emberek százazreit nem oltanak be csakis politikai okokból, de tudjuk, hogy önöknek ez a stratégiája, a saját stratégiájuk, ezt el is árulta *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, önök a járvány elhúzására játszanak, tisztelt képviselő úr. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, frakcióvezető úr kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Miért nem fejezi be a kormány ezt a gyalázatos és káros megszorító politikát, amivel a magyar embereknek okoznak súlyos károkat, és miért nem tekintik végre partnernek a városokat?”** címmel. Keresztes László Lóránt frakcióvezető urat illeti a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. A kérdés lényege gyakorlatilag a címben benne van, de rendkívül súlyos és rendkívül felelőtlen károkat okoz, és nagyon felelőtlen az a megszorító politika, amit az önkormányzatok ellen folytatnak, és felelőtlen az az időhúzás is, amit most érdemi tárgyalási kompenzációról folyó érdemi tárgyalás helyett látunk. De azt kéne megértenie a kormánynak, tisztelt államtitkár úr, hogy nem az ellenzéki polgármestereket, nem az ellenzéki városvezetőket büntetik, hanem az embereket, azzal, ha a megszorító politikájukkal nem jutnak hozzá a legfontosabb közszolgáltatásokhoz, mint az ivóvíz-szolgáltatás vagy éppen a tömegközlekedés. A tömegközlekedés esetén, ha nem sikerül a megfelelő járatsűrűséget biztosítani, annak konkrétan negatív hatása lehet a járvány terjedésére, ezért is rendkívül felelőtlen, hogy ilyen forrásokat, olyan forrásokat vonnak el az önkormányzatoktól, a vidéki városoktól, amelyek alapvetően szükségesek a közösségi közlekedés és minden más fontos közszolgáltatás fenntartásához.

Én nagyon világos válaszokat szeretnék kapni, tisztelt államtitkár úr. Ön is tudja pontosan, hogy most kell az önkormányzatoknak a költségvetésüket megtervezni, és nem lehet felelősen, sőt a jogszabály szerint nem is lehet egy költségvetést úgy megtervezni, hogy nem teljesen világos, hogy bevételi oldalról mire számíthatnak. Most mi történik jelenleg a nagyobb vidéki városok esetében? Az önkormányzati szövetségek teljes kompenzációt kértek az elvonások miatt, ezt megkapják-e, és pontosan mikor számíthatnak az önkormányzatok erre a teljes kompenzációra?

És még egy gondolatot engedjen meg, államtitkár úr, itt a napirend előtti vita nyomán. Az LMP frakciója mindig következetes volt abban, hogy felhívtuk a figyelmet az oltás fontosságára, és mi mindig azt az álláspontot képviseltük, hogy minden oltás jobb, mint a betegség. Ezért teljesen méltatlannak tartom azt, államtitkár úr, hogy amikor én a gyalázatos, titkosított Budapest-Belgrád vasútvonal projektjéről kérdezem, ami Mészáros Lőrincnek, ön pontosan tudja, hogy a cégének 300 milliárdot hoz, akkor azt összekeveri egy ilyen, az ellenzéket gyalázó, oltással összefüggésbe hozható propagandaszöveggel. Én azt gondolom, hogy ez méltatlan, államtitkár úr, úgyhogy nagyon bízom benne, hogy az önkormányzatokat érintő kérdésekre nem egy imént hallható propagandaszöveggel válaszol, hanem végre ad választ azoknak a városvezetőknek, akik szeretnék törvényesen és felelősségteljesen egy

költségvetést összeállítani. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Az elhangzottakra, illetve a kérdésre Orbán Balázs államtitkár úr fog válaszolni.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Engedje meg, ha már eltért az eredeti szövegtől, akkor én is hadd reagáljak erre a megjegyzésre. Nem az a probléma, hogy ön valamilyen beruházást kritizál, hanem az a probléma, hogy kifejezetten külkapcsolati döntéseket, külpolitikai döntéseket kifogásolnak szerintem indokolatlan módon, aminek most komoly következményei lennének. Több százezer magyar ember nem kapta volna meg az oltást, ha a keleti kapcsolatépítés nem tartott ott, ahol tart, és önök mindent elkövettek az elmúlt években, hogy ne tartson ott. Ez a probléma. A tetteknek és a kimondott szavaknak különösen itt, az ország Házában következményei vannak, és önnek kellene a legjobban tudnia, hogy a politikában minden mindennel összefügg. Tehát nem lehet ezeket a dolgokat így szétválasztani.

Ugyanígy ez a helyzet az önkormányzatok esetében is. Az önkormányzatok helyzete és finanszírozása stabil Magyarországon. Sokkal jobb helyzetben vannak az önkormányzatok, mint a 2010-et megelőző és az azt követő időszakban is, folyamatosan növekszik a rendelkezésre álló forrás mennyisége - ez volt a helyzet a koronavírus-járvány előtt -, és folyamatosan fejlődnek ezek a települések. Természetesen a koronavírus-járvány elleni védekezésből mindenkinek ki kell vennie a részét, ez alól az önkormányzatok sem tudják kihúzni magukat, legyenek akár kormánypártiak, legyenek akár ellenzékiek. Ennek egy markáns eleme például az iparűzésadó-bevételnek a vállalkozásoknál hagynása. Szerintem kulcsfontosságú, hogy se az önkormányzatok, se a kormány ilyen nehéz helyzetben ne sanyargassa az embereket és a vállalkozásokat, hanem segítsen nekik.

(12.50)

A kormány nem von el semmilyen forrást ezzel kapcsolatban, hanem odaadja az embereknek, hogy a vírus elleni védekezés gazdasági összefüggéseiben ők se rosszabb helyzetbe, hanem jobb helyzetbe kerüljenek. Azt gondoljuk, hogy ezeket a lépéseket támogatni kell.

Zajlik egyébként a konzultáció, kinevezett miniszteri biztosa van a Budapesten kívüli nagytelepülések esetében is a konzultációnak és az egyedi városok, nagyvárosok közötti megbeszélések koordinálásának.

Azt javaslom, hogy kövesse nyomon a képviselő úrnak is - egyébként, aki az Országgyűlésnek is a tagja - a munkáját. Köszönöm a türelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orbán Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője, jegyző úr kérdést kíván feltenni a

pénzügyminiszter úrnak: „**Miért akadályozza a Fidesz-kormány az óriás mult cégek megadóztatását?**” címmel. Tordai Bence képviselő urat illeti a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Jó hír érkezett Magyarországra és az Európai Unió számára. Az EU versenyképességi tanácsa döntött a multinacionális cégek úgynevezett nyilvános országonkénti jelentéstételi kötelezettségének bevezetéséről. Ezzel bezárult az adóelkerülő vállalkozások egyik kiskapuja.

Elképesztő pénzek tűntek el eddig a közös kasszából, az Unió tagállamai összesen 46 milliárd eurót, Magyarország 80 milliárd forintot veszített el így évente. Mégis a Fidesz-kormány, az ön kormánya a javaslat ellen szavazott, azaz önök szerint csak az egyszerű embereknek kell befizetniük az adókat, az óriás cégek adóelkerülése rendben van.

Nincs ebben semmi meglepő, hiszen Magyarországot az Orbán-kormány adóparadicsommá tette a legnagyobb cégek számára, akik kevesebb mint 1 százalékos társasági adót fizetnek, de ennek az ára adópolkol az egyszerű embereknek: miénk a világrekord 27 százalékos áfa. De a rabszolgatörvényeket is az óriás cégek kiszolgáltatására hozta a Fidesz.

Ami vereség Orbán Viktornak, az ugyanakkor győzelem Magyarországnak, hiszen évente 80 milliárd forinttal több pénzre számíthat ezek után a költségvetés. Ennek most nagy hasznát venné az egészségügyi, a szociális ellátórendszer, sokkal többet kéne költeni bértámogatásra, a mikro- és kisvállalkozások bevételpótlására, álláskeresési járadékra, sőt ugyanígy be kéne vezetni a válságkezelő alapjövédelmet is.

Államtitkár úr, kérem, adjon számot a nagyvállalati adóelkerülést támogató szavazatuk indokairól, és kérem, arra is válaszoljon, hogy az így várható pluszbevételt is eldubajozzák, vagy a fent megjelölt célokra fordítják. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Tordai Bence jegyző úr, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Először is le kell szögezni, hogy az ön állítása nem fedi a valóságot, ugyanis a magyar kormány, Magyarország mindig is a multinacionális vállalatok adóelkerülésének visszaszorításáért küzdött. Ennek bizonyítéka az, hogy az OECD adóalap-csökkenést és nyereség eltitkolása elleni projektjét, az úgynevezett BEPS-projektet is támogatta, és támogatja a mai napig. Valamint az Európai Unió adóelkerülésről szóló irányelvét és az abból adódó törvényalkotási feladatokat is messzemenően támogatta, és a hazai szabályozásba beillesztette.

Ezen túl 60 ország adóhatóságával van együttműködés, megállapodás az információcserével kapcsolatosan. Alapvetően Magyarország az adóelkerülés

ellen küzd az Európai Unióban és természetesen a saját országban belüli szabályozásában is.

Az ön által említett javaslatról a következőket tudom elmondani: először is, négy éve folyik erről a vita. Ennek a tartalmával a magyar kormány egyetért, ahogy azt György László államtitkár jelezte is ezen a tanácsülésen.

Azonban meg kell mondani, hogy a jogalappal problémája van Magyarországnak, és Magyarországon kívül még körülbelül tíz országnak. Ugyanis nem számviteli kérdésekben kell az adóügyi kérdéseket rendezni, ez az álláspontunk és nem csak a miénk. Ahogy mondtam, több ország is - Ciprus, Írország, Svédország, Horvátország, Csehország, Luxemburg, Málta - például ugyanezt mondja, mint Magyarország, amelynek, hangsúlyozom, a lényege, hogy a jogalapot vitatjuk, amit egyébként az Európai Bizottság Tanácsának jogi szolgálata is megerősített, hogy nem a számviteli kérdések között kell ezt megvitatni, hanem az adóügyi kérdések között.

Az a különbség a kettő között, hogy az adóügyi kérdésekben egyhangú döntés kell hogy születessen, míg a számviteli kérdésekben nem. Az Európai Unió egyértelműen a jogszabályok kijátszására törekedett ezzel a javaslattal. Önnek nincs abszolút igaza. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kállai Mária, a Fidesz képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: **„Hol tart a szolnoki Csáklya úti Tisza-híd és a hozzá csatlakozó, Szandaszőlőst elkerülő út előkészítési folyamata?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Tisztelt Ház! Szolnok városa régóta küzd azzal a problémával, ami egyrészt örömdetes, hiszen a járműforgalom jelentősen megnőtt, ugyanakkor nagyon komoly gondot okoz Szolnok belvárosában is, illetve Szolnok környékén. Ezért fordultunk Szalai Ferencel, a város polgármesterével a kormányzathoz egy új belvárosi Tisza-híd építésének javaslatával, amely Tisza-híd nemcsak a város hídjá lehetne, hanem délről a Rákócziútfalva, Rákócziútfalu térségéből jövő forgalmat is elvezetné, és ha sorba kellene szedni a széles társadalmi igényeken alapuló fejlesztéseket, akkor meggyőzően mondhatom azt, hogy Szolnok lakói számára a közlekedésfejlesztést illetően ez a legfontosabb.

Éppen ezért örömdetes az, hogy 2019-ben a kormány az úgynevezett útprogram megvalósításáról hozott határozatában kijelölte az irányt, lehetőséget teremtett arra, hogy Szolnokon a Csáklya úti Tisza-híd és a hozzá kapcsolódó, Szandaszőlőst elkerülő útrendszer tervezése megkezdődjön, a kormány biztosítja a tervezésre való forrásokat - ezt ezúton is tisztelettel, megbecsüléssel köszönöm -, majdán a kivitelezés a jelenlegi becslések szerint legalább 30 milliárd forintba fog kerülni.

A tervezés folyamatában tudomásom szerint az ITM elkészítette a tanulmánytervet, a környezeti hatástanulmányt, beszerzi a környezetvédelmi engedélyt - beszerzett, bocsánat -, továbbá elkészítette az engedélyes terveket, és az építési engedélyekig el tudunk jutni.

A Tisza-híd megépítése jelentősen meghatározó Szolnoknak, Szolnok térségének forgalmában, nyilván maga a közlekedés hat a gazdaságra, hat az életminőségre, hat a lakhatásra, tulajdonképpen túlzás nélkül mondhatom azt, hogy Szolnok, Szolnok környéke, de a keleti országrész szempontjából is döntő lehet.

Ezért tisztelettel kérdezem, miniszterhelyettes úr: hol tart jelen pillanatban a szolnoki Csáklya úti Tisza-híd és a hozzá kapcsolódó, Szandaszőlőst elkerülő úthálózat előkészítési munkája? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kállai Mária képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány stratégiai céljai közé tartozik a közúti infrastruktúrájának a fejlesztése és a közlekedés színvonalának folyamatos javítása.

Talán ön által is ismert, kiemelt törekvésünk, hogy a megyei jogú városok kétszer kétsávos gyorsforgalmi úton legyenek elérhetőek, az ország bármely településéről 30 percen belül elérhető legyen egy négy-sávos útszakasz, valamint, hogy a helyi életminőség javítása érdekében megépüljenek a települések belterületét tehermentesítő utak.

Tisztelt Képviselő Asszony! A 2016-ban elfogadott, mintegy 3200 milliárd forint keretösszegű útprogram csaknem ezer kilométer új és fejlesztett útszakasz megvalósulását teszi lehetővé 2024-ig, és itt szeretném kiemelni, hogy ennek az összegnek a fele tisztán hazai forrás. Tehát a magyar emberek teljesítményének is köszönhetően tudjuk ezeket a fejlesztéseket megvalósítani.

Ennek a programnak a keretében nyílt lehetőség a Szolnok, Csáklya utcai tehermentesítő út, az új Tisza-híd előkészítésére. 2020 végén a kormány pedig egy újabb közútfejlesztési programról döntött, amelynek a keretében több mint 70 közútfejlesztési projekt előkészítése történik meg 2021 és 2026 között. Ez biztosít forrást a tehermentesítő út és az új Tisza-híd kivitelezésének elkészítésére.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ezzel egy újabb fázisba lépett többek között egy 8 kilométeres, kétszer egysávos, a szandaszőlősi városrészt elkerülő út, valamint a 200 méter hosszú Tisza-híd és egy 650 méter hosszú ártéri híd megépítését is magában foglaló fejlesztés.

Örömmel tájékoztatom, hogy a tervezővel megkötötték a szerződést a megvalósíthatósági tanulmány, a környezeti hatástanulmány, majd pedig az

engedélyezési és kiviteli terveknek az elkészítésére. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormány- pártok padsoraiból.)*

(13.00)

ELNÖK: *(Nem működik a mikrofon.)* Köszönöm szépen, Schanda Tamás államtitkár úr... Kihangosított magamat. *(Derűlttség.)* Tehát köszönöm szépen, Schanda Tamás államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, független képviselő úr, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért tesz különbséget emberéletek között a kormány?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BANA TIBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Itt az ideje, hogy abbahagyják az oltások beadása körüli félremagyarázásokat, az ellenzéki városok, köztük Szombathely büntetését és diszkriminációját, és felhagyjanak azzal a kommunikációjukkal, miszerint az ellenzék oltásellenes.

Mint bizonyára tudja, jómagam is többször kiálltam az oltások fontossága mellett, minden vakcina mellett, és ezt tette Nemény András polgármester úr is akkor, amikor segítséget igyekezett nyújtani az oltások beadásának megszervezésében. Mi volt az önök válasza erre? A korábban éppen György István államtitkár úr által kért segítség elhárítása, mellébeszélés és az oltások beadásának politikai kérdéssé silányítása.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ha végre az egészségügyi dolgozókra, például azokra a szombathelyi háziorvosokra hallgatnának, akik nyílt levélben kérték az új szombathelyi oltópontok létrehozását, amit át is nyújtottak majd önnek, talán realisabb képet kapnának a vakcinák beadása körüli problémákról. Ám nem ezt teszik, hanem emberek egészségét és életét veszélyeztetik. Páros háziorvosi rendelőknel ugyanis óhatatlanul találkoznak egymással egészséges és beteg emberek, ami a fertőzés melegágya. Szombathely városa segítőt kezet kíván nyújtani ebben a nehéz helyzetben, de önök erre támadással válaszoltak.

Kérdezem államtitkár urat: miben más a fideszes szekszárdi városvezetés segítsége, mint az ellenzéki vezetésű szombathelyi? Mennyivel ér kevesebbet egy szombathelyi polgár, mint egy szekszárdi? Fejezzék be a politikai alapú diszkriminációjukat, fogadjanak el minden segítséget az oltások beadásánál! Ön szerint elfogadható az, hogy a Vas Megyei Kormányhivatal vezetője, a védelmi bizottság elnöke, Harangozó Bertalan veszélyhelyzet idején egyoldalúan megszakította a kapcsolatot a megyeszékhely polgármesterével?

Tudja, tisztelt államtitkár úr, nincsen fideszes élet, és nincsen ellenzéki élet. Emberélet van, amit meg kell mentenünk a lehető legszélesebb összefogással, ezért még egyszer kérem: fogadjanak el minden segítséget, ami elősegíti a járvány mielőbbi megfékezését. Várom érdemi válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bana Tibor képviselő úr. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter kérésére Orbán Balázs államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nagy örömmel hallottam azt a megnyilatkozását, hogy ön szerint minden, Magyarországon elérhető oltóanyag biztonságos, és minden oltás jobb, mint a betegség, és minden oltásból az a legjobb, amit már beadtak az embereknek.

A probléma azzal van, hogy az a politikai csoportosulás, ahova ön tartozik - engedje meg, hogy egy ilyen általános kifejezést használjak, majd a részletek leírását önökre bízom -, nem így gondolkodik. Azt szeretném kérni tehát, hogy vesse be akkor azon az oldalon minden képviselői tekintélyét, és vegye rá őket, például a parlamenti patkó azon oldalán ülőket, hogy ők változtassák a véleményüket, mert én egyetértek önnel, és azt gondolom, hogy ezen kellene közösen dolgoznunk.

A probléma pedig ott áll, hogy ha a reális helyzetértékelés talajára helyezkedünk, jelen pillanatban nem oltópontból van kevés, hanem sajnálatos módon még a plusz keleti beszerzések ellenére is, vakcinából. Oltópontokból jól el vagyunk látva. Jelenleg közel hatezer működik, 6752 oltópont van háziorvosoknál és kórházakban is kijelölve. Szombathelyen ez több mint negyven oltópontot jelent, állami és háziorvosi együtt. Folyamatosan zajlik ott is a regisztráltak oltása AstraZenecával, Pfizer és Szputnyik oltóanyaggal.

A Vas Megyei Kormányhivatal, amely részt vesz ebben a feladatban, koordinálja a vakcinák elosztását, kapcsolatban van a háziorvosokkal, és kifejezetten levélben kérte a települési önkormányzatokat - így Szombathely önkormányzatát is -, hogy a háziorvosok adminisztrációs terheinek enyhítése érdekében biztosítsanak munkatársat a háziorvosok mellett.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Most pont az ön által felhozott polgármester ennek nem tett eleget, ezért a kormányhivatal kénytelen ilyen adminisztratív segítséget nyújtani, miközben más ellenzéki települések - Vas megyében is egyébként - nyújtottak ilyen segítséget.

Tehát ha ön együtt akar működni, és szeretné segíteni az oltási folyamatot, akkor hasson oda ismét csak Szombathely megyei jogú város polgármesteréhez, hogy ne politikai tőkét próbáljon kovácsolni, hanem segítse a védekezést és segítse a háziorvosok munkáját. Még egyszer mondom: vakcinára van szükség *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és ilyen típusú adminisztratív segítségre, nem pedig új oltópontra. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat.

Fel szólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoport részéről; kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„Miért nem támogatták a szexuális erőszaktevők és pedofilok szigorúbb megbüntetését célzó jobbikos javaslatokat?”** címmel. A kérdésre Völner Pál államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Ön é a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A perui magyar követ gyalázatos pedofilbotránya minden normális embernél kiverte a biztosítékot, és azon is nagyon sokan fölháborodtak, ahogy az aberrált Kaletát hazacsempészték, hímestojásként bántak vele, és végül a bűncselekményéért tulajdonképpen csak egy fölfüggesztett és nevetséges pénzbüntetést kapott. Érezhették a Fideszben is, hogy baj van, nem véletlenül szólalt meg Kocsis Máté frakcióvezető, illetve Gulyás Gergely miniszter úr, amellet kardoskodván, hogy igen, szükség van a Btk. szigorítására ilyen esetekben. *(Bana Tibor átad egy iratot Schanda Tamás Jánosnak.)*

Azt azonban már megtanulhattuk, hogy egy dolog a szépen hangzó propagandaduma, egy másik pedig a valóság. A valóság, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, az az, hogy a kormánypárti többség az Igazságügyi bizottság legutolsó ülésén elutasította azt a jobbikos törvénymódosítási javaslatot, ami a pedofilok szigorúbb megbüntetését célozta volna, pedig erre bizony szükség lenne. A valóság az, hogy a kormánypárti többség nem támogatta azt a határozati javaslatot sem, ami lehetővé tette volna egy nyilvános pedofilregiszter föllállítását. Mi azt mondjuk, hogy az embereknek igenis joguk van ahhoz, hogy tudják azt, hogy miféle szörnyetegek élhetnek a környezetükben. A valóság az, hogy azt a határozati javaslatot sem támogatták, ami a szexuális erőszaktevők kémiai kasztrálásával, gyógyszeres kezelésével volt kapcsolatos. Márpedig a Medroxyprogesteron-acetát már bizonyított az Egyesült Államokban és Európa néhány országában is. Statisztikai adatot mondanék: a visszaesők arányát 43 százalékról 3 százalékra lehet ezzel leszorítani. Mít jelent ez magyarrá fordítva? Rengeteg megmentett áldozatot, megkímélve őket attól a szörnyű traumától, ami az egész életükre kihathat.

És akkor még egy kis statisztika: az Európai Unión belül a szexuális célú emberkereskedelem gyermekkorú áldozatainak fele Magyarországról kerül ki. Ezeknek a gyerekeknek a 10 százaléka még a 11 éves kort sem töltötte be akkor, amikor aberrált állatoknak, aberrált férgeknek eladják őket.

A látencia pedig óriási. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A kérdés viszont egyszerű: lesz-e szigorítás vagy nem? Várom választát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom a képviselő urat, hogy semmilyen propagandafogás nem volt abban, hogy Gulyás miniszter úr és Kocsis Máté frakcióvezető úr kijelentette, hogy a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények terén szigorításra van szükség. Minden tisztességes, normális gondolkodású ember minden pedofil cselekedetet betegesnek, tűrhetetlennek, elfogadhatatlannak tart, ami egyébként súlyos bűncselekmény is, és az ennek megfelelő fellépés - bárki is az elkövető - indokolt.

Tájékoztatom, hogy ezen bűncselekmények átfogó felülvizsgálata folyamatban van. A felülvizsgálat indoka, hogy figyelemmel kell lenni az új jelenségekre, technikai-társadalmi változásokra is. Ennek során tehát a szabályozás jelenlegi alapjait, alapstruktúráját is át kell gondolni, beleértve a bűncselekmények hatályos megfogalmazását, minősített eseteit, egymáshoz való viszonyukat és büntetési tételeit.

A jogi szabályozás átalakítása nem történhet átgondolatlan módon. A gyakorlati tapasztalatok alapján a törvény büntetési tételeinek a cselekmény megjelenési formáit, társadalmi megítélését figyelmen kívül hagyó pusztá emelése nem feltétlenül jár a jogalkalmazás hatékonyságának növekedésével. Kiemelten fontos továbbá, hogy megfelelő szakmai egyensúlyt ajánljunk az egyediesítésnek, a bírói mérlegelésnek teret engedő, nem túlcizellált elkövetési magatartások és a fokozott, társadalomra veszélyességet megtestesítő minősítő körülmények meghatározása között. Mindez csak alapos szakmai előkészítés után, a jogalkalmazók tapasztalatainak figyelembevételével valósulhat meg. Mindezekre tekintettel tájékoztatom, hogy folyamatban van egy gyermekvédelmi csomag, aminek része lehet a mostaninál szigorúbb intézkedések, illetve büntetések elfogadása.

Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselőtársam az Igazságügyi bizottság ülésén kifejtette, hogy a Fidesz-frakció az említett, folyamatban levő felülvizsgálat miatt tartózkodott az ő javaslatainak szavazása során.

(13.10)

Én is arra tudom kérni önöket, hogy a benyújtásra kerülő gyermekvédelmi javaslat parlamenti tárgyalása során nyújtsák be módosítási szándékaikat, és támogassák majd a csomagot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Két éve várnak a rokkantnyugdíjasok! Mikor tesznek eleget az Alkotmánybíróság**

által előírt feladatoknak?” címmel. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Orbán-kormány 2010 óta sokszor bizonyította már, hogy az út szélén hagyja azokat az embertársainkat, akik sajnos helyzetük okán állami segítségre vagy gondoskodásra szorulnak. Így történt ez a rokkantnyugdíjasok esetében is, akik ellen először gyűlöletkampányt indítottak, majd felesleges, megalázó, embertelen felülvizsgálatokra készítették őket, végül pedig teljes egészében megvonták tőlük az ellátást, megszüntetve ezzel a rokkantnyugdíj intézményét is.

Az Alkotmánybíróság azonban igazságot szolgáltatott, 2018-ban meghozott egy olyan határozatot, mely szerint a kormánynak, az Országgyűlésnek jogszabályt kell alkotni arra vonatkozólag, hogy a rokkantnyugdíjasokat teljes egészében kártalanítsák az őket ért jogsérelem okán. Az MSZP ezzel kapcsolatban számtalanszor benyújtotta már javaslatait, ezt rendre elutasították. Kérdéseket fogalmaztunk meg, erre szakértőkre hivatkoztak, majd legutóbb azt mondták, hogy olyan megoldást kell megvalósítani vagy létrehozni, amely mindenki számára megnyugtató és elfogadható. Persze, felmerül a kérdés, hogy vajon megérik-e azok, akik számára ezt a megnyugtató választ meg akarják hozni.

Az Országgyűlés két éve mulasztásos törvénysértésben van, hiszen az Alkotmánybíróság döntése során 2019. március 31-éig kellett volna megalkotni a szükséges jogszabályokat, ez nem történt meg. Miután az MSZP rendre a felülvizsgálatok során a rokkantnyugdíjasok pártjára állt, ezért azt mondtuk, hogy újra benyújtjuk ezt a javaslatunkat, hogy a jogsérelem megszűnjön, és teljes egészében kártalanítsák a rokkantnyugdíjasokat. Akikről beszélünk, egyébként több százezeren vannak, a legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportról beszélünk, különösen igaz ez a mostani szociális és koronavírus-válság okán.

Mindezek miatt kérdezem államtitkár urat: mikor lesznek elegendő az Alkotmánybíróság által előírt feladatoknak? Meddig folynak még ezek a szakértői tárgyalások? Mikor kártalanítják végre a rokkantnyugdíjasokat, és mikor nyújtja be a kormány a szükséges törvénymódosításokat az Országgyűlésnek? Várom válaszáat. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Teljes mértékben szeretném cáfolni azokat a mondatokat, amelyekkel azt próbálta sugallni, azt próbálta mondani, hogy a megváltozott munkaképességűek számára ne bővítette volna a kormányzat radikálisan

a lehetőségeket. Nézzünk pár számot, számpárt, amely teljes mértékben cáfolja önt!

2012 környékén szociális hozzájárulásiadó-kedvezményt a megváltozott munkaképességűek után körülbelül 3217 munkáltató vett igénybe, háromezer, most 5570. Míg akkor 5574 megváltozott munkaképességű személy munkavállaló után vették igénybe, most nem ötezer, hanem 38 736 után vesznek igénybe. Míg 2013 környékén 33 milliárd forintot fordított megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatására a költségvetés, idén ez már 48,6 milliárd forint. Míg az önök kormányzásának végén 18 százalék volt a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatottsági szintje - 18 százalék! -, most ez már 44 százalékra emelkedett. Azok a döntések tehát, amelyeket ön támad, ahhoz járultak hozzá, hogy 18 százalék helyett 44 százaléknak legyen jövedelme, bére, nem segélye, hanem jövedelme, amiből magasabb szinten tudja önmagát is és a családját is fenntartani.

Az ön által hivatkozott alkotmánybírósági döntés nem mondta azt, hogy bármennyire is alaptörvényellenes lenne az a jogszabály, amelyet a kormányzat elfogadott, hanem egy nemzetközi szerződés kapcsán állapította meg azt, hogy a kormányzatnak további jogalkotási feladatai lennének, de sem tulajdonjogot nem állapított meg, sem tulajdonjogi sérelmet nem állapított meg, sem kártérítést nem állapított meg, sem kamatfizetési kötelezettséget nem állapított meg. Ettől függetlenül természetesen az Országgyűlés elé fogjuk terjeszteni azt a törvényjavaslatot, amelyre ön is utalt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Miért hazudoznak ennyire nyilvánvalóan? II.”** címmel. A kérdés megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Kásler Miklós, emberi erőforrások miniszterét bízta meg. A kérdésre miniszter úr felkérésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Orbán Viktor azt mondta március 14-én, hogy - idézem: - „Megvagyunk, és nem segítséget fogunk kérni külföldről, hanem inkább segítséget adunk majd” - eddig az idézet. A Magyar Orvosi Kamara szervezeteitől kapott információk szerint ma már az orvosoknak választaniuk kell, hogy ki menjen lélegeztetőgépre, és ki az, akinek már nem jut lélegeztetőgép, pontosabban olyan kapacitás, ahol nemcsak gép van, hanem ápoló és orvos is. Tehát dönteniük kell az orvosoknak, hogy ki kap esélyt az életben maradásra, és kiről kénytelenek lemondani.

Államtitkár úr, miért hazudik Orbán Viktor, hogy nincs szükség segítségre? Miért nem hívják vissza legalább azt a négyezer orvost és ápolót, akik az önök által diktált elfogadhatatlan feltételeket tartalmazó jogállási törvény miatt hagyták ott a magyar egészségügyet? Miért nem csökkentik a kórházi hősök terheit? Miért nem mentik a magyarok ezreit?

Elsőre szólok, ne fáradjon olyan hazugsággal válasz gyanánt, hogy a vírusnak drukkolunk. Ha így lenne, akkor csöndben maradnánk, és hagynánk az önkormányzat bénázását. Tehát konkrét választ várok: miért hazudik Orbán Viktor, és miért nem tesznek inkább valamit érdemben? *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Önök is szelektíven olvasnak akár a Magyar Orvosi Kamara elnökének a mondatai között. Azt a mondatot, úgy látszik, nem hallották meg, amikor azt mondta, hogy sem Gyurcsány Ferenc, sem más részéről nem tesz jót, ha orvosi szakmai kérdéseket átpolitizálnak. Szerintem az ön részéről sem tesz jót, és a védekezést sem viszi előre, ha politikai alapon közelítenek ehhez, tisztelt képviselő úr. Kérem, hogy vegyék figyelembe egykori államtitkáruk, a Magyar Orvosi Kamara mostani elnökének ezt a mondatát is, tisztelt képviselő úr.

Hogyan viszonyult a Gyurcsány-időszak, az önkormányzásának az időszaka, amikor ön is politikus volt, államtitkár volt, az az időszak az orvosok számára? 2002-ben 37 295 orvos volt, amikor önök elkezdték a tevékenységüket, 37 ezer. Ezt önök lefaragták 33 943-ra, 3352-vel csökkentették a működési engedéllyel rendelkező orvosok számát, tisztelt képviselő úr. Mi pedig nemcsak hogy meg tudtuk állítani ezt a folyamatot, hanem meg is tudtuk fordítani. Bár önök lehet, hogy úgy gondolták, hogy igen, az orvosok száma csökkenni fog, ezzel szemben mi megfordítottuk ezt a folyamatot, és növekedett az orvosok száma.

De nemcsak ebben tudtunk ellenkező előjelű folyamatot indítani, hogy több ezerrel növeltük az orvosok számát, hanem másban is. Önök példátlan módon tizenkét évvel ezelőtt elvettek minden magyar orvostól egyhavi bért, elvettek minden magyar ápolótól egyhavi bért, mert önök ezt hívták válságkezelésnek. Mi azt hívjuk válságkezelésnek, amikor növeljük az orvosok bérét, hogy egy kezdő orvos ne kereshessen 481 ezer forintnál kevesebbet, jövőre 619 ezer forintnál, 2023-tól pedig 687 ezer forintnál a bruttó alapbére ne lehessen kevesebb egy orvosnak. Aki húsz éve dolgozik, az most sem kereshet az alapbérében sem - erre jönnek különböző ügyeleti és egyéb pótdíjak - egymillió forintnál kevesebbet. Aki pedig negyven éve dolgozik *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, az másfél millió forintnál már nem kereshet kevesebbet.

Mi ezzel ösztönözzük az orvosokat, önök pedig elüldözték az orvosokat, tisztelt képviselő úr. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter, az LMP

képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Miért akadályozza a kormány a szombathelyi oltópontok létrehozását?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Már ahogy szó volt róla az Országgyűlés ülésén, a szombathelyi önkormányzat a szombathelyi házi orvosok javaslatára oltópontokat akart megnyitni városszerte. Tették ezt azért, hogy az oltakozás a lehető legkönnyebben menjen, és a lehető legtöbb embert be lehessen oltani.

(13.20)

Az a helyzet, hogy a kormányhivatal és a fideszes apparátus a megyében ezt kezdetben támogatta is, részt is vettek egy bejárásán, majd ezek után egyszer csak - valószínűleg Hende Csaba politikai döntésének a következményeképpen - azt a hihetetlenül érett és államférfiúi cselekményt alkalmazta a kormányhivatal vezetője, Harangozó Bertalan, hogy kikapcsolta a mobilját, és nem vette fel a telefont a bejárás előtt a polgármesternek.

Mielőtt elmondja, hogy a házi orvosoknak nem erre van szükségük, hanem több oltóanyagra, szeretném emlékeztetni, hogy Müller Cecília az operatív törzs előző sajtótájékoztatóján felszólította a házi orvosokat, hogy kérjenek segítséget az önkormányzatoktól az oltópontok kialakításához, tehát amennyiben most a Vas Népeinek a különböző cikkeit copy-paste elmondja, szeretném jelezni, hogy Müller Cecília is ellentmondott ezen állításnak.

Az a helyzet, hogy ahogy azt korábban már említették, Szekszárd városa, amely fideszes polgármesterrel rendelkezik, kinyithatott ilyen oltópontokat, hasonlóképpen engedték, hogy az V. kerület fideszes polgármestere ugyanezt megtegye - nagyon helyesen tették, hogyha ezt a település házi orvosai kérték -, annak a városnak mégsem engedték, ahol ellenzéki polgármester van. Illetve nagyon jó lenne, ha végre az Országgyűlés előtt elmondaná - mivel a szombathelyi Fidesznek a különböző propagandatermékein kívül nem sikerült megnyilatkoznia abban a kérdésben, hogy nekik mi az álláspontjuk -, ki utasította Harangozó Bertalant arra, hogy kikapcsolja a telefonját, és ezzel akadályozza a védekezést.

Mielőtt elmondja, hogy oltásellenes vagyok, szeretném jelezni, hogy egyedül én csatlakoztam a szombathelyi Fidesz azon nyílt leveléhez, hogy minden oltság jobb, mint a betegség. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban. - Dr. Rétvári Bence: A szombathelyi Fideszhez csatlakozott, jól értettem?! Másban is tegye ezt!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Itt már többen örülnek, hogy ön csatlakozott a szombathelyi Fideszhez (*Derűlttség. - Közbeszólások az ellenzék sorából.*), de mielőtt ebbe az irányba elindulnák - mert, gondolom, azért itt előbb-utóbb tiltakozásba ütköznek -, hallgatom az önök felszólalásait, és az az érdekes, hogy sorban állnak fel önök, képviselők, és mondják el, hogy önök nem oltásellenesek; igen ám, csak hogy egy olyan választási listára fognak felkérkedni a pártjuk nevében és önök személyesen is, amelynek pedig olyan vezetője van, aki oltásellenes, és ez a probléma. Ez a politikai felelősség kérdését veti fel. Ha tehát ön komolyan gondolja, hogy ez nincs így jól, akkor arra szeretném kérni, hogy a jelenlegi politikai szövetségeseitől határolódjon el.

Szombathely esetében - mert abban viszont abszolút egyetértünk, hogy minél több oltást kell beadni -, én azt látom a statisztikákban, hogy ez Vas megye esetében is és Szombathely esetében is ütemezetten működik. Oltópontokból hatezer van az országban, képesek vagyunk hétezer oltópontot is kialakítani; ezek között van állami, önkormányzati, háziiorvosi, ezer formáció ismert. Jelen pillanatban Szombathelyen negyven oltópont van, nem oltópontból van a hiány, hanem vakcinából, és hogyha valamire szükségünk van a háziiorvosi praxisoknak, akkor az az adminisztratív segítség. Ezért írt a kormányhivatal vezetője például Szombathely polgármesterének is, hogy ezt az adminisztratív segítséget biztosítsa. Ő ezt nem tette meg, hanem ebből megpróbált politikai hasznot és politikai vitát generálni. (*Ungár Péter: Nem így van!*) Szerintünk ez nem egy jó hozzáállás. Ugyanúgy, ahogy a többi önkormányzat, a kormánypártiak és az ellenzékiek együttműködnek a kormányhivatallal, ugyanilyen együttműködésre lenne szükség Szombathely esetében is; ez nem valósul meg azért, mert önök nem értik meg, hogy a segítség arról szólna, hogy a háziiorvosok munkáját támogatni kell.

Nem újabb Patyomkin-dolgokat kellene jelen pillanatban létrehozni, hanem az oltásbeadás felgyorsítását kellene segíteni. Ebben kérném az ön hozzájárulását is, ugyanúgy, ahogy ezt tettem Bana képviselő úr felé korábban. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„500.000 forint valóban kompenzálja a felbecsülhetetlen értékű természeti értékek elpusztítását?”** címmel. Ön a szó, képviselő úr.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára ön is látta, hogy tavaly valaki a Tihanyi-félszigeten elbontotta a fél hegyet, a fél hegyoldalt, rémesen néz ki az amúgy gyönyörű Tihanyi-félsziget.

Abban talán egyetértünk, hogy Tihany nemcsak a Balaton-felvidék egyik legszebb települése, hanem egész Magyarország legszebb települése, nemzeti parki védelem alatt áll, éppen ezért ennek is köszönhető, hogy az utóbbi évtizedekben kormánytól függetlenül sikerült megőriznie halászfalu jellegét, autentikus arculatát és a növényborítást, amely ott található. Ez azonban az utóbbi években sérül, az utóbbi időben azt láthatjuk, hogy víztározónak hazudott feszített víztükrű luxusmedencék épülnek és mezőgazdasági épületnek hazudott luxusvillák épülnek ezen a területen, és ennek az eklatáns példája volt, amikor valakik elhordták ott a fél hegyet. És hát mi lett a következmény? 500 ezer forintos természetvédelmi bírság. Na, hát ez aztán a visszatartó erő!

Éppen ezért kérdezem az államtitkár urat, hogy ennek fényében, államtitkár úr, elég súlyosnak tartja-e ezt a büntetést; ha nem tartja súlyosnak, akkor miért nem; illetve ha nem tartja súlyosnak, akkor tervezik-e szigorítani, illetve emelni ezeket a büntetési tételeket? Ezeknek a büntetési tételeknek a nagy része a 90-es évek elején lett kialakítva, akkor nyilván más értéket képviseltek ezek az összegek. Várom a választ. (*Taps az LMP és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Farkas Sándor miniszterhelyettes úr válaszol. Ön a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Az Agrárminisztérium részéről a legfontosabbnak azt tartom kiemelni, hogy a természet károsítása esetén alkalmazandó szankciók szabályozása jelenleg átlátható, egyszerű, igazságos, és mind a hatóságok, mind az ügyfelek számára könnyen megismerhető. A tárca részéről a közigazgatási szabályszerűségek szankciójáról szóló 2017. évi CXXV. törvény és az ahhoz kapcsolódó jogszabályok megalkotásakor azt tartottuk szem előtt, hogy a természeti értékek sérelmére elkövetett jogellenes cselekmények azonnali bírsággal szankcionálódók legyenek. Ennek megfelelően nemcsak a védett értéket zavaró, veszélyeztető, károsító cselekmények vonnak maguk után természetvédelmi bírságot, hanem már a hatósági engedély nélkül vagy attól eltérően végzett tevékenységek is.

A természetvédelmi bírság kiszabásával kapcsolatos szabályokról szóló kormányrendelet részben leírja az engedély nélkül végzett tevékenységekre, illetve egyes, a természetet zavaró, veszélyeztető vagy károsító esetekre meghatározott alpbírságok mértékét, de ezenfelül meghatároz olyan szorzókat, amelyeket súlyosabb következményekkel járó esetekben kell alkalmazni. Több minősítő körülmény esetén a szorzók ráadásul összeadódnak, az egyes ügyekben kiszabható bírságok mértéke így a konkrét esettől függetlenül százezer forinttól akár több millió forintig is terjedhet.

Álláspontom szerint ezek a jogszabályok kellően következetes, szigorú és az esetek többségében visszatartó erejű rendelkezéseket tartalmaznak, ezért

módosításuk, szigorításuk jelen pillanatban nem indokolt. Hozzáteszem általánosságban, hogy sok esetben a jogsértők számára nem maga a bírság összegének a megfizetése, hanem az esetlegesen kiszabott helyreállítási kötelezettség elvégzése okoz pénzügyileg leginkább megterhelő kiadásokat. Emellett természetesen az egyes ügyek konkrét körülményeitől függően büncselekmény is megvalósulhat, ami szintén hátrányos következményekkel jár az elkövetők számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Ovádi Péter, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Újabb beruházások Veszprémben! Hogyan segíti a Kormány, hogy Magyarország továbbra is vonzó befektetési célpont legyen?”** címmel. Ön a szó, képviselő úr.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Egy térség országgyűlési képviselőjének mindig öröm, amikor arról számolhat be, hogy komoly beruházások, fejlesztések valósulnak meg a városban, ahol él. Szerencsére az elmúlt időszakban a Covid-járvány okozta gazdasági helyzet ellenére több ilyen befektetésről tudok beszámolni Veszprémben. Úgy vélem, hogy minden egyes beruházás jól mutatja a Magyarország iránti növekvő bizalmat, és tükrözi az adott ország és régió kiváló gazdasági és üzleti környezetét.

Az egyik ilyen folyamatban lévő fejlesztés a Beurer-Hungaria Kft. projektje, amelynek telephelyén nemrég zöldmezős beruházás kezdődött. Ennek keretében idén júliusra új gyártósarnok létesül. A mintegy 5 millió euró összegű fejlesztéssel új munkahelyek jönnek létre, aminek köszönhetően remélhetőleg közel száz fővel fognak többen dolgozni a városban.

A másik kiemelt projekt a térségünkben a Thyssenkrupp vállalatcsoporté, amely mérnöki fejlesztő központot hoz létre 2,2 milliárd forintból. A beruházáshoz a kormány 770 millió forint vissza nem térítendő támogatást ad.

(13.30)

A harmadik fejlesztés a Balluff-Elektronika Kft.-hez köthető. Itt a vállalat úgy döntött, hogy új kutatás-fejlesztési beruházást hajt végre 2,1 milliárd forintból. Ezzel 900 munkahely megőrzése válik biztossá és 30 új, magasan képzett mérnöki munkahely jön létre.

Az ilyen és ehhez hasonló sikertörténetek nem függetlenek attól, hogy Magyarországon a gazdasági és politikai környezet stabil és kiszámítható. Egyértelműen kijelenthetjük, hogy a magyar gazdaság még a mostani, járványtól sújtott nehézkes időkben, ennek ellenére is stabil lábakon áll.

Tisztelt Államtitkár Úr! Minden új munkahely és minden beruházás a magyar gazdaság erejét és sikerét

jelenti, amelyet meg kell becsülnünk. Ezért kérdezem államtitkár urat, hogyan segíti a kormány, hogy Magyarország továbbra is vonzó befektetési célpont legyen. Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Menczer Tamás államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Ön a szó.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a témafelvetését, ami azért is fontos, mert munkaalapú gazdaságban gondolkodik a jelenlegi kormány, és a munkanélküliséggel már egyszer sikerült megharcolnunk. Mi azt mondjuk és állítjuk, hogy ha munka van, akkor minden van, van biztonság, biztos jövedelem, kiszámítható jövőkép és biztos mindennapok az egyén és a család számára is.

Ha visszagondolunk, 2010-ben, amikor az Orbán-kormány átvette az ország vezetését, valahol 11,5-12 százalék magasságában volt a munkanélküliség. Ezt a koronavírus előtti időszak végére sikerült levinni 3,3-3,4 százalékra, ami azt jelenti, hogy aki akart, az tudott dolgozni Magyarországon. Sőt, esetenként már inkább a munkaerőhiány jelentett problémát, ami szintén kihívás egyébként, de úgynevezett jó és rossz kihívás között is van különbség, a munkanélküliség egy rossz probléma, a munkaerőhiány pedig szintén probléma, de értelemszerűen egészen más természetű. Ebben a helyzetben érkezett a koronavírus-járvány. A Külgazdasági és Külügyminisztériumnak, illetve a külgazdasági intézményrendszernek a járvány előtti és a járvány alatt is ugyanaz a feladata abban az értelemben, hogy munkahelyeket akarunk megővni, megvédeni, ahol nem sikerül, ott munkahelyeket létrehozni. Ez a célja a kormánynak a járvánnyal kapcsolatban is: megvédeni a munkahelyeket, és ahol nem sikerül, ott létrehozni.

Arról tudom tájékoztatni, hogy az elmúlt esztendőben a külgazdasági intézményrendszeren keresztül 1435 vállalat hajtott végre, illetve indított el beruházást, 270 ezer munkahely megvédését tudtuk elérni és 13 ezer munkahely megteremtését, Veszprém megyében pedig az említett projektekből 12 100 munkahelyet sikerült megvédeni. 2010 első negyedévében 13 százalék fölötti volt a munkanélküliség Veszprém megyében, 2020 végén pedig 2,6 százalék. Munkahelyeket megvédeni, ahol nem sikerül, ott újakat teremteni, ebben továbbra is számíthat ránk ön is, illetve a térségben élők. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Számíthatnak-e kártérítésre az elhunyt egészségügyi dolgozók családtagjai?”** címmel. Ön a szó, képviselő úr.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A napokban látott napvilágot a hír, mely szerint Szlovákiában állami kártérítésre számíthatnak azon egészségügyi dolgozók hozzátartozói, akik munkavégzés közben fertőződtek meg az új koronavírussal, és belehaltak a Covid-19-betegségbe. A kártérítés összege 58 712 euró lenne. A szlovák kormány szerdán hagyta jóvá az erről szóló törvényjavaslatot.

Többszörös fideszes bojkott után, pár hete végre napirendre került a Népjóléti bizottságban a koronavírus-járvány miatt elhunyt egészségügyi dolgozók hősi halottá nyilvánításáról szóló H/14174. számú határozati javaslatom. A kormánypárti képviselők megalapozatlan indokokra hivatkozva tartózkodtak a javaslat elfogadásától. Az általuk felhozott kifogások főleg azért érthetetlenek számomra, mert Orbán Viktor miniszterelnök úr számtalanszor hangsúlyozta, hogy jelenleg egy vírus ellen vívunk háborút, és a frontvonal első sorában az egészségügyi dolgozók állnak. Azt gondolom, ebben egyetértünk.

Kérdezem ezért tehát államtitkár urat, a szlovák példát követve tervezi-e a kormány, hogy újragondolja a javaslatom elfogadását, illetve amennyiben nem, milyen formában számíthatnak kártérítésre az elhunyt egészségügyi dolgozók családtagjai. Jelzem államtitkár úrnak, hogy 58 család nevében teszem fel a kérdésemet. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azon dolgozik a kormány, hogy minél több egészségügyi dolgozó érezze magát biztonságban, és ezért volt az a döntés is, hogy elsők között pontosan az egészségügyi dolgozók, a kórházakban és más rendelőben dolgozó orvosok és ápolók kapták meg a védőoltást. Ők voltak leginkább kitéve a koronavírus kockázatának, hiszen minden koronavírusos beteg valahol egy kórházban vagy máshol találkozott a kezelőorvosokkal, éppen ezért az orvosoknak, az ápolóknak nagyobb volt a veszélyeztetetettsége.

Ezért voltak ők a legelejen az oltásoknak, és ezért volt fontos azóta is, hogy minél több helyről minél több oltást tudjunk beszerezni, hogy ők biztonságban legyenek, hiszen ha ők már védettek a koronavírus-járvánnyal szemben azon mértékben, amilyen mértékben a beadott vakcinák védelmet tudnak nyújtani, akkor a saját egészségüket is jobban meg tudtuk óvni ezáltal, és természetesen a további betegek ellátására is jobban felkészült az intézményrendszer. Ma, amikor tényleg rekordnagyságú a betegszámok alakulása hétről hétre és rekordnagyságú az is, hogy mennyien vannak kórházban, most már különösen fontos, hogy akik a kórházban kezelik a koronavírusos betegeket,

már megkapták az oltásaikat, és náluk a védettség már kialakult.

Köszönöm, hogy ön aggódó hangon beszél az egészségügyi dolgozókról, nem úgy, mint sok baloldali képviselő, aki akár járványügyi szakembereket zaklat vagy kórházakba tör be, vagy álhíreket generál vagy álmentőssel készít interjút. Mi is igyekeztünk biztonságosabbá tenni a kórházak működését. A járvány alatt biztosított többletforrásokon felül vagy azok előtt még összességében 2010-hez képest 915 milliárd forinttal növeltük az egészségügyi kiadásokat. Ez az idei évben nyilván jóval-jóval magasabb lesz, nemcsak a járványügyi védekezés felülről nyitott előirányzata miatt, hanem azért is, mert olyan egészségügyi béremelést indítottunk el idén január 1-jétől, amelyre a magyar egészségügyben még nem volt példa, és ez lehetőséget teremt arra is, hogy a hálapénzt is kivezzük. Így próbáljuk minél inkább megbecsülni az orvosok és ápolók munkáját, és így próbáljuk megelőzni azt is, hogy ők koronavírusos betegek legyenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**A közfinanszírozott fogorvosokra nem veszélyes a járvány?**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Választókerületemben több fogorvos jelezte számomra, hogy annak ellenére, hogy a koronavírus-járvány harmadik és egyben legsúlyosabb hulláma tetőzik, a közfinanszírozott fogászati ellátást nyújtó fogorvosoknak nyitva kell tartaniuk, folyamatos ellátást kell biztosítaniuk a betegek számára.

A fogorvosok a koronavírus-járvány szempontjából rendkívül veszélyes munkát végeznek, ezt ön is tudja, hiszen a munkájuk elemi része, hogy olyan ellátást nyújtsanak és olyan beavatkozásokat végezzenek, melyek drasztikusan megkönnyítik a vírusok terjedését. Fontos megjegyezni azonban, hogy a kormány azon rendeletében, melyben elrendelte a szolgáltatások leállítását március elején két hétre, a fogorvosok nem szerepelnek, sőt a jogszabály külön kiemeli, hogy a közfinanszírozott egészségügyi szolgáltatókra, így például a körzeti fogorvosokra a rendelet nem vonatkozik. A fentiekre tekintettel kérdezem a miniszter urat: valóban nem intézkedtek az állami fogorvosi körzetek biztonságáról, munkájuk ideiglenes felfüggesztéséről, illetve annak csak a sürgősségi ellátásra korlátozásáról most, márciusban? Mi az oka annak, hogy így megfélemlítettek a fogorvosokról, mi az oka annak, hogy nyitva kívánják tartani a fogorvosi rendelőket a koronavírus-járvány ideje alatt is? Amennyiben esetleg mégis intézkedtek a szolgáltatások esetén a sürgősségi ellátásra történő korlátozásról, akkor pedig mi az oka annak, hogy erről nem tájékoztatták a fogorvosokat?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az ellenzéki padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Talán nem ártana, ha néha egymással beszélne a baloldali frakciók képviselői. Ujhelyi István képviselő úr azt követeli, hogy nemcsak a vadasparkok, meg az állatkertek, hanem még az éttermek is nyissanak ki. Ön pedig ugyanazon párt nevében azt kérdezi, hogy miért vannak nyitva egyes egészségügyi intézmények, például a fogorvosok. Tehát Ujhelyi képviselő úr még az éttermeket is kinyitná, ön pedig most felszólal, és ma éppen azt mondja, ezt csak napi álláspontnak tudom betudni a baloldal pillanatnyi állapotában, hogy a fogorvosi rendelők miért nincsenek bezárva.

(13.40)

Beszélgék már meg egymás között! Így kezelnék egyébként a koronavírus-helyzetet is, hogy egyik héten éppen az Ujhelyi-platform van többségben, akkor éttermeket nyitnának, a másik héten pedig a Szabó-platform van többségben, akkor pedig még a fogorvosokat is bezárnák, tisztelt képviselő úr?

Mi minden lépésünket természetesen az Egészségügyi Tudományos Tanáccsal konzultálva, a különböző szakmai grémiumokkal konzultálva hoztuk meg, ők is adják ki azokat az eljárásrendeket, amelyek mellett, fokozott biztonsági intézkedések mellett, ezen keretek között a fogorvosi ellátás működhessen.

Mit jelent ez? Testhőmérséklet-mérés van minden esetben, ha valaki fogorvoshoz fordul. Folyamatosan mindenkit részletesen ki kell kérdezni, hogy van-e bármilyen tünete, amely gyanússá teheti, pontosan azért, hogy a kezelés megkezdése előtt a koronavírus gyanúját is ki tudják zárni a fogorvosi kezelésknél. Ha valakinél a kikérdezés során kiderül, hogy mégiscsak gyanús, akkor neki negatív teszteredményt kell felmutatni ahhoz, hogy rajta a fogászati kezelés elkezdődhessen. Azoknál, akiknél ilyen gyanús helyzet van, csak és kizárólag a legsürgősebb - és ezt is nyilván a szakmai kollégium definíciója tartalmazza, hogy mik a sürgősségi esetek -, a sürgősségi esetekben végezhető el bármiféle beavatkozás, de az is természetesen csak úgy, hogy az ott dolgozók, az egész rendelőben, a fokozott biztonsági intézkedések mellett nemcsak a távolságtartási szabályokat tartják be, hanem védőfelszerelésben is vannak, hogy ők ne tudjanak megfertőződni.

Ilyen rendkívül többrétegű, szigorú biztonsági intézkedések vannak, így végezhető csak fogorvosi ellátás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Bósz Anett, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Miért hazudoznak ennyire nyilvánvalóan? III.**” címmel. A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat bízta meg. A kérdésre a miniszter úr felkérésére Orbán Balázs államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! A március 6-7-ei hétvégére önök 74 ezer ember beoltását próbálták megszervezni, a kísérlet azonban totális kudarcba fulladt. Nagyon kérem, kíméljen meg az áltáellenesség vádjától, hiszen ha az volnék, most hangosan ünnepezném önöket ezért a fiascoért.

Ehelyett viszont arra emlékeztetnék, hogy december 18-án, a szokásos péntek reggeli interjúja során a miniszterelnök azt mondta a Kossuth Rádió mikrofonjába, idézem: „Ma egy általános, országos, egy-két nap alatt történő teljes átoltás föltételei megvannak. Ha egy hétvége alatt kellene mindenkit beoltani, arra képesek lennénk.” Ha ezt a kijelentést Hány János vagy Münchhausen báró hallotta volna, a sárga irigység enné őket. Természetesen akkor is mindenki tudta, hogy ez nem igaz, ám a puding próbája az evés. Az igazság pillanata pedig azon a két héttel ezelőtti hétvégén érkezett el.

Árulja el, miniszterhelyettes úr, miért érzik szükségét annak, hogy ennyire nyilvánvalóan hazudjanak! Nincs önök között senki, aki jártas volna a póker szabályaiban, és tudná, hogy a blöfföt alkalomadtán le szokták hívni? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Balázs miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Sajnálom, hogy Arató Gergely magyar hangjaként ön tovább folytatta azt a minden igazságot nélkülöző állításhalmazt, amit itt a Demokratikus Koalíciótól az elmúlt órákban hallottunk.

Azért hadd szembesítsem önt egyetlenegy ténynyel: önök szerint, ugye, összeomlott az oltási terv Magyarországon; ehhez képest, ha megnézzük a statisztikákat, akkor azt látjuk, hogy az oltások tekintetében Magyarország az uniós összehasonlításban a második helyen áll, 1,6 millió embert oltottunk be, majdnem félmillió ember pedig már a második oltást is megkapta.

Ez azért lehetséges, mert az egészségügyi dolgozók, a háziorvosok, a védekezésben részt vevő szakemberek mindent megtesznek azért, hogy minél több oltás rendelkezésre álljon, és a rendelkezésre álló oltások

közül minél többet minél előbb beadjanak. Ehhez ők csak egy picit támogatást szeretnének kérni tőlünk, politikusoktól, és az a helyzet, tisztelt képviselő asszony, hogy ezt az ellenzéki, baloldali politikusoktól nem kapják meg, mert önöktől csak lejáratást kapnak. Hazugságokat, álhíreket kapnak az önök részéről, és mindent megtesznek azért, hogy minél kevesebb ember oltassa be magát, és ráadásul a már meglévő, bevizsgált, biztonságos oltóanyagok ellen lázítanak.

Itt vannak a nyilatkozatok: Varga Zoltán képviselőtársa mondta, hogy ezek az oltóanyagok veszélyesek, felelőtlenek; a legutóbbi botrány szerint egy DK-s polgármester vissza szeretne volna küldetni az oltóanyagokat. Tehát ezek olyan balhék, amelyek szerintem elképesztőek, és alapvetően próbálják meg aláásni a védekezés hatékonyságát - nyilván, egyértelműen politikai okokból.

Tehát arra szeretném kérni önöket, hogy próbáljanak meg egyszer, kivételesen a magyar emberek oldalára és a tények talajára helyezkedni, és akkor talán a közöttünk lévő párbeszéd is nyugodtabb lenne. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért nem becsülik meg a közalkalmazottakat?**” címmel. A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter urat bízta meg. A kérdésre a miniszter úr felkérésére Schanda Tamás János államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Ön a szó, képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azok a magyar emberek, akik az államnak dolgoznak, akiknek az állam a munkáltatója, eddig is nagyon rosszul kerestek, de ez a koronavírus-járványban tovább folytatódott, ráadásul látjuk, hogy a koronavírus-járványban alapvetően rájuk lehetett számítani abban, hogy át tudjuk a lehető legjobban vészelné ezt az időszakot.

Értelemszerűen mindenki, akinek volt ehhez köze, tudja, hogy az online oktatás milyen megerőltető a családok számára, és szintén megerőltető a pedagógusok számára, azon pedagógusok számára, akiknek a kezdőfizetése 200 ezer forint nettó, és akik semmilyen pluszjuttatást nem kaptak azért, mert ilyen hamar - úgy, hogy a kormány ezt elmulasztotta - át kellett állni az online oktatásra. Tudnám példának mondanivaló a szociális dolgozókat, akik bérminimum körüli fizetést kapnak, akiknek az alapszolgáltatásban dolgozó kollégáikat nem oltották be, és akik kimaradtak az egyszeri, 500 ezer forintos bértámogatásból. Tudnám mondanivaló a kulturális dolgozókat, akik részt vesznek a járvány elleni védekezésben, leginkább most úgy, hogy adminisztratív munkatársként segítik az háziorvosokat, akkor is, ha az EMMI volt sajtófőnöke és a Belügyminisztérium volt sajtófőnöke azt írja egy

fidesz propagandakiadványban, hogy csupán kávéfőzésre alkalmasak a kulturális dolgozók.

Jelenleg az a helyzet, hogy a közalkalmazotti bértábla 170 kategóriájából 139 a garantált bérminimumot jelenti. Olyan hihetetlenül kevéssé tér el egy felsőfokú végzettséggel rendelkező közalkalmazott fizetése, mondjuk, 27 év munkaviszonnyal meg egy kezdő közalkalmazott fizetése, hogy a felsőfokú végzettséggel rendelkező közalkalmazott kevesebbet keres, mint ami a mediánbér a kereskedelemben. Ez azért súlyos probléma, mert így nagyon nehéz lesz magas iskolázottsággal rendelkező embereket találni, hogy a magyar szolgáltatásokat megcsinálják; csak akkor tudnak jó szolgáltatásokat nyújtani az adófizető polgároknak, ha jó fizetést kapnak.

Ezért is kérem arra a kormányt, hogy támogassák az LMP javaslatát a diplomás-bérminimum bevezetésére. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki partok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schanda Tamás János miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önt mindenekelőtt arra emlékeztetni, bár tudom, hogy ezt végtelenül szégyelli, hogy az ön szövetségesei kormányzásuk idején elvettek egyhavi bért a közalkalmazottaktól ugyanazzal a lendülettel, mint ahogy elvették a 13. havi nyugdíjat az idős honfitársainktól, ön pedig ezekkel az urakkal és ezekkel a hölgyekkel fog össze. Remélem, megkérdezi őket arról, hogy miért nem becsülték meg azokat, akiktől egyetlenegy gombnyomással elvettek egyhavi fizetést.

Tisztelt Képviselő Úr! Ráadásul az is igaz, hogy önök most sem akarnak segíteni a magyar embereknek. Ha önökön múlik, akkor február végén megszűnt volna a védekezést szolgáló szabályok összessége, nem lenne bértámogatás, és nem lenne hitelmoratórium sem, és ezek után akar bennünket számonkérni.

Tisztelt Képviselő Úr! Természetesen van még teendő a bérekkel kapcsolatban, azt szeretnénk, ha mindenki többet kereshetne. Azt azonban ön sem vitathatja el, hogy amíg 2010 előtt, a baloldal kormányzása alatt bércsökkenés volt a közszférában is, addig azóta érezhető emelésekről van szó. A forintban számított magyar bérek 2010 óta kimagasló mértékben növekedtek: a bruttó keresetek mintegy 100 százalékkal, a nettó keresetek 102 százalékot meghaladó mértékben, a családi adókedvezményt is figyelembe véve pedig 109 százalékkal emelkedtek, gyakorlatilag tehát megduplázódtak.

(13-50)

Tisztelt Képviselő Úr! 2010-hez képest már 115 százalékkal nőtt a szociális dolgozók átlagbére. A tanárok fizetése '13-17 között átlagosan 50 százalékkal

emelkedett, 2020 júliusától pedig további 10 százalékkal emelkedtek a pedagógusbérek, 30 százalékkal megemeltük a szakképzésben oktatók fizetését, ellenben ön és a komplett baloldal ezeket az intézkedéseket nem szavazta meg, ahogyan nem szavazta meg ön sem a katonák, rendőrök és kulturális dolgozók béremelését sem. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Csányi Tamás, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Mire, kire számíthatnak azok a települések, akiknek nem jutott?”** címmel. Csányi Tamás képviselő urat illeti a szó.

CSÁNYI TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Abban, azt hiszem, meg egyezhetünk, hogy a vidéki úthálózat nem felel meg az ott élő emberek elvárásainak, és akkor szerintem nagyon enyhén fogalmaztunk. Az ezeken a településeken élőket nem nyugtatja meg ugyanis egy épülő autópálya, hiszen az sokszor a mindennapjaiktól olyan messzire esik, mint mondjuk, a Maldív-szigetek Felcsúttól.

Felelősen gondolkodó országgyűlési képviselőként járva a választókerületet, kétségbeejtő tapasztalatokat gyűjthet az ember ezen a téren. A polgármesterekkel találkozáskor, beszélgetve meggyőződhetem arról, hogy önök magukra hagyják a vidéki településeket, nem segítik kellőképpen, pláne, ha nem fideszes a településvezető. Pedig a közúthálózat felújítása mellett a belterületi utak rendbetétele is elengedhetetlen feladat a mindenkori kormányzat számára. Önök azonban ezt a felelősséget, úgy tűnik, nem érzik, különben nem fordulhatna elő olyan 2021-ben, hogy vannak települések Jász-Nagykun-Szolnok megyében, ahol az utak jelentős része nem rendelkezik szilárd útburkolattal, és nemcsak kistelepülésekre, falvakra kell gondolni, hanem városokat is érint, például szülővárosomat, Mezőtúrt. Tudom, hogy az önök egyik csodafegyvere, a „Magyar falu” program, amely - valljuk meg - sima zsarolási eszközzé vált az önök képviselőinek kezében *(Dr. Rétvári Bence: Jaj!)*, ad lehetőséget ilyen irányú fejlesztésre. A baj csak az arányokkal van, a Jász 4-es választókerületben ezt a lehetőséget 18 település veheti igénybe a 23-ból, a pályázható összeg pedig mindösszesen 60 millió forint.

Ön szerint, államtitkár úr, mire elég ez? Ez az összeg, megmondom önnek, másfél méter VIP-alagútra elegendő a miniszterelnök számára. Ez az önök értéktétele? Másfél méter alagút egyenlő 18 vidéki települési út felújításával?

A kérdés tehát egyértelmű: mire, kire számíthatnak azok a települések, amelyeknek nem jut forrás az utak felújítására? Államtitkár úr, önök 11 éve kétharmaddal kormányoznak, mindent „is” megtehettek volna ezzel a gyönyörű országgal, hogy az embereknek könnyebb életük legyen. Ehelyett kevesek urizálását

tartják fontosnak. Ez az önök ars poeticája. Szégyelljék magukat! *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Balázs miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy első körben egyet nem értésemnek adjak hangot. Azt gondolom, minden útfelújítás az adott településen és területen élők érdekét szolgálja. Szerintem a gyorsforgalmi úthálózat fejlesztésében elért eredmények és az alsóbb rendű utak fejlesztésében elért eredmények is ugyanúgy szolgálják az adott területen, például a Jász-Nagykun-Szolnok megyében élők életminőségjavítását. Én nem értem, hogy ön miért tesz különbséget ezek között a fejlesztések között.

Van egy olyan programunk, amelyet „Modern városok” programnak hívnak, amely nem volt korábban még, tehát a rendszerváltoztatás óta egy új és korábban soha nem látott programról beszélünk. Ennek keretében vállaltuk azt, hogy 2025-re minden megyeszékhelyet bekapcsolunk a gyorsforgalmi úthálózatba. Ezzel kapcsolatban nagyon komoly előrelépések voltak. Lássuk például: Jász-Nagykun-Szolnok megye, Szolnok gyorsforgalmi úthálózatba történő bekapcsolása, M4-es autópálya Mo-Törökszentmiklós közötti szakasz, új Tisza-híd megépítése. Ezek a fejlesztések folyamatban vannak, és ezen program keretében úthálózat-fejlesztési megállapodás kapcsán 90 kilométer útszakasz újul meg Szolnok megyei jogú városban.

Én nem becsülném le a „Magyar falu” program eredményeit sem. Az elmúlt két évben 122 milliárd forintból 1300 kilométer útszakasz újult meg, és a következő két évben több mint 2500 kilométer útszakasz fejlesztése valósul meg ezen program keretei között. Politikai hovatartozástól függetlenül, a program kritériumainak megfelelő valamennyi település részesül ezekből a programokból. Én azt szeretném kérni önöktől, hogy ha valóban a szívéükön viselik a magyar vidék és a valóban fejlesztésre szoruló úthálózat megerősítése és megújítása iránti törekvéseinket, akkor ne politikai okokból támadják, hanem támogassák ezeket a programokat. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Hajdu László, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„MIÉRT hazudoznak ennyire nyilvánvalóan? IV.”** címmel. A kérdés megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal miniszterelnöki kabinetfőnököt bízta meg. A kérdésre a miniszter úr felkérésére Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy héttel ezelőtt Orbán Viktor pénteki, immár sajnos megszokott rádiósorozata a kormányfő külföldi útja miatt kivételesen vasárnap hangzott el. A miniszterelnök a beszélgetés során azt állította: „Láttam már novemberben, hogy baj lesz ebből.” Minthogy a járvány egyedül november hónapban több mint 3 ezer áldozatot szedett, csaknem kétszer annyit, mint a megelőző 8 hónapban összesen, ezt a tényt nem lett volna nehéz előre látni. Ha azonban csakugyan előre látta volna, akkor nyilván nem a nyitásról indított volna nemzeti konzultációt, a csúfolt propagandakampány február 17-én nem indult volna el, az áldozatok száma ugyanis a 14 ezret meghaladta, ma már hallottuk, hogy 14 450 fölött van.

Tisztelt Államtitkár Úr! Karády Katalin háromnegyed évszázaddal ezelőtt azt énekelte, hogy „hazudj valami elfogadhatót”. Önök azonban következetesen figyelmen kívül hagyják ezt az intelmet, nem is értem, miért - talán titokban, a lelkük mélyén élvezik, ha felsülnek egy-egy hazugságukban? Ha nem, akkor miért hazudnak ilyen nyilvánvalóan? - kérdezem. Köszönöm. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Ön arra utal, képviselő úr, hogy a kormány konzultációt kezdeményezett arról, hogy hogyan menjen majd végbe a nyitás, amikor ez lehetséges. Ez sokszorosan jobb annál, mint amit önök műveltek. Önök petíciót indítottak egyes vakcinatípusok ellen, tisztelt képviselő úr. Nagy különbség!

Ami a novemberi időszakot illeti, a kormány akkor nem nyitásról, hanem ezzel szemben korlátozó intézkedésekről döntött, amelyek túlnyomó többsége azóta is hatályban van. Ez azt is szolgálja, hogy az egészségügyi rendszer bírja a terhelést a harmadik hullám alatt is. A kormány következetes volt abban, hogy amíg magasak a fertőzöttségi számok, addig fenn kell tartani. Sajnos fenn kell tartani a korlátozó intézkedéseket. Ezzel szemben önök pár héttel ezelőtt is, pár héttel ezelőtt, tehát a harmadik hullám felfutó szakaszában nyitást követeltek. Nyitást követelt az MSZP, a Momentum és a Jobbik is. Ha akkor így tettünk volna, akkor azóta többen haltak volna meg.

Ami pedig a konzultációt illeti, az abban segít minket, hogy tudjuk, hogy amikor majd lehet nyitni, tehát még egyszer aláhúzom, amikor majd lehet nyitni, akkor az milyen szakaszokban és milyen alapelvek alapján történjen. Egyeztetünk a szakemberekkel, és most - a konzultáció eredményei alapján - már azt is tudjuk, hogy a magyarok mit szeretnének. Több mint félmillió válaszból ez kiolvasható.

Azt nagyon sajnálom, hogy megint támadják a párbeszéd lehetőségét, de egyetlenegy szempontból örülök neki: amíg ezzel foglalkoznak, addig sem az

oltásellenes kampányukat szervezik, az ugyanis emberéletekbe kerül. Úgyhogy én is kérdezhetném azt, hogy mikor hagyják már abba az életellenes politikát. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Miért nem igazságos az adórendszer?**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, abban nincs vita közöttünk, hogy gazdasági válság van. Abban viszont bizonyosan van, hogy ezt a válságot a kormány hogyan kezeli, és hogy mit kellene csinálni. A bértámogatásokra hónapokat várnak a magyar vállalkozások, a munkáltatói járulékcsoökkentés pedig nem érinti a munkavállalók nettó jövedelmét, tehát azt, amit hazavisznek.

(14.00)

A mostani iszonyatos válsághelyzetben pedig tökéletesen kirajzolódni látszik a magyar adórendszer összes igazságtalansága és strukturális problémája. Nem véletlen, hogy az LMP olyan módosító javaslatot nyújtott be a múlt héten az szja-törvényhez, ami egyrészt a munkavállalói járulékokat csökkenti, másrészt többkulcsos személyijövedelemadó-rendszert vezet be ismételt, hogy a kevesebbet keresők kevesebbet adózzanak arányosan is; és adómentessé válna a minimálbér.

Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ön szerint mennyire igazságos egy ilyen válsághelyzetben, általában a nemzeti együttműködés rendszerének a 11. évében, hogy a magyar munkavállalók még mindig adóznak a minimálbér után? Ön szerint mennyire igazságos az, hogy én ugyanolyan adókulccsal adózom országgyűlési képviselőként, mint az, aki havi 200 ezer forintot visz haza? Szerintünk ez igazságtalan, káros, és növeli a jövedelmi-társadalmi különbségeket.

A negatív értelemben vett Európa-bajnok bérterhek és a nettó jövedelmek mellett itt van az a tény is, hogy idén még tovább gyorsul az infláció, az élelmiszerek az átlagosnál is lényegesen nagyobb mértékben drágulnak, ami megint csak elsősorban az alacsony jövedelműeket sújtja. És már nagyon régóta követeljük az alapvető élelmiszerek áfájának egységes 5 százalékra való csökkentését, és különösen ebben a mostani válsághelyzetben ennek itt lenne az ideje. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Hogy az adórendszer igazságos-e vagy nem igazságos, ebben soha nem lesz egyetértés a kormányzók és az ellenzék között.

No, nézzük, mire mondja ön, hogy igazságtalan! Arra mondja, hogy igazságtalan, hogy a társasági adó mértéke Magyarországon Európában a legkisebb, 10 százalék alatti, 9 százalék.

Arra mondja ön, hogy igazságtalan, hogy Európában a második legkisebb személyijövedelemadókulcs van Magyarországon, 15 százalék.

Arra mondja ön, hogy igazságtalan, ahol több százezer család veszi igénybe a gyermekek után járó támogatást, és ez egy jelentős jövedelemnövekményt jelent számukra.

Arra mondja ön, hogy igazságtalan, ahol a magyar kis- és középvállalkozók számtalan egyedi és különleges adózást választhatnak, lásd például a kata rendszere, több százezren, a kívának, a társaságoknak az egyszerűbb adózási rendszere.

Arra mondja ön, hogy igazságtalan, hogy egyébként Magyarországon a világon egyedül, ha be sem adom a személyi jövedelemadót, akkor is el van készítve, és akkor is kiszámolja a Nemzeti Adó- és Vámhivatal.

Arra mondja ön, hogy igazságtalan, ahol ebben az évben már júliustól az elektronikusáfa-kiajánlás meg fog történni a vállalkozásoknak. Magyarul, a vállalkozások helyett az áfabevallás el lesz készítve.

Azt mondja ön, hogy igazságtalan, és hogy csökkentsük az alapvető élelmiszerek áfáját 5 százalékra. De nem mondja meg, hogy mire, mert lényegében az alapvető élelmiszerek áfája, nem mondom, hogy mind, de már 5 százalékos; lásd tej, baromfihús, sertéshús, tojás, hal - amit egyébként önök nem szavaztak meg.

Tisztelt Képviselő Úr! Én úgy gondolom, hogy a magyar kormány 2010 óta jelentős adócsökkentést *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* hajtott végre az emberek számára. Ugyanakkor önök pedig nem az adócsökkentés pártja, hanem adóemelésé, hiszen mindenféle adót lényegében emelnének. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 3 perc van, az **azonnali kérdések** tárgyalására térünk át.

Tisztelt Országgyűlés! Jakab Péter és Szilágyi György, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondolt erről, Miniszterelnök úr?” Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Megvárjuk miniszterelnök urat.

ELNÖK: Tájékoztatom, képviselő úr, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman és Steinmetz Ádám, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: **„Milyen szakmai elvárásoknak nem tud megfelelni a Mocsai Lajos által vezetett Testnevelési Egyetem?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Schanda Tamás János államtitkár urat, miniszterhelyetteset jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Igen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A sport világában nagyon sokan, így édesanyám, édesapám és én magam is a TF-en, a Testnevelési Egyetemen szereztem diplomát. Naivan azt gondoltuk, hogy a közel százéves múltra visszatekintő TF nem lesz áldozata az önök erőszakos politikájának, de tudomásom szerint éppen ma tartanak szenátusi ülést arról, hogy a Testnevelési Egyetem is egy alapítvány által fenntartott intézménnyé alakuljon át. Kérem szépen, nyilvánvalóan azért, mert önöktől erre vonatkozóan kaptak egy - idézőjelben tessék érteni - visszautasíthatatlan ajánlatot. És amennyiben ez megtörténik, úgy a gyermekeinket tanító testnevelőket és edzőket képző intézményt a miniszter úr által kinevezett, a Fideszhez hű komiszárok fogják irányítani, olyan emberek, akiket egy kormányváltást követően sem lehet visszahívni majd a pozíciójukból. De miért is? Mert nincsenek megelégedve a TF-en folyó munkával? Vagy egyszerűen csak le akarják nyúlni az egyetem tetemes vagyonát úgy, hogy azt egy alapítványba mentik át?

Tisztelettel kérdezem államtitkár urat: milyen szakmai és/vagy kultúrpolitikai elvárásoknak nem tud megfelelni a Mocsai Lajos által vezetett Testnevelési Egyetem?

Megjelenik-e a szakmaiság majd a TF-et fenntartó alapítványban, igen vagy nem, például a Magyar Testnevelő Tanárok Országos Egyesülete, a sportági szövetségek és a TF-en oktatók képviselői által?

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, legalább a TF oktatóit, hallgatóit tisztelje meg egy korrekt válasszal, ha már engem olimpiai bajnokként nem szokott. Várjuk választát. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schanda Tamás János államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy először is azzal kezdjem, hogy én végtelenül tiszteltem azt a teljesítményt, amit ön sportolóként nyújtott és amilyen hírnevet szerzett az országnak. Ezt soha nem fogjuk önnek elfelejteni, és ezért mindannyian hálásak vagyunk. *(Taps a kormánypártok soraiból.)* Tehát engedje, hogy kezdésképpen ezt világossá és egyértelművé tegyem.

De, tisztelt képviselő úr, engedje meg, hogy azt is világossá és egyértelművé tegyem, hogy a kormány azoknak az intézményeknek a modellváltásával foglalkozik, amely intézmények ezt kéri. Tisztelt Képviselő Úr! Az ön kedvéért én utánanéztam, és a Testnevelési Egyetemen jelenleg zajlik az a szenátusi ülés, amelyen megvitatják a modellváltás kérdését. Ha a modellváltás mellett dönt az intézmény, akkor a magyar kormány foglalkozni fog ezzel a kérdéssel, és azt követően, amennyiben indokoltnak tartja, akkor az Országgyűlés elé is hozza az ehhez kapcsolódó törvényt. De, tisztelt képviselő úr, engedje azt meg, hogy tiszteljük annyira a Testnevelési Egyetem vezetőit, tiszteljük annyira a Testnevelési Egyetem volt hallgatóit, tiszteljük annyira a Testnevelési Egyetem szenátusát, hogy hagyjuk őket szabadon dönteni azzal kapcsolatban *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szabadon?)*, hogy mit szeretnének, szeretnének-e modellváltást, kéri-e a modellváltást, vagy pedig nem. És ha ezt megtették, akkor utána pedig folytassunk róla vitát.

Tehát, tisztelt képviselő úr, engedje meg, hogy azt kérjem én is öntől, tiszteljük együtt az egyetem vezetőit, tiszteljük együtt az egyetem szenátusát annyira, hogy hagyjuk őket szabadon dönteni arról a kérdésről, hogy mit szeretnének az intézmény jövője kapcsán. *(Dr. Rétvári Bence: Ezt hívják autonómiának!)* Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm a szót. Működik a mikrofon, elnök úr?

ELNÖK: Öné a szó. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nincs hang!)* Kérek egy kis segítséget gyorsan a technika működtetéséhez. *(Dr. Brenner Koloman: Működik a mikrofon, elnök úr?)* Pillanat türelmét kérem! Természetesen az időt visszaállítjuk.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): *(Hangosítással.)* Nagyon köszönöm. Tisztelettel köszönöm a szót, elnök úr. Rajk László külügyminisztert, a párt régi harcosát saját kérésére halálra ítélték. A kivégzés a kölcsönös egyetértés és bizalom jegyében folyt le, kisszámú meghívott előtt. *(Dr. Rétvári Bence: Ízléstelen!)*

(14.10)

Ez az Örkeny-egyperces jutott eszembe az államtitkári választ hallgatva, hogy itt a szenátus majd bölcsen, szabadon dönt. Ne nevetesse már ki magát, államtitkár úr, hát itt vannak az előzmények! Mi történt a szegedi szenátuson, mi történt a pécsi szenátuson? Nem szégyellik magukat, hogy ezt itt előadják úgy, hogy ez a szabad, megválasztott szenátus döntése?! Látjuk, hogy mi történik, akik ellene mennek az önök visszautasíthatatlan ajánlatának.

Mindenesetre megnyugtatok innen is mindenkit, hogy a 2022-ben reményeink szerint felálló nemzeti egységkormány felül fogja vizsgálni ezeket a döntéseket. *(Gulyás Gergely és dr. Rétvári Bence közbeszól.)* Reményeink szerint Jakab-kormány lesz - a közvélemény-kutatások szerint -, és akkor majd ellene mondunk az önök tudás- és értelmiségellenes politikájának, valódi konzervatív pártként. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás az illeti meg miniszterhelyettes urat. Öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az az igazság, hogy ön a felsőoktatásból jön, ön pontosan tudja, pontosan tudhatja, csak politikai okokból nem akarja ezt elismerni, hogy a szenátusok döntését, a szenátus szavazatát senki nem tudja kívülről befolyásolni, tisztelt képviselő úr. *(Derültség az ellenzéki sorokból.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Mi bízunk az egyetemekben, bízunk abban, hogy azok az egyetemek és azoknak az egyetemeknek a vezetői, akik úgy döntöttek, hogy kéri a modellváltás megoldását, pontosan tudják, hogy mit tesznek. Egy jobb és versenykésebb felsőoktatást szeretnének, egy olyan felsőoktatást, amely hozzásegíti a magyar fiatalokat, hogy még sikeresebbek legyenek az életben. Nem úgy, mint az önök és az önök szövetségesei által működtetett felsőoktatási rendszer, mert, tisztelt képviselő úr, ön azért dolgozik nap mint nap, hogy az az időszak jöjjön vissza, amikor fizetőssé tették a felsőoktatást a magyar fiataloknak *(Közbeszólások az ellenzéki sorokból.)*, és eladósították a magyar felsőoktatási intézményeket.

Ön ezért dolgozik. Szégyellje magát! Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Dr. Völner Pál: Felélték a jövőt! - Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Mesterházy Attila, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: „Hogy is van ez?” címmel. A miniszter asszony távolléte miatt válaszára Völner Pál miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a miniszterhelyettesi választ.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nem, köszönöm, megvárnám miniszter asszonyt.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszter asszonynak a második **során következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos és Szabó Sándor, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a pénzügyminiszternek: **„Két év sem volt elég a rokkant emberek kártalanítására?”** címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Tállai András miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Igen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Lassan két és fél éve, hogy az Alkotmánybíróság meghozott egy határozatot. Ennek egyik fontos pontjaként március 31-én jelölte meg azt a dátumot, gyakorlatilag adott öt hónapot a kormánynak, hogy az Országgyűlés elé terjessze azokat a jogszabályokat, amelyek egyszer és mindenkorra rendezhették volna a rokkantak helyzetét. Immáron két éve lesz a jövő héten, hogy meg kellett volna születni ennek a jogszabálynak.

Mi magunk többször nyújtottunk be országgyűlési határozati javaslatot, sőt törvényjavaslatot is, és megvallom őszintén, államtitkár úr, szűkebb hazamban, szűkebb pátriámban, akár a Selypi-medencében vagy a dél-hevesi térségben is nagyon-nagyon sok ember érintett ebben az ügyben.

A határozati javaslatunkban egyértelműen megfogalmaztuk, hogy mi teljes körű és visszamenőleges, egy összegű kártalanításban látjuk a megoldást. Ezen túlmenően pedig azt is kértük, hogy abban az esetben, hogyha az elmúlt hat, közel hét évben, amióta átalakították ezt a minősítési rendszert, valaki elhalálozott, akkor az örökösök számára ezt a kártalanítást biztosítani tudják.

Az alkotmánybírósági határozat kitért arra, hogy az úgynevezett állapotjavulást pontosan definiálni kell, hiszen az egyén élethelyzetét érdemben meghatározó tényleges fizikai állapotot kell figyelembe venni. Ezen túlmenően született egy másik alkotmánybírósági határozat is, amely azt mondta, hogy nem lehet úgy átminősíteni valakit, hogy két miniszteri rendelet összehasonlítva gyakorlatilag egy új minősítési rendszer alapján máshová sorolnak be, és ezzel csökkentik az ellátását.

Kérdezem államtitkár urat: mikor kerül az Országgyűlés elé ez a jogszabály. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Megtisztelő a Pénzügyminisztérium, a pénzügyminiszter úr számára, hogy ebben a kérdésben, a rokkant emberek kártalanításában is a pénzügyminiszter úrban látja a megoldást. De azért hangsúlyozom, hogy a mai napon már párttársa az EMMI-hez tett föl kérdést, Rétvári Bence államtitkár úr elég részletesen elmondta az ezzel kapcsolatos visszatekintését, elemzését, és kifejtette azt, hogy a csökkent munkaképességűeknek a Fidesz-kormány milyen lehetőségeket adott arra, hogy munkához jussanak, és hogy az életük ne azzal teljen, hogy problémájuk van az egészségükkel, hanem azzal, hogy újra dolgozni tudnak, és munkához tudnak jutni. Itt nagyszerűek a kimutatott számok az elmúlt évekre visszatekintve.

De ha már a pénzügyminiszter urat megkérdezte a rokkant emberek kártalanításával, az Alkotmánybíróság döntésével kapcsolatban, mert abban nincs kártalanítás, akkor el tudom önnek mondani jó hírként, hogy a kormány foglalkozott az elmúlt időszakban ezzel a kérdéssel, és a kormány döntésének megfelelően az Országgyűlés elé fogja terjeszteni azt a javaslatot, amely remélhetőleg minden rokkant számára megnyugtató megoldást és az önök számára is megnyugtató megoldást fog majd adni.

Tisztelettel kérem, hogy legyen türelmes, és várja meg ezt a rövid időt, amíg a jogszabályok az Országgyűlés elé fognak kerülni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr választát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelt Ház! Hát, nem nyugtatott meg államtitkár úr, mert gyakorlatilag én egy dátumra lettem volna kíváncsi. Ne haragudjon, kodifikációhoz értő szakemberek egy-két munkanap alatt egy ilyen egyszerű törvényt el tudnak készíteni, lefolytatják a szakmai egyeztetéseket a társtárcákkal, és be lehet nyújtani az Országgyűlés elé. Gyakorlatilag néhány hét leforgása alatt ebből jogszabályt lehetett volna csinálni.

Nem válaszolt államtitkár úr arra, hogy hogyan fogják átalakítani a jelenlegi rendszert, ezen túlmenően pedig vártam volna a választát, hogy milyen protokollok alapján fog működni a szakértői bizonyítás kérdése, hiszen az Alkotmánybíróság ebben is egyértelműen fogalmazott, hogy nem elég az állapotjavulás tényét deklarálni, szakértői bizonyítást is le kell folytatni minden egyes esetben. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszterhelyettes urat. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő

Úr! Amit nem kérdezett, arra nem lehet azért két percben válaszolni. A kérdésének a lényege az volt, hogy mikor kerül az Országgyűlés elé. Ezzel kapcsolatban megnyugtattam, hogy rövid időn belül. *(Közbeszólások az ellenzéki sorokból.)*

Viszont ön még mindig nem kért bocsánatot azért, mert a járvánnyal kapcsolatban valótlan számokat terjesztett a nyilvánosság elé, és azért sem kért bocsánatot, hogy kamuvideót szerkesztetett olyan emberekkel, akik ártatlanok ebben az ügyben, és az ország közvéleményét teljes egészében félre kívánta vezetni.

Én értem, hogy most egy nagyon komoly témával és még egy megoldatlan kérdéssel kíván foglalkozni. Azért az ön személyéhez nem az tartozik, hogy ön most komolyan foglalkozik az emberek sorsával, hanem az, hogy ön a járvány kellős közepén hazudozott ebben az országban, és ezért bocsánatot kell kérnie. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Varju László, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Miért hazudoznak ennyire nyilvánvalóan? V.”** címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Igen, köszönöm szépen.

ELNÖK: Elfogadja? *(Varju László: Igen.)* Öné a szó, képviselő úr, parancsoljon!

(14.20)

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Orbán Viktor 2020. szeptember 12-én azt mondta, idézem: „Most a védekezésnek a sikerét a halálesetek, illetve a megmentett életek számában tudjuk mérni.” Eddig a szó szerinti idézet.

Meghalt 17 ezernél is több magyar ember, a 9. legrosszabbak vagyunk a halálozási listán a világon. Az ön miniszterelnökének állítólag Ausztria volt a minta. Miniszter úr, több mint kétszer annyi magyar halt meg, mint ahány osztrák állampolgár. Miért nem tanultak belőle? Ne mutogassanak senkire sem! Önök kormányoznak, önök kértek mindezt felhatalmazást. Erre futotta belőle: 17 ezer magyar áldozat.

Miniszter Úr! Kérdezem tehát, ön szerint siker vagy kudarc, hogy a lakosságaik arányában a világ 200 országa közül Magyarország adta a 9. legtöbb áldozatot ebben a vírus elleni harcban. Miniszter Úr! Az ön kormánya, Orbán Viktorral az élen több ezer magyar haláláért felelős, ők az önök mulasztásai miatt haltak meg. Előre szólok, hogy ne fáradjon olyan hazugsággal válasz gyanánt, hogy a vírusnak drukkolok, ha így lenne,

hagynánk a maguk bénázását, és nem lázadnánk a tetteik ellen. Most a védekezés sikerét a halálesetek, illetve a megmentett életek számában tudjuk mérni.

Tehát konkrét választ várom, miniszter úr: ön szerint Orbán Vikornak siker a 17 ezer magyar vírusáldozat? *(Dr. Budai Gyula: Halálkampány!)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Természetesen minden jóézésű ember számára minden életnek az elvesztése pótolhatatlan veszteség. Azt tudjuk csak mondani, hogy ha nem a jelenlegi koalíció lenne kormányon, és nem szereztünk volna be vakcinákat, amelyek ellen, ahogy az oltási kampány ellen, önök kitartóan harcolnak, akkor a helyzet lényegesen rosszabb lenne.

Ami a hiteles adatokat illeti, azt javaslom, hogy érdemes ezekből tájékozódni. 2020-ban az Európai Unió országaiban átlagosan 10,6 százalékkal többen haltak meg, mint 2019-ben, míg Magyarországon 8,7 százalékkal. Tehát ha valós statisztikákból tájékozódik a képviselő úr, akkor azt látja, hogy a többelhálozások számában is jobban állunk, mint az Európai Unió. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Miniszter Úr! Az én véleményem szerint inkább az a helyzet, hogy önök leginkább szájkaratével küzdenek a vírus ellen. Ráadásul hol a késlekedő, hol a pánikgombosó cselekvésükkel inkább önök vírustagadóként viselkednek. Ezért vagyunk a 200 ország védekezési küzdelmében a sikertelennek mondható 191. helyen.

Korábban az említett szájhős még azt is mondta, hogy a védekezéshez szükséges felszerelések - kórházi ágyak, lélegeztetőkészülékek és ezek működtetéséhez szükséges orvosok, ápolók - megfelelő számban rendelkezésre állnak. Vagy azt is mondta, hogy aki elkapja a betegséget, azt meg fogjuk gyógyítani. Újra kérdezem: a védekezés emberéletekben mért sikerével hogyan állnak most, miniszter úr? *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszter urat. Parancsoljon!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Újra válaszolok, legfeljebb egy kicsit részletesebben, a képviselő úr tájékoztatása érdekében. Az Európai Unióban 15 országban volt az átlagot

meghaladó, tehát 10,6 százaléknál magasabb halál-
zási többlet. Ehhez képest Magyarországon ez 8,7 szá-
zalék volt. Nem javaslom azt, hogy emberi életéről,
illetve azok elvesztéséről folytassunk politikai ver-
senyt, de ha önt ez érdekli, akkor Magyarország a leg-
eredményesebben védekező harmadba tartozik. Ami
a kormány felelőssége, az az, hogy mindenki, aki meg-
betegszik, ellátáshoz jusson. Ez ma is biztosított, nem
az önök munkájának köszönhetően, hanem annak el-
lenére. Ma is ápolók és orvosok küzdenek azért, hogy
mindenki a lehető legmagasabb színvonalú ellátást
megkaphassa.

Ön azzal vádol minket, hogy mi szájkaratéval vé-
dekezünk vagy küzdünk a vírus ellen, önök viszont
szájkaratéval a vírus mellett küzdenek, és ha önökön
múlna, akkor lényegesen magasabb lenne a halálozás,
hiszen az egyébként legjobb adatokat és védettséget
mutató keleti vakcinák ellen kitartóan küzdenek, és
mindent megtesznek azért, hogy minél kevesebb em-
ber oltassa be magát. *(Taps a kormánypartok sorai-
ban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát.
Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP
képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni minisz-
terelnök úrnak: „Ki vállalja a felelősséget Miniszterel-
nök Úr?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt
válaszadásra Gulyás Gergely Miniszterelnökséget ve-
zető miniszter urat jogosította fel. Kérdezem képv-
selő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét,
vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szé-
pen, megvárom miniszterelnök urat.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy
a miniszterelnök úrnak a harmadik **soron követ-**
kező azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP ké-
pviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszter-
elnök úrnak: „**Miért nem igazságos az adórend-**
szer?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt vá-
laszadásra Gulyás Gergely Miniszterelnökséget ve-
zető miniszter urat jogosította fel. Kérdezem képv-
selő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy
személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Csárdi
Antal: Elfogadom.)* Öné a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a
szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Érdekes ada-
tok jelentek meg annak az Eurostatnak a felületén,
aminek az adataira önök rendkívül sokat és rendkívül
hitelt érdemlő módon szoktak hivatkozni.

Azt mondja az Eurostat, hogy Magyarországon
van az európai uniós összehasonlításban a negyedik
legalacsonyabb bérszínvonal, és azt is mondja az Eu-
rostat ugyanezen elemzése, hogy Magyarországon a
harmadik legmagasabb az adóék mértéke, ami azt je-
lenti, hogy ma Magyarországon rendkívüli magasságú
a bérre rakódó közterhek összessége. Azt gondolom,

hogy ebből azért néhány dolog egyértelműen követke-
zik, például, hogy soha nem látott egzisztenciális sza-
kadék van a magyar társadalomnak a gazdasági érte-
lemben vett felső két és alsó két dekádja között. Tud-
juk, hogy ez mit jelent. Ez azt jelenti, hogy míg egye-
sek jachton vagy bármilyen luxus módon is el tudnak
menni magukat jól érezni, az alsó 20 százalék pedig a
mindennapi megélhetéséért küzd.

Tisztelt Miniszter Úr! Igazságosnak tartja-e azt
az adórendszert, ami most van, annak fényében, hogy
önök is áttértek egy többkulcsos adórendszerre a 25
év alattiak tekintetében? Hiszen a 25 év alattiak tekint-
tetében egy nullakulcsos és egy 15 százalékos kulccsal
adóznak a fiatalok, ha elfogadásra kerül a törvény. Az
a kérdésem, hogy mikor kívánják a többkulcsos adót
a teljes társadalomra vonatkozóan bevezetni. Köszö-
nöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót
Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszter
úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget ve-
zető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!
Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem kí-
vánunk az egykulcsos adórendszeren változtatni. Kö-
szönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát.
Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a
szót. Tisztelt Miniszter Úr! Ön most vagy hazudik,
vagy nem tudja, hogy milyen törvényeket tárgyal a
magyar Országgyűlés, merthogy arról szól az előtűnk
fekvő szja-törvénymódosítás, hogy a 25 év alattiak az
átlagbér szintjéig nulla százalék személyi jövedelem-
adót kell hogy fizessenek; ami egyébként, azt gondol-
lom, hogy akár helyes is lehetne, vagy legalábbis az
iránya akár helyes is lehetne, mert egy többkulcsos
adó csökkenti a társadalmi különbségeket, és ezzel
Magyarország versenyképességét jelentősen tudja ja-
vítani, és figyelembe veszi azt, amit önök soha nem
vettek az eddigi kormányzásuk során figyelembe, a
társadalmi szolidaritás igényét: azt, hogy egy magas
jövedelmű, például országgyűlési képviselő, például
miniszter arányaiban is nagyobb arányban vegye ki a
részét közös céljaink finanszírozásából.

Az én kérdésem az, miért gondolja azt, hogy ön-
nek csak ugyanannyira kell kivenni a részét közös
ügyeinkből, mint, mondjuk, egy honfitársának, aki
csak 170 vagy 200 ezer forintot keres. Köszönöm szé-
pen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Vi-
szonzás az illeti meg miniszter urat. Miniszter úr, öné
a szó.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem gondolom azt, hogy akár képviselő úrnak, akár nekem ugyanannyival kell hozzájárulni, mert az egykulcsos adórendszernek, amely egy arányos adórendszer, az a nagy előnye, hogy aki 3-szor vagy 4-szer többet keres, az 3-szor vagy 4-szer többet adózik.

Tehát ön azt nem fejtette ki, de valójában a progresszívnek nevezett, többkulcsos adórendszer és az egykulcsos adórendszer közötti különbség az, hogy aránytalanul is vállaljon nagyobb terheket az, aki többet keres, vagy csak arányosan, annyival többet adózik, amennyivel többet keres. Mi ilyen szempontból mindig azt láttuk, hogy a középosztály is az önök szövetségeseinek kormányzása időszakában a legmagasabb adókulccsal volt kénytelen adózni. Tehát a vége mindig rossz volt annak, amikor többkulcsos adót vezettek be.

Ugyan nem túl udvariasan vagy barátságosan kezelte meg a kérdést, de ezt az ellenzékétől megszoktuk, de az adómentesség nem jelent többkulcsos adót. (Csárdi Antal: *Nulla százalék.*) Nem szeretném közgazdasági kérdésekben kiigazítani, végül is jogász vagyok, de szeretném jelezni, hogy az adómentesség a magyar rendszerben 2010-11 óta mindig is létezett, hiszen azzal, hogy a családtámogatási rendszerben a gyermekek után járó adókedvezményt bevezettük, nagyon sokan eddig sem fizettek, és önök mégis az egykulcsos adóval vádoltak, vagy az egykulcsos adót kritizálták.

Tehát önök is pontosan tudták, hogy az adómentesség nem változtat az egykulcsos adón (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), vagy ha ez mégsem így van, akkor nem tudom, hogy miért beszéltek összevissza az elmúlt tíz évben. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypartok sorából.*)

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio és Szabó Timea, a Párbeszéd képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mi folyik itt?” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt a válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Megvárjuk miniszterelnök urat.

ELNÖK: Tájékoztatom, képviselő úr, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: „**Dubajba szabad menni, de étterembe nem?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A miniszterelnök úrtól fogok idézni: „Ahol biztosan lépni fog a kormány, az az Európán kívüli utazások szabályainak szigorítása, mert vannak olyanok, akik okosban kitalálják, hogy ők üzleti tevékenységet végeznek, de valójában nyaralásra mennek, behozzák a vírus gyorsan terjedő mutációját az országba.” Orbán Viktor barátjáról, az állami beszerzések állandó nyerteséről, Mészáros Lőrincről ezután derült ki, hogy a luxus-magánrepülőgéppel Dubajban járt a március 15-ei hosszú hétvégén. Tehát úgy tűnik, Orbán Viktor miniszterelnök úr pont rájuk gondolt, pont rá gondolt, amikor olyan üzleti tevékenységet végző emberekről beszélt, akik valójában nyaralni indulnak el ezekre a célpontokra. Tehát miközben az emberek este 8 után otthon vannak, miközben az emberek sokasága nem tud dolgozni, miközben nem tudnak elmenni étterembe, miközben korlátozzák az életüket, azért, hogy betartsák a szabályokat, és ezzel más emberek életét mentse meg, közben vannak olyanok, akiknek mindent szabad, és ezzel nemcsak a miniszterelnököt veszik hülyére, hanem az összes magyar embert hülyére veszik.

Tisztelt Miniszter Úr! 200 körül van a napi halálos áldozatok száma az új mutáció miatt, 1300-an vannak lélegeztetőgépen, 11 276 fertőzöttet ápolnak országunkban a kórházakban, mert nem tudjuk főtartóztatni ezt a gyilkos vírust. Azt gondolom, az nagyon nincs rendben, hogy valaki, aki mindenét a magyar adófizetőknek köszönheti, az így viselkedik.

Kérdezem miniszter urat, hogy terveznek-e ezen a bemondásos alapú tiltáson változtatni, mert úgy tűnik, hogy a hatalom emberei nem veszik ezt komolyan, illetve lesz-e következménye Mészáros Lőrinc nyaralásának. Várom válaszát.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném azt egyértelművé tenni, hogy a kormány álláspontja nem változott, tehát úgy gondolom, hogy a jelenlegi helyzetben mindenkinek példát kell mutatni, ez nemcsak a politikusokra vonatkozik, hanem az üzleti élet szereplőire is, ezért felelőtlenség és nem elfogadható az, hogyha valaki most jár éppen Dubajban. Ugyan, szemben önnel, én nem ismerem olyan jól a miniszterelnök úr barátait, mint ő - de valószínűleg a miniszterelnök urat jobban ismerem, mint ön -, ezért a személyes megjegyzésekre nem tudok válaszolni. Azt sem lehet kizárni, hogy ha valaki az elmúlt hetekben volt Dubajban, akkor ezt üzleti okból tette, de ennek ellenére én most az üzletembereknek is csak azt tudom javasolni, hogy semmiféleképpen ne utazzanak Dubajba, nem ez az az időszak, amikor ott kell akár üzleti úton valamit elintézni, akár különösen

nem most van az az időszak, amikor szabadságot kell ott eltölteni.

Tehát az, amit a miniszterelnök mondott, az irányadó, legfeljebb tévedés, vagy tévesen ítéli meg, képviselő úr, hogy kik a miniszterelnök úr barátai, ez ismét kitűnik az ön által említett történetből. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KOC SIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt miniszter úr, meglepően korrekt választ adott. Ezt várjuk a kormánytól, hogy tartassa be a szabályokat, mindenkivel tartassa be a szabályokat. Legalább nem mismásolt, abban volt korrekt. A kaszinók esetében is voltak kivételek, és sajnos nyáron is láthattuk, hogy a miniszterelnök úr, nem tudom, hogy a külügyminiszter úr barátja-e, de harcostársa, nem követte az ő szabályait, és az Adrián, egy luxusjachton töltötte a nyaralását, miközben ki volt adva, hogy ne menjünk az Adriára. De ha komolyan veszik a védekezést, komolyan veszik a korlátozást, és komoly az, amit ön mondott, akkor ennek a kiruccanásnak Mészáros Lőrinc részéről kell lennie valamilyen következményének. Várjuk a következményeket.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr, Képviselő úr, én igyekeztem pontosan fogalmazni, ezért ez kölcsönösen is szerintem egy elvárható mércé. Nyáron szó nem volt arról, hogy senki ne menjen az Adriára. A miniszterelnök úr egyébként azt mondta, hogy „több Balaton, kevesebb Adria”, és a kevesebben természetesen az is benne van, hogy ha valaki külföldre ment nyaralni, azt nyáron viszonylag biztonságos körülmények között, az akkori alacsony fertőzési számok miatt egyébként megtehetette. Tehát a kettőt nem állítanám párba.

Dubajnál valóban volt egy kategorikus miniszterelnöki kijelentés, vannak, akik ezt nem követték. Az a kérdés, hogy ez elég ajánlás formájában, vagy pedig tiltsuk meg a bizonyos országokba való külföldre való utazást. Ha ilyen javaslata van az ellenzéknek, akkor ezt tegye meg, a kormány meg fogja fontolni. Egyelőre mi, ha nem hozunk szabályokat, akkor elvi, akár erkölcsi típusú iránymutatásokat is adhat egy kormány, de akkor annak jogi szankciója egy jogállamban nem lehet. Ha szabályokat hozunk, természetesen az Egyesült Arab Emírátságokba vagy más országokba is a beutazást meg lehet tiltani, vagy a visszajövetelkor még üzleti út esetén is elő lehet írni a karanténkötelezettséget, ezt pedig egyetlen ország esetében sem tettük meg.

Ez azért volt így, mert az volt, mi úgy gondoltuk, a közmegegyezés az Országgyűlésben, hogy az üzleti

életnek működni kell, a gazdaságnak működni kell, mert úgyszólván óriási károkat okoz a gazdaságban a koronavírus, tehát ahol lehet, újabb károkat már ne okozunk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* De ha ilyen javaslat van, akkor a kormány azt meg fogja fontolni. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Budai Gyula, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszter asszonynak: **„Mi a következménye a jogi szakvizsga jogellenes megszerzésének?”** címmel. Miniszter asszony távolléte miatt a válaszára Völner Pál miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Budai Gyula: Köszönöm, elnök úr, elfogadom.)* Képviselő úr, öné a szó.

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Czeglédy Csaba, Gyurcsány Ferenc adócsaló ügyvédje 2006-ban szerezte meg a jogi diplomáját, majd 2006-2010 között Szombathely megyei jogú város főállású alpolgármestere lett. A baloldal háziügyvédje mégis ezen időszak alatt szerezte meg a jogi szakvizsga letételéhez szükséges kötelező, hároméves jogi gyakorlati időt. Az akkor hatályos önkormányzati törvény ebben egyértelműen fogalmaz, hogy alpolgármester - a tudományos, oktatói, lektori, szerkesztői, művészeti és jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység kivételével - egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyt nem létesíthet. Czeglédy Csaba nem kapott a közgyűléstől ilyen jellegű felmentést, és nem is kaphatott, mivel az önkormányzati törvény ebben a kérdésben kógens jogszabály.

Mindezen körülmények tehát fölvetik annak gyanúját, hogy a baloldal adócsaló ügyvédje aligha teljesíthette jogszerűen a kötelező, hároméves, jogi munkakörben eltöltött gyakorlati idejét.

(14.40)

A gyakorlatát azonban mégis leigazolták Czeglédy Csabának; mégpedig annál az ingatlanközvetítéssel foglalkozó Monopoly Kft.-nél, amelynek Czeglédy a Human Operator Zrt.-n keresztül tulajdonosa volt. Tehát saját cége igazolta le számára a szakvizsga letételéhez nélkülözhetetlen hároméves gyakorlati időt. A trükkök százait ismerő Czeglédy még attól sem riadt vissza, hogy a törvényt kijátszva tegyen szert az ügyvédi munkájához egyébként elengedhetetlen kiegészítésre.

Szégyen, hogy a baloldal, engedelmeskedve vezérének, Gyurcsány Ferencnek, továbbra is mentegeti az Ügyvédi Kamarából is kizárt, adócsaló, bűnöző ügyvédet.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem: mi a következménye a jogi szakvizsga jogellenes megszerzésének? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Völner Pál miniszterhelyettes úrnak, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Demokratikus Koalíció számára Czeglédy Csaba egy hős, egy olyan hazafi, aki a börtönt is vállalja az ellenzéki-ségért és a kormányellenes munkájáért. És bár nem a DK, hanem az MSZP politikusa, támogatásunk és szolidaritásunk jeléül Czeglédy Csaba csak azért is helyet kap a DK EP-listáján - közölte a Gyurcsány-párt, amikor Czeglédy helyet kapott a DK EP-listáján.

Azt, hogy Czeglédy Csaba a baloldal szemében mennyiben tehetséges ügyvédnek számít, ezek mellett az is bizonyítja, hogy jó pénzért dolgozik jelenleg is az irodája a fővárosi DK-s vezetésű önkormányzatoknak, folyamatosan busás megbízásokat kap a fővárosi DK-s polgármesterektől.

Ugyancsak Czeglédy képességéről tesz tanúbizonyságot, hogy főállású alpolgármesterként 2006-2009 között képes volt egy másik főállású pozíciót is betölteni. Imént képviselőtársam is hivatkozott rá, hogy az ingatlanközvetítéssel foglalkozó, ráadásul budapesti székhelyű kft.-nél töltötte le a jogi szakvizsgájához szükséges gyakorlati időt. Igazán becsülendő képesség Budapesten és Szombathelyen munkában kétszer nyolc órát végezni és közben ingázni naponta oda-vissza.

Mindezzel csak az a probléma, hogy az érintett időszakban hatályos, a helyi önkormányzatokról szóló 1994. évi LXV. törvény 33/A. § (2) bekezdés a) pontja szerint főállású polgármester tudományos, oktatói, lektori, szerkesztői, művészeti és jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység kivételével egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyt az országgyűlési képviselő kivételével nem létesíthet. E rendelkezés vonatkozásában az alpolgármestert is érteni kell.

Nyilvánvaló, hogy Czeglédy Csaba ezt a rendelkezést nem tartotta be, az alpolgármesteri székbe beült, és négy éven keresztül viselte ezt a tisztséget. Érdemes utánanézni a társadalombiztosítási adatoknak, hogy ezen a másik munkahelyén fizettek-e utána járulékot.

Czeglédy Csaba főállású munkájával kapcsolatban úgy vélekedett, hogy 99,9 százalék, hogy nem volt szükség engedélyeztetni jogi természetű jogmunkaviszonyát, mi viszont száz százalékgig biztosak vagyunk abban, hogy a törvényeket mindenkinek be kell tartani, neki is be kellett volna tartani. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Budai Gyula képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Itt van a kezembem a Veszprém Megyei Bíróság *(Felmutat egy iratot.)* 2003. június 11. napján kelt ítélete, amely szerint Czeglédy Csabát adócsalás büntetett és

más bűncselekmény miatt egy év négy hónap börtönbüntetésre ítélték, amelyet három évre felfüggesztettek. Ajánlom a DK-s képviselők figyelmébe.

Szintén itt van a kezembem a Szombathelyi Városi Ügyészségnek a 2000. augusztus 21-én kelt határozata, amelyben *(Felmutat egy iratot.)*, tizenegyre rendbeli jogosulatlan adatkezelés és kétféle magánokirat-hamisítás vétsége miatt Czeglédy Csabát az ügyészség megrovásban részesítette. Ezek az ítéletek egyértelműen igazolják, hogy olyan adócsaló bűnözővel van dolgunk, akit már adócsalásért elítéltek, és nem áll tőle messze a bűncselekmények elkövetése.

Pontosan ezért erős kétségeim vannak abban a tekintetben, hogy a jogi szakvizsgához szükséges hároméves időtartam leigazolása jogszabályszerűen történt Czeglédy Csabának. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterhelyettes urat. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból.)* Nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy a Czeglédy Csaba által is megnevezett Monopoly Kft.-nek 2004 novemberétől Budapesten, a Moszkva téren, a mai Széll Kálmán téren volt a székhelye. Mindamelllett a Human Operator is a Monopoly Kft. által bejelentett címre, a Széll Kálmán tér 8-ba tette át fióktelepét 2011. július 20-án.

A Czeglédy Csabának joggyakorlatot biztosító Monopoly Kft.-nek ráadásul az a Varga Gábor az ügyvezetője, aki 2001-2010 között tagja volt a Czeglédy által tulajdonolt Human Operator Kft.-nek, jelenleg pedig Varga Gábor az egyik részvényese a Human Operator Zrt.-nek.

Amint látható, a hálózat működik, működött a múltban is, és így tervezik a jövőt is, de most már kormányról. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mikor állnak a kisvállalkozók mellé?**” címmel. Miniszterelnök úr távolléte miatt válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi hetekben egymást érik azok a hírek, hogy a kormány multicégek és nagyvállalatok

számára biztosít vissza nem térítendő, néha-néha horrorisztikus mértékű támogatásokat több tízmilliárdos nagyságrendben.

Szeretném leszögezni, hogy ha értelmes a szerződés és tényleg munkahelyeket véd meg, nem sajnáljuk a forrásokat, de felhívnám a figyelmét arra, hogy a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozásoknak rendre nem támogatás, hanem pusztán hitel jut.

Nem vizsgálta ugyanakkor a kormány, hogy ez a hitel hogy vehető fel, hogy érhető el a piacon, nem véletlen használták miniszter úrék azt a kifejezést, hogy legfeljebb tízmilliós az a kedvezményesnek mondott hitel, amelyet egyébként, jelzem önnek, vissza is kell fizetni, ellentétben, mondjuk, a nagy autógyártó cégek által kapott több tízmilliárdos támogatásokkal. Sokszor ugyanis a közvetítő bankon vagy éppen egy jelzálogbejegyzésen múlik az, hogy az a hitel megkapható-e, milyen nagyságrendben kapható meg, de azt is látjuk, hogy a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások eközben egyedül szenvednek az út szélén, tömegesen szűnnek meg a munkahelyek.

Önök itt elmondják, hogy összesen egy év alatt 50 ezer szűnt meg, aztán kijön a KSH-adat, miszerint csak januárban 97 ezer munkahellyel lett kevesebb. Valahol tehát a rögzalóság és az önök véleménybuborékja között óriási különbség van, de igyekezzük azt keresni, ami talán a véleményünkben közös lesz, és összeköt bennünket.

Miniszter úr, a helyzet az, hogy nem várunk nagy dolgokat, nem várunk extra támogatást az országot a hátukon cipelő kisvállalkozóknak. Ugyanakkora támogatási összeget hajlandóak-e a kisvállalkozások előtt megnyitni, mint amennyit a multicégeknek öntöttek oda? Ez egy egyszerű igen-nem kérdés, miniszter úr, a helyzet az, hogy a kedvezményes hitel mellé - nem helyette, mellé - minden magyar kisvállalkozás, ahol érdemben csökkent a forgalom, vagy kevesebb munkát tudnak adni az alkalmazottaknak, megérdemelne 1-2 millió forintos nagyságrendű, vissza nem térítendő támogatást is. Hiszen, ha megmarad a cég, megmarad a munkahely.

Nyitottak-e erre a megoldásra, és ugyanannyi forrást biztosítani a kicsik számára, mint a multiknak vagy sem? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Végül is akkor is tudunk közös adatokban megegyezni, ha az ön által említettekből indulunk ki, hiszen ön a valóságnak megfelelően, de ebben a szövegösszefüggésben mégiscsak csúsztatásnak tűnő módon adta elő a januári foglalkoztatottsági adatokat. A helyzet ugyanis az, hogy decemberben ugyanannyian dolgoztak,

mint amennyien egy évvel korábban, amikor a koronavírusnak még semmilyen negatív hatása a munkaerőpiaci helyzetre nem volt.

És a különbség, ami egy ötvenezres különbség, és ami szintén megfelel a valóságnak, ahogyan az is, amit ön említett, az az, hogy januárban nem ötvenezer embernek szűnt meg a munkahelye, ahogy egy évvel korábban - a koronavírusról teljesen függetlenül, egész egyszerűen a decemberi munkaerőpiaci adatok évek, sőt évtizedek óta mindig magasabbak, vélhetően a kereskedelem nagyobb forgalma miatt -, hanem most 97 ezer ember munkahelye szűnt meg, és így állt elő az ötvenezres foglalkoztatottságbeli különbség, amelyet ön is említett.

Tehát a két adat együtt igaz, egyszerű, csak meg kell nézni a KSH adatait. Minden olyan munkahelyet, amit a vírus megszüntetett, újra fogunk teremteni. Ebben most mínusz ötvenezret látunk a januári adatok szerint, de szerintem ez lényegesen jobb lesz az ezt követő hónapokban. És ha időben nyitni tudunk a vakcinabeszerezésnek, gyors vakcinabeszerezésnek és oltásoknak köszönhetően, akkor lényegesen hamarabb, minden korábbi rekordot meghaladó mértékben fog a foglalkoztatottság helyreállni.

Ami a támogatások összegét illeti, 713 ezer állás-helyet sikerült a támogatási programoknak köszönhetően megvédeni, 1,1 millió magyar ember részesülhet ma munkaerőpiaci vagy képzési támogatásban, a 18 ezer, többségében mikro-, kis- és középvállalkozás 207 ezer munkavállalóját érinti közvetlenül a munkahelyvédelmi bértámogatási program.

(14.50)

Ezeket ráadásul naprakészen tudjuk most már kifizetni. Az ágazati bértámogatás a vendéglátási, szabadidő-, utazásszervezési és -közvetítési, szálláshely-szolgáltatási tevékenységet végző vállalkozások esetén *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* eddig 53, majdnem 54 milliárd forint.

Úgy gondolom, hogy a kormány sokat tesz azért, hogy a jelenlegi helyzetben a kis- és közepes, sőt mikro-vállalkozások is túl tudják élni ezt a nehéz időszakot. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Visszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nyílt és arcátlan provokációnak tartom, amikor egy miniszter úgy tesz, mintha nem értené a feltett kérdést.

Én most nem az önök mikroszkopikus bértámogatási rendszeréről kérdeztem miniszter úr, amely Európában a sereghajtók között van, hanem a cégeket érintő konkrét, vissza nem térítendő támogatásokról. Ne tegyen már úgy, mintha nem tudná, hogy az ön

kormány a multiknak adott esetben 27 évnyi átlagbérnek megfelelő, vissza nem térítendő támogatást ad egy álláshely után; olyan cégeknek is, akik az összegek többszörösét kitalicskázzák az országból adózatlanul vagy éppen osztalék formájában.

És jön nekem azzal, 207 ezer embert elér a bértámogatás?! Örülök neki, tízszer ennyit kéne, mert a négy és fél millió munkavállaló kétharmadának a magyar kis- és közepes méretű vállalkozások adnak munkát. Önöknek ezeket kellene támogatni legalább olyan mértékben, mint a multicégeteket. *(Dr. Rétvári Bence közbeszól.)*

A válaszából kiderült, hogy bár papíron nagyon nagy nemzeti retorikát nyomnak, ebből megint semmi sem igaz. Önök nem jobboldali, nem keresztényszociális érzékenységű, hanem egyszerűen csak egy gazdasági társaság, amely mindenkinek kiszolgáltatja Magyarországot, ha a profitérdekei úgy szolgálják *(sic!)*. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásomat illeti meg a miniszter urat. Parancsoljon!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A helyzet az, hogy engem örömmel tölt el, amikor a ma már Gyurcsány Ferencsel összeülekező Jobbikból felvillan valami, ami a régi időket érinti, még ha talán a régi időkben jó is, hogy sok mindent elhagytak; de azt még ezek szerint nem sikerült elhagyni, hogy a multinacionális cégeknek is van szerepük, helyük és jelentőségük a magyar gazdaságban. Ezek nem érdemelnek és nem is kapnak nagyobb támogatást, mint a kis- és közepes vállalkozások.

Ha az ön kérdését tehát igen-nemként kell érteni, akkor szeretném megnyugtanni a képviselő urat, hogy a magyar kormány több támogatást ad a kis- és közepes vállalkozásoknak, mint amivel az egyébként Magyarországon megjelenő multinacionális cégeket segíti.

Tehát az állítása nem felel meg a valóságnak, ennek ellenére javasolom, hogy a programjuktól már annyi mindent kidobtak az elmúlt években, nyugodtan dobják ki azt is, ami a multinacionális cégek elűzését jelenti. Ugyanakkor nagyon helyes, ha a kis-, közepes, mikrovállalkozásokat támogatjuk. A kormány ezt minden elődjénél nagyobb mértékben teszi. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Öntsünk tiszta vizet a pohárba, ki áll az oltás mellett és ki ellene?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó

személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ?

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Igen, elfogadom, elnök úr.

ELNÖK: Képviselő úr, öné a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Immáron több mint egy éve küzdünk itt a koronavírus-járvánnyal, amely komoly próbatétel elé állítja a gazdaságot, az egészségügyet és az egész magyar lakosságot.

Az egészségügy helytáll és kitart: minden koronavírusos beteg megkaphatja a lehető legjobb ellátást. Köszönetet kell mondjak ezért a Magyarországon dolgozó egészségügyi dolgozóknak, orvosoknak, ápolóknak, és köszönetet kell mondjak a magyar lakosságnak is, mert betartják többségében a kormány által hozott veszélyhelyzeti szabályokat.

A koronavírus-járvány elleni védekezés során világhosszá vált, hogy a baloldal a közös összefogás és a járvány mielőbbi legyőzése helyett saját politikai céljait helyezi előtérbe. Miközben a baloldali politikusok az oltás ellen kampányolnak, maguknak beadatják a védőoltást.

Miért oltásellenes a baloldal? A válasz egyszerű. Mert olyan dolgokat tesznek, amelyek ezt támasztják alá. A parlamentben olyan határozati javaslatot nyújtanak be, amelyben az szerepel, hogy Magyarországon ne olthassanak be embereket olyan oltással, amelyet a magyar gyógyszerhatóság engedélyezett, és nem az Európai Gyógyszerhatóság. Azért, mert aláírásokat gyűjtenek, hogy a magyar embereket ne lehessen ötféle vakcinával beoltani, csak háromfélével. Azért, mert itt a parlamentben oltásellenes javaslatokra szavaznak azért, mert az embereket lebeszéli a kínai és orosz vakcina beadásáról.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindeközben hazánkban nő a leggyorsabban a beoltottak száma. Háromszor olyan gyorsan zajlik az oltás, mint az Európai Unió átlagában. A legfrissebb adatok szerint a magyarok több mint 16 százaléka kapta meg az oltást, ez több mint 1 millió 600 ezer beoltottat jelent.

A fentiek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, öntsünk már tiszta vizet a pohárba: ki áll az oltás mellett, és ki ellene? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mit írt Facebook-oldalán Fekete-Győr András az orosz vakcináról? Az orosz vakcina uniós engedély nélkül pénzkidobás. Mit mondott Fekete-Győr András orvosként dolgozó testvére az orosz vakcináról? Ez egy

jó vakcina, és lehet, hogy Angliában is be fogják vezetni.

Ebből látszódik, hogy a baloldali politikusok számára ez egy szimpla politikai kérdés. Ha tovább olvassuk Fekete-Győr Andrástól - azért senki se vigye túlzásba, de ha mégis olvas -, akkor azt írja, hogy a keleti vakcinák diktatúrák vakcinái. Egész egyszerűen nem egészségügyi kérdésként áll hozzá ahhoz, hogy Keletről érkezik egy vakcina, hogy alkalmas vagy nem alkalmas, mint ahogy az orvos végzettségű testvére a hatékonyság és biztonságosság alapján ítéli meg, ő azt mondja, ami Keletről jön, az a diktatúra vakcinálja, azzal egyetlen magyar ember életét se mentsék meg. Óriási felelőtlenség, miközben a Keletről érkező vakcinák száma most már Magyarországon magasabb, mint az EU-s közös beszerzésből érkező vakcinák száma, ha megnézzük, hogy a vakcinákkal mennyi embert lehet beoltani.

A magyar baloldal egyértelműen és általánosan nemet mondott volna most már a koronavírus elleni vakcinák több mint felére. Megfelezték volna azok számát, akiket koronavírus elleni védőoltással védettségbe lehet helyezni, mert pusztán politikai alapon azt mondták, hogy az EU-s közös beszerzésen kívül ne szerezzék be Magyarországot vakcinát. Azt a képtelen matematikai példát mondják, hogy a három több, mint az öt, mert öt helyről igyekszünk vakcinákat beszerezni, és szeretnénk ezt a számot tovább növelni a következő hetekben. Ők viszont ragaszkodnak a háromhoz, hogy csak háromféle vakcinát lehet beszerezni.

Ez mutatja, hogy a baloldal nemcsak gazdasági értelemben, de egészségügyi értelemben is iszonyatosan nagy veszélybe sodorta volna az országot. Gondoljunk bele, hogy ha feleennyi ember lenne Magyarországon beoltva, mennyivel nagyobb lenne a vírus terjedése, és mennyivel nagyobb lenne a megfertőzés kockázata, és mennyivel szomorúbbak lennének a koronavíruskal kapcsolatos egyes számok és adatok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Viszontválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm államtitkár úr válaszát. Megdöbbenve olvasom azokat a híreket, amelyek arról szólnak, hogy például a DK-s polgármester nem engedi, hogy a kínai vakcinával oltassanak a saját területén. Döbbenve olvasom azokat a közösségi médiában megjelent írásokat, amelyek arra biztatnak, hogy ne oltassuk be magunkat, ugyanakkor azt tapasztaljuk és azt látjuk, hogy a kormány intézkedéseinek következtében felgyorsult Magyarországon az oltást igénylők száma, és minden reményünk megvan arra, hogy hűs-vétra az a két és fél millió ember be lesz oltva, és akkor talán elindulhat az a folyamat, ami majd a nyitással kapcsolatos.

Azt gondolom, hogy felelős magyar ember akkor jár el helyesen, és akkor jár el jól - legyen az politikus

vagy gyári dolgozó, vagy orvos éppen -, aki beoltatja magát. Ezzel nemcsak saját magát, hanem a környezetét is ápolja és védi. Köszönöm államtitkár úr válaszát. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszontválasz illeti meg a miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mit hallhattunk az elmúlt hetekben, hónapokban a baloldal politikusaitól? Egyrészt azt, hogy legyen nyitás, szűnjenek meg a járvány miatti korlátozó intézkedések. Ujhelyi István azt mondta, hogy nyitni kellene, felül kell vizsgálni mindent, Soproni Tamás a Momentumtól, de több más momentumos politikus, így például az elnökük is, Fekete-Győr András azt, hogy el kell törölni az értelmetlen szabályokat. A vírusellenes szabályokat értelmetlen szabálynak nevezte. Jakab Péter, Jobbik: nyitni kell, nyitni kell, különben végleg bezárunk - ilyen és hasonló mondatok.

Baloldali polgármesterek azt követelik, hogy az ő kerületükben, az ő városukban lakókat ne oltás be kínai vakcinával.

(15.00)

Két dolgot követeltek tehát, egyrészt, hogy szűnjenek meg a vírus miatti korlátozó intézkedések, másrészt kevesebb vakcina érkezzék Magyarországra, az a gép, amelyik Kínából érkezik a Ferihegyi repülőtérre, az ne pakolja ki a vakcinákat, hanem szállítsa azokat vissza Kínába. Milyen óriási felelőtlenség a magyar baloldal részéről, hogy a Ferihegyi repülőtérrel küldenék vissza a kínai vakcinákat, amivel emberéleteket lehet megmenteni Magyarországon?! Felelőtlenség! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Hogyan áll a rákellenes terv?**” címmel. Miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes urat jogosította fel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Igen.

ELNÖK: Igen. Mielőtt megadnám a szót, elköszönök önöktől, és átadom az ülés vezetését Latorcai János alelnök úrnak. Parancsoljon, öné a szó. *(Közbeszólás az ellenzéki sorokból: Viszontlátásra! - Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az Európai Bizottság egy évvel ezelőtt, a múlt évben elfogadott egy olyan dokumentumot, amelyben a tagállamokat arra biztatják, hogy készítsék el a saját tagállami rákellenes akciótervüket.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nos, köztudomású, hogy sajnos Magyarország a rákbetegségeket illetően élvonalban van Európában. Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy a betegségek körülbelül 40 százaléka megelőzhető lenne akkor, ha hatékony intézkedéseket foganatosítanak az országok.

Ahogy említettem, az Európai Bizottság elfogadta ezt a dokumentumot, ez gyakorlatilag egy politikai elköteleződés arra nézvést, hogy az Európai Bizottság a tagállamokat segíteni kívánja a rákellenes terv elkészítésében, és a későbbiekben pedig akár anyagi forrásokat is biztosítanak a tagállamok részére. Ha ezt a dokumentumot tanulmányozzuk, akkor ebből kiderül, hogy gyakorlatilag öt olyan pont köré szerveződött ez az ajánlás, amellyel, azt hiszem, hogy Magyarországon is számolni kellene. Mégpedig ez a megelőzés, a korai felismerés, a diagnózis, a gyógykezelés és az életminőség javítása. Nos, ez egyfajta ajánlás, gyakorlatilag ki kell fejteni ezeket a pontokat, ehhez költségvetési forrásokat kell rendelni, mellé kell rendelni a humán erőforrásokat, gyakorlatilag rögzíteni, hogy ki miért felelős, és milyen határidővel hajtják ezeket a feladatokat végre.

Megtisztelő válaszát várom államtitkár úrnak, úgy látom, lejárt az időm. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még ugyan volt két másodperce képviselő úrnak, de világos, hogy a gondolatmenet továbbfejlesztésére nem volt elegendő idő már. Köszönöm szépen a felszólalását. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Magyarországnak 1993 óta van a WHO ajánlásait is figyelembe vevő nemzeti rákkontrollprogramja, ez a közép-európai országok közül elsőként Magyarországon született meg, és az emberi erőforrások miniszterének korábbi állomáshelyéhez, az Onkológiai Intézethez köthető. Emlékezhetünk arra is, hogy 2006-ban, amikor választási kampány volt, akkor Gyurcsány Ferenc egészségügyi minisztere bejelentette, hogy folytatni fogják a nemzeti rákellenes programot, majd négy év alatt semmilyen előrelépés ebben az ügyben nem történt. A kampányban ígérték, utána pedig egyetlenegy fillért sem áldoztak ennek a programnak a végrehajtására.

(Móring József Attilát a jegyzői székben Földi László váltja fel.)

2018-ban lett megújítva a nemzeti rákellenes program, együtt a keringési, mozgásszervi, mentális egészségügyi és gyermekegészségügyi programmal. Ez 2019-től 2030-ig tartalmazza a rák elleni küzdelem legfontosabb sarokpontjait. Ez nyilván illeszkedik a különböző WHO-stratégiákhoz, és azt a célt tűzte ki, hogy 2030-ra a rákhalálózást a várhatóan folyamatosan emelkedő incidenciá ellenére is jelentősen, legalább 10 százalékkal csökkentjük Magyarországon, ennyi magyar emberi életet mentünk meg.

Ennek a programnak a főbb elemei: a daganatos betegségek megelőzése, a daganatos betegségek szűrése és korai felfedezése, a daganatellenes kezelések, a rehabilitáció, a palliáció, a szakemberek szintjén és társadalmi szinten az ismeretterjesztés, edukáció, a társadalmi kommunikáció mindenki felé a rákellenes fellépés kapcsán, megelőzés és gyógyítás kapcsán, a nemzeti onkológiai struktúra kialakítása, valamint indikátorok meghatározása és monitorozás.

Ezen program mentén haladunk, és nemcsak Magyarországon gondolkozunk, hanem 2018-ban létrejött a Közép-európai Onkológiai Akadémia, amely nemzetközi összefogás, most már 21 ország írta alá a régióból. Ez egy magyar kezdeményezés, de 21 országot fog össze, pontosan azért, hogy a rákellenes gyógyításban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.)* nemzetközi szintű tapasztalatokat is a magyar emberek életének a védelme érdekében használjunk föl. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Korózs Lajos képviselő úr a szó. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Itt arról van szó, hogy az Európai Bizottság elkészített egy rákellenes tervet, és arra kérték a tagállamokat, hogy ki-ki végezze el azt a feladatot, hogy készítsen egy nemzeti rákellenes tervet. Én csak annyit kérdeztem, hogy Magyarországon készül-e ilyen terv, ennek ki a felelőse, és mi a továbblépés lehetősége ebben a kérdésben, hiszen emellé humán erőforrást is, költségvetési forrást is hozzá kell rendelni. Remélem, hogy a viszonzásban államtitkár úr meg tudja mondani, hogy készül-e ilyen terv, és ki ennek a felelőse a minisztériumban. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház!

Ahogy említettem, Magyarországnak erre egy elfogadott kormányhatározata van, tisztelt képviselő úr: az 1722/2018. kormányhatározatot ha megnézi, az rögzítette ezeket a feladatokat, kinek-kinek a maga felelősségi köre szerint, de nyilván az elsődleges felelőssége az egészségügyért felelős minisztériumnak és az Országos Onkológiai Intézetnek van. És nemcsak papír készült erről, tisztelt képviselő úr, nemcsak különböző döntések, határozatok, hanem elindult a komplex vastag- és végbélrákszűrés tekintetében a komplex vizsgálat, a komplex program az 50 és 70 év közötti lakosságot megcélozva. Helybe visszük a szűrővizsgálatokat a program keretében, tíz darab egészségfejlesztési busz indult el 88 helyszínen 7700 fő vizsgálatával, csaknem 150 egyéb program valósult meg. Tehát mind a vastag- és végbélrákszűrések tekintetében, ön is tudja, hogy több ezres nagyságrendben sikerült korai fázisban felismerni kialakuló rosszindulatú elváltozásokat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és ezzel, bízunk benne, hogy sok ezer honfitársunk életét tudtuk már megmenteni. Nemcsak határozat van, hanem megmentett életek is vannak már. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 15 óra 7 perc van, az azonnali kérdések órájának végére értünk.

Kérem a teremszolgálatot, hogy Ágostházy Szabolcs államtitkár urat legyenek szívesek beszólítani, hogy jöjjön be, mert addig nem tudjuk elkezdni a következő napirendi pontot, míg ő nem ül benn a patkóiban. (*Dr. Ágostházy Szabolcs megérkezik az ülésre.*) Köszönjük szépen. Üdvözljük államtitkár urat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A 2021-27 évi ciklus EU-s forrásainak felhasználásáról**” című politikai vita, amelyet Keresztes László Lóránt és további képviselők kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítvány V/15298. számon, továbbá az Állami Számvevőszék által benyújtott tájékoztató a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most tisztelettel felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismertesse a politikai vita menetét. Öné a szó, jegyző úr. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor 40 perces időtartamban. Ezt követően az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalása következik 15-15 percben, majd az elsőként jelentkező független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői, illetve európai parlamenti képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percben válaszol a vitában elhangzottakra.

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessenem önököt az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A kormány vita közben felszólaló képviselőjének beszéde ideje a kormánypárti frakciók idejébe beszámít. Vita közben a kétperces felszólalásokat a személyes érintettségre történő reagálás kivételével bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat értelemszerűen nem számítjuk be az időkeretbe.

Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben az európai parlamenti képviselő a képviselőcsoport vezetője útján jelentkezett felszólalásra, úgy felszólalása annak a képviselőcsoportnak a felszólalási idejébe számít bele, amely felszólalóként őt bejelentette. Amennyiben közvetlenül jelentkezett, úgy felszólalása nem számít bele az időkeretbe, és részére az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt kell biztosítani.

Az üléstermi információs táblán valamennyien folyamatosan figyelemmel kísérhetjük az időkeretek felhasználását.

Mielőtt azonban megkezdénénk a vitát, tisztelettel felkérem Tordai Bence jegyző urat, ismertesse az egyes időkereteket. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

TORDAI BENCE jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 103 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 47 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 68 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 64 perc; a DK képviselőcsoportjának 25 perc; az LMP képviselőcsoportjának 44 perc; a Párbeszéd képviselőcsoportjának 42 perc; a független képviselőknek pedig összesen 16 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A kormány tájékoztató arról, hogy a kormány nyilatkozatát két képviselője, tehát két államtitkára fogja ismertetni, ennek megfelelően a 40 perces időkeret együttes időkeretben fog megjelenni.

Most megadom a szót Ágostházy Szabolcsnak, a Miniszterelnökség államtitkárának. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS IMRE, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt szeretném megköszönni az ellenzéki pártoknak, hogy kezdeményezték ezt a politikai vitánapot, mert számunkra is fontos, hogy ebben a környezetben is legyen módunk beszélni a következő évek uniós forrásainak a hatékony magyarországi felhasználásáról. Bízunk abban, hogy ez a vitanap is hozzájárul ahhoz, hogy ne csak kritikusként, de partnerként is tekinthessünk önökre a következő években.

A kormány számára kiemelten fontos, hogy a Magyarországot megillető uniós fejlesztési forrásokról széles körű egyeztetést folytassunk. Erre az elmúlt hónapokban nagy hangsúlyt fektettünk, és az utóbbi hetekben ez a folyamat a Bizottság elismerése mellett is felgyorsult. Fontos számunkra, hogy meghallgassuk a magyar emberek véleményét és javaslatait, meghallgassuk az őket képviselő civil és szakmai szervezeteket, városvezetőket, érdekképviselőket. Az elmúlt hónapok tapasztalatai alapján elmondhatjuk, hogy hatékony párbeszéd zajlik ezekkel a szereplőkkel, a mai vitán egy újabb kiváló lehetőség erre. A kormány mindenkori célja, hogy az uniós forrásokat az elérhető legnagyobb hatékonysággal a magyar családok és a gazdaság fejlesztésére fordítsa.

A 2014-20-as programozási időszakról egypár szóban: ennek adatai alapján elmondhatjuk, hogy ezt sikerrel teljesítettük, összesen 637 pályázati felhívást jelentettünk meg, amelyek során közel 11 100 milliárd forint értékben hirdettünk meg forrásokat. Az európai uniós fejlesztési források lehívásának tekintetében is jól állunk ebben a ciklusban, európai összehasonlításban is a jó tagállamok közé tartozunk, az Európai Bizottság eddig a keretünk 60 százalékát utalta át, ennél számottevően nagyobb összegeket pedig a magyar nemzeti költségvetés már megelőlegezettként kifizetett a támogatottaknak.

Az előttünk álló '21-27-es fejlesztéspolitikai ciklus forrásainak tervezésekor és felhasználásakor bátran építhetünk és építünk az előző időszak sikereire, az észszerűsített intézményrendszerre és eljárásokra, a sikeres forrásfelhasználás tapasztalataira; egyúttal alkalmazkodnunk kell az új kihívásokhoz is. Magyarország számára az elmúlt tíz év eredményei biztosították azt a szilárd alapot, amelyről kiindulva a vírus okozta válság első szakaszára eredményesen tudtunk reagálni, és az EU egyik legjobb egészségügyi és gazdasági védekezését tudtuk felmutatni. Az előttünk álló fejlesztési ciklus pénzügyi tervezése során is ez a szilárd alap segít minket abban, hogy ne pusztán válságkezelésre használjuk a nekünk járó uniós forrásokat, hanem segítségükkel magas hozzáadott értéket legyünk képesek előállítani.

Tisztelt Képviselők! Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogyan az önök előtt is ismert, az Európai Unió keretköltségvetése, azaz a többéves pénzügyi keret hét évre határozza meg a költségvetési támpontokat a következő időszakokra. A többéves pénzügyi keret és a most első és valószínűleg egyszeri alkalommal emellé társuló „Következő nemzedék” uniós helyreállítási eszköz főösszege, vagyis az Európai Unió 27 tagállamára együttesen jutó összeg mintegy 1800 milliárd euró. Ebből Magyarország részesedéséről azt tudom elmondani önöknek, hogy a keretköltségvetési részből 10 780 milliárd forint, a „Következő nemzedék” eszközzel kiegészülve összesen 18 060 milliárd forint az, ami Magyarországnak a következő években jár.

Hangsúlyoznunk kell, hogy a keretköltségvetés tekintetében Magyarország Kormánya komoly eredményeket ért el tavaly nyáron Brüsszelben. A tárgyalások

utolsó fordulójában a tagállamok közti legnagyobb kohéziósforrás-növekményt, mintegy 2 milliárd eurót sikerült Magyarországra számára biztosítani. A költségvetésben mintegy 7020 milliárd forint áll majd rendelkezésre hazánk számára a kohéziós politika keretében - ez az összeg még a magyar nemzeti hozzájárulás nélkül értendő -, a közös agrárpolitika keretében pedig mintegy 3710 milliárd forinttal gazdálkodhatunk, ehhez szintén hozzá kell majd számítani a magyar nemzeti költségvetés hozzáadott forrásait.

Ha röviden és átfogóan akarjuk megfogalmazni a legfontosabb súlypontokat, a következő időszakban a gazdaságfejlesztés, a versenyképesség, az infrastruktúra és a munkahelyteremtés lesz továbbra is a fókuszban. A hazánk járó kohéziós forrásokat meghatározott szakpolitikai célkitűzések mentén költhetjük el. A tervezett fő beavatkozásaink azt a célt szolgálják mint legmagasabb rangú uniós fejlesztéspolitikai célunk, hogy hazánk 2030-ra az Európai Unió öt legélhetőbb tagállama között legyen. Értelemszerűen tíz év múlva azt nem érdemes vállalnunk, hogy az öt leggazdagabb ország közé fogunk tartozni, bár, remélem, úton vagyunk efelé is, de azt igen, hogy a magyar életszínvonal az élhetőség tekintetében valóban az öt legélhetőbb tagállam közé emeljen bennünket.

Mint ahogyan az közismert, a zöld- és digitális fejlesztésekre jelentős hangsúly helyeződik a következő időszakban. A tagállamoknak számos olyan követelményt kell teljesíteniük, amellyel hozzájárulnak a zöld- és digitális átmenetekhez. Hazánk nemcsak megfelelni kíván ezeknek az elvárásoknak, hanem ösztönzi az ilyen típusú beruházásokat. Erre a vita későbbi szakaszaiban még módunk lesz kitérni, de az összes uniós elvárást mind a digitális, mind a zöldátállás tekintetében Magyarországnak nem esik nehezebbre teljesíteni, ennél a saját szándékaink szerint is magasabb ráfordításokat tudunk biztosítani.

Az Unió által meghatározott, Magyarországra számunkra is követendő öt szakpolitikai célkitűzésről egynéhány gondolatban; ez ugye, az az öt szakpolitikai célkitűzés, amely nemcsak számunkra fontos, hanem az összes, a 27 európai tagállam számára közösen meghatározott cél. Elsőként ilyen az intelligensebb Európa, azaz az innovatív és intelligens ipari átalakulás. Másodikként említem a népszerű nevén Green Deal, azaz az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és zöldebb Európát. Majd a jobban összekapcsolt Európa, a szociálisabb Európa és a polgárokhoz közelebb álló Európa zárja ezeket a szakpolitikai célkitűzéseket. Akkor néhány mondatban ezekről, hogy Magyarország viszonylatában ezek végrehajtása mi mindent fog jelenteni.

Az intelligensebb Európa célkitűzés beavatkozásaival azt szeretnénk elérni, hogy Magyarország lényegesen javítsa a gazdaság versenyképességét, az üzleti folyamatokat és a termelés hatékonyságát, növelve ezzel a hazánkban előállított értékeket és megteremtve a tartós bérnövekedés fennmaradásának előfeltételeit. Támogatni kívánjuk a vállalkozások technológiai és szervezeti megújulását, a globális ki-

hívásokhoz való alkalmazkodását, a nemzetközi értekláncokba való bekapcsolódását és a digitalizáltság növekedését.

(15.20)

A kutatási és innovációs kapacitások fejlesztésére minden korábbinál nagyobb összegeket tervezünk fordítani. Célunk, hogy korszerű digitális megoldások, technológiák és szolgáltatások kerüljenek bevezetésre a kis- és középvállalkozások működése és a közszolgáltatások területén is. Ezekben az elmúlt években nagyot léptünk előre, célunk, hogy a következő időszakban az európai legjobbak közé tartozzunk e területek tekintetében is.

A „zöldebb, karbonszegény és ellenálló Európa” célkitűzése keretében a klíma- és környezetvédelmi célok elérését segítjük elő. Mind a magyar gazdaság versenyképessége, mind az egyéni jólét szempontjából egyre fontosabbá válik a környezeti és természeti erőforrásaink fenntartható használata. Ehhez a gazdaságos és környezetileg is fenntartható energiatermeléssel és biztonságos hálózatokkal, intelligens megoldásokkal, megújuló és bővülő kapacitású közművekkel, tisztább üzemű városi közlekedéssel, valamint az érintett térségek gazdaságának alacsonyabb üvegházhatásúgáz-kibocsátásával kívánunk hozzájárulni. Támogatjuk a megújulóenergia-alapú egyéni és közösségi áram- és hőtermelés, továbbá a villamosenergia-hálózatok klasszikus és intelligens fejlesztését és rugalmasságának növelését, beleértve a területi fejlesztések keretében megvalósuló helyi önkormányzati energetikai fejlesztéseket is.

Ugyancsak elő kívánjuk segíteni az energiatakarékos, valamint digitális és okostechnológiai elterjesztését, valamint épületenergetikai beruházásokat lakó-, közszolgáltatási, önkormányzati, vállalkozási és kormányzati ingatlanokon. Beavatkozási területek továbbá a vízminőség védelmét és az aszálykezelést is integráló vízgazdálkodási fejlesztések, illetve a katasztrófákkal szembeni ellenálló képesség fejlesztése. Felgyorsítjuk a körforgásos gazdaságra való átállás folyamatát, ami több szakpolitikai célkitűzés és operatív program együttműködésében valósul meg, átfogva a gazdaságfejlesztési, hulladékgazdálkodási beruházásokat és a helyi szintű beavatkozásokat. Fejlesztjük a közüzemi ivóvíz- és szennyvízhálózatokat, felszámoljuk az ivóvízellátási hiányokat. Szintén ennek a célkitűzésnek a beavatkozási területe a szennyvízelvezetés és -tisztítás fejlesztése alacsony fenntartási költségű közműves szennyvízelvezetési, -tisztítási rendszerek kiépítésével. Idetartozik a szennyezett ipari és barnamezős területek kármentesítése is az adott területek jövőbeni gazdasági, illetve jóléti célú hasznosítása érdekében.

Fontos célkitűzés a Natura 2000-es területek és a zöldinfrastruktúra megőrzése, szeretnénk megteremteni az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartható hasznosítását biztosító ökológiai és infrastrukturális

feltételeket, valamint az akvakultúra- és halászati politikával összhangban fejleszteni kívánjuk az információs rendszereket.

A „zöldebb és karbonszegény Európa” szakpolitikai célkitűzés természetesen a légszennyezés csökkentéséhez és a megújuló energia részarányának növeléséhez is hozzájárul, többek között az épületek megújuló energiaforrásra épülő fűtési és hűtési rendszereinek kiépítésével. Fejleszteni kívánjuk továbbá a kötöttpályás, tiszta üzemű városi mobilitáshálózatot és eszközállományt, beleértve az utasélmény számottevő növelésének szempontját is. A zöld átállást célzó országspecifikus ajánlás megvalósítása érdekében fejleszteni, javítani kívánjuk az alternatív hajtású, kiemelten az elektromos egyéni közlekedési módot és kerékpáros közlekedés feltételeit. Célunk, hogy Magyarország az elektromos közlekedés arányát tekintve vezető helyre kerül a szomszédos országok között.

A „jobban összekapcsolt Európa” célkitűzés keretében a gyors és kényelmes közlekedés újgenerációs infrastruktúrájának megteremtését támogatjuk. A célkitűzések a transzeurópai közlekedési hálózat, azaz a TEN-T és a vasúti teherforgalom vonatkozásában összhangban vannak az EU fenntartható és intelligens mobilitási stratégiájával, illetve a tömegközlekedés és a TEN-T fejlesztése esetében a nemzeti közlekedési stratégiával. Fejleszteni kívánjuk a gyorsforgalmi úthálózatot, korszerűsíteni a vasútvonalakat, korszerű járműveket kívánunk beszerezni, a közúthálózatokon pedig a közlekedésbiztonság javítása és a hiányzó hálózati összeköttetések kiépítése a cél. E célkitűzés keretében szeretnénk megvalósítani a nagy sávességű országos hálózatok kialakítását is.

A „szociális Európa” szakpolitikai célkitűzés beavatkozásaival a gyarapodó, egészséges és a munkaerőpiacon versenyképes társadalom alapjait erősítjük meg. A munkaerőpiaci beavatkozások rövid és középtávon is közvetlenül hozzájárulnak a versenyképesség növeléséhez, a hosszú távú versenyképesség alapjait ugyanakkor az egészségügy, a köznevelés, szakképzés, felsőoktatás és a szociális intézményrendszer eszközei, valamint a kapcsolódó ágazatközi együttműködések teremtik meg. A szakképzési intézményrendszer átfogó fejlesztésével a minőségi és korszerű oktatási szolgáltatások megteremtését és a szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés biztosítását kívánjuk elérni. Ehhez szorosan kapcsolódik az inkluzív oktatás további megerősítése, a szakképzettség megszerzésének támogatását ösztönző, a duális képzőhelyek körének bővítését szolgáló programok támogatása, összhangban az országspecifikus ajánlásokkal és a szakképzés 4.0 stratégiájával.

A humán tényezők esetében fokozottan jelentkeznek az ország versenyképességének növelését nehezítő területi különbségek. Ezek csökkentése érdekében kiemelt figyelmet kell fordítani a legkevésbé fejlett régiók és a legkevésbé fejlett járások további fejlesztéseire. Csökkenteni kívánjuk az egészségügyi ellátórendszer kórházközpontúságát. Ezt a szakellátás átalakításával és az alapellátás megerősítésével, a

megfelelő humán kapacitások pótlásával és a lakóhelyközeli egészségügyi szolgáltatások hozzáféréseinek javításával szeretnénk elérni.

Támogatjuk a minőségi, a XXI. század elvárásainak megfelelő korszerű oktatást, beleértve a formális, nem formális és informális tanulást és a széles körű tehetséggondozást. A lemorzsolódás csökkentése és a tanulók iskolai eredményességének javítása érdekében a fejlesztésre szoruló iskolákat komplex támogatásban részesítjük. Aktív programokkal segítjük a munkaerőpiac helyreállítását, a munkában maradáshoz, az álláskeresők és az inaktív munkába állásához és foglalkoztathatóságának javítását, természetesen a területi szükségletek figyelembevételével.

Hangsúlyos a munkaerő-fejlesztés, a vállalkozások és az állampolgárok alkalmazkodóképességének erősítése. Fontos a foglalkoztatás feltételeinek javítása, ezen belül a munkahelyi egészség és biztonság erősítése és a rugalmas foglalkoztatási formák elterjesztésének támogatása. A nem tanuló és nem dolgozó 15-29 éves fiatalok számára az elsődleges munkaerőpiaci elhelyezkedéshez konkrét segítség felajánlására van szükség foglalkoztatás, vállalkozóvá váláshoz nyújtott támogatás, gyakornoki lehetőségek vagy munkaerőpiaci képzés formájában. A beavatkozások részeként támogatjuk a felsőoktatási intézmények profiljához illeszkedő oktatási és képzési innovációk megvalósítását, inkluzív, hallgatóközpontú és rugalmas duális tanulási utak kialakítását, a tudományos életre való felkészülés elősegítését.

Ugyancsak fontos cél a befogadó és hátránykompenzációt erősítő szakképzés megvalósítása. A szociális és gyermekvédelmi rendszer előtt álló, elsősorban az idősödéssel összefüggő kihívásoknak való megfelelés érdekében támogatjuk az új típusú szolgáltatások bevezetését, a meglévő ellátások továbbfejlesztését és kapacitásbővítését. További kiemelt feladat az ágazatban dolgozók fluktuációjának csökkentése is. A hátrányos helyzetű személyek, köztük kiemelten a megváltozott munkaképességűek, valamint a romák foglalkoztatottsági helyzetének javítását az iskolai végzettség növelésével, valamint az előítéletek csökkentésével szeretnénk elérni. Mérsékelni kell a súlyos anyagi deprivációval érintettség mértékét, ami különösen vonatkozik a hátrányos helyzetű gyermekekre, kiemelten a romákra. A célcsoport számára a legkorábbi életkortól biztosítani kell az életutat végigkísérő programokat. A területi társadalmi hátrányok mérséklése összehangolt humán és infrastrukturális fejlesztésekkel lehetséges csak. A legalacsonyabb mutatóval rendelkező települések komplex fejlesztése szükséges, a szegregált körülmények között élők helyzetének javítása összehangolt fejlesztésekkel valósulhat meg.

A „polgárokhoz közelebb álló Európa” mint közös uniós szakpolitikai célkitűzés beavatkozásainak középpontjában Magyarországon a területi különbségek csökkentéséhez kapcsolódóan a térségek és a települések fejlesztése áll. A célkitűzés keretein belül integrált települési stratégiákon alapuló, a térségi és helyi

fejlesztési igényekhez és adottságokhoz igazodó fejlesztések valósulnak meg az érintett területi és helyi szereplők bevonásával.

(15.30)

A célkitűzés részét képezi a helyi térségi adottságokra és vonzerőre építő, tematikusan és térségileg integrált és összehangolt turisztikai fejlesztések támogatása is. A területi célok eléréséhez, a területi kihívások kezeléséhez az ágazati operatív programok érdemi és célzott beavatkozásait össze kell hangolni az országos fejlesztési és területfejlesztési koncepció területi céljaival. A szakpolitikai célkitűzés keretében integrált területi programok megvalósítását tervezzük minden megyében. A programok helyi gazdaságfejlesztési, foglalkoztatási, turisztikai, közszolgáltatásfejlesztési, energetikai, városfejlesztési, szociális, városrehabilitációs és humán fejlesztési tartalommal kerülnek kidolgozásra. A programoknak a legkevésbé fejlett régiók megyéinek fejlesztésére kell elsősorban fókuszálniuk. A 36 komplex programmal fejlesztésre kerülő járás esetében támogatni kívánjuk a helyi gazdaságfejlesztést és felzárkózást támogató fejlesztéseket az érintett megyék integrált területi programjain keresztül. A három kiemelt térség, azaz a Balaton kiemelt üdülőkörzet, a tokaji borvidék, illetve a Középduna mente fejlesztése érdekében összehangolt megyei fejlesztéseket kell megvalósítani, szintén az érintett megyék integrált területi programjain keresztül. A célkitűzés keretében szeretnénk elősegíteni a városok és városi térségek fenntartható, integrált társadalmi, gazdasági és környezeti fejlődését. Településfejlesztéssel, zöldfelületi infrastruktúra-fejlesztésekkel és a humán fejlesztési programok segítségével javítani kívánjuk Budapest élhetőségét is. Az integrált társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi fejlődés érdekében a városi és vidéki területeken egyaránt fejleszteni szeretnénk a kulturális örökséget és attrakciókat.

Tisztelt Országgyűlés! A szakpolitikai célkitűzések ismertetése után röviden bemutatom önöknek a tervezett operatív programokat. A 2014-2020-as időszakban kialakult szerkezethez képest a programok és a végrehajtás struktúrája lényegében változatlan marad. Ezek bizonyították a magyarországi hatékonyságukat és hasznosságukat. Ezt az európai uniós tárgyalásokon is megerősítették felénk. Emellett a tartalmak és hangsúlyok alkalmazkodnak az új kihívásainkhoz.

Elsőként az integrált közlekedésfejlesztési operatív program „plusz” követi a 2014-2020 közötti programozási periódus, úgynevezett IKOP prioritásait, figyelembe véve az új keretrendszerrel. A közlekedésfejlesztés továbbra is fontos eszköze a gazdaságfejlesztésnek, valamint a területi kohézióknak. Mindazonáltal az európai zöldmegállapodással összhangban nagy hangsúlyt helyez a fenntartható közlekedési formák támogatására, a kötöttpályás közösségi közlekedés és kerékpáros közlekedés fejlesztésére, az egyes közlekedési módok összekapcsolására, valamint a motorizált

közlekedés környezetbarátabbá tételére az alternatív üzemenyagtöltő infrastruktúra bővítése révén. A közösségi közlekedésben részt vevő járműállomány mielőbbi cseréjével, tiszta és energiahatékony közúti járművek beszerzésének támogatásával, illetve az alternatív tüzelőanyagok előállításának ösztönzésével szintén hozzájárulunk ehhez. A program beavatkozási területei kiterjednek a hajózással kapcsolatos fejlesztéseinkre is.

A gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program „plusz” a 2014-2020 között végrehajtott GINOP folytatásának tekinthető. Stratégiai irányait a Magyarország Kormánya által 2019 őszén elfogadott, „A magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozások megerősítésének stratégiája 2019-2030”, azaz a kvv-stratégia című dokumentum jelöli ki. A GINOP Plusz intézkedéseinek célja, hogy a vállalkozások technológiájukat, működésüket megújítva kedvezőbb pozíciót alakítsanak ki hazai és külföldi piacokon a globális értékláncokban. Ezzel hozzájárulnak a társadalom élet színvonalának javulásához, a foglalkoztatás bővítéséhez és a munkahelyek védelméhez.

Jövőnk szempontjából meghatározó az új tudás létrehozása, a tudás átadása és hasznosítása, a gazdaság versenyképességének javításához a XXI. században elengedhetetlen a tudásgazdaság kiépítése. Ehhez a kutatás-fejlesztési és innovációs rendszer további szereplőinek támogatása is szükséges. A „Magyarország kutatási, fejlesztési és innovációs stratégiája 2021-2030”, azaz a KFI-stratégia víziója egy magas hozzáadott értéket teremtő, tudásalapú, kiegyensúlyozott, fenntartható gazdaság és társadalom létrehozása. A KFI-stratégia három pillére alapján a GINOP KFI-beavatkozásai a tudástermelést, tudásáramlást és a tudásfelhasználást egyaránt támogatják. A szakképzés területének fő céljai az oktatás eredményességének és minőségének javítása, a hátrányos helyzetű csoportok minőségi többségi oktatásban való részvételének és esélyegyenlőségének biztosítása, valamint a tanulói lemorzsolódás mérséklése.

Új programként jelenik meg a digitális megújulás operatív program a közszolgáltatási fejlesztési operatív program folytatásaként, de annál számottevően tágabb támogatási tartalommal. A gazdasági és társadalmi versenyképesség megtartásához elengedhetetlen a közszolgáltatások hatékony és lehető legmagasabb szintű elektronizált és automatizált működése, fejlesztése. Ezek a feladatok kapnak helyet a DIMOP programban. A program egységes szemléletmód mellett kívánja összehangolni az ágazati szakpolitikai beruházásokat és az innovatív technológiák alkalmazását, hogy egységes szolgáltatási rétegeken keresztül adatintenzív megközelítésben járuljon hozzá az egyes szakpolitikai feladatok digitális beruházásaihoz.

Az emberierőforrás-fejlesztési operatív program „plusz” célja a szociális felzárkózás támogatása Magyarországon. Az operatív program a negyedik szakpolitikai célkitűzést, azaz a szociálisabb Európa vízióját támogatja Magyarországon, ám kiegészítő jelleggel hozzájárul az ötödik célkitűzéshez, azaz a polgáraihoz

közelebb álló Európához is. Az EFOP Plusz öt humán szakterület fejlesztéseit foglalja magában, ezek az egészségügy, köznevelés, társadalmi felzárkózás, szociális, valamint család- és ifjúságpolitika, amelyekhez a kultúra és a sport is hozzájárul.

A környezeti és energiahatékony operatív program „plusz” vonatkozásában ki kell emelnünk, hogy a globális kihívásokra, így az éghajlatváltozásra, a környezetszennyezésre, a biológiai sokféleség csökkenésére, a természeti erőforrások túlzott kihasználására egyre kevésbé adhatók elszigetelt szakmai válaszok. A KEHOP Plusz ezért a környezeti energiahatékony operatív program folytatása, és a felsorolt problémák helyi kezeléséhez, a klímasemleges gazdaság eléréséhez kíván hozzájárulni.

Az elmúlt időszak egyik legsikeresebb operatív programja, a TOP, a terület- és településfejlesztési operatív program szintén folytatást kap a korábbiaknál jelentősen nagyobb forráshányaddal az operatív programok között. Magyarország kevésbé fejlett régióinak és fejlett régióinak területi alapú térségi és településfejlesztéseit támogatja. Kiemelt szempont a TOP program keretében, hogy ez az, amelyeket az önkormányzatokkal, megyei önkormányzatokkal, illetve a fővárossal való teljes együttműködésben valósítunk meg.

A korábbi időszaktól eltérően lesz végrehajtási operatív program. Ilyen eddig nem volt, kivéve a 2007-2013-as periódusban. Ezzel fogjuk üzemeltetni a kedvezményezettek munkáját segítő állami végrehajtási rendszert, hogy a programjainkat és a forrásfelhasználást a kedvezményezettek oldalán is hatékonyabbá tehesük.

Tisztelt Ház! Most térnék rá röviden a másik egyszerűszerű uniós finanszírozási lábra, a „Next Generation EU” eszközhöz tartozó nemzeti helyreállítási és ellenállóképeségi terv egyes elemeire. Ez az a program, amelyet a Covid-19-váltságra válaszul fogadtak el a tagállamok, és jelentős, Magyarország tekintetében mintegy 6000 milliárd forintos támogatást fog biztosítani a következő hat évben. Ez a program arra fókuszál, hogy a tagállamok kezelni tudják a Covid-19-világjárvány gazdasági és társadalmi hatásait. Különös hangsúlyt fektetünk ebben a körben uniós és magyar szinten is a klímaalkalmazkodás elősegítésére, illetve a társadalmak és a gazdaságok további digitalizációjára is. Mint már említettem, a helyreállítási eszköz keretében a magyar boríték közel 5900 milliárd forint. Ennek keretében reformokat és beruházásokat hajtunk végre.

(15.40)

Ennek az összegnek 2510 milliárd forintos része vissza nem térítendő támogatás, és az Unió gazdaságtörténetében egy szignifikáns lépésként - hogy előre lépésként-e vagy sem, ezt majd az idő eldönti -, de ez a program tartalmaz egy 3380 milliárd forintos hitelkeretet is Magyarország számára.

Magyarország a saját nemzeti stratégiai terveinkel összhangban kilenc olyan komponenst határozott

meg, amelyre lefordítjuk a közös európai célkitűzéseket. E kilenc komponens a következő: demográfia és köznevelés, egyetemek megújítása, felzárkózó települések és régiók, Magyarország vízgazdálkodása, fenntartható zöldközlekedés, energetika, azaz a zöldátállítás, körforgásos gazdaság, digitalizáció, valamint az egészségügy. Ezekről a komponensekről, illetve a tartalmukról a kormány ez év február elején egy külön kormányhatározatot fogadott el.

A demográfia és köznevelés a kormány hagyományos, az elmúlt évek tapasztalatai alapján immár hagyományosnak tekinthető demográfiai kezdeményezéseit támogatja, valamint a köznevelési rendszer fenntarthatóbbá és modernizáltabbá tételét fogja elősegíteni.

Az egyetemek és felsőoktatási intézmények támogatása, valamint a tudományos és innovációs parkok tekintetében minden korábbinál nagyobb támogatást kívánunk biztosítani a felsőoktatásra, és megteremteni az iparágak és a felsőoktatás tudásintenzív iparágának az összekapcsolását.

A települések és régiók felzárkóztatása tekintetében Magyarország legelmaradottabb településeit fogjuk fejleszteni, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat korábban már pilotjelleggel elindított programjainak a kibővítésével és továbbvitelével. Ez első körben háromszáz olyan települést érint, amelyek lakosságának tapasztalataink szerint a többsége a roma közösségből származik. Helyzetre, élethelyzetre, települési sajátosságokra szabott fejlesztési programokat biztosítunk számukra.

A vízgazdálkodás-komponensben kívánjuk megoldani Magyarországnak az elmúlt évtizedekben megsérült vízgazdálkodási képességeinek a helyreállítását, alapvetően az árvizek okozta károk csökkentéséhez és az így Magyarországon megjelenő többletvízmennyiséghez kapcsolódó, a természetes élőhelyek helyreállításához szükséges intézkedések támogatásával.

A fenntartható zöldközlekedés tekintetében első sorban a vasúti infrastruktúrára, az elektromos buszhálózatokra fogunk fókuszálni, kiemelt hangsúllyal a főváros és agglomerációja közötti közlekedési kapcsolatok megerősítésére.

Az energetika-, azaz a zöldátállítás-komponens tekintetében pedig az időjárásfüggő megújulóenergia-hálózatoknak a központi hálózatokra való befogadási kapacitásaival, újabb naperóművek, geotermális erőművek fejlesztésével, helyi, lokalizált, települési erőművek kialakításával fogunk foglalkozni.

A körforgásos gazdaság pedig, semmi újat nem árulunk el ebben a tekintetben, a hulladék anyagában való újrahasznosítását fogja elősegíteni annak érdekében, hogy ne a depóniákra kerüljön a hulladékunk.

A digitalizációkomponenssel, összhangban a már bemutatott DIMOP programmal, elősegítjük mindazokat a célokat, amelyek európai összetételben is a gazdaság és a társadalom digitális készségeinek a fejlesztését segítik elő.

És utolsóként említem, de a legfontosabb e tekintetben az egészségügyi komponens, ahol alapvetően a

kórházi hálózat infrastruktúrájának, az alapellátási szolgáltatásoknak a megerősítésére, illetve az orvosok és ápolók jobb elismerésére helyezük a hangsúlyt.

Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Magyarország Kormánya felkészült és kiváló szakembereink tapasztalatára, munkájára alapozza a következő fejlesztéspolitikai ciklus célkitűzéseinek a meghatározását, a források felhasználásának hatékony tervezését. Az a tapasztalatom az elmúlt hónapok kapcsán, hogy bár ez a hazai közbeszédben ritkán tükröződik, de nagyon közel állunk a magyar fejlesztési célokkal és a magyar fejlesztési stratégiákkal az Európai Unió közös elvárásaihoz és célkitűzéseikhez. A vita későbbi folyamán talán lesz alkalmunk arról beszélni, hogy európai összetételben hogy állunk a Bizottsággal folytatott tárgyalásokban, és abban kérjük az önök javaslatait, akár kritikus észrevételeit, hogy egységes nemzeti álláspontot alakíthassunk ki az Európai Unió felé. Abban bízunk, hogy az Európai Bizottság, illetve a Tanács az összes fejlesztési programunkat ez év nyarán jóvá fogja hagyni, és ezzel a következő hat, illetve tíz évben Magyarországon minden eddiginél intenzívebb fejlesztéspolitikai programokat tudunk végrehajtani. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánynyilatkozat ismertetését Dömötör Csaba államtitkár úr folytatja. Parancsoljon, államtitkár úr, ön a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Engedjék meg, hogy pár pontban kiegészítsem az államtitkár úr által elmondottakat.

A vita elején érdemes tisztáznunk egy dolgot, mégpedig azt, hogy hogyan is tekintünk az uniós forrásokra Magyarországon. Gyakori megközelítés, hogy ezeket egyfajta segélyjellegű kegyelemadományoknak tekintjük, de mi nem így tekintünk rájuk, mégpedig azért nem, mert ez a pénz jár Magyarországnak, mert ez kompenzáció azért, mert megnyitottuk a piacainkat, és lemondunk bizonyos gazdaságvédelmi lépésekről.

Azt a vitát itt már meg sem nyitom, hogy nem kizárt, hogy a nettó befizető országok jobban keresnek a nettó haszonélvező országokon, ha azt is figyelembe vesszük, hogy milyen nagyságrendben áramlanak vissza ezek a pénzek hozzájuk.

Ami az előzményeket illeti, nem túl meglepő, itt a Házban is beszéltünk már erről, de a baloldali kormányoktól az uniós források terén is nagyon súlyos örökséget vállalt át ez a kormány. Ennek elsődleges oka, hogy úgy alakították át a 2007-13-as uniós fejlesztési ciklus forrásait, hogy azoknak csupán 17 százaléka kapcsolódott gazdaságfejlesztéshez. Ami járt volna, azt pedig rosszul hívták le. A 2010-es kormányváltásig mindössze 15 százalékát hívták le a forrásoknak. 2010-ben még az Európai Bizottság is azt gondolta, hogy amennyiben nem lesz változás, Magyarország a rendelkezésre álló forrásoknak legfeljebb 65

százalékát tudja majd lehívni. Na, ebben áll a sokat emlegetett baloldali szakértelem! Ehhez képest, többek között az intézményi fejlesztési átalakításoknak köszönhetően, Magyarország a rendelkezésre álló forrásokat 109 százalékos eredménnyel lehívta, ami garantálta a teljes forráslehívást.

Ráadásul a második Orbán-kormány a következő, 2014-20 közötti ciklus forrásfelhasználási szerkezetét már úgy szabta át, hogy annak 60 százalékából lehetett gazdaságfejlesztési célokat szolgálni. Ez közvetlenül segítette a munkahelyek védelmét és létrejöttét. Engedjék meg, hogy így fogalmazzak: egy rangos külföldi megfigyelőt is idézzek annak alátámasztására, hogy hatékonyan használjuk fel az uniós forrásokat. Idézem: a kohéziós alapok, a strukturális alapok azzal a céllal jöttek létre, hogy elősegítsék a konvergenciát az EU-n belül, és ha ránézünk a magyar gazdasági növekedési rátákra, akkor látni, hogy ezt a pénzt az ország jól fektette be, és hogy ez az emberek javát szolgálja. Ezek Angela Merkel német kancellár szavai, Sopronban hangzottak el.

Érdemes azt is megnéznünk, hogy hogyan alakultak az egyes támogatási összegek az egyes uniós költségvetési időszakokban. Amíg 2007-13 között egy magyar állampolgárra vetítve 660 ezer forint fejlesztési forrás jutott, addig ez a szám 2014-2020 között 712 ezer forintra emelkedett. Ami pedig a következő hétéves pénzügyi keret magyar kilátásait illeti, a 2020-as nyári tárgyalásokon Orbán Viktor komoly eredményeket tudott elérni. 2018-as áron számolva a hazánk számára elérhető hétéves keret, alapvetően a britek kilépésének köszönhetően, 37,7 milliárd euróról 32,9 milliárd euróra csökken ugyan, viszont az uniós helyreállítási alap létrehozásával a Magyarország számára rendelkezésre álló források összességében 51,6 milliárd euróra nőhetnek.

Most feltehetjük a kérdést ilyen előzmények után, hogy mi az oka annak, hogy a baloldali kormányok alatt rosszabbul álltunk a források terén, kevesebb forrás állt rendelkezésre, és azokat rosszabbul hívta le Magyarország. A szakpolitikai különbségek mellett van még itt egy jelenség, amire én szeretném felhívni a figyelmet, mégpedig az, hogy a baloldal pénzügyi együttműködésben van Brüsszellel, ez pedig nyilván tompítja az érdekérvényesítési lehetőségeket. A Gyurcsány-féle családi vállalkozás már 2014-ben jelentős összegről szóló keretszerződést kötött az Európai Bizottsággal, és az önmagában is megérne egy óriási vitát itt a Házban, hogy hogyan bízhatták az uniós pénzek felhasználási elemzését egy olyan cégre, amely ennyire közvetlenül kötődik egy volt miniszterelnökhöz, ráadásul aktív politikai vezetőhöz. És tényleg, vajon mennyire várhattak objektív helyzetértékelést egy olyan cégtől, amely az ellenzék vezetőjéhez ennyire nyilvánvalóan kötődik. És azt is tudjuk, hogy ez a cég jelentős összegekkel támogatta a Demokratikus Koalíciót, így az sem kizárt, hogy a brüsszeli összegek közvetlenül a pártkasszában landoltak. Most abba már bele se megyek, hogy a cég tisztségviselői közül többen is magas beosztást viseltek abban az időszakban, amikor rosszabbul ment az uniós források lehívása.

(15.50)

Azt egyébként, hogy hogyan is zajlott a baloldali kormányzás idején az uniós források lehívása, minden másnál jobban érzékelteti a négyes metró ügye. A brit hatóságok szerint csak ennél az egy projektnél 600 milliárdnyi kenőpénzt mozgattak meg. Ráadásul az OLAF vizsgálata szerint a közel 500 milliárdos beruházási összeg harmada eltűnt. Ekkora kár korrupció nélkül nem keletkezhetett. Így nem csoda, ha a beruházás végül az eredetileg tervezett összeg négyszeresébe került.

Az is sokat elmond egyébként a baloldali gyakorlatról, hogy egészen elképesztő módon egy magáncégbe, egy kft.-be szervezték ki az uniós pénzeket kezelő informatikai rendszert. Az ügy miatt nagyságrendileg 18 milliárdos kár érhetne a magyar államot.

Még egy fontos vonatkozásról szeretnék szót ejteni, tisztelt Ház, az pedig az, hogy hogyan is hasznosulnak az uniós források. Az egyik legfontosabb eredmény az az, hogy a mostani pályázatokon sokkal több magyar vállalkozás és sokkal több magyar kis- és középvállalkozás nyer támogatást. A Közbeszerzési Hatóság adatai alapján 2009-ben a kis- és középvállalkozások által elnyert közbeszerzések aránya 39 százalék volt, 2020 első félévében a pályázatok 85 százalékát nyerték kis- és középvállalkozások. Ha az elnyert összeg felől közelítjük meg ezt az ügyet, akkor 100 forintból 68 kis- és közepes magyar cégekhez kerül.

Ami az eljárás mikéntjét illeti, 2020 első három negyedében minden eljárásban átlagosan 6,2 ajánlat szerepelt, tehát a közbeszerzési piacot verseny jellemzi. A hirdetmény nélküli tárgyalásos közbeszerzések aránya 6 százalék. Nagyságrendileg ez annyi, mint Hollandiában. Eközben Romániában ez az arány 14 százalék, Bulgáriában pedig 29. Ráadásul, és ezt külön szeretném hangsúlyozni, a 2010 előtti gyakorlathoz képest a mostani közbeszerzéseken csak olyan vállalatok indulhatnak, amelyeknek ismert a tulajdonosi háttere. Korábban ez nem volt így. Azért vitatkozhatunk arról, hogy kik nyernek ma Magyarországon uniós támogatást, mert mindenkinek nyilvánosságra kell hozni a tulajdonosi hátteret. Az önkormányzatoké nem ez volt.

Szóval, mindezt összefoglalva: Magyarország mostanra több uniós forrásból gazdálkodhat, az uniós pénzeket hatékonyabban költi el, mindezt átlátható módon. Ennek közvetlen eredménye, hogy több magyar vállalkozás részesül belőlük, és azon belül sokkal-sokkal több kis- és közepes vállalkozás. És végső soron ez azt jelenti, hogy az uniós támogatások, az uniós források jól szolgálják a stratégiai célokat, a munkahelyvédelmet, a munkahelyteremtést, a gazdasági növekedést és végső soron azt, hogy ez minden magyar ember érezhesse is a saját életében. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. És külön köszönöm, hogy az időkeretet maximálisan betartotta.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját két felszólalójuk ismerteti. Elsőnek megadom a szót Bánki Eriknek. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió által a tagállamoknak nyújtott forrásoknak a gazdaságfejlesztést, a vállalkozások támogatását és az emberek életkörülményeinek a javítását kell szolgálnia. Amikor az uniós források felhasználásáról és annak hatékonyságáról vitázunk, elsősorban ezeket a célokat kell szem előtt tartanunk.

A 2021-2027. évek közötti éves uniós költségvetés elfogadásához hosszú és rögzös út vezetett, de végül az Európai Parlament megerősítette az állam- és kormányfők döntését, hozzájárult a hét év alatt 1800 milliárd eurót tartalmazó uniós költségvetés, illetve a helyreállítási alap elfogadásához.

A lengyel-magyar együttműködés ismét sikeres volt, melynek köszönhetően Magyarország nemcsak hogy megvédte a magyaroknak járó európai uniós pénzügyi forrásokat, de végül - ahogy azt államtitkár úr is említette az expozéjában - Orbán Viktor miniszterelnök úr tárgyalásának és a tárgyalás hatékonyságának köszönhetően 2 milliárd euróval több forrást tudunk a kohéziós alapban felhasználni arra, hogy elsősorban a hátrányos helyzetű térségek felzárkóztatása, azaz azoknak a településeknek a fejlesztése megtörténhessen Magyarországon, ahol az arra legrászorultabb emberek élnek. Ezt ahhoz tudnám hasonlítani, tisztelt hölgyeim és uraim - vannak még itt közöttünk olyanok, akik 1998 óta itt ülnek az Országgyűlésben -, amikor az első közös fejlesztési költségvetés idején a lengyelek tudtak egy egymilliárd eurós külön támogatási alapot kérni akkor a mezőgazdaság támogatására. Láthattuk, hogy a következő években micsoda eredményeket tudott hozni a lengyel mezőgazdaság eredményességének és hatékonyságának növelése érdekében. Tehát azt gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ez egy valóban nagyon komoly eredmény.

A megállapodás emellett megerősítette azt is, hogy semmilyen politikai feltételt nem lehet szabni a magyaroknak az uniós szerződés alapján járó finanszírozás kiosztásához, illetve annak felhasználásához. Ha a parlamentben ülő ellenzéki pártok képviselőin, illetve az ő európai parlamentben ülő képviselőtársainak a hozzáállásán múlott volna, akkor ez a döntés nyilvánvalóan nem tudott volna megszületni. A megállapodással így sikerült megvédenünk Magyarországot szuverenitását, a jogunkat arra, hogy minden olyan kérdésben, amely nemzeti hatáskörbe tartozik, saját magunk dönthessünk. Nem lehet egyetlenegy olyan ideológia vagy politikai kérdés sem, amelyben bárki ránk erőltetheti az akarátát; nem lehet az, hogy a baloldal által megfogalmazott politikai vádaskodás visszaköszönjön az uniós intézményekben hozott döntésekben.

A magyarországi baloldal a költségvetési tárgyalások folyamán minden energiáját azon mozgósította, hogy milyen módon tudhatna ártani Magyarországnak, a magyar polgároknak. Azon dolgozott, hogy elvegye, csökkentse a nekünk járó támogatásokat; hogy Magyarország kárán önmaga számára politikai előnyt szerezzen, és ezt a 2022-es parlamenti választásokra tudja felhasználni.

Tisztelt Ház! A számokat tekintve elmondható tehát, hogy Magyarország részesevé a következő hétéves fejlesztési forrásokból 30,8 milliárd euró, azaz közel 11 000 milliárd forint lesz. Ha ehhez hozzáadjuk a „Next Generation” program, az európai újjáépítési alap összegeit is, akkor 51,6 milliárd eurót, azaz mai áron számolva közel 19 000 milliárd forintot fogunk tudni elkölteni a következő hét év időszakában, annak érdekében, hogy a magyar gazdaság újra tudjon indulni; hogy a magyar gazdaság újra fejlődési és növekedési pályára tudjon állni; hogy a magyar gazdaság, ugyanúgy, ahogy a válságot megelőző időszakban, ezután években is az európai uniós növekedés kétszeresével tudjon nőni. Ehhez azonban mindannyiunknak közös összefogásra van szükségünk.

A 2021-2027 közötti időszak magyar céljait tekintve nézetünk szerint a legfontosabb az, hogy a gazdaság helyreállítása minél hamarabb megtörténjen, a foglalkoztatás terén ugyanannyi munkahelyet tudjunk teremteni, mint amennyi munkahelyet a válság elvett tőlünk, és egyben a magyar gazdaság ellenálló képességét tovább tudjuk erősíteni. Célunk az, hogy Magyarország 2030-ra az Európai Unió öt legélhetőbb tagállama között legyen. Ha vannak vállalkozások, ha lesznek munkahelyek, akkor a felzárkóztatás is megvalósul Magyarországon, ebben nem lehet két-ségünk.

A következő időszakban a zöld-, valamint a digitális fejlesztésekre is jóval nagyobb hangsúly helyeződik, mint a korábbiakban volt. És ez nemcsak azért fog megtörténni, tisztelt hölgyeim és uraim, mert Magyarországtól ezt várja az Európai Bizottság, hanem azért, mert ezt Magyarország, a magyar kormány is fontosnak érzi.

Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus-világjárvánnyal kapcsolatban fontos megemlíteni azt a döntést, miszerint az uniós költségvetés mellett elfogadásra került a helyreállítási alap is. Ennek a célja, hogy a gazdaság növekedése minél gyorsabban újra tudjon indulni, és azokat a szükséges strukturális változásokat is meg tudják tenni az európai országok, az európai kormányok, amelyek ahhoz kellene, hogy stabilabb és egyébként a válságoknak is jobban ellenálló gazdaság épülhessen fel. Azt gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy Magyarország ebben is az élen jár, hiszen a magyar gazdaság teljesítményét illetően még a válság alatt is elmondható az, hogy bár értelemszerűen visszaesett a magyar gazdaság teljesítménye - ez nem is csoda a külső körülmények ismeretében -, de mégis az Európai Unió átlagához képest ebből a válságból is jobban, erősebben tudtunk kijönni, mint a versenytársaink.

Nem lehet más célunk, mint hogy növeljük a vakcinabeszerezések mennyiségét, mint elérjük azt, hogy minél több honfitársunk kerülhessen abba a helyzetbe, hogy megkaphatja az oltást, hiszen akkor tudunk újra teljes értékű munkát végezni, akkor tudjuk a gazdaságot visszaállítani az eredeti állapotába, ha ez a kiszámíthatatlanság, amelyet a vírusjárvány okoz, megszűnik Magyarországon.

(16.00)

Ebben is kitűnően teljesít a magyar kormány, hiszen látjuk napról napra az adatokat: az Európai Unió második olyan tagállama vagyunk, amely lakosság-szám-arányosan a legtöbb oltást tudta felvenni. Az előrejelzések alapján azt várjuk, hogy május végére minden honfitársunk megkaphatja a védőoltást, aki erre regisztrált. Ezúton is arra szeretnék kérni mindenkit, aki még nem tette, feltétlenül regisztráljon, akkor is, ha ezzel egyébként nem ért egyet, hiszen mindannyiunk közös érdeke az, hogy a megfelelő oltottsági szintet elérjük, és ezáltal a vírusjárvány megszűnjön Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! A polgári kormány, mint ahogy eddig, úgy ezután is kiáll a magyar emberekért és a magyar vállalkozásokért. Fontos számunkra, hogy a 2021-27. évek közötti időszak uniós forrásainak elosztása ugyanolyan hatékony legyen, mint az előző, azaz a 2014-20 közötti időszaké volt. A számok azt mutatják, hogy Magyarország Európa legdinamikusabban fejlődő országai között szerepel. Mi azon dolgozunk, hogy a jövőben is folytatódjon a felfelé ívelő út, és Magyarország minél előkelőbb helyen szerepelhesen az európai uniós tagországok között.

Senkinek nem engedjük meg, hogy az uniós forrásokkal zsarolja Magyarországot. Minden olyan kísérlettel szembe fogunk szállni, amely ezt kétségbe vonja. Megvédjük Magyarországot, megvédjük a magyar embereket és a 2010 óta elért eredményeinket, mert számunkra Magyarország és a magyar emberek az elsők. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoklatát Hörcsik Richárd képviselő úr folytatja. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném leszögezni, hogy az ellenzéki képviselőtársaink mai vitanap-kezdeményezése az Országgyűlés megszokott működésébe jól beilleszthető, hiszen hagyomány, hogy vitát tartunk az Európai Unió által rendelkezésre bocsátott forrásokról. Mégis úgy vélem, azért érdemel külön figyelmet a mai vita, hogy az itt elhangzottak mennyiben alakítják az előterjesztők esetleges korábbi álláspontjait, és ilyenkor természetesen helyes és célszerű annak vizsgálata, hogy a kormány miként

látta el a feladatait a forrásfelhasználás előkészítése és levezetése során.

Csak szeretném megjegyezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Európai ügyek bizottságában számos alkalommal konzultáltunk a kormány képviselőivel, ezért aki elolvassa a jegyzőkönyveket, nyilván megfelelő tudás birtokába kerülhet ebben a témában is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitanappal kapcsolatban mindazonáltal felmerül egy félelem, tudniillik, hogy többen szeretnék átpolitizálni egy olyan ügyet, amiben, úgy vélem, hogy nemzeti konszenzuskellene uralkodnia. Jó volna, ha a 2021-től 2027-ig tartó ciklusban Magyarország számára rendelkezésre álló, hallottuk, 18 500 milliárd forint fejlesztési és válságkezelési forrás felhasználásáról folytatott vita célja nem a szakmai kérdések politikai átszínezése lenne. A nagy stratégiai célok, amelyekhez illeszkedik a kormány a források felhasználását meghatározza, uniós jogszabályban kerülnek meghatározásra, ahogy államtitkár úr említette.

Az előttünk fekvő javaslatokban azonban a képviselők, akik, azt is mondhatnám, a szubszidiaritás elvére fittyet hányva minden nemzeti hatáskört szeretnének az Uniónak átadni, illetve a vitanap tárgyául szolgáló forrásokat, ahogy Dömötör Csaba államtitkár úr említette, valamifajta adományként szeretnék bemutatni, és nem pedig uniós tagságunk szerzett jogaként vagy a tagsággal járó hatáskörlemondások miatti ellentételezéseként, tévednek. Abban is, amikor azt állítják, hogy vélhetőleg ez az utolsó fejlesztési keret, meg amikor azt írják, hogy az a forrás nem folyhat el korrupciós csatornákon.

Úgy hiszem, hogy ezek a mondatok, amik az elmúlt jó fél évben megjelentek a sajtóban, nagyon árulkodóak, tudniillik, hogy igenis erők mozdulnak meg azért, hogy a fejlesztési keret Magyarország számára zsuporodjon, vagy más célokat szolgáljon.

De mennyit hallgathatta a közvélemény azt, hogy milyen jó kapcsolatokkal rendelkeznek Brüsszelben azon pártok európai politikusai, akik éppen ezt a mai vitát kezdeményezték! Ha más nem is, az feltétlenül nemzeti ügy, tisztelt képviselőtársaim, hogy hazánk támadása helyett a források megőrzése és hatékony felhasználása legyen a cél, amelyért minden párt meg tud mozdulni, az uniós politikába vitt irányvonalától függetlenül.

Ugyanez a helyzet a források felhasználásának a jogszerűségével kapcsolatos utalással is. Azok próbálják sokszor hazánkat rossz fényben feltüntetni, akik, ahogy államtitkár úr említette, olyan projekteket hagytak ránk, mint például a metróberuházás. Tehát árulkodó a hozzáállás, de ezzel együtt úgy hiszem, hogy a kormánypártok készek arra a vitára, hogy a szakmai érveket hozzuk elsősorban előre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A járványra való tekintettel elfogadott új támogatási kalap *(sic!)* a helyreállítási és ellenállási eszköz, amit így rövidítünk, hogy RRF, amely jelen helyzetben különleges értékkel bír. Magyarország számára 5760 milliárd forint lett

előirányozva, amelynek 62 százaléka hitel és 38 százaléka vissza nem térítendő támogatás.

Egy új eszközről és ezáltal egy új rendszerről, egy új szemléletről kell hogy beszéljünk, amely egyeztetéseket és tanulást igényel többek között azért, mert az Unió felé csak a megvalósult projektek, az úgynevezett mérföldkövek lesznek majd elszámolhatóak évente kétszer, vagyis részteljesítések alapján nem lesz lehetőség a forrás lehívására.

És beszélnünk kell az RRF-ről azért is, mivel a klíma- és környezetvédelmi célokra koncentráló, kilenc komponensből álló program költségvetésének a harmada a közlekedésfejlesztést érinti, vagyis kiemelten kezeli hazánk legfontosabb céljainak az egyikét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Lassan közhely, de hazánk jövője a humán és a közlekedési infrastruktúrától függően az, hogy eljutunk-e a lakóhelyünkől célunkhoz versenyképes időn belül az adott helyre vagy sem. Ehhez szükség van környezetbarát, komfortos közösségi közlekedési járművekre és olyan hálózat-szervezésre is, ami a legoptimálisabb menetrendet és szolgáltatásokat biztosítja mindenkinek.

Pályaoldalról nézve fontos eredményeket sorolhatnánk fel. 2010 óta folyamatosan bővül a villamosított vasútvonalak listája. Örömmel említem például a Sátoraljaújhely-Mezőzombor vonal villamosítását. Aztán számos új út kerül felújításra, például ez év októberében fogjuk átadni a Via Carpatia európai úthálózat - választókerületemet átszelő - Miskolc-Kassa M30-as autópályát. Aztán gyorsforgalmi utak épülnek például a szűkebb pátriában, a Gesztely-Szerencs közötti 37-es főút négysávosítása, amelynek kiépítése éppen most tavasszal kezdődött el. Nem sorolom tovább.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztők szándékára figyelemmel én arra kérem tisztelt ellenzéki képviselőtársaimat, hogy jobbtó szándékú javaslatokat fogalmazzák meg a tisztelt Ház számára. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportja is jelezte, hogy a frakciójuk álláspontját két képviselőjük ismerteti. Megkérdezem frakcióvezető urat, hogy ön kezdi, frakcióvezető úr, vagy... *(Jelzésre:)* Balczó. Köszönöm szépen. Elsőnek megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak. Öné a szó, parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Fokozni kívánjuk a vezérszónoki felszólalást, úgyhogy elnök úr lesz a második.

A 2021-27 között elérhető uniós források hatalmas lehetőséget jelentenek Magyarországra számára, ha azokat megfelelő módon használja föl, nem kóvetve el az elmúlt másfél évtized bűneit és hibáit. A többéves pénzügyi keretből és a „Jövő nemzedék” nevű helyreállítási alap közös támogatói részéből 15 000 milliárd forint hívható le, hatalmas összeg, és ehhez járul még az a bizonyos 3500 milliárd, amit

saját hitelként vehetünk föl. Eddig kétséges volt, hogy ezzel mennyire fogunk élni vagy nem, de itt halom, hogy összevontan 18 500 milliárd forinttal kalkulálunk.

Hozzá kell tenni a hitelfelvételnél, hogy egy eladódott országról van szó. 2010 áprilisában 19 300 milliárd forint volt az államadósság; ma 36 400 milliárd forint. Ez a 32 százalékos kumulált inflációt figyelembe véve is 43 százalékos növekedés, miközben Orbán Viktor 2011-ben kijelentette, hogy az államadósság a fő ellenség, ellene kell küzdeni, mert különben ő győz le minket.

(16.10)

Természetesen igaz, hogy ez az összeg jár nekünk, de arra jár, amire adják, és arra kell felhasználni. Mik a bűnök, amelyeket nem szabad elkövetni? Igen, a korrupció, az uniós források elcsalása. Dömötör államtitkár úr készségesen beszélt a 2010 előtti időszakról, nyilván akkor is terhelte korrupció ezeket a forrásokat. Az uniós források elcsalása iparszerűvé az Orbán-kormány alatt vált.

Most példának ne az ismert nagy ügyeket említjük, hanem egy szinte komikus, de más szempontból szomorút és jellemzőt. Így hangzik: építsünk kilátókat az uniós forrásokból! 2009-ben 40 centis kilátó épült 40 millió forintért Bodrogkeresztúron. Az Orbán-kormány alatt Tyukod, 2 ezer lakosú alföldi, szabolcsi faluban 11 kilátó épült 264 millió forintos uniós támogatásból. Sorolhatnám a további példákat, közcélúknak szánt, de magánhasználatúvá vált panziókról, vadászházakról, képzési központokról. Tehát nemcsak az oligarchákat kell hizlalni az uniós pénzekből, hanem a piramis alsóbb szintjén lévőknek is kell valamit juttatni.

Azért egy példa a piramis tetejéről: európai parlamenti képviselőként láttam, hogy mennyit rontott Magyarország akkor még létező hitelén, amikor az Elios-ügy világossá vált. Miért volt ez olyan nagy jelentőségű? Mert a miniszterelnök családirag érintett volt, mert az összeg nem kevés volt, 13 milliárd forint, és az OLAF nem egyszerűen szabálytalanságot állapított meg, hanem azt mondta, hogy a szervezett bűnözés jeleit mutatja. És semmi következmény, legfeljebb a magyar adófizetőkre nézve, mert végül azok fizették ki.

Mindez ellenzéki vádaskodás? Nézzük meg, hogy a magyar konvergenciaprogramhoz a Miniszterek Tanácsa milyen ajánlást adott! Idézem: „A közbeszerzések elmúlt években végzett bizottsági ellenőrzése rendszerszintű hiányosságokat tárt fel. A vizsgálat és ügyészégi tevékenység kevésbé tűnik hatékonyak Magyarországon, mint a többi tagállamban. Nincs határozott és szisztematikus fellépés a magas szinten elkövetett korrupció üldözésére - mondja a Tanács. De hiszen éppen ezek a hiányosságok teszik lehetővé a Fidesz hűbéri láncolatának és hatalmának fenntartását. Ezért nem csatlakozunk az Európai Ügyészséghez, és ezért akarta Orbán Viktor még zsarolással is megakadályozni, hogy az uniós

költségvetés kifizetésénél bevezessék az úgynevezett jogállami kondicionalitást. Ez a jogállami mechanizmus lehetőséget ad arra, hogy a Bizottság visszatartsa az EU elfogadott költségvetésében előírt támogatásokat a követelményeket megsértő országoktól. Ezek a követelmények viszont leszűkültek gyakorlatilag csak a pénzek szabályszerű elköltésére.

Orbán Viktor decemberben az EU-csúcson tulajdonképpen elfogadta ezt, most mégis az Európai Bírósághoz fordult ennek a rendeletnek az ügyében. A Fidesz változatlanul azt kommunikálja, hogy ideológiai okok miatt akarnak minket büntetni. Persze felfoghatjuk ezt így, ha a tízparancsolatot ideológiai alapnak tekintjük, akkor a hetedik parancsolat be nem tartása, igen, ideológiai okok miatt büntetne.

S milyen hibákat nem szabad újra elkövetni? Bár természetesen szükség van az infrastrukturális beruházásokra, de nem mindegy ezek aránya. Kevesebb térkő és beton kell, több az értékteremtő vállalkozások támogatására, a humán erőforrás fejlesztésére. Elsődleges stratégiai partnereknek pedig nem a multinacionális cégeket kell tekinteni, hanem a magyar tulajdonú kkv-kat.

Gulyás Gergely miniszter úr az előzőekben említette, hogy milyen módon kell nekünk a multik helyét és szerepét megtalálni. Így van, de akkor hadd hozzak fel itt valamit, hogy a sok kedvezményért milyen adófizetésre számíthatunk. A nemzetközi szinten is versenyképes társasági adó ellenére hazánk a multinacionális cégek profitáthelyezési gyakorlatának vesztesei közé tartozik. 2017-ben annyi profitot irányítottak át Magyarországról az adóparadicsomok felé, ami közel 200 milliárd forint adóbevételről fosztotta meg a NAV-ot. Most júniusban végre úgy néz ki, megszületik az az uniós rendelet, amely az EU-ban működő, ott telephellyel rendelkező nagy cégek számára adott árbevétel felett kötelezővé teszi, hogy számot adjanak arról, mennyi profitot termeltek, hol, és hol mennyi társasági adót fizettek. Ki kell jönni a világosságra. A magyar kormány erre a rendeletre nemmel szavazott, de ennek ellenére természetesen megszületett.

Hadd térjek vissza arra, hogy miért tartom fontosnak a kkv-k támogatását! Ők biztosítják a teljes vállalkozási szektor munkahelyeinek kétharmadát, ennek több mint a felét a maximum 9 főt foglalkoztató mikrovállalkozások. Őket kell támogatni a minél nagyobb hozzáadott érték megteremtésében, a minőségi munkahelyek megteremtésében. A kormány munkalapú társadalomról beszél, ez helyes, ahol munka van, ott minden van. Akkor van minden, ha ez a megélhetést is biztosítja, de a közfoglalkoztatottak nettó 57 ezer, képzettségétől függően 73 ezer forintja megélhetést nem biztosít.

Az orbáni illiberális állam korlátozza a szabadságjogokat, és ezzel együtt az innovációs kultúrát, egyéni vállalkozói képességet, az alkotóerőt a hatalmi központok szempontjainak rendeli alá. Így nem lehet igazán versenyképes gazdaságot építeni, és nem lehet az ambíciózus, kreatív fiatalokat itthon tartani. Hazánk jövője a tudásalapú gazdaságban van. Ebben érdemes a

tudásba, az innovációba fektetni, a vállalkozások tiszta feltételek között versenyeznek, a legjobb ajánlatot tevő jut állami megrendeléshez, és a sikeres cég tulajdonosainak nem kell tartaniuk attól, hogy a hatalom kedveltjei szemet vetnek az általuk felépített vállalkozásra.

A fejlesztési források észszerű és igazságos elosztásához a kormánynak és az önkormányzati szövetségeknek együttműködésben kell értelmes és megvalósítandó terveket kidolgozni, majd ellenőrizni a pénzek felhasználását. Tegyük hozzá, nincs modern, tartósan sikeres és a nehéz viszonyokhoz jól alkalmazkodó gazdaság a munkavállalók jogainak tiszteletben tartása nélkül. A munkaerőpiac rugalmassága emeli a gazdaság hatékonyságát, ám a munkavállalók kiszolgáltatottságára nem építhető tartósan sikeres gazdaság. Új munka törvénykönyvére van szükség.

Összefoglalva, az uniós források eredményes felhasználásához - ami egy történelmi lehetőség a következő hét évben - a jelenlegi gazdasági és társadalmi rendszert meg kell változtatni. Ha tetszik, azt mondom, nem a kormányváltás lenne az elsődleges, hanem a gazdasági és társadalmi rendszer megváltoztatása. De világossá vált, hogy a Fidesz erre nem képes. A legutóbb a miniszterelnököt kérdeztem arról, hogy szándékában áll-e változtatni a gazdaságpolitikáján. Milyen választ kaptam, ami a válaszból értékelhető volt? Hogy gyakorlatilag nem.

Mivel a jelenlegi hatalom bizonyítottan nem hajlandó változtatni, ezért van szükség kormányváltásra. Azért, hogy ez az ország elindulhasson egy olyan úton, amely a szabadságot és a jólét lehetőségét fogja biztosítani, de nemcsak a kiváltságosoknak, hanem mindenkinek. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy legyen! - Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoklatot Jakab Péter frakcióvezető úr folytatja. Parancsoljon! Öné a szó.

JAKAB PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Képviselőtársak! Egyetlenegy kérdésem van: hol van a pénz? Hol?! A 2004-es uniós csatlakozásunk óta ebben az országban naponta - még egyszer mondom, naponta - átlag 2,2 milliárd forint uniós támogatás érkezett. Hol van ez a pénz? A dolgozóknál nyilván nincs. Ha a dolgozók zsebében lenne, akkor ma a magyar melós nagyszámrendileg annyit keresne, mint a nyugat-európai kollégája. Ehhez képest ma ott tartunk, hogy a román bérszínvonal előzi a magyart. Akkor hol van a pénz? *(Dömtör Csaba felé:)* Ne röhögjön, államtitkár úr! Az ön zsebében van pénz, mert milliós jutalmakat kap. De a nyugdíjas zsebében mi van? Havi átlag 140 ezer forint ma a magyar nyugdíj. *(Dr. Völner Pál: És a tiéd?)*

Szégyen, hogy 40 ezer olyan honfitársunk él Magyarországon, aki kénytelen havi kevesebb mint 50 ezer forintos nyugdíjból kijönni! 50 ezer forintos nyugdíjból! Ez lenne a felzárkóztatás önknek? Erre kapták az uniós pénzt?! *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Hatmillió!)*

(16.20)

Mondják itt önök, hogy 2010 óta 40 százalékkal nőttek a nyugdíjak. Igen, az árak meg ennek a kétszeresével. A párizsi meg a krumpli 2010 óta több mint 80 százalékkal lett drágább - több mint 80 százalékkal! Erre kapták a pénzt önök?! (Zaj.) Az Unió arra adta a pénzt 2004 óta, nem arra, hogy önök felzabálják, meg jutalmakat osztogassanak saját maguknak, hanem hogy felzárkózzon Magyarország a nyugat-európai szinthez, hogy végre a magyar egészségügy modern eszközökkel, megfizetett dolgozókkal várja a betegeket, hogy a magyar oktatás képes legyen felkészíteni a XXI. század kihívásaira fiataljainkat, hogy a magyar vállalkozók ne csak adóterheket kapjanak, hanem lehetőségeket, hogy végre ne csak az árak zárkózzanak már fel a nyugati szintre, hanem a bérek meg a nyugdíjak is.

Képviselőtársak! Önök minden anyagi eszközt megkaptak ahhoz, hogy megteremtsek a jólét Magyarországot. Nem éltek ezzel a lehetőséggel. Az uniós pénzből nem az ország gazdagodott, nem a melósok, nem a nyugdíjasok, hanem egy jól szervezett, jól felépített bűnbanda. (Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: *Így van!*) A vezetője a köpcös, hivatalosan az ország egyik legszegényebb embere. A vagyonynyilatkozata szerint 30 évnyi képviselőség után egyetlen forint megtakarítása nincs. Persze, értem én, ő nem a saját megtakarításából urizál, ugye, hanem a magyar emberek megtakarításából urizál.

Önök a minap azt mondták, hogy a válság hónapjai alatt a magyar családok átlagosan közel egymillió forintot tudtak megtakarítani. (Derültség a Jobbik soraiban.) Ez igen! Hol van ez a pénz? Ki tudja? Ott van a stadionok betonjában, ott van a luxusgépek, luxusjachtok fedélzetén, ott van Mészáros Lőrinc szállodájában meg az új asszony gyémántgyűrűjében, ott van a fideszes palotákban meg a fideszes pénztárcákban. Megvan a pénz, képviselőtársak, megvan a pénz, csak rossz helyen, rossz helyen van meg ez a pénz. (Közbeszólás a kormánypártok soraiból: *Nem tudom, miért kiabál.*) A magyar embereknek ezt a juttatást megadni!

És igen, nem fogunk belenyugodni, nem fogunk belenyugodni abba, hogy önök ezt az országot lerabolják és kifosztják. Vissza kell venni azt a pénzt, amit önök a magyar emberektől elloptak! És igen, örömteli számomra, hogy mi, ellenzéki pártelnökök döntöttünk arról és írásba is foglaltuk, hogy új korszakot nyitva, 2022-től az új nemzeti egységkormány egyszer s mindenkorra véget vet a korrupciónak, véget vetünk az urambátyám világnak, véghez visszük az elszámoltatást, és csatlakoztatjuk Magyarországot az Európai Úgyvétséghez, mert egy nemzetet büntetlenül kifosztani nem lehet, kiváltképp válság alatt, márpedig önök pontosan ezt teszik akkor, amikor az uniós támogatást még most, a válság hónapjaiban sem a magyar embereknek adják, hanem megtartják saját maguknak.

Jut eszembe, az Európai Unió 40 millió eurós segílyt kíván adni Magyarországnak. Azért ez is beszédes, nem? Tehát a magyar kormány együttérzést ad a bajbajutottaknak, Brüsszel pedig pénzt. Pontosan

azért, hogy ez a pénz ne Orbánt, ne Mészárost és ne a többi ingyenélőt gazdagítsa, ezúton szeretném tájékoztatni az Országgyűlést, hogy a Jobbik levélben kereste meg az Európai Bizottság elnökét, azt javasolva az Európai Uniónak, hogy ezt a pénzt ne a korrump magyar tolvajkormányának adja oda, hanem adja oda a bajba jutott magyar embereknek (Taps a Jobbik soraiban.), ebből a pénzből ne újabb stadionok épüljenek, ne fideszes paloták, hanem legyen belőle kenyér azoknak az asztalán, akiknek lassan már kenyérré sem telik. A válaszról természetesen tájékoztatni fogjuk önöket. Köszönöm a figyelmet. Jólétet minden magyarnak! (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A KDNP képviselőcsoportja is jelezte, hogy a frakció álláspontját két képviselőjük ismerteti. Elsőként megadom a szót Hollik István képviselő úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Volt egy olyan sanda gyanúm, hogy ez nem szakmai vita lesz (Derültség a Jobbik soraiban.), Jakab Péter meg is győzött arról, hogy ez nem az. (Jakab Péter: *Nem kell lopni!*) Mi ettől függetlenül azért próbálunk arról beszélni, ami ennek a vitának a tárgya lenne. Juhász Hajnalka képviselőtársam fog beszélni az előtünk álló költségvetési ciklusról, valamint az Új Nemzedék és az újraindítási alap részleteiről, én azt tekinteném át, hogy hogyan jutottunk el idáig, mégiscsak mögöttünk van két uniós költségvetési ciklus, amely egyébként nagyon fontos tapasztalatokat rejt önmagában.

Alapelvként azt mindenképpen leszögezhetjük, ami itt már elhangzott, hogy nekünk az uniós források nem nyugati könyöradományok, így is viszonyulunk a kohéziós forrásokhoz. Főként azért nem könyöradományként tekintünk rájuk, hiszen ezek a források, amik a nettó befizető országoktól érkeznek, egy jó részük visszavándorol oda, ahonnan ezt küldték, és ezt nem mi mondjuk, hanem az Európai Bizottság korábbi biztosa, Oettinger úr állította azt, hogy a 80 százaléka ezeknek a forrásoknak visszavándorol. Ráadásul mi meg is nyitottuk a piacainkat a tőkeerős nyugati vállalkozások előtt, tehát egyértelmű, hogy kompenzációként ezek a források járnak nekünk.

Ahogy mondtam, két ciklus van mögöttünk. Az első ciklust a szocialista, baloldali kormányok rakták össze, a '14-20-ast pedig már a Fidesz-KDNP-kormány. Azt gondolom, hogy két olyan szempont van, amelyen keresztül érdemes ezeket vizsgálni. Az egyik a lehívás folyamata, szabályai, a források prioritásai, mennyire felhasználóbarátok ezek. A második szempont pedig a kohéziós források hatékonysága, azaz ezek a források hogyan és mennyiben járultak hozzá Magyarországot felzárkóztatásához.

Ha megnézzük az első szempontot, ott azt láthatjuk, hogy az első költségvetési ciklusban, amit a szocialisták raktak össze, ott azt láthattuk, hogy papíralapú pályázat volt, teljesen egyértelműen elégtelen informatikai háttér, ami óriási terhet rótt a

pályázókra és magára az intézményrendszerre is. Ennek volt köszönhető az, hogy komolyabb beavatkozások nélkül 500 milliárd forintot veszített volna az ország, ha a baloldali kormányon múlik mindez.

Az első ciklusnak, azt gondolom, illetve a lehívás folyamatának az egyik szimbóluma volt maga az informatikai rendszer, az úgynevezett EMIR, amit a Welt 2000 Kft.-vel fejlesztetett le az akkori szocialista kormány. Hogy is történt ez? Egy olyan céget választottak ki, akinek az akkori tulajdonosa egy kőbányai MSZP-s önkormányzati képviselő volt. Hogyan választották ki? Pályáztatás, versenyeztetés nélkül, és ráadásul akkor, amikor ez a cég nyerte el ezt a közbeszerzést, akkor a Fejlesztési Ügynökség elnökhelyettese Dobrev Klára volt. Az már csak hab a tortán, hogy az állam számára rendkívül előnytelen szerződést egy olyan elnökhelyettes írta alá, aki később egyébként Gyurcsányék családi cégében, az Altusban volt kutatási igazgató. Én nagyon kíváncsi lennék egyébként, hogy mit mondana a Welt 2000 ügyére Jakab Péter, ha akkor ült volna ott a parlamentben, és csak azért lennék rá kíváncsi, mert most velük fogtak össze, azokkal a Gyurcsányékkal fogtak össze, akik egy ilyen szerződést képesek voltak összehozni, ami miatt a magyar vállalkozások nem tudtak jól pályázni.

Ha a másik szempontot nézzük, mi az eredménye az első ciklusnak? És azt gondolom, itt a számok többet mondanak ezer szónál is. Nézzük meg, hogy a magyar munkanélküliség felszámolását mennyiben segítették az európai uniós források! 2007-08-09-10-es adatot mondok. 2007-ben a magyar munkanélküliség 7,4 százalék volt, utána 7,8, 10 és 11,2. Tehát több mint 4 százalékat emelkedett, annak ellenére, hogy már jöttek az európai uniós források. Az EU-s átlag csak 2 százalékat emelkedett, amíg a magyar 4-et. De ha megnézzük a GDP-adatokat, akkor azt látjuk, hogy 2007-ben képes volt a szocialista kormány arra a bravúrra, hogy lassabban növekedett, mint a nála fejlettebb európai országok, 2007-ben 0,2 százalékos a magyar gazdasági növekedés, 3 százalékos az európai uniós gazdasági növekedés, és 2007-8-9-10-ben is ez volt tapasztalható. Tehát a számok egyértelműen azt mutatják, hogy a baloldal rosszul használta föl ezeket a forrásokat, Magyarország nemhogy közeledett volna az Európai Unió átlagához, hanem távolodott ahhoz képest. Tehát nem jól használták föl, a céljának és a küldetésének ellenkező irányban használták föl ezeket a forrásokat.

Annak a ciklusnak az egyik szimbolikus ügye a metróberuházás ügye, amely egyébként végül 452 milliárd forintba került, és a Csalás Elleni Hivatal mondta azt ki, hogy a 452 milliárd forintból 272 milliárd korrupciógyanús, 166 milliárd forintot pedig egész egyszerűen elloptak Gyurcsány Ferencék. Velük fogtak össze, tisztelt Jakab frakcióvezető úr!

(16.30)

De ha megnézzük ezt a két szempontot a következő költségvetési ciklus tekintetében, akkor mit lát-

hatunk? A magyar munkanélküliség 2019-re 3,4 százalékra csökkent, tehát míg az első ciklusban az EU-s munkanélküliség alacsonyabb volt, most már magasabb lett, hiszen ott 6,7 százalék, és ha megnézzük a gazdasági növekedést, ami leginkább mutatja hogy ezeket a forrásokat jól használta-e föl az ország, ott azt látjuk, hogy Magyarország mindig legalább dupla akkora mértékben növekedett, mint az Európai Unió: 2017-ben 4,3 százalék, az Európai Unió csak 2,7. 2018-ban 5,4 százalék, az Európai Unió csak 2,1. 2019-ben a magyar növekedés 4,6 százalék, az európai növekedés csupán 1,5 százalék, tehát harmada az európai uniósnak. (Dr. Brenner Koloman: *Hanyatló Nyugat...*)

Tehát ezek alapján teljesen egyértelmű, és hát, Brenner Koloman, tudom, hogy ő még a számokkal is jól tud vitatkozni, de a számok, képviselő úr, nem hazudnak. (Dr. Brenner Koloman: *Átlagbér!*) Ezek azt mutatják, hogy a forrásfelhasználás a baloldali kormányok idejében, akikkel önök összefogtak, rosszul történt meg, hatékonytalan volt azért, mert Gyurcsányék ezeket a pénzeket ellopták, az önök szövetségesei ellopták, a forrásfelhasználás pedig most azt a célt szolgálta, hogy hatékonyan a magyar kis- és középvállalkozásokhoz jusson.

Éppen ezért biztos vagyok benne, hogy az előttünk álló időszak is azt fogja mutatni, hogy a jelenleg rendelkezésre álló forrásokat a kormány hatékonyan fogja felhasználni annak érdekében, hogy Magyarország a járvány legyőzése után az európai gazdaság újraindításának győztese legyen. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoklatát Juhász Hajnalka képviselő asszony folytatja. Parancsoljon, öné a szó.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A gazdasági válság, amelyet a világjárvány okozott, minden tagállamot és magát az Európai Uniót is érinti. Azonban azt hangsúlyoznunk kell, hogy a decemberi csúcsértekezleten született megállapodás egy történelmi siker Magyarország számára; pozitív példa és egy negatív példa is egyben. Pozitív példa, mert féléves küzdelemnek és a lengyel-magyar barátság összetartásának köszönhetjük ezt a megállapodást, és negatív példa a tekintetben, hogy a balliberális európai parlamenti képviselőink iparkodtak azon, hogy a magyar embereknek járó uniós pénzügyi források a brüsszeli forrásokba, ne pedig az úgynevezett tagállami borítékokba kerüljenek.

Ezért történelmi siker az, amelyet decemberben megállapodás zárt le. Ha az Európai Unió 27 tagállamát nézzük, akkor ez 1800 milliárd eurót tesz ki, a 2021-es és '27-re vonatkozó többéves pénzügyi keret, valamint a következő nemzedék EU-helyreállítási csomagja.

Magyarország esetében ez az RRF vonatkozásában 3,8 milliárd euró, és a „következő nemzedék helyreállítási csomag” vonatkozásában ez 51,6 milliárd euróval egészül ki. És miben egyedülálló ez a történelmi magyar siker? Abban, hogy a kohéziós allokációkat 20,6 milliárdra tudtuk emelni. Itt van az a különbség, itt van az a kétmilliárd euró, amelyben Magyarország egyedülálló sikert könyvelhet el valamennyi tagállam között.

Fontos, és ezt államtitkár úr is hangsúlyozta, a gazdaságfejlesztés, a versenyképesség, a munkahelyteremtés és az infrastruktúra, amelyre hangsúlyt fektet a 2021-es és '27-es pénzügyi keret.

Fontos azt látnunk, hogy két irány az, amely a legnagyobb támogatásban részesül: egyik a kohéziós forrás, ami 9,147 milliárd forint *(sic!)*, a másik pedig a közös agrárpolitika, amely az RRF vonatkozásában 10,6 milliárd euró. Itt is egyedülálló európai uniós szinten Magyarország, mert a vidékfejlesztési pilléren keresztül érkező forrásokat 2021-től a magyar kormány 17,5 százalék helyett 80 százalékkal egészíti ki. Ez az Európai Unióban a legmagasabb mértékű vidékfejlesztési társfinanszírozás, 3,310 milliárd forintot *(sic!)* tesz ki.

Szakpolitikai célok vannak, amelyek között szerepet játszik az intelligensebb Európa, kutatás és fejlesztés, innováció, az alacsony szén-dioxid-kibocsátás és zöldebb Európa, ami karbonszegény és fenntartható Európai Unióra koncentrál, a jobban összekapcsolt Európa, amelynek célja a kerékpáros és vasúti közlekedésnek az összekapcsolása, a szociális Európa és a polgárokhoz közelebb álló Európa.

Két fontos irányt szeretnék még kiemelni, ez a zöld- és a digitális fejlesztés, amire nagyon nagy hangsúlyt fektet a 2021-es és a '27. évben rendelkezésre álló keret. A digitalizáció: a digitalizáció egy versenyképességi kulcstényező, az elkövetkezendő hét évben 2000 milliárd forint juthat a hazai digitalizáció fejlesztésére.

A másik, amit szeretnék kiemelni, különös tekintettel, hogy klíma- és természetvédelmi akciót hirdetett ki a magyar kormány, ez az energiahatékonysági operatív program. Eddig is nagyon sikeres volt az elmúlt években, hiszen közel 1866 magyar vállalkozás tudott energiahatékonysági beruházással élni. Az elkövetkezendő hét év ebben is hasonló mozgásteret biztosít.

Fontos a Covid gazdasági és társadalmi hatásainak a hatékony kezelése és a gazdaság újraindítása. Ezt szolgálja a helyreállítási és ellenállóképességi eszköz, amelynek keretében 6,3 milliárd euró vissza nem térítendő támogatásban és mintegy 10 milliárd euró, Európai Unió által biztosított hitelben részesülhet Magyarország.

Fontos a lengyel-magyar siker, és szeretném azt hangsúlyozni, hogy Magyarország 2004-ben egy olyan Európai Unióhoz csatlakozott, amely tiszteli a tagállami szuverenitást, az alkotmányos hagyományokat és az egészséges versenyt. Az Európai Unió csak akkor lesz sikeres, ha a 27 tagállama sikeres, ha Magyarország sikeres. Nekünk az a célunk, hogy 2030-ra az öt

legélhetőbb európai uniós tagállam közé tartozzunk, és sikerült decemberben ezzel a megállapodással elérni, hogy a magyaroknak járó európai uniós pénzügyi forrásokat meg tudjuk szerezni. Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Tóth Bertalan frakcióvezető úr, aki vezérszónoklatát itt az emelvényen fogja elmondani. Megvárom, míg frakcióvezető úr felérkezik ide az emelvényre. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A 2021-27 közötti időszakban Magyarországra érkező uniós források alapvető fontossággal bírnak hazánk számára.

Újabb történelmi lehetőség ez, amely esélyt adhat. Esélyt adhat a magyar társadalom és a gazdaság eltorzított szerkezetének helyreállítására. Esélyt adhat egy XXI. századi fenntartható, zöld- és digitális megoldásokra épülő versenyképes gazdaság kialakítására, és esélyt adhat egy igazságos, szabad és szolidáris Magyarország felépítésére is. A Magyar Szocialista Párt tudja ezt, és a velünk szövetséges demokrata pártok is látják ezt az esélyt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a parlamenti vita rengeteg pénzről szól. Rengeteg pénz felhasználásáról vitatkozunk ma, de van egy előfeltétel, amely ha nem teljesül, akkor feleslegesen töltjük itt az időt. Magyarország pedig elbukhatja ezt a történelmi esélyt. Ez pedig nem más, mint a jogállami feltételek teljesítése. Ez az, amit mindenekelőtt tisztázni kell és rendbe kell tenni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a parlamenti vita nap a Fidesz szégyenéről szól. Egy normálisan működő, demokratikus országban nem az ellenzék kezdeményez az EU-s forrásokról vitát, hanem a kormánypártok, azután, hogy széles körű társadalmi párbeszédet folytattak az ország terveiről. Ilyen párbeszéd, államtitkár úr, hiába hivatkozik rá, nincs és nem is volt.

Egy normálisan működő, demokratikus országban nem egy felcsúti családi pikniken döntenek el, hogy mire költ egy ország 18 500 milliárd forintot. Ehhez képest azt látjuk, hogy dől a lóvé, dől a családnak és a haveroknak.

Egy normálisan működő, demokratikus országban előfordulhatna az, hogy válság idején a kormány nem veszi igénybe a rendelkezésére álló válságkezelési eszközöket?

(16.40)

Mert hogy a Fidesz-kormány nem pályázott az uniós Munkahelyvédelmi Alapban lévő maradvány-pénzre. Sőt, a Fidesz-rezsim a mai napig nem ratifikálta az uniós újjáépítési forrásokhoz szükséges jogszabályt, ami megnyithatná az utat több mint 5000

milliárd forint felhasználásához. Ez egész egyszerűen érthetetlen.

Közös érdekünk, hogy jöjjön az EU-s fejlesztési és válságkezelési forrás. Megélhetési válság van, képviselőtársaim. Erre a pénzre szüksége van az országnak, minden normális ember ezt mondja. Ehhez képest a Fidesz-kormány most azzal játszik, hogy Magyarország ezt a pénzt ne kapja meg, vagy ne akkor és ne annyit.

Az Európai Unió ugyanis ezeket a támogatásokat csak olyan országoknak fizeti ki, ahol működik a jogállam. Bár a Fidesz a jogállamisági kritériumokat valamiféle homályos háttérű támadásnak igyekszik beállítani, de ezt könnyű megcáfolni. Csak azt kell tisztáznunk, hogy mi a jogállamiság, és nem valami elvont fogalomról van szó. Nagyon is konkrét és hétköznapi dolgokról szólnak ezek a kérdések.

Jogállamiság például az, hogy az uniós támogatások elköltségét független hatóságok ellenőrzik. Jogállamiság az, hogy a hatóságok előtt mindenki egyenlő. A legfőbb ügyész pedig a korrupciógyanúba keveredett miniszter vagy akár miniszterelnök ellen is vizsgálatot indít. Jogállamiság az, hogy nem támadják a bíróságokat, és végrehajtják az ítéleteiket. Jogállamiság az, hogy nem szüntetik meg a független újságokat és rádiókat. Jogállamiság az, hogy nem veszik el az egyetemek önállóságát. Jogállamiság az, ahol a munka törvénykönyve nem teszi kiszolgáltatottá a munkavállalókat. Jogállamiság az, amikor a szavazáson senkinek nem kell lefotózni, hogy kire szavazott.

A Fidesz pontosan tudja, hogy egy ilyen vizsgálaton az Orbán-kormány elbukna, és emiatt az ország elveszítheti az uniós támogatásokat. Tudják, hogy az elmúlt több mint tíz évben leépítették a demokráciát, és megszüntették a jogállamot. Ami maradt, az már csak a látszat; mint amikor látunk egy épületet, látjuk egy épület homlokzatát, de mögötte már nincsen semmi. Az Európai Unióban érzékelik ezt, és azt mondják, ők az országok fejlesztésére adják a pénzt, nem pedig arra, hogy azt egy szűk csoport ellopja. Ezért támasztanak feltételeket.

A Fidesz pedig pont a jogállamisági mechanizmus elleni tiltakozással buktatja le magát. Tudják, hogy fennakadnának az ellenőrzésen, mert valójában korrupáltak és antidemokratikusak. Éppen ezért tiltakoznak. Szégyen, hogy Orbán Viktornak és kormányának fontosabb a lopás, mint az, hogy az ország több ezer milliárd forinthez jusson hozzá. Ez a magyar emberek és az ország elárulása.

*(A jegyzői székben Tordai Bencét
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a szegyetlenjes cserbenhagyás jellemzi a Fidesz-rezsim elmúlt 11 évét is, mert a magyar emberek sokat és jól dolgoznak, emiatt nőtt az elmúlt 10 évben a magyar gazdaság. Ám a Fidesz-rezsim lopásai és a forint gyengítése miatt az emberek ebből a növekedésből szinte semmit nem látnak.

Hiába dolgoznak keményen sokan, hiába nő névlegesen a fizetésük, ha ennek jelentős részét a forint romlása elviszi. Mivel egyre gyengül a forint, az emberek egyre kevesebbet kapnak a pénzükért a boltokban és a benzinkutaknál. Mondjuk ki: a Fidesz megélhetési válságba sodorta az embereket. Hiába gürcöl az ország, még a gazdasági növekedés csúcspontján is több mint kétmillió ember él a létminimum alatt. A vi-segrádi országok közül nálunk a legalacsonyabb a minimálbér, átszámítva 442 euró. Csehországban a minimálbér 579 euró, Lengyelországban 614 euró, Szlovákiában pedig 623 euró.

Ugyanazt tudom mondani erre, mint az előbb: szégyen, a Fidesz-kormány szégyene! És hiába dicsekszik a Fidesz az idei 3,6 százalékos minimálbér-emeléssel, mert ez valójában csak leszakadást jelent. Az élelmiszerek ugyanis tavaly kétszeres mértékben drágultak. Szégyen az is, hogy több mint 300 ezer munkanélküli fele semmilyen ellátást nem kap.

Az pedig egyenesen gyalázat, hogy a miniszterelnök ezeket az embereket egyszerűen letagadja, mintha nem is léteznének. A Fidesz-rezsim eladósította az országot. A GDP arányában mért államadósság 67 százalékról 81,2 százalékra nőtt. Ám ezt a rekordmagas államadósságot úgy hozták össze, hogy közben az elszegényedő emberekre, a súlyos helyzetbe került családok megsegítésére szinte egyetlen forint sem jutott. A Fidesz adósságot csinált, a pénzt ellopták, a tartozást pedig az emberekkel fizetetik meg.

Szégyen és gyalázat! Szégyen, hogy leépítették a szociális ellátórendszert, és a szociális támogatásokra több mint 5 százalékkal kevesebbet fordítanak GDP-arányosan, mint az EU-tagországok átlagosan. Szégyen, hogy ma 400 ezer gyermek él mélyszegénységben, és hogy a fiatalok harmada nem Magyarországon képzelet el a jövőjét.

Szégyen, hogy Orbánék szétverték a társadalombiztosítást, padlóra küldték az egészségügyet, aminek következményeit ezekben a hetekben, hónapokban a saját bőrünkön érzékeljük. A megélhetési válságot jelzi az is, hogy a nyugdíjasok jelentős része egyre rosszabbul él. Több mint félmillió nyugdíjas havi 100 ezer forint alatti nyugellátást kap. A nyugdíjasok több mint kétharmada kap kevesebbet a 135 ezer forintos átlagnyugdíjnál.

A Fidesz azoknak ad, akiknek már amúgy is van, és azoktól vesz el, akiknek alig van valamelyük. A közepes és magasabb jövedelműek adóját és a tőkét terhelő adókat csökkentették. A kisebb keresetűek adóját növelték; mint egy fordított Robin Hood. Szégyen, hogy a Fidesz több mint 50-féle adót szed be az emberektől különböző jogcímenek.

Így érkezünk el a jelenbe, 11 évnyi fideszes lopás és károkozás után: kivéztetett egészségüggyel, elszegényedett milliókkal, padlóra küldött oktatással, legyengített forinttal, brutális drágulásokkal és kiüresített demokratikus intézményekkel. A Fidesz-rezsim az elmúlt 11 évben annyira legyengítette Magyarországot, mintha hazánkat egy külön válság sújtaná.

Bevallom, azt gondoltuk, hogy a mostani halálos járvány és a nyomában pusztító gazdasági válság talán jobb belátásra téríti a fideszes harácsolókat. Azt hittük, az emberek szenvedése, a munkahelyek elvesztése, a nélkülöző és gyászoló családok láttán abbahagyják a lopást, és a közjó érdekében kezdenek el majd dolgozni. Sajnos már tudjuk, nem így történt.

Orbán Viktor arra használta fel az ölébe hullott teljhatalmat, hogy gyorsan megváltoztassa a választási rendszert, és Alaptörvényben rögzítse a közpénzek ellopásának büntetlen lehetőségét. A Gazdaságvédelmi Alap 3600 milliárd forintos keretének háromnegyedét elsikkasztották. Vadászkiallításra, úrkutatásra, stadionépítésre, atlétikai központra, sportakadémiák támogatására, a Budapest-Belgrád vasútvonalra, a budai Vár felújítására, és még ezernyi más olyan dologra költötték, aminek semmi köze nem volt a válságkezeléshez. Pedig lett volna pénz a családi pótlék, a családtámogatások, a gyet, a gyes megemelésére vagy akár megduplázására.

Volt pénz az alacsony nyugdíjak felzárkóztatására. Minden munkahelyet meg lehetett volna menteni. De a Fidesz-kormány ezt a rengeteg pénzt lenyúlta, és szétszórta a haveroknak. A Fidesz adta Európa legszűkmarkúbb munkahelyvédelmi támogatását. Nem érdekelte őket az emberek nélkülözése. Eközben 500 milliárd forintnyi állami pénzt, részvényt és számos nagy értékű ingatlant adtak a Matthias Corvinus Collegium Alapítványnak, így tömve át horribilis összegű közvagyont fideszes magánzsebekbe.

Jellemző, hogy miközben szinte az egész ország tönkrement, a válság kellős közepén az Orbán család vagyonát gyűjtögető Mészáros Lőrinc 70 milliárd forinttal gazdagodott. Mondjuk ki nyíltan: ez nem gazdaságvédelem, hanem fideszes rablógazdalkodás. Pedig a megélhetés segítése is életmentés.

A Fidesz-rezsimet azonban hidegen hagyja az emberek szenvedése. Orbán Viktort és embereit csak a hatalom megtartása és a lopás érdekli. Ezért véreztetik ki az önkormányzatokat is. Európában mindenhol segítik a válságkezelő településeket, nálunk pedig elveszik az önkormányzatok bevételeit. A díjmentes parkolásnak semmi köze a járvány elleni védekezéshez. Az iparüzési adó felére csökkentése is csak politikai bosszú, hiszen a fideszes települések az elvesztett pénzek nagy részét visszakapják, az ellenzékiek meg boldoguljanak, ahogy tudnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ilyen előzmények után joggal tarthatunk attól, hogy a következő években várható uniós támogatásokat nem az ország és nem az emberek kapják, hanem ugyanúgy el akarja majd lopni a Fidesz-rezsim, mint ahogy eddig tette.

(16.50)

Sok pénz ez a 18 500 milliárd forintnyi uniós pluszforrás, majdnem megegyezik a teljes költségvetés egy évének összegével. Ez azt jelenti, hogy az elkövetkezendő hét évben plusz egyévnnyi költségvetési

pénzt kapunk. Ezt meg kellene becsülni, nem ellopni és szétszórni.

Az MSZP ezért konkrét javaslatokat tesz le az asztalra. Úgy gondoljuk, hogy a következő hétéves költségvetés felhasználása során az embert kell a központba helyezni. A gazdasági növekedés nem cél, hanem eszköz, eszköz arra, hogy a magyar emberek jobban éljenek. A támogatásokat oktatásra, egészségügyre, munkahelyek létrehozására, az esélyegyenlőség megteremtésére, szociális védelemre, a lakhatási válság megszüntetésére és a nyugdíjasok jobb megélhetésére kell fordítani. Ki kell emelni az egészségügyet, hiszen a járvány bebizonyította, hogy hatalmas nagy különbségek vannak egyes országok ellátási színvonala között.

Külön intézkedéseket kell hozni a fiatalok munkanélküliségének csökkentésére. Bérlakásépítési programra van szükség, amit az önkormányzatok közvetlenül is lehívhatnak. Garantálni kell, hogy az önkormányzatok közvetlenül is igénybe vehessenek európai uniós támogatásokat. Szükséges egy olyan, közvetlenül elérhető alap létrehozása, amelyből a jelentős orvosi és szakápolói hiányt az önkormányzatok célzott támogatással tudják csökkenteni a saját régióikban. Küzdeni kell a gyermekszegénység ellen. Nagyszabású épületfelújítási programot kell indítani, ahol a családok hitel és önerő nélkül fel tudják újítani otthonaikat, a Kádár-kockákat, társasházi lakásokat, az államnak pedig ezt szerveznie kell. Növelni kell a zöldenergia felhasználásához kapcsolódó beruházások arányát is.

Magyarország a hazánk, Európa az otthonunk, amelyet közös elvek, értékek és célok mentén kell erősíteni. Magyarország pedig csak Európával együtt erősödhet. A Fidesz elhagyta a keresztény pártokat tömörítő Néppártot, kiszorult a döntéshozói körökből, sodródik a szélsőjobboldal felé. Nap mint nap járatták le a nemzetet, szégyenpadra ültették a magyarságot. A Fidesz elvesztette csatáját Brüsszelben, és elszigeteli Magyarországot a fejlett világtól. Hibát hibára, bűnt bűnre halmoznak, nincs más megoldás, távoznuk kell.

De Magyarország marad Európában, ott, ahova már ezer esztendeje tartozik. Nekünk pedig kötelességünk, hogy a következő hét esztendőre biztosítsuk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* hazánk kiszámítható fejlődését, a magyar emberek biztos megélhetését közös jövőnkért, Magyarorszáért. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. A mai vita körülményei és állapota rendhagyó magatartásra késztet engem, és szeretnék reflektálni azonnal itt az

elején államtitkár úr néhány olyan állítására, ami abból is fakad, hogy ön is úgy viselkedett, hogy amikor éppen jellemző módon szakképzésről beszélt és annak jelenéről és jövőjéről, megvakarta a fejét önkéntelenül, mert halvány gőze nincs arról, hogy mi történik ott, hogy mit okoztak azzal, amit egyébként önök ott beavatkoztak.

De fordítsuk le magyarrá azt, amit egyébként önök itt elkezdtek mondani! Ennek egyik jellemző mondata például az volt, hogy '20-ig 60 százalékot átutaltak, mármint azokból a forrásokból, amiket önök lekötöttek. Tehát önök idáig mindösszesen ennyit tudtak elérni, és most elkezdődött annak a tervezése, ami a 2021. év utáni időszak lesz. Arról, amit erről mondtak és amit idáig erről állítottak, arról azt gondolom, hogy ilyen önző, cinikus és képmutató mondatok ebben a parlamentben még nem hangzottak el. Az, amit önök állítanak a törekvéseikről, államtitkár úr, amilyen helyzetbe ön is kerül, amit ön csinál, azt gondolom, hogy az önmagában elfogadhatatlan. Már csak azért is, mert valóban így van, hogy nagyon-nagyon sok pénzről volt szó, és az, hogy önök tárgyaltak, és bármilyen hangerővel, bármennyi felületen is azt mondják, hogy önök eredményesebbek voltak, a helyzet az, hogy egyébként az Orbán-kormány tárgyalásainak eredménye kétirányú volt. Egy: csökkent a korábbiakhoz képest; kettő: hogy egyébként, amit éppen megvívni akartak, azt most hitelként felveszik, és megpróbálják egyedül úgy elkölteni, ami, azt gondolom, hogy a képmutatásnak és a cinizmusnak a netovábbja.

Önök beszélnek arról, hogy az öt legélhetőbb tagország közé tartozunk. Rendben van, csak abban nem értünk egyet, hogy kik tartoznak a legélhetőbb kategóriába, mert önök szerint, amiben gondolkodnak, ahogy én definiálom, azt már elérték, azok az emberek az öt legélhetőbb országban élnek, csak van még több mint kilencmillió ember ebben az országban, aki ezt egyáltalán nem így érzi, és számára nem lett intelligensebb, nem zöldebb és nem szociálisabb ez az ország.

Minden korábbinál nagyobb összegeket költenek el, azt mondta államtitkár úr. Államtitkár úr, ön tudja azt, hogy egyébként a tizen-egynéhány évvel ezelőtti állapothoz képest, amikor Magyarország régióinak négy tagja ugyanúgy a leghátrányosabb helyzetű, Európában a legszegényebb régiók közé tartozott, mint ahogy most is így van. Éppen ezért az, hogy önök eurómilliárdokat költöttek az elmúlt időszakban, ebből gyakorlatilag semmit nem érzékelnek.

Ahogy mondtam a szakképzési intézményrendszer teljesen szétesett, ebből nem lesz sem gyarapodó, sem pedig egészségesebb ország annak eredményeként, amit önök csináltak. Csak úgy halkan mondom, hogy 2009-ben az ország GDP-jének környezetvédelemre 0,6 százalékát használtuk, önök alatt tíz évvel később 0,4 százalékot. Az egészségügyre tíz évvel ezelőtt, több mint tíz évvel ezelőtt 5,2 százalékot, most pedig 4,7 százalékot használ föl az ország, a szociális ellátásban 18,1 százalékról 13 százalékra esett vissza.

Még egyszer mondom: bármekkora erővel mondják a hazugságot, attól az még hazugság marad, és hiába próbálkoznak a kisajátított médiafelületeken a pártállami körülmények között mindezt a hazugságot elmondani. Romákról beszélnek önök?! Egy lépést nem tettek az érdekükben, legfeljebb néhány olyan embert kiállítanak, akikkel egyébként példálózhatnak ehhez képest.

Csakhogy, államtitkár úr, hogy ön miért nem tudja, és miért mondom azt, hogy egyébként halvány gőze nincs arról, hogy miről beszél, ön a mondandójában elmondja, hogy a tervezés így, a tervezés úgy, az integrált városfejlesztési stratégiára majd támaszkodnak - államtitkár úr, beterjesztették, hogy az összeset megszüntetik, és az önkormányzatoktól elveszik ezt a jogot. Milyen együttműködésről beszélnek?! Éppen a parlament tárgyalja azt, amire ön hivatkozik, és egyébként semmi nem történik ebben, most szüntetik meg azt az intézményrendszert egyébként, amelyben az önkormányzatoknak lett volna lehetősége beavatkozni.

Hogy a Balatont és Tokajt fejleszteni szeretnék? Hát, az egyiket már korábban lopták el, mondhatnám, felvásárolták, a másikat meg most az elmúlt három évben. Kisajátították maguknak, megértem, hogy oda nagyon sok pénzt várnak, és itt az elmúlt napokban is számos képviselőtől hallgattuk azt végig, hogy egyébként milyen keretek között végzik el.

A kisvállalkozásoknak, mikrovállalkozásoknak nyújtott támogatásokról a GINOP keretében ezt a hablatyot, amit lenyomtak, mondhatnám, hogy dicséretes is lehetne, de legalább nem értett belőle senki semmit. Abból viszont igen, hogy amikor ön a TOP-ra és annak eredményességére hivatkozik, tisztelt államtitkár úr, azt ön is tudja, hogy az eddig lezajlott folyamatban, a szétosztási folyamatban egymás mellett tülekedő fideszes képviselők egy része a börtön felé tart éppen azért, amit és ahogyan csinálták. Ez az, amire önök újra támaszkodni akarnak, és ezt akarják tovább folytatni.

Éppen ezért végtelenül felháborító, hogy amikor önök egyébként jobb híján, hiszen nem tudnak mást tenni, hiszen az Európai Unióban az „Új nemzedék”-ről szóló programként említik annak a több mint 6000 milliárd forint és a hitelkeret felhasználásának lehetőségét, ebben a keretben önök képmutató módon itt előadják azt, hogy önöknek ez mennyire fontos, miközben ez a mai nap csak azért jött létre, mert az ellenzék ezt kezdeményezte, és önök ezt az egészet elsumakolták volna, és senkivel nem hajlandók erről beszélni, éppen azokkal a fiatalokkal nem, akiknek érdekében állítólag csinálnak valamit.

(17.00)

Mit mondott, államtitkár úr, mire fogják ezt felhasználni? Reformokra és beruházásokra. És az emberek? Velük mi lesz? Mi lesz a gyerekekkel? Mi lesz azokkal, akiknek egyébként ezt szánják? Ehelyett önök képmutató módon folytatják azt a hazug rablást,

amitől egyébként a korábbiakban sem tudtak megsza-
badulni.

Körforgásos gazdaság, államtitkár úr? Az, hogy egyébként a hulladékkezelést kiszervezik koncesszió-
val haveri kezekbe, az lesz önöknek a körforgásos gaz-
daság? Akkor, amikor egyébként ezt ilyen módon elő-
készítették az elmúlt év végén, kapkodva, törvényi
módon, majd egyébként oda akarják vinni a pénzt is.
Ez így nem korrekt, államtitkár úr! Ennek semmi köze
nincs a jövő nemzedékekhez, és ilyen módon erről, azt
gondolom, nem is érdemes beszélni.

Aztán Dömötör Csaba államtitkár..., bocsánat,
miniszterhelyettes úr csatlakozott ehhez a dicsőséges
történehez, merthogy a haszonélvezők, akik ebben
közreműködtek, hát igen, ott ülnek egymás mellett.
Az lehet, hogy 109 százalékra teljesítettek, de az
50 százalékát meg ellopták. Ezért mennek börtönbe
azok, akiket hagytak lebukni, vagy ők olyan buták vol-
tak, hogy egyébként ez bekövetkezett. *(Derűltség a
kormánypártok soraiban. - Nacsa Lőrinc: Te oko-
sabb voltál?)* És éppen ezért azt gondolom, hogy az,
amit önök csinálnak, az ebből a szempontból elfogad-
hatatlan, és miközben csökkent is a forrás, az Orbán
Viktor vezette kormány engedményeket ért el, hát,
tisztelt államtitkár úr, én itt idézhetem önnek azt,
hogy az, amikor önök átvették, akkor *(Nacsa Lőrinc:
Mit?)* illetékes európai vezető azt írta, hogy az Euró-
pai Bizottság különösen elégedett a programok telje-
sítésével, rendkívül kielégítő az eredmény 2009 vé-
gére, és még idézhetném a levelet, elmondhatnám.
Az, megint csak mondom, az, hogy hangosan hazud-
nak, az még nem azt jelenti, hogy abból nem lesz igaz-
ság *(sic!)*, és éppen ezért ön, aki egyébként azt állí-
totta, hogy az az időszak eredménytelen volt, ezért is
mondom többek között, és egyébként adatokkal le-
hetne alátámasztani. De hogyha a képmutatásuknak
az egyik okát meg akarnák szüntetni, és nem az
OLAF-ra és az OLAF-nak, mondjuk úgy, hogy minden
részletét kibontanák az igazságnak, akkor annak az
lenne a következménye, hogy az Orbán-kormány egy
aktív lépésként csatlakozik az Európai Ügyészséghez,
és ezzel elismeri azt, hogy nyitottá, átláthatóvá teszi
magát a felhasználást. Ehelyett mit csinálnak? Ahogy
az előbb mondtam: a felét ellopják.

Szóval, így láthatóan magyarázkodnak előre, és
ebből ilyen módon az igazságot pedig egyébként igye-
keznek hazugsággal befeketíteni, már csak azért is,
kedves államtitkár úr, illetve miniszter úr, miniszter-
helyettes úr, akkor, amikor ránk mutogatnak, hogy mi-
lyen szabályok voltak, abban az időszakban volt a leg-
keményebb összeférhetlenségi szabály *(Derűltség a
kormánypártok soraiban. - Nacsa Lőrinc: Azért volt
Dobrev Klára a Fejlesztési Ügynökség helyettes veze-
tője!)*, egyetlen képviselő nem férhetett volna hozzá és
nem fért hozzá támogatáshoz. Önök az első döntésük-
ként megszüntették az összeférhetlenségi törvényt,
és ezért sokuknak kell nyilatkozni arról, hogy hogyan
vesznek igénybe európai forrásokat, merthogy ezzel a
helyzettel is, a helyzetükkel visszaélnék. *(Közbeszólás
a kormánypártok soraiból: Sukoró!)*

Azért, hogy tulajdonképpen ne sumákolhassák el
ennek a lehetőségnek, e Magyarország számára lehe-
tőségként jelentkező nagyon nagy forrásnak a felhasz-
nálását, a Költségvetési bizottságban kezdeményez-
tem, hogy tisztázzuk, hogy a 2020. évi garázdálkodá-
suk milyen gazdasági, költségvetési helyzetet terem-
tett az év végére; kettő: hogy egyébként ebből a hely-
zetből milyen kiút lesz és milyen kiutat terveznek a jö-
vőre vonatkozóan, hogy ezekkel a forrásokkal, ame-
lyek az Európai Uniótól érkeznek, ezek felhasználásá-
val mit terveznek, majd egyébként ebbe hogy kíván-
nak bevonni önkormányzatokat, civil szervezeteket.
Ebben a három témában három bizottsági ülést kez-
deményeztem, és egyébként a fideszes és kormány-
párti képviselők egyetlenegy ilyen alkalmon nem vet-
tek részt. Gyakorlatilag, ahogy mondtam, el akarják
tüntetni, el akarják sumákolni az egész szituációt.

Miközben önök tavaly nyár óta tárgyalnak erről
az Európai Unióval, és megpróbálnak a lehető legjob-
ban egyrésztől politikailag pávatáncot járni, más ol-
dalról pedig lehúzni, mondhatnám, ilyen parazita
módon lehúzni onnét a pénzt, csak, államtitkár úr,
hogy mennyire gondolják komolyan a társadalmi
egyeztetést, ha felmegy a saját kormányzati honla-
pukra, akkor megnézheti, hogy például a közneve-
lésre vonatkozó dokumentumot, amelyre ön is hivat-
kozott, március 19-én, tehát három nappal ezelőtt töl-
tötték fel. Ennyit az önök - mondjuk úgy, hogy - köz-
reműködéséről és segítségéről abban, hogy hogyan le-
het erről gondolkodni.

Száz szónak is egy a vége, önök túl régóta tárgyal-
nak, és nagyon sok mindent tettek, mármint a tekint-
etben, hogy nagyon sok pénzt elköltöttek, aminek
egyébként az a következménye, hogy Magyarországon
az Európai Unió statisztikái szerint összességében a
szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség kocká-
zatának kitéve 1 millió 800 ezer ember él, súlyos
anyagi nélkülözésben 837 ezer ember él, nagyon ala-
acsony munkaintenzitású háztartásban 348 ezren él-
nek. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Ez a következménye
vagy ez az eredménye annak, amit egyébként az el-
múlt években önök csináltak. Az ország 17 megyéjé-
ben egyébként a 244 ezer forintos átlagkereset alatti a
jövedelem, 17 megyében, tisztelt képviselő urak, akik
keresztény szellemiségükben szeretnének az embere-
ken segíteni. Csak egyetlen probléma van: ebből az
embereket kifelejtették, és nem is foglalkoznak velük.

Én tehát azt javaslom önöknek, hogy ne legyenek
annyira inkorrektek. Mivel kormányváltásra kerül
sor, itt állunk egy olyan szituációban és olyan helyzet-
ben, mikor Magyarország jövőjét és elsősorban a kö-
vetkező generációk lehetőségeit meghatározó forrá-
sok felhasználásáról van szó, ne legyenek ennyire önző-
k, beszéljenek Magyarországgal, beszéljenek azok-
kal az emberekkel, akik ebben érintettek, és adjanak
lehetőséget arra, vagy teremtsék meg annak a fel-
tételit, hogy a pénzt nem költik el, és egyébként a ter-
vezésben nem önkényesen kiragadva, önző módon
csakis önmagukat hajtják előre. Éppen ezért elvárom
önöktől azt, hogy ebben az ellenzékkel együttműködő

módon járjanak el. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportja is jelezte, hogy a frakció álláspontját két felszólalójuk ismerteti. Elsőnek megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak. Parancsoljon, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: *(Hangosítás nélkül:)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az LMP kezdeményezte... *(Közbeszólások: Mikrofon!)*

ELNÖK: Egy pillanat, mert még nincsen hangja! Kérem szépen megadni Schmuck Erzsébet képviselő asszony részére. Van valami technikai probléma? *(Schmuck Erzsébet: Nem tudom.)* Fenn van a mikrofon. *(Schmuck Erzsébet: És az időt is kérném szépen visszaállítani!)* Kérek szépen egy kézi mikrofont a képviselő asszony részére. *(Schmuck Erzsébet elé kézi mikrofont helyeznek.)*

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, most talán akkor...

ELNÖK: Köszönöm szépen. Innen indul az óra. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az LMP kezdeményezte, hogy ma itt az Országgyűlésben megvitassuk a kormány terveit az Európai Unió következő hétéves költségvetési tervéről és ehhez tartozóan a helyreállítási alapnak a részleteiről is. Köszönöm az ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy támogatták ezt a kezdeményezést, bár megjegyzem, hogy nem az ellenzéknek kellett volna kezdeményeznie ezt a vitanapot, ez a kormánynak a dolga lett volna, hogy idehozza az Országgyűlés elé, hiszen a jövőnkről van szó.

Abban a helyzetben vagyunk, tisztelt képviselőtársaim, hogy sorsdöntő évek állnak előttünk, óriási kihívásokkal nézünk szembe, már csak a járvány hatásai miatt is, míg a másik oldalról pedig egy hatalmas összeg áll a rendelkezésünkre, összesen 18 060 milliárd forint, mint ahogyan az államtitkár úr az expozéjában ezt pontosan elmondta, és éppen ezért egyáltalán nem mindegy, hogy ezt a hatalmas összeget milyen feladatokra, célokra, hogyan költjük el.

(17.10)

Tudjuk azt, hogy a kormánynak április 30-a előtt kell Brüsszel számára benyújtania a pénzek felhasználására vonatkozó tervet, amelyről előtte le kell folytatni egy társadalmi egyeztetést. Azonban szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ez a társadalmi egyeztetés eléggé felületesre és eléggé halkra sikerült pontosan azért, mert a kormány csak egy vázlatos tervet

tett közzé, másrészt nem kapott elég nyilvánosságot, hogy erről egy társadalmi párbeszéd folyik, nem úgy, mint ahogy a kormány által kezdeményezett nemzeti konzultációk zajlanak. Biztosak vagyunk abban, hogy ez is megért volna egy nemzeti konzultációt, hiszen tényleg a jövőnkről van szó. Éppen ezért elvárjuk, hogy a kormány tegye közzé a részletes terveit, mert érdemi vitát csak ezeknek a részletes terveknek az ismeretében lehet lefolytatni, és elvárjuk azt is, hogy valós részvételi lehetőséget biztosítson a kormány az emberek számára.

Arra is fel kell hívnom a figyelmet, tisztelt képviselőtársaim, hogy megalapozott tervet csak átfogó, kellően alátámasztott helyzetértékelés alapján lehet készíteni, amibe az is beletartozik, hogy az elmúlt hét évben kapott támogatásokat mire, milyen eredményre használtuk fel, azok mennyire szolgálták az ország fenntartható fejlődését, az emberek életszínvonalának, életminőségének a javulását, a társadalmi kohézió erősödését, az elmaradott térségek felzárkózását, az egészséges környezet és a természeti tőkénk megóvását. Egy ilyen helyzetértékelésnek helye van itt az Országgyűlésben, de gondolom, hogy ezt szintén nem fogjuk látni, mert a tapasztalataink szerint a valóságban az elmúlt időszakban az EU-s pénzek elköltése jóindulattal csak alig-alig szolgált az ezeket a célokat.

A következő években alapvető változásokra kell felkészülnünk, és alapvetően kell átfórnálni a társadalom- és a gazdaságpolitikánkat, úgy, hogy a súlyosbódó globális kihívásokkal szembe tudjunk szállni. Ezt már az Európai Unió is felismerte, éppen ezért a következő ciklusban minden korábbinál nagyobb európai uniós támogatást használhatunk fel. Ezen belül is több mint 5000 milliárd forint áll rendelkezésre a zöldenergiák támogatására, a körkörös gazdaság kialakítására, az ökológiai mezőgazdasági átállásra és a klíma- és környezetvédelmi célokra is. Tehát hangsúlyozom: nem mindegy, hogy ezt a töméntelen pénzt mire és hogyan költjük el. Ekkora forrással nagyon hasznos fejlesztéseket is véghez lehet vinni, de óriási károkat és pusztítást is lehet okozni, és létfontosságú, hogy ez a forrás ne néhány ember vagy csoport gazdagodását szolgálja az ország fejlődésének kárára.

Az EU költségvetésének legalább 30 százalékát és a helyreállítási alap legalább 37 százalékát klímavédelemre kell fordítani. A nyilvánosságra hozott magyar tervekből nem derül ki, hogy ezek a célok teljesülnek-e. Megjegyzem: a minimumelvárásokat, figyelemmel a gyorsuló klímaváltozásra, felül lehet teljesíteni. Finnország például, amely a klímasemlegesség elérését 2035-re tűzte ki, a helyreállítási alap felét fordítja klímacélokra. Az energiagazdálkodás területén vannak pozitív elemei mind a helyreállítási és ellenállóképeségi tervnek, mind a zöldinfrastruktúra és klímavédelmi operatív programnak, de az ördög a részletekben rejlik, amit a kormány elég jól elrejtett. Egyetértünk, hogy szükség van az időjárásfüggő megújuló energiaforrások rendszerbe integrálását segítő hálózatfejlesztésre. Az okosmérés

és a dinamikus árazás nagyban segítené, hogy a fogyasztást igazítsuk a megújulóalapú termeléshez. Ugyancsak üdvözljük a távhőrendszerek fejlesztését és az energiatárolást.

Az energiahatékonyság növelése, bár szerepel célként, nem látjuk, hogy az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer ezt pontosan hogyan segítené. Várjuk a részleteket.

Az mindenesetre biztosra vehető, hogy ezenkívül szükség van az épületek energetikai mélyfelújításának közvetlen állami támogatására is, ami nagy adóssága a kormánynak. Tíz év alatt ezen a területen nem tudtak érdemi eredményt felmutatni. Évente legalább 300 milliárd forintot kellene fordítani épületfelújításra, a fűtésrendszer-korszerűsítésre és háztartási megújuló energiaforrásokra. Az LMP ezeket a célokat egy egyszerű egyablakos ügyintézésrel igénybe vehető és a rászorulókat is elérő programmal segítené. Kedvezményes hitellel kombinált vissza nem térítendő támogatást nyújtanánk, és a hitelt a megtakarított energia árából lehetne törleszteni. Az épületenergetikai mélyfelújítási program többes hasznú intézkedés, hiszen a klímavédelmen túl segíti a sok helyen kritikus légszennyezés visszaszorítását, az energiaszegénység csökkentését, a több tízezer munkahely megteremtését a kis- és középvállalkozói szektorban.

A megújuló energiaforrások fejlesztési tervei csak a napelemet és a hőszivattyút említik. Hiányoljuk, továbbra is értelmetlen, hogy a szélenergia miatt maradt ki ebből a rendszerből, hiszen ez az egyik legolcsóbb és legtisztább termelési mód. A lakossági napelemek beruházási támogatása előremutató, de nem értjük, hogy miért korlátozzák a programot a Dél-Alföld, Dél-Dunántúl, Észak-Alföld és Észak-Magyarország ötezer fő alatti településeire. A tervekben ugyan említik, de mi azért gyanítjuk, hogy a pénzek túlnyomó részét zöldmezős naperőművekre szánják. Ezt határozottan nem támogatjuk.

Most átadom a szót képviselőtársamnak a folytatásra. (*Taps az ellenzéki padosorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, de ha megengedi, akkor majd én adom meg a frakcióvezető úrnak a szót (*Schmuck Erzsébet: Bocsnát!*), ha már abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy én vezethetem ezt a vitát. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoklatát Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr folytatja. Parancsoljon, frakcióvezető úr! Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, az LMP-frakció ott segít, ahol tud, ezért gondolta képviselőtársam, hogy besegít az ülésvezetésbe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívül fontos vitáról van szó. Nagyon röviden csak három pontban reagálnék a kormány, illetve a kormánypárti frakciók vezérszónoki felszólalásaira. Itt szakmai, szakpolitikai vitát várnak el tőlünk, és nagyon örülünk,

hogy ezt várják el, mi is ezzel készültünk és erre is számíthatnak tőlünk. Nagyon jó, hogy öntudatukra ébredtek. Eleve azért tudunk vitát folytatni erről, mert mi kezdeményeztük, és az ellenzéki képviselők ebben támogattak, hogy sok ezer milliárd forint felhasználásáról egyáltalán beszéljünk a magyar Országgyűlésben, mert a kormány ezt elegánsan elfelejtette meglépni. Tehát önök úgy adtak volna ki terveket az ország nevében, hogy az Országgyűlés elé ezt a kérdést nem hozzák be.

Továbbá a második megjegyzésem, hogy nagyon nehéz úgy szakpolitikai, szakmai vitát folytatni, hogy önök a felszólalásaik jelentős részét az ellenzék vagy a korábbi kormányok gyalázására fordítják. Illetve akkor is nagyon nehéz vitatkozni, előremutató vitát folytatni, ha semmiféle felelősségvállalás nem olvasható ki az önök szavából azzal kapcsolatban, amit tettek, illetve amit nem tettek 2010 óta. Tehát önök pontosan úgy beszéltek, mintha körülbelül egy éve lennének kormányon, nem lassan 11 éve.

Nos, nagyon fontos tehát valóban megtennünk azt a helyzetértékelést, amiről beszélt képviselőtársam, hogy milyen körülmények között gondolkodunk most ezen rendkívül nagy mértékű uniós fejlesztési források felhasználásáról. Először is meg kell állapítanunk, és ezt nagyon sokan elmondták már előttem a mai vitában, hogy a kormány képtelen volt biztosítani, hogy az uniós fejlesztési források megfelelően hasznosuljanak Magyarországon. A korrupciót már említették képviselőtársaim, gyakorlatilag a korrupció melegágya lett, a saját holdudvarukat építették, és semmilyen módon nem tudták a magyar társadalmat, a magyar gazdaságot felkészíteni a XXI. század kihívásaira. Teljesen elavult, neoliberális gazdaságpolitikát követve ez lett a következménye, az a szörnyű tragédia, amit láthatunk, ami alapvetően a sok százezer magyar kényszerű elvándorlásában nyilvánul meg. Eljutottunk odáig, hogy mára sajnos minden hatodik anyaországi magyar gyermek külföldön születik (*sic!*), ami szerintünk egy tragédia a nemzet számára, önök szerint pedig teljesen rendben van, mert csak működik a közös európai munkaerőpiac. Már ezek alapján is azt javaslom, hogy önök magukat ne nevezék nemzetinek.

Ugyanígy, ezt már szintén említették képviselőtársaim, semmit nem tudtak elérni a leszakadó, hátrányos helyzetű régiók felzárkóztatásában. Tehát továbbra is négy régió az Unió 20 legszegényebb térsége között van, és ezen belül is, most csak nagyon nagy számokról, nagyon nagy statisztikai egységekről beszélünk, ha megnézzük, komplett válságtérségek vannak Magyarországon, amelyekről önök teljes egészében lemondtak. Jellemzően elmondhatjuk, hogy a periférikus, szegény, leszakadó térségekben fekvő kis-településekkel önök igazából nem kezdenek semmit. (*Nacsa Lőrinc: Ez nem igaz!*)

Tovább súlyosbítja... Majd erre kitelek, tisztelt képviselő úr, részletesebben és indokolni fogom azt, amit itt állításként megfogalmazok, én így szoktam eljárni.

(17.20)

A továbbiakban megállapíthatjuk, hogy vannak olyan súlyos rendszerproblémák, amelyeknek sok elemét egyébként önök megörökölték 2010-ben, de ezek közül sokkal nem tudtak mit kezdeni, és látható, hogy ezek most, ebben a válsághelyzetben gyakorlatilag már összeomlást jelentenek fontos, alapvetően fontos ágazatokban. Arra most nem lesz idő, hogy kitérjek arra, hogy most milyen gyalázatosan elégtelenek bizonyult az önök úgynevezett válságkezelése, sok mindent elmondtak már erről a képviselőtársaim. Rövid idő áll rendelkezésre egy ilyen vezérszónoki felszólásra, ezért én csak néhány szakpolitikai területet fogok tudni említeni.

Akkor kezdjük a vidék helyzetével, a kistelepülések helyzetével! Önök ilyen nyolc-kilenc év kormányzás után kezdtek el egyáltalán beszélni egy ilyen „Modern falvak”, „Magyar falvak” programról. Mit csináltak előtte közel egy évtizedig? Azt ugyanakkor megállapíthatjuk, hogy annak ellenére, hogy közel egy évtizedes késéssel kezdtek egyáltalán beszélni egy programról, amelynek egyébként a deklarált céljai helyesek, nem raktak oda mögé kellő mértékű forrásokat. Tehát mondhatjuk, hogy azokkal a deklarált célokkal, amelyek a „Magyar falvak” program mögött vannak, egyetértünk, és azt gondolom, mindenki egyetért velük, de önök egy évtizedet késtek, és még mindig nem teszik oda a megfelelő forrásokat.

Ezért alakult ki az, hogy a kistelepüléseken élők esetében a legfontosabb közszolgáltatásokhoz való hozzáférés elképesztő mértékben romlott az elmúlt időszakban. Döbbenetes mértékben pusztult le az alapvető infrastruktúra, ami a vidéki térségek, a kistelepülések szempontjából alapvető. Sokszor idéztem már azt a szót, hogy 17 ezer kilométernyi alsóbb rendű út van ma Magyarországon a rossz, illetve a nem megfelelő kategóriában, és sajnos ez a szám évről évre egyre nagyobb. Tehát önök nemhogy a lemaradást ledolgoznák, de a problémákat mélyítik. Igazából nem tettek semmit a jobb közösségi közlekedés ellátásáért, és amit most csinálnak egyébként itt a válság alatt az önkormányzatokat érintő megszorítások terén, az pont a legkisebb településeknek okozza a legnagyobb problémát.

A közösségi közlekedésről is beszélt államtitkár úr, hogy milyen fontosnak tartja a kormány. Hát, hol maradt a közösségi közlekedés reformja? Ezt az önök szakpolitikusi már az előző ciklusban is elismerték, hogy ott vannak az önök asztalán azok az alapvető szakmai koncepciók, amelyek alapján még a jelenlegi forrásbevonás mellett is egy sokkal jobb közösségi közlekedési rendszer lehetne kidolgozni. Önök ezt egész egyszerűen elmulasztották, alkalmatlanok voltak rá, hogy ezt létrehozzák.

Alapvetően mi szorgalmazzuk már nagyon-nagyon régóta, most már nem tudom, hányadik parlamenti ciklusban foglalkozunk azzal, hogy egy egységes, integrált közösségi közlekedési rendszerre lenne szükség, tarifaközösségre, a különböző közlekedési

ágazatok összehangolására, egy országos, ütemes, integrált menetrend kialakítására, és alapvetően a megrendelő funkció tekintetében pedig teret kéne adni az önkormányzatoknak. Ezt meg lehetett volna csinálni már akár tíz évvel ezelőtt, és így ugyanannyi forrás ráfordításával sokkal jobb minőségű közösségi közlekedés állna rendelkezésre, ez a vidékfejlesztési szempontokat is támogatta volna.

És csak még egy adalék: az önök nemzeti buszgyártását többször ilyen kampányjellegűen meghirdették, semmi nem lett belőle. Az egyik ilyen idézőjeles ékes példája volt ennek az, hogy egy kínai buszösszeszerelő, -gyártó üzemnek adtak egy egészen elképesztő állami támogatást, miközben a mai napig érdemi nemzeti buszgyártás nincsen.

Még egy nagyon-nagyon fontos válságterületre fogok most utalni - azért, mert ezt szintén megtette államtitkár úr -, a vízügy kérdésére, és erről indokolt ma beszélni, a víz világnapján. A víziközmű-ágazat, mondhatjuk, hogy jó részben az önök hibás politikája miatt, gyakorlatilag az összeomlás szélére került, és itt is körülbelül egy évtizedet kellett várni, mire Orbán Viktor miniszterelnök úr tavaly nyáron először ismerte el a probléma súlyát, és először ismerte el, hogy bizony itt ezermilliárdos a forráshiány középtávon, tehát 15 éves távlatban.

Tehát most a kormány mulasztása, a kormány alkalmatlansága és a kormány sorozatos hibái miatt ott tartunk, hogy a legfontosabb közszolgáltatás, az ivóvízellátás biztosítása minden magyar ember számára, illetve ezzel párhuzamosan a vízbázisok védelme gyakorlatilag az összeomlás szélére, végveszélybe került. Ahhoz, hogy ebben a kérdésben érdemben lépni lehessen, a szakmában ilyen számok ingadoznak: 1500 és 3000 milliárd forint közötti összegre lenne szükség ahhoz, ismétlem, hogy a legfontosabb közszolgáltatást, az ivóvízellátást biztosítani lehessen.

Mi azt tudjuk mondani, hogy a kormány alkalmatlansága és a kormány hibája, illetve az egészen elképesztő történelmi korrupció által önmagában okozott rengeteg kárból elég volt, ez már óriási károkat okozott, itt alapvető változásokra van szükség; nyilvánvaló, hogy ezt mindannyian meg fogjuk fogalmazni még nagyon sokszor a következő időszakban. Ennek egy nulladik lépése a kormányváltás, de amellettszint le kell tenni azokat a mélyen megfogalmazott szakmai garanciákat (*Az elnök csengetéssel jelzi az idő leteltét.*), amelyek lehetőséget nyújtanak arra, hogy a rendelkezésre álló uniós fejlesztési forrásokat valóban a nemzet érdekeinek megfelelően tudjuk majd felhasználni. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Tordai Bence képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, öné a szó.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Próbáljunk meg egy

rövid időre úgy tenni, mintha komolyan vehetnék ezt a mai vitát, annál is inkább, mert ezt a témának, az ügynek a súlya nagyon is indokolja, hiszen arról beszélünk, hogy itt a következő öt évben közel 6000 milliárd forintot lehet elkölteni, amit az Unió biztosít számunkra a helyreállítás és az ellenálló képesség javítása érdekében.

De sajnos, önök nem tudtak felnőni ehhez a feladathoz, önök nem tudták megadni a tiszteletet ennek az ügynek, nem tudták megadni a tiszteletet a magyar embereknek, és egyszerűen semmibe veszik a véleményüket, esélyt sem adnak arra, hogy az ezzel a tervvel kapcsolatos véleményüket kifejtse. Már csak azért sem lehet kifejtőnk a véleményünket, merthogy nem lehet megismerni magát ezt a tervet. Az egyetlen dolog, amit ebből nyilvánosságra hoztak tavaly decemberben, egy 13 oldalas összefoglaló. Tehát még egyszer: 13 oldal arról, hogy hogyan költenének el 6000 milliárd forintot, naponta 3000-4000 millió forintot.

Ez önmagában is komolytalan, de akkor nézzük meg, hogy mi az, amit azóta még a nagy kapkodásban sikerült előállítani: önök kilenc alprogramot fogalmaztak meg, komponensnek nevezik - nevezük akkor komponensnek. Ebből a kilenc komponensből azóta négynek az összefoglalója szintén felkerült, de azok még mindig csak összefoglaló anyagok. Elmondom, hogy az utolsó, a kilencből a negyedik komponensnek az összefoglalója mikor került fel a kormányzati honlapra: 2021. III. hó 22-én, 15 óra 48 perc 40 másodperckor, tehát mintegy két órával ezelőtt. Ugye, elég komoly az a vita, amire nem tudunk felkészülni úgy, hogy részleteiben megismerjük az anyagot, merthogy önök nem teszik közzé, nem hozzák nyilvánosságra, nincs mit letenniük az asztalra.

Egyébként meg azt, amit publikáltak, ha nálam valamelyik egyetemi órán valaki beadta volna egy dolgozatnak, visszadobom, tehát osztályozásra sem méltó az a szakmai színvonal, az a nyelvi színvonal, amit önöknek sikerült előállítani. Nem tudom, hogy ezt melyik helyettes segédgyakornok állította elő, de ha a kétszáz államtitkárból és hasonlóból senkinek nem volt arra ereje, hogy legalább ezt a 13 oldalt megnézze, és tartalmilag, szakmailag, ne adj' isten, egy lektorral együtt nyelviellenőrizze, az tényleg a kormányzásuk szégyene.

Úgyhogy inentől kezdve sajnos nem lehet komolyan venni ezt a vitát, és azért sem lehet komolyan venni, merthogy április 30-áig le kéne adniük önöknek a végleges verziót az Unió felé. Nyilván le fogják adni, persze, efelől nincs kétségem, le fogják adni, olyan lesz, amilyen most: teljesen színvonalatlan lesz, és semmilyen módon nem építi be azokat az észrevételeket, javaslatokat, kritikákat, amelyeket megfogalmaznak a szakmai szervezetek, a civil szervezetek, az érintett társadalmi csoportok képviselői, az ellenzéki pártok képviselői és például az önkormányzatok, hiszen az Unió előírta azt, hogy kötelezően konzultálni kell ennek a tervnek a kapcsán az önkormányzatokkal. Önök lehet, hogy suttyomban néhány kormánypárti polgármesternek megküldték ezt az anyagot,

hátha ír rá valamit, jaj, nem írt, hát, akkor nem is kell ezt figyelembe venni, de a legnagyobb magyar önkormányzati szövetségeknek, a megyei jogú városok nagy többségének, Budapest fővárosnak a véleményét ebben nem kérték ki. Nem kérték ezt ki, úgyhogy inentől kezdve teljesen komolyan vehetetlen az, amit maguk itt művelnek, és egészen nyilvánvaló, hogy nem teljesítik azokat a feltételeket, amelyeket eljárásilag az Unió előír.

Tartalmilag az Unió meghatározza, hogy mi az a hat pillér, amire ebben az alapon költeni lehet. Hát, nézzük meg, hogy sikerült ezt a hat pillért maguknak kilenc darab komponenssé átalakítani, és ezekben a komponensekben mit ígérnek, mit terveznek, és mit teljesítettek az elmúlt 11 évben, hiszen nyilván annak függvényében tudjuk ezt bármilyen szinten hitelesnek vagy komolyan vehetőnek tekinteni, hogy van-e mögötte teljesítmény, illetve az eddigi politikai irányvonaluk mit mutat ezekkel az ügyekkel kapcsolatban.

Az A) komponens: demográfia és köznevelés. Hát, az Unióban ezt oktatásnak hívják, de hagyjuk is. Demográfiai célként azt határozzák meg, és most szó szerint idézek az RRF bemutató előadásából, amit a kormányzati honlapról töltöttem le: „Célunk a gyermekvállalási kedv és a hazai lakosság szám növelése.” A lakosság szám növelése!

(17.30)

Most mondom, az elmúlt 11 évben mit sikerült elérni. A lakosság számának a csökkenése gyorsulva nő, tehát még csak a lakosság szám-csökkenés gyorsulásának a megállítására sem voltak képesek. Értik, ugye? Nem értik! Látom, hogy nem értik, de nem is várom el maguktól, mert nyilvánvalóan nem találkoztak ezzel, és csak a betanult propagandát mondják fel itt az Országgyűlésben. Tehát először meg kéne állítani a lakosság szám csökkenését, a gyorsuló zuhanását, utána lehet lelassítani, visszafordítani ezt a folyamatot, és a lakosság szám növekedése így ránézésre és demográfusokat olvasva a következő száz évben nem egy reális célkitűzés. Tehát ennyire komolyan átgondolt ez a terv.

Azt írják ugyanitt, hogy „célunk a fiatal generációk XXI. századi követelményeknek megfelelő, nemzeti alapokon álló minőségi oktatásának biztosítása”. (Nacsa Lőrinc: *Ezzel mi a baj?*) Ezzel semmi baj. Azért mondom, hogy a célok jók, de vessük őket össze az eddigi teljesítménnyel! Maguk a XXI. századi oktatási formák helyett sokkal inkább vonzódnak a XIX. századi porosz, frontális, tökéletesen elavult oktatási formákhoz. A XXI. századi oktatással köszönőviszonyban nincsenek, sőt üldözik azokat az intézményeket, amelyek ezt megpróbálják megvalósítani az alaptanterv keretein kívül. Aszongya, hogy „nemzeti alapokon álló”. Tudjuk, hogy ez minek a kódszava, ez a történelemhamisítást jelenti a legtöbb esetben, illetve olyan szélsőséges szerzők és figurák hivatalos anyaggá emelését, akiket jó ízlésű ember magától el sem olvasna.

Minőségi oktatás. Hát, nézzük a minőségi oktatást! Minőségi oktatás, de kinek? A kiváltságos keveseknek, hiszen maguk egy oktatási kasztrendszer hoztak létre az elmúlt 11 évben, ahol a szegregációs gyakorlatokat támogatva az egyházi iskolákat túlfinanszírozza az államiakhoz képest. Próbálnak egy olyan, a maguk szája íze szerinti új generációt kinevelni, amely majd talán nem lesz ilyen kritikus az autoriter törekvéseikkel kapcsolatban. Az a helyzet, hogy ha a számokat nézzük, akkor az oktatási rendszerünk teljesítménye folyamatosan romlik, és Magyarország az a hely, ahol a legnagyobb a különbség az iskolatípusok között, illetve az egyes iskolák teljesítménye, hozzáadott értéke között. Tehát gyakorlatilag az határozza meg a gyerek sorsát, hogy milyen iskolában, milyen településen tudja megkezdeni a tanulmányait. Minőségi oktatáshoz és különösen ezeknek az általánosan hozzáférhető verziójához maguknak semmi köze nem volt az elmúlt 11 évben. Akkor így vegyük komolyan ezt az ígéretet!

A következő a B) komponens, az egyetemek megújítása. Na, most itt látjuk, hogy el akarnak költeni ezermilliárd forintot az egyetemekre. Azt is látjuk... (Nacs Lőrinc: 1500-at!) 1500-at? Pláne jó! Azt is látjuk, hogy ezeket az egyetemeket már magánosították, fideszes kuratóriumok kezébe adták. Ez az elosztási terv egyébként azt tartalmazza, hogy sem a Corvinus Egyetem, sem az ELTE nem kapna ebből az ezermilliárdos nagyságrendű támogatásból egy fillért sem. Azt látjuk, hogy van remek ötletük arra, hogy fideszes kuratóriumoknak hogy lehet megint csak uniós közpénzszázmilliárdokat a kezébe átjatszani, de ennek a XXI. századi felsőoktatáshoz sok köze nem volt, nem is lesz.

Azt mondják a C) komponensben, hogy felzárkózó települések és régiók. A felzárkózásról csak annyit, hogy Szabolcsban mára alig több mint feleannyi az átlagkereset, mint Budapesten. Ennyit a felzárkózásról. A maguk 11 éves kormányzása alatt elképesztő szétszakadás volt regionális és társadalmi értelemben is, nemcsak nőtt a különbség az alsó és a felső osztályok és rétegek között, hanem ezek a különbségek egyre inkább bebetonozódnak, ragad a padló és ragad a plafon, nincs társadalmi mobilitás, a tehetség nem tud érvényesülni, mindenki ott fogja végezni, ahol a szülei. A maguk társadalmi fejlesztése, gazdaság- és településfejlesztési politikája nagyjából ezt eredményezte. Persze lehet, hogy majd akkor varázsütésre, '21 után valami miatt a felzárkózást fogják segíteni a maguk programjai. Hát, eddig ez sem sikerült.

Nézzük, vízgazdálkodás! Nagyon jó ötlet, helyes! Felszíni és felszín alatti vízkészletek védelme - szuper! Csak akkor eddig nem olyan törvényhozást kellett volna folytatni, ami a talajvizek megcsapolását büntetlenül lehetővé teszi, amit még Áder János is visszaküldött, hogy a kevés bátor lépésének az egyikét említsük. Jobban meg kellett volna becsülni eddig is az egész vízgazdálkodási rendszert, sőt az egész természetvédelmi intézményrendszert, de maguk a legkevésbé sem megbecsülték, sokkal inkább szétverték

azt. Tehát mostanra egy teljesen kibelezett, meggyengített, szétdarabolt és az érdemi funkcióitól megfosztott környezetvédelmi - beleértve a vizeink védelmét szolgáló - intézményrendszer maradt a maguk rombolása mögött. Úgyhogy ezt a vízgazdálkodási komponenst sem tudom sajnálatos módon komolyan venni.

A következő pont a fenntartható zöldközlekedés. A fenntarthatósággal kapcsolatban tényleg eddig nehéz volna bármi pozitívát említeni. Orbán Viktor kormánya az, amely rendre megvétózza azokat a nemzeti közállapodásokat, amelyek ambiciózusabb klímacélokat tűznének ki maguk elé, és egyszerű bazári alkuként tekint az ezzel kapcsolatos uniós közös fejlesztési politikákra. Nagyon szomorú. Persze, most kitalálták, hogy majd lesz valami zöldbuszprogram, majd valami elektromos buszgyártásba száll valamelyik haverjuk, és ha oda lehet irányítani száz- és ezermilliárdokat, akkor abból majd megint csurran-cseppen, persze ha maguk még egyáltalán abban a helyzetben lesznek, hogy ezeket a pénzeket el tudják onnan irányítani. Remélhetőleg nem.

Az F) komponens az energetika, úgy is, mint zöld átállás. A cél Magyarország energiatürelenségének erősítése. Ezt nehéz elképzelni úgy, hogy folyamatosan az oroszok kiszolgálására játszanak az egész geopolitikai és energiapolitikai programjukban. Tehát az elmúlt 11 év megint csak nem erről szólt, és nem erről szólt akkor sem, amikor azt láttuk, hogy tökéletesen ellehetetlenítették a szélenergia termelését, és a napenergia támogatását is addig fogták vissza, amíg nem sikerült megszervezni azt a Fidesz-közelit ipart, ami rátelepül ezekre az állami támogatásokra és lehetőségekre. A Magyarország által vállalt klímavédelmi célok teljesítésére utalnak. Itt Magyarországnak lett egy klímavédelmi törvénye, amelyet véletlenül én terjesztettem be, de aztán úgy alakították át, hogy a szülőapja sem ismert rá. Ebből is az ambiciózus klímacélokat kihúzták, és Paks II.-re hivatkozva, ami egy teljesen elhibázott és környezeti szempontból is fenntarthatatlan, mindamellett veszélyes és drága projekt, próbálták valahogy ezeket a nagyon harmatos célokat alátámasztani cselekvési tervekkel. Úgyhogy ha így folytatják tovább, akkor ebből sem lesz különösebben semmi.

De nézzük meg ezzel kapcsolatban a legeslegfontosabb intézkedést, azt a cselekvési tervet, amit már 2010-ben is megígértek, jelesül, hogy egy zöldbank finanszírozásával zöldgalléros munkahelyeket teremtve lakossági energiahatékonysági felújításokat fognak támogatni évi több száz milliárd forintos értékben. Kerestem, hogy ennek van-e valami nyoma, merthogy mindenki megegyezik abban, hogy nagyjából ez a legfontosabb, a leghatásosabb eszköz, amit a klímavédelem és a fenntarthatóság érdekében megtehetnénk. Felolvasom szó szerint, ez a rész most már az összefoglalóból van. Önök azt írják erről: „Az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer bevezetése a korszerűtlen energiahatékonysági lakóépületek problémájára ad választ. Segítségével évi 1,29 Petajoule új energiamegtakarítás érhető el 2021-2030 között.

‘A lakóépületek energiahatékonysági felújítása, kiemelten a támogatandó lakossági szektorban, energiaszegénységben élők számára’ elnevezésű beavatkozás nélkül nem prognosztizálható jelentős előrelépés, hiszen a beruházások drágák, és lassan vagy nem térülnek meg. Az építőipari kapacitások és a lakosok energiatudatosságának alacsony szintje jelenthet nehézséget a megvalósításban.” Most akkor megvalósítják ezt vagy nem? Ha igen, akkor mennyi pénzt költenek rá? Mik a célok? Mik a volumenek? Ez nevetséges, komolyan, hogy így akarnak száz- és ezermilliárdokat elkölteni, vagy nem elkölteni erre, mert nem tudom, hogy akkor ezek alapján maguk akarnak-e erre költeni egyáltalán vagy sem! Na, de menjünk tovább! (Nacsa Lőrinc: *Nem érted!*) Hát, mert érthetetlen! Talán le kéne írni, hogy mire gondoltok, és akkor érteném.

Körforgásos gazdaság. Ez megint egy olyan szektor, amit sikerült teljesen bedarálni, központosítani, szétlopásra optimalizálni, és ezzel egyébként a működését is szétverni, na, és akkor most, hogy már ezt baráti kezekbe próbálták adni, bár döcög a rendszer, majd beletolnak megint százmilliárdokat.

Digitalizáció - ugye akkor, amikor az oltási mednszment papíralapon zajlik, és ne is folytassam az eyebekeket.

Egészségügy. Az az egészségügy, amire most biztosan nagyon sokat költenek, miközben jelenleg a GDP 4,5 százalékát költik rá. Az uniós átlag 7 százalék, tehát évente ezermilliárd forinttal lenne több, hogyha az uniós átlagot költenék rá. Tehát ennyire vehetők komolyan az önök ígéretei, az önök célkitűzései.

(17.40)

És innentől kezdve tényleg csak az marad, hogy mi, felelős politikusok, felelős véleményformálók, szakmai vezetők, civil szervezeti vezetők közvetlenül kommunikáljunk a Bizottsággal, mint ahogy ezt megteszi Karácsony Gergely vezetésével a Szabad Városok Szövetsége, és megteszi nagyon sok szervezet és magánember is. Reméljük, hogy ez eredményre fog vezetni, de az biztos, hogy egy kormányváltás sokkal hasznosabb lesz ebben az ügyben 2022-ben. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólalhat fel. Bencsik János képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Megadom a szót. (*Bencsik János a szónoki emelvényre lép.*) Képviselő úr itt, az emelvényen mondja el a beszédét. Parancsoljon, öné a szó. Kérem az órát majd most indítani.

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Most már lassan három órája zajlik az uniós költségvetési vita, és a kormánypártok részéről erőtől duzzadó győzelmi jelentéseket hallottunk arról, hogy Magyarország az éllóvasa

az uniós pénzek felhasználásának; hogy a régióban mi hívtuk le legelőször a legtöbb forrást. Én ezt nem is vonom kétségbe, hogy így van, az én kérdésem sokkal inkább arra vonatkozna, hogy hol van ez a rengeteg pénz, merthogy valahol ez a sok pénz ott van. És ha megnézzük a statisztikát, hogy az egy főre jutó GDP-növekedésben hol áll Magyarország, akkor azt láthatjuk, hogy az egész régióban egyetlen országot, Szlovéniát leszámítva a legrosszabb növekedési mutatókkal rendelkezünk (*Nacsa Lőrinc az ülésről távozó Tordai Bencehez: Bence...! - Az elnök megkocogtatja poharát.*), a legrosszabbul, a legkevésbé hatékonyan használtuk ezt fel. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy vagy értelmetlen dolgokra költöttük, vagy önök egyszerűen ellopták. A „költöttük” királyi többes, természetesen a kormányra érte.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Eddig úgy lehetett lopni, hogy az a többséget nem zavarta, azért, mert a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok megszorító politikája után az emberek örültek a lehulló morzsáknak is, hogy végre kapnak valamit. Ez volt az önök sikerének titka egy általános világgazdasági konjunktúrában. De ennek most vége, most élet-halál harc kezdődik el az erőforrásokért. És nem tudom, önöknek feltűnt-e, a jelek szerint egyébként nem, mert ha megnézzük az elmúlt egy évet, csak hogy a koronavírus-járvány alatt milyen célokra költöttek milyen pénzeket, akkor az embernek tényleg meghűl a vér az ereiben. Nem akarok hosszú felsorolást tartani a Budapest-Belgrád vasútvonaltól kezdve a hajdúnánási MotoGP-pályáig, ha csak a sportcélú támogatásokat nézzük, a mai nap híre, egy gazdasági portál kiszámolta, hogy különböző extra költségvetési átcsoportosítások miatt 288 milliárd forintot adtak pluszban sportberuházásokra. Én egy sportszerető embernek tartom magam, erre a parlamenti ülésre is biciklivel érkeztem, de azért ez mégiscsak túlzás, nem? Egy gazdasági válság küszöbén, egy vilájjárvány küszöbén nincs ennél fontosabb cél, amire pluszforrásokat kellene költeni?

Elszállt a költségvetés, egekben az államadósság, eközben én azt érzem, azt látom, hogy önökben nincsen sem szégyenérzet, sem veszélyérzet, márpedig ez baj. Nem miattunk baj, nem az ellenzéki képviselők miatt baj ez, mert ez az önök hátszójában, az önök törzsbázisában kelt felzúdulást, azokban a jobboldali szavazókban, akik tudják és tudomásul vették, hogy önök lopnak, azt is tudják, hogy elárulták a polgári Magyarországot, de eddig úgy voltak vele, hogy legalább kormányozni tudnak, és inkább önök kormányozzanak, mint bármiféle más formátum.

És a kormányzó képesség illúziója az, ami most a szemünk előtt hullik darabokra ebben a járványban, a mostani helyzetben. Az egészségügy a szemünk előtt temet maga alá, szó szerint, és sajnos nem csak átvitt értelemben, szó szerint is több tízezer embert, és eközben önök úgy lapátolják ki százmilliárd számra a hátsó ajtón az uniós pénzeket, hogy már a látszatra sem figyelnek, még a függönyt sem húzzák el, hogy legalább ne a szemünk előtt zajlódjon mindez. Mit

gondolnak, hogy meddig lehet ezt még csinálni? Meddig tart a magyar emberek béketűrése? Mikor jön el az a pont, amikor azt fogják mondani, hogy ezt már önöknek sem bocsátják meg? Mert azt érzékelem saját közegemben, jobboldali, bevallottan konzervatív értékrendű emberek közegében, hogy elérkezett ez a forráspont.

Tisztelt Képviselőtársaim! 10 000 milliárd forint! - ekkora összeg sorsáról kell majd dönteni a következő uniós ciklusban. Ez felfoghatatlan pénz. Itt állunk a negyedik ipari forradalom kapujában, mire lehetne költeni ezt a pénzt? Digitális átállásra, tudásalapú gazdaságba való befektetésbe, a humán erőforrásba való investálásba és legfőképpen ökopolitikába, hogy nagyjából még az én generációm is valami élhető bolygón meg egy élhető Kárpát-medencében tudjon nyugdíjba vonulni. És önöknek el kell dönteniük, hogy ezt az utat választják, vagy pedig maradnak a mostani úton, ami úgy foglalható össze, hogy az olcsó, kiszolgáltatott magyar munkaerőt ezüsttálcán kínálják fel a nemzetközi multiknak, meg az egyébként saját lábbon megállni képtelen, a teljesítményt hírből sem ismerő oligarcháiknak. Ezt kell eldönteniük. Még egyszer mondom, nem miattunk, nem az ellenzéki képviselők miatt, hanem a saját szavazóik miatt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tavaly év végén Polgári Válasz néven új mozgalmat alapítottunk, mert hitvallásunk, hogy mindennél többre értékeljük az emberi tehetséget és a szorgalmat. Az egyéni előrejutás kizárólagos mércéjének csak és kizárólag a teljesítményt fogadjuk el. Elfogadhatatlan számunkra a korrupció megideologizálása, az a fajta mítosz, amit önök a nemzeti tőkésosztály köré építettek, amely valójában nem szól másról, mint a teljesítmény nélküli előrejutásról, ami, higgyék el, ennek az országnak a legkomolyabb fékezője és gátja. A Polgári Válasz azt várja el a kormánytól, nem sokat, egyetlen dolgot, hogy valódi teljesítményt nyújtó, piacképes cégeket, vállalkozásokat támogasson. Semmilyen más elvárásunk az uniós pénzek felhasználása kapcsán nincs. Olyan országot akarunk építeni, ahol érdemes vállalkozni, ahol lehet boldogulni, ahol az emberi tudást és a szorgalmat végre lehet kamatoztatni, nemcsak külföldön, hanem idehaza. Ehhez kérjük a magyar emberek támogatását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy tisztelettel köszöntöm Domokos László urat, az Állami Számvevőszék elnökét, aki jelezte, hogy élni kíván a házszabály 36. § (11) bekezdésében foglalt felszólalási jogával. 15 perces időkeretre megadom a szót elnök úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Amint azt a politikai vitát kezdeményező képviselők is megállapították, a 2021-2027. évi költségvetési ciklusban minden korábbinál nagyobb

források állnak rendelkezésre Magyarország számára, jelentős részt a Covid-19-világjárvány okozta károk felszámolása, a gazdasági válságból való kilábalás érdekében, amelynek felhasználására 2021. április elejéig kell majd benyújtani a terveket Brüsszelben. Ezért én is indokoltnak tartom, hogy az Országgyűlés napirendjére tűzte a kérdés megvitatását, hiszen nagyon nem mindegy, hogy egy ekkora összeget Magyarország mire és hogyan használ föl. Úgy gondolom, hogy az Országgyűlés ellenőrző szerveként az Állami Számvevőszék is hozzájárulhat ezeknek az uniós forrásoknak a lehető leghasznosabb felhasználásához azzal, hogy megosztja az elmúlt időszakban végzett ellenőrzési, elemzési és az integritásalapú szervezeti kultúra elterjesztése érdekében végzett tevékenységének releváns tapasztalatait.

Felszólalásomban két kérdéskört kívánok fókuszba állítani. Először bemutatom, hogy az integritásszemléletnek mekkora jelentősége van az EU-s pénzek felhasználásában, majd arra világítok rá, hogy az uniós források milyen hatással lehetnek a jövőbeli költségvetési folyamatokra.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A korrupció elleni fellépés minden nemzet, így Magyarország számára is stratégiai jelentőséggel bír, eredményessége nem csupán az adott ország megítélését, de a különféle gazdasági folyamatokat, a nemzetgazdaság fejlődését is nagymértékben befolyásolhatja. A jól irányított állam egyik alappillére az államműködés átláthatóságának és elszámoltathatóságának biztosítása, a tiszta közélet megteremtése, amelynek feltétele, hogy az állami szervek a közjó előmozdítását szolgálják.

A korrupció elleni fellépés sikere és az integritásalapú közigazgatási kultúra megteremtése érdekében 2011-ben az Állami Számvevőszék kezdeményezése alapján nemzetközi összehasonlításban is példamutató nemzeti összefogás jött létre Magyarországon. A korrupció elleni összehangolt, hatékony állami fellépésről szóló nyilatkozatot 2011. november 18-án írta alá a közigazgatási és igazságügyi miniszter, a Legfelsőbb Bíróság elnöke, a legfőbb ügyész és jómagam.

(17.50)

Az összefogáshoz 2012-ben csatlakozott az Országos Bírósági Hivatal, '14-ben a Belügyminisztérium, '16-ban a Közbeszerzési Hatóság és a Magyar Nemzeti Bank, 2020-ban pedig a Gazdasági Versenyhivatal.

A szándéknyilatkozat aláírása óta eltelt egy évtizedben hazánkban célzott és hatékony lépések történtek a korrupció megelőzése, illetve visszaszorítása érdekében. Kiemelkedő eredménynek tekinthetjük, hogy az integritás fogalma mára beépült a közintézmények működésébe, és annak szerves részévé vált. Magyarországon kiépültek azok az integritásirányítási és kontrollrendszerek, amelyek hozzájárulnak a korrupciós helyzetek kialakulásának megelőzéséhez.

A korrupció elleni nemzeti szintű összefogás eredményességét számos célkitűzés megvalósulása

biztosítja. Hadd idézzek néhányat: többek között a nemzeti korrupcióellenes program életre hívása, a központi nemzeti korrupcióellenes stratégia, illetve az integritásalapú, hivatásetikát és -kultúrát megtestesítő köztisztviselői, valamint bírói etikai kódex megalkotása, nem utolsósorban az integritáskontrollokat létrehozó jogszabályok megalkotása, valamint a közszolgálati szakemberek, az állami tulajdont kezelő gazdasági társaságok vezetőinek képzése is.

Mindezek eredményeként kiindulópontja volt még a 2008-ra datálható időpont, amikor is az Országgyűlés megbízta az Állami Számvevőszéket, hogy fordítson kiemelt figyelmet a korrupció elleni fellépésre. Az ÁSZ erre alapozva 2009-ben indította el integritási projektjét, amely ma már számos kezdeményezést foglal magában. Tehát a Számvevőszék integritási projektjének keretében 2011 óta többek között évente elvégzte és nyilvánosságra is hozta a közszféra intézményeinek korrupciós veszélyeztetettségét, valamint a korrupciós kockázatok kezelésére szolgáló kontroll kiépítettségét értékelő integritás felmérését, értékelését. 2015-ben az Országgyűlés határozatában ismerte el az ÁSZ-nak az integritásalapú szervezeti kultúra elterjesztése érdekében végzett tevékenységét.

A 2020 áprilisában lezárt, sorrendben kilencedik kérdőíves kutatáshoz minden korábbinál több, 4002, közpénzből működő, közvagyonot kezelő szervezet csatlakozott. Mindez azt mutatja, hogy a magyar közszféra szervezetei elkötelezettek a megelőzésen alapuló, korrupció elleni fellépés eszközeinek szervezeti szintű alkalmazásában.

A felmérés eredményei alapján a Számvevőszék arra következtetésre jutott, hogy tovább javult a korrupció elleni védettséget biztosító integritáskontrollok kiépítettsége a magyar közszférában. A felmérés arra is rámutatott, hogy az integritásszemléletű működésnek különös aktualitást ad a Covid-19-világjárvány; a közszférát érintő többletfeladatok miatt most még fontosabb a korrupciós veszélyek elleni védekezés.

Az ENSZ állásfoglalása, a nemzetközi kutatások, illetve a Számvevőszék értékelése szerint a rendkívüli állapot kiemelt korrupciós, illetve szabályelkerülő magatartásból eredő kockázatot jelent a világon mindenhol, ezért fokozott jelentősége van a korrupció megelőzését biztosító rendszerek kiépítettségének és szabálykövető működésének a közszféra szervezeteinél is.

A korrupció elleni rendszerszintű fellépés leglátványosabb eredménye a magyar gazdaság elmúlt években megvalósított kiemelkedő mértékű fehéredése, amelyet az úgynevezett áfarés - ami a kivetett áfa és a valóban a költségvetésbe beérkező általános forgalmi adó közötti különbséget jelenti - folyamatos csökkenése fémjelez. Magyarország az áfacaszűrés elleni harc élvonalává vált, a magyar állam áfabeszedési hatékonysága a nyugat-európai országok szintjén van, sőt a német, osztrák, belga vagy épp a brit értéknél is már jobbá vált 2020-ra.

A dinamikus kifehérítés több száz milliárdos bevételt jelent a költségvetésnek, miközben növeli az átláthatóságot, igazságos piaci viszonyokat teremt a

gazdaság szereplői számára, jelentősen csökkenti a korrupció lehetőségét, és erősíti a tisztességes adófizetést, a fair piaci versenykörnyezet megszilárdítását.

Tisztelt Ház! Áttérve a második területre, a „Next Generation EU” helyreállítási alpból beérkező források nemcsak a gazdasági növekedésre, hanem a központi költségvetés likviditási helyzetére is hatást fognak gyakorolni. Az Állami Számvevőszék elemzései, amelyeket a képviselő hölgyek és urak számára is összegyűjtöttünk a mai vitához, rámutattak ugyanakkor, hogy az elmúlt években az uniós támogatások Európai Bizottsággal történő utólagos elszámolása a központi költségvetés számára jelentős finanszírozási kihívást, többletfeladatot jelentett. Egyfelől azért, mert az Európai Unió által támogatott fejlesztések ütemesebb megvalósítása érdekében célszerű az uniós támogatások megelőlegezése, amely költségvetési kiadásként jelentkezik, ezáltal a kormányzati szektor statisztikai adatait is befolyásolja. Másfelől azért, mert a fejlesztési kiadások megelőlegezése, tényleges felhasználása és elszámolása között egy évnél hosszabb időszak is eltelik, ami alatt a megelőlegezett összeg a magyar állam finanszírozási kitétségét növelte és növeli is.

A fejlesztési projektekhez megítélt uniós támogatások megelőlegezése és tényleges megtérítése közötti időbeni különbség mértéke a pályázati rendszer jellemzőinek, a fejlesztések felgyorsítására vonatkozó kormányzati célkitűzéseknek, az Európai Bizottsággal való elszámolás időigényének és a finanszírozott uniós projektek összetettségének együttes következménye. E tényező következtében az uniós támogatásokhoz kapcsolódó bevételek időbeni beérkezése bizonytalanabbá válik. A volatilitás, az időbeli változékonyág következtében a központi költségvetés egy jelentős nagyságú, a pénzforgalmi egyenleget érintő kockázattal szembesül. E kockázatot a kormányzat a megelőlegezés mértékének szabályozásával kiadási oldalról elvileg befolyásolni tudja. Ez azonban a fejlesztések lelassulásához vezetne, így célszerűbbnek bizonyult a kockázat bekövetkezésének, azaz a nagyobb pénzforgalmi hiánynak a vállalása és a gondoskodás annak finanszírozásáról.

További szempontot jelent, hogy az előleg a kormányzati szektoron belülre vagy kívülre kerül folyósításra. Amíg a pénz a kormányzati szektoron belül marad, addig nem érinti a kormányzati szektor pénzforgalmi hiányát, mivel a központi költségvetés számára kiadást jelentő és a pénzforgalmi hiányt növelő tétel a kormányzati szektor egy másik alrendszerében - így például az önkormányzati alrendszer - vagy egyéb kormányzati szektorbeli szereplőnél jelenik meg mint bevétel, azaz ami a pénzforgalmi hiányt csökkentő tételeként számolódik el.

Amennyiben az uniós támogatáshoz kapcsolódó előleget a központi költségvetés a kormányzati szektoron kívülre nyújtja, akkor a kormányzati szektor pénzforgalmi hiánya nő. Ebben az esetben az egyéb gazdasági szereplőt szerződés kötelezi arra, hogy az

előleget ütemesen használja fel, és azokkal határidőben elszámoljon. Így segíthető elő, hogy a központi költségvetés az Európai Bizottsággal történő elszámolást követően minél hamarabb visszakapja a folyósított előleget.

Csak jelzem, hogy ez korábban, 2010 előtti programoknál külön gond volt, hogy végül is az Európai Bizottságnak el kellett engednie a költést és a foglalkoztatási feltételeket és a növekedési feltételeket, mert a 2008-as válság után nem tudták volna egyébként ezek a külső szereplők felhasználni és teljesíteni. Ennél most sokkal jobb a helyzet jelenleg.

A kormány elsősorban tartalékképzéssel, év közben az előirányzatok átcsoportosításával, illetve új, előrehozott adósság kibocsátásával csökkentheti a finanszírozási kockázatot. Az EU pedig a megelőlegezési gyakorlatának rugalmasabbá tételével javíthatja a költségvetési kockázatokat a következő periódusban, '21-27 között.

A tervek szerint az EU rugalmasabb és világosabb, rövidebb és kevésbé bürokratikus szabályokat tervez bevezetni, hogy könnyebben lehessen a pénzeszközökhöz hozzáférni. Másrészt viszont elfogadásra került az úgynevezett jogállamisági mechanizmus, ami további bizonytalansági tényező lehet a költségvetés tervezése, esetleg majd végrehajtása során.

A pénzforgalmi hiány alakulásában ugyanakkor számos egyéb tényező is szerepet játszott. E tényezők hatását az egyes években részletesen értékelték az ÁSZ zárszámadási törvényhez kapcsolódó elemzései.

(18.00)

Az elmúlt évek költségvetési adatai alapján az volt várható, hogy '21-től kezdve a pénzforgalmi hiány növekedésének tendenciája megfordul, mivel az uniós támogatásokkal kapcsolatos kiadások utólagos megtérítése által jelentős nagyságrendű bevétel várható, a kiadások fokozatos csökkenése mellett. Ezt a prognózist húzta keresztül a Covid-19-járvány, amely, bár az államadósság az EU-átlag alatt maradt, a hiány pedig megfelel az uniós szinteknek, a költségvetési hiányt és az államadósságot is a tíz évvel ezelőtti magaságok felé toltta Magyarországon.

A Covid-válságból való kilábalás érdekében létrehozott 750 milliárd eurós Next Generation EU-s helyreállítási csomaggal megnövelt uniós források lehetőséget adnak a tagállamoknak, így Magyarországnak is, hogy majd minél gyorsabban kilábalhasson. Ehhez azonban szükség van részben a korábbi uniós költségvetési ciklus tapasztalatainak a felhasználására, másrészt az elmúlt tíz évben a korrupció elleni fellépés és az integritásalapú szervezeti kultúra megteremtése terén elért eredmények fenntartására, további erősítésére. Köszönöm megtesteltő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki kétperces felszólalásra szót kérni. *(Jelzésre:)* Igen.

Balczó Zoltán képviselő úr jelentkezett, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, öné a szó.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Részben sajnálom, hogy a politikai vitarészhez kell visszatérni a szakmai helyett, de Hollik István újlag olyan kijelentéseket tett, amiről szólnom kell.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szörnyülködik azon, hogy hogyan lehet - többször említette -, hogy együttműködik Jakab Péter Gyurcsány Ferencsel, együttműködik a Jobbik és a DK. De hogy jutottunk el ide? A Jobbik úgy készült a 2022-es választásra, hogy egy jelölt lesz egy választókerületben, és önálló listával indul. Erre is miért volt szükség? Mert önök megváltoztatták a választási törvényt, kétfordulós helyett egyfordulóst tettek. Ha egyfordulós választás lett volna '98-ban, akkor marad az MSZP-SZDSZ-koalíció hatalmon. Ezt követően decemberben megváltoztatták a választási törvényt, és azt mondták, 71 jelölt kell ahhoz, hogy egy párt listát indítsa. Hadd ne vezessem már le önöknek, hogy ez azt jelentette, hogy ha egy választókerületben egy jelölt van, akkor ez ráterelte, rákényszerítette a Jobbikot erre a közös listára.

Egy képviselőnek megvan a lehetősége, az, hogy vagy részt vesz ezen a listán, vagy nem lesz képviselő. De a Jobbiknak mint pártnak az önök kényszeréből itt kell lenni. Azt ne várják el, hogy 106 helyen elindítson a Jobbik ellenzékiként jelöltet, szemben az öt másik ellenzéki jelölttel. Nyilván ez abszurd. Ezért találták ki önök ezt a választást, ezt a lehetőséget. És persze, az együttműködésre mondhatják azt, hogy azért jöttek össze, mert hataloméhesek. De hogy van az, hogy a mögötte lévő választók elfogadták ezt az együttműködést, ezért tart ott az ellenzéki lista, mint a Fidesz-KDNP? Ők nem hatalmat akarnak, ők azt látják, hogy az önök rendszerét le kell váltani. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Jó napot kívánok! Jó munkát! A kétperces kör folytatódik. Nacsá Lőrinc képviselő úr, KDNP, két percben. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Balczó képviselő úrnak jelezném, hogy mi szívesen meghallgatjuk az ön lelkiismeret-megnyugtató mondatait itt, amiért önök összefogtak Gyurcsány Ferencsel. Lehet, hogy ez nem az a fórum, amin önnek meg kellene nyugtatni a lelkiismeretét. *(Z. Kárpát Dániel: Add meg a tiszteletet, kislejtem!)* Ne minket hibáztasson azért, hogy miután Vona Gábor elvette a lelkét, utána Jakab Péter el is adta a Jobbiknak a lelkét *(Z. Kárpát Dániel: Magatokért aggódj, ne miattunk!)*, ne minket hibáztasson ezért, tisztelt képviselő úr. Érttem én, hogy önnek személyesen ez egy fájdalmas dolog, de ne minket hibáztasson azért, hogy most minden lehetetünkkel, minden parlamenti felszólalásunkkal,

minden politikai akciójukkal Gyurcsány Ferencet próbálják hatalomra segíteni, miközben korábban egyébként 2018-ban is egyfordulós választás volt, tisztelt képviselő úr, a Jobbik választmánya, mégis akkor úgy döntött, hogy sem akkor, sem a jövőben semmilyen módon nem kíván Gyurcsány Ferencsel együttműködni.

Önök voltak az egyik legnagyobb bírálói Gyurcsány Ferenc tevékenységének. „Gyurcsány Ferenc legyen fegyenc!”, ez volt az önök mondata, most pedig őt kívánják visszasegíteni a hatalomba, ezt itt szögezzük le, tisztelt képviselő úr. Szívesen meghallgatjuk máskor is a lelkiismeret-furdalásából eredő panaszait, de szögezzük le, hogy önök választották a gyurcsányi utat, nem mi. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Balczó Zoltán: Ti tereltetek a listára! - Balczó Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Azt hiszem, hogy jogos és indokolt volt Balczó Zoltán képviselő úr felszólalása, ugyanakkor az önmagában szárnalmas és gyalázatos, hogy eleve az ellenzéknek, az LMP-frakciónak és a többi ellenzéki pártnak kellett kezdeményeznie egy vitát, hogy erről a rendkívül fontos, a magyar nemzet jövőjét meghatározó kérdéstről tudjunk az Országgyűlés előtt vitázni sok ezer milliárd forint felhasználásáról.

Önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, tisztelt Nacsa képviselő úr, a Fidesz és a KDNP vezérszónokai a felszólalási idejük jelentős részében gyurcsányoztak, az ellenzékét gyalázták, a 2010 előtti kormányokkal foglalkoztak, és akár egyetlenegy percet sem áldoztak arra, hogy valamiféle önkritikus gondolatot megfogalmazzanak, hogy miért dőlt kudarcba gyakorlatilag minden tervük, aminek az ígéretével önök választást nyertek annak idején, és miért ért el olyan gyalázatos hatást az önök politikája, hogy több százezer ember elment ebből az országból.

Most ez egy nagyon fontos vita, most viszont a jövőről kellene beszélnünk. Egy nagyon nehéz helyzetben van az ország, de a jövőről kell beszélnünk, mert látszik, hogy rengeteg rendszerprobléma van, kezeletlen probléma, és olyan tragikus helyzetben van most ez az ország és az egész nemzet, hogy ezeknek a forrásoknak a helyes felhasználása biztosíthatja, hogy végre egy hosszú távú és valódi fejlődési folyamatot lehessen elindítani.

Ezért mindenkitől egy kicsi önmérsékletet kérek, és azt, hogy fejezzük most be az aktuális pártpolitizálást, fejezzük be a választási kampányt, és ezekről a kérdésekről folytassunk lehetőség szerint egy szakpolitikai vitát. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy volt, hogy viszatérünk a felszólaló képviselők felszólalásaihoz, de

aztán nem így lesz, mert a kormány nevében Ágostházy Szabolcs Imre államtitkár úr jelentkezett szólásra. Győri Enikő képviselő asszonytól még türelmet, megértést kérek. Öné a szó államtitkár úr. Parancsoljon!

DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS IMRE, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Az eddigi vitára reflektálnék, hogy ne túl sok értékes lehetőséget veszítsünk el.

Balczó Zoltán képviselő urat követően megnyílt a tér a szakmai elemek megtárgyalására is, előtte viszont végig az volt az érzésem, mintha depresszív népmeséket kéne végighallgatnom, és a realitásoktól teljes mértékben elszakadó szónoklatokkal fárasztottak bennünket. Köszönöm azoknak az ellenzéki képviselőknak a hozzászólását, akiknek a felszólalásai legáltalában tartalmaztak tárgyszerűséget, vagy törekedtek az információk összeszedésére, még akkor is, ha ezek jelentős részben a való tények részleges átértelmezését szolgálták.

Egy közkeletű észrevétel, amire nem bírom ki, hogy ne reflektáljak, hogy miért nem kezdeményeztünk korábban politikai vitát. Jelentem, a sajtóban is, Gulyás miniszter úr a kormányinfókon, én magam több mint 500 szervezetnek, érdekképviseletnek küldött levélben, sajtótájékoztatókon, online és személyes konferenciákon folyamatosan indukáltuk azt a folyamatot, hogy minél több véleményt be tudjunk gyűjteni. Hogy mikor milyen dokumentumokat osztunk meg, arra, ha megengedik, majd még visszatérek, mert ennek is van egy logikus rendje. Jelentem azt is az országgyűlési képviselőknak, hogy uniós szervezetekben még a társadalmi konzultáció tekintetében is jók vagyunk. Tehát, ha nem azt nézzük, hogy az önök elvárásai mik lennének, a Kánaán értelemszerűen a végső célpont ebben a tekintetben is, de ha a reális lehetőségeket nézzük, akár csak úgy, hogy az uniós döntéshozatali mechanizmusok, az általuk közölt tervezési dokumentumokra hogyan képesek a tagállamok válaszolni, akkor látszik az, hogy igenis a magyar kormány gyorsan és hatékonyan tervez, és a lehetőségekhez képest sokkal több információt osztunk meg, mint az uniós társtagállamok.

Politikai vitát pedig, azt gondolom, hogy az a természetes, ha az ellenzéki pártok kezdeményeznek a parlamentben. Magam is válaszoltam több európai parlamenti képviselőnek és hazai politikusoknak. Ha bárki bármikor megkeres minket, a tárgyszerű vitára, a javaslatok megvitatására nyitottak vagyunk. Külön öröm ellenzéki, akár megyei jogú város-vezetőkkel tárgyalni, főleg akkor, ha ők a valós kormányzati szándékokra kíváncsiak, és ezekről lehet érdemi szakmai vitát folytatni. Sajnálom azt, hogy ebben a parlamenti vitában sok elem nem ebbe az irányba mutat.

Hol a pénz? - következetes kérdése több frakciónak. Azt szeretném megosztani önökkel, hogy a pénz ott van, ha elmondhatjuk, nem a saját pártunk mért adatokat, mert annak jó eséllyel nem hinnének, hanem az Eurostat adatbázisai alapján. 2010-ben,

amikor a Fidesz-KDNP átvette a kormányzást, akkor a súlyos anyagi nélkülözésnek kitettek aránya több mint a lakosság ötöde volt, 21,6 százalék. Ez 2019 végén - merthogy azóta frissebb adat ennél jelenleg nem elérhető - már csak 8,7 százalék.

(18.10)

Jelentem, itt van az a pénz, amit a magyar kormány a saját költségéből, illetve az uniós fejlesztési források elköltéséből felhasznál. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Z. Kárpát Dániel: Kötelező tag!)* Illetve hol van még a pénz? Jelentem, ott is van a pénz, hogy a munkanélküliségi ráta a kormányváltást megelőző évben, tehát 2009 végén 11,3 százalék volt, 2020 végén, tehát a Covid-válság első évének a végén 4,3. Hol lennénk most akkor, ha a szocialista kormányzás által gyakorolt gazdaságpolitika okozta munkanélküliségben érte volna a Covid-válság Magyarországot, milyen társadalmi katasztrófához vezethetett volna?! Az elmúlt tíz év következetes gazdaságpolitikája levitte mélyre a... - bocsánat, szürreális módon angol kifejezések jutnak eszembe, többször érvelünk angolul, jelezve azt is, hogy a Bizottság nyitottabb az álláspontjainkra, mint a magyar politikai pártok -, tehát a munkanélküliségi rátánk 4,3 százalék. Itt van a pénz. Vagy hol van még a pénz? A 13. havi nyugdíj. Valamelyik képviselő úr kifogásolta, hogy vajon mennyi pénz van a nyugdíjasok zsebében. A Gyurcsány-Bajnai-kormány elvette a 13. havi nyugdíjat, ezt az Orbán-kormány fokozatosan most visszadjá. Itt is van a pénz.

Az államadósság tekintetében, amikor átvettük a kormányzást 2010-ben, az államadósság szintje 83,8 százalék volt. Az elmúlt évek következetes gazdaságpolitikájának eredményeként ez '19 végére 65,5 százalékra csökkent. Kiemelkedő európai összehasonlításban is ez az eredmény. Ennek ellenére, miután az európai uniós intézményrendszer is még a gazdasági mentőcsomagokkal is... - egyébként nem a szándékait akarom megkérdőjelezni, de önmagában a brüsszeli bürokráciának a tömegtehetetlensége okozza, hogy még a gazdasági mentőcsomagok is lassan érnek oda a tagállamokba, ezért a magyar kormány a gazdaságvédelmi intézkedéseket, vagy amit maga kíván finanszírozni, azt megtette, illetve az Unió is a beruházások nagy részét is előfinanszírozza. Ennek eredményeként jelenleg még mindig alacsonyabban van az államadósság egy válságkezelési, intenzív év után, mint ahogy azt átvettük a szocialista kormányoktól.

És még egy beszédes adat, hogy hogyan élnek az emberek, hogy kismimiztük volna a legrászorulóbbakat. Azt látjuk, hogy a nettó reálbér 2005-2010 között gyakorlatilag stagnált, ez 2010-19 között 58,5 százalékkal nőtt. És hogy megelőzzem azokat a kritikákat, amiket már szinte hallok a füleimmel, hogy igen, de biztos a magasabb jövedelműeknek kedvezett a magyar gazdaságpolitika, jelzem, hogy nem. 2010 óta a minimálbér 120 százalékkal emelkedett, és a szakmunkás-minimálbér pedig 135-tel, tehát az

alacsonyabb jövedelmű társadalmi rétegek az ország egészének a fejlődéséből arányaiban nagyobb mértékben részesültek. Itt van a pénz, tisztelt képviselő urak és asszonyok.

A magyar kormányt és az uniós intézményrendszerünket azzal vádolják, hogy az uniós fejlesztési forrásokat, bár sokat költünk rá, de bizonyára az önök vágyai szerint ezeket a forrásokat ellopjuk. Ez nem állja meg a helyét. Ha az OLAF vizsgálatait nézzük, Magyarország jól teljesít az Unióval összehangolt csalásellenes intézkedések körében is. Hogy lehetne bennünket azzal vádolni, hogy a csalás pártján állunk bármilyen tekintetben is, amikor azt látjuk, hogy az OLAF mint az Unió Csalás Elleni Hivatala vagy ügynöksége által tett csalásbejelentések a tagállamok felé, az Unió átlagában azt tudom elmondani, hogy az OLAF bejelentései alapján, uniós átlagos szinten 39 százalékban indulnak vádemelések. Magyarországon számottevően nagyobb mértékben, a magyar ügyészség, amelyik egyébként sok más tagállamtól eltérően Magyarországon független a kormánytól, 47 százalékban megindítja ezeket az eljárásokat. Hogy ez az arány miért ennyi, arra az esetek döntő többségében az a magyarázat, hogy mire az OLAF feltárja az egyes ügyeket, olyan lassan dolgoznak, hogy már rég az elévülési időn túl vagyunk, és a vádemelésnek helye nincs. Tehát itt van tulajdonképpen az, hogy mennyire elkötelezettek vagyunk a csalásellenes harcban.

Kritizálták a közbeszerzéseinket. Ha megnézzük, az egységes piaci eredménytábla, ami egy bizottsági dokumentum, évente publikálják elég sok közpolitikai terület mutatóit uniós szinten. Ennek a közbeszerzésre vonatkozó megállapításai azt mutatják, hogy a magyar közbeszerzési rendszer hatékonyabb, átláthatóbb, mint a szomszédos államaink közül többek között Ausztria, vagy a déli államok között Olaszország, Spanyolország, Portugália, és átlagos a magyarországi közbeszerzési hatékonyságnak a minősítése. A közbeszerzési jogszabályaink, több auditmegállapítás is alátámasztotta, teljes mértékben megfelelnek az uniós sztenderdeknek.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! A közbeszerzési rendszerben ennek ellenére a kormány további előrelépéseket, további hatékonyságnövekedést tűzött ki maga elé, és február elején elfogadott egy kormányhatározatot - ezt a Magyar Közlönyben is olvashatják -, olyan ambiciózus célokkal, ami után minden egyes uniós tagállam, csak ha szabad így mondanom, de kulloghat utánunk. Ezeket végre fogjuk hajtani, és a Bizottsággal folytatott, a forrásokról, a fejlesztéspolitikáról folytatott tárgyalások során ez egy következetesen visszatérő téma, azokat a visszajelzéseket kapom, hogy igen, a magyarországi közbeszerzési rendszer jelenleg is jó állapotban van, és üdvözlönek minden kormányzati elkötelezettséget a jövőre nézve.

Kaptunk javaslatokat itt a vita során. Többek között elhangzott, hogy el kéne azt érünk, hogy közvetlen lehívást tegyünk lehetővé az önkormányzatoknak. Ha részt vesznek ilyen politikai vitákban, én javasolom,

hogy a tárgyalás alapját képező uniós alapvető szabályokkal szembesüljenek előbb. A magyar önkormányzatok nem tudnak közvetlenül hozzáférni ezekhez a forrásokhoz. A helyreállítási alap forrásainál ráadásul az uniós szabályrendszer szerint még a területiséget sem vehetnénk figyelembe, egyébként ennek ellenére mi erre törekszünk. Arról van szó, hogy ezek országos nagyberuházások.

Miért nem adjuk ezt a pénzt inkább a családoknak, miért infrastruktúra-fejlesztésre fordítjuk? Mind a kettőre fordítjuk, sőt, amikor a családpolitikai támogatásokról van szó, gyakorlatilag az a minden heti tapasztalatom, hogy fordítókulcsot kell használnunk az uniós szervekkel, legyen szó akár a helyreállítási alapról vagy a hétéves költségvetésről. Ami a magyar kormány számára családpolitika, családtámogatás, azt azért, hogy ők ebben mellénk tudjanak állni, hogy felhasználhassunk ehhez uniós eurókat is, gyakorlatilag át kell kódolnunk az összes családpolitikai intézkedésünket, és amikor bölcsődét és óvodát a családok érdekében fejlesztünk, akkor azért, hogy ezt az uniós szabályrendszer be tudja fogadni, azt mondjuk, hogy ez az anyák érdekében egy munkaerőpiaci intézkedés. Nagyon nehéz uniós forrásokat demográfia és családügyekre elkölteni, mi megtesszük, amit tőlünk lehet, ami ebből az uniós kötelezettségek miatt nem jön ki, azt természetesen a magyar kormány, mint eddig is, mindent meg fog adni a családoknak.

Hivatkoztak arra többen is, hogy leveleket küldtek Brüsszelbe, jelezve az elégedetlenségüket a hazai konzultáció kapcsán. Egy minapi élményem magas rangú bizottsági tisztviselővel, miután nekik is személyesen is elküldtem elég sok tájékoztatást arról, hogy kikkel, hogyan, milyen intenzitással konzultálunk - a postakönyvünket csak azért nem küldtem meg számukra, mert Brüsszelben, hál' istennek ilyen nincs, ezért csak Excel-táblákban osztottuk meg, hogy kinek, mikor, hány levelet küldtünk -, visszakérdeztek, hogy én mit javasolnék, milyen választ adjanak azokra az ellenzéki levelekre, amelyek az én állításaimmal merőben szembemennek, és az ellenkezőjét állítják. Én csak azt tudtam nekik erre jelezni, hogy úgy látom, hogy az ellenzéki politikusaink egy párhuzamos valóságban élnek, és ahelyett, hogy tőlünk kérnének tájékoztatást, vagy hozzánk fordulnának konzultációért, azonnal Brüsszelhez szaladgálnak, és tőlük kérnek tájékoztatást. Én azt gondolom, hogy nincsen szükségünk közvetítő szervekre, ha egymással akarunk beszélni Magyarországon.

A társadalmi konzultáció tekintetében, mint már említettem, több mint 500 szervezetet szólítottunk meg. Elhangzott a vitában, hogy kihagytuk ebből a nagyvárosokat, a megyei jogú városokat, kihagytuk a fővárost. Ez nem felel meg a valóságnak. Még tavaly decemberben mind a 23 megyei jogú várost megszólítottuk, egy kivételével megszólítottam, ami kihagyás egyébként nem volt tudatos, és pótoltam utána, megszólítottuk az összes önkormányzati érdekképviselőt, a hazai kamarákat, a bilaterális kamarákat, NGO-kat és civil szervezeteket. Azért használom ezt a két

szervezetet, mert a magyar politikai közbeszédben ez már más fogalmakat jelent. Ugyanúgy a kormánnyal kritikus szervezeteknek is megküldtük a javaslatkéréseinket. Erre az igényesebbje válaszolt. Jelenleg a megszólított szervezetek közül nagyjából az egyötödük már részletes véleményt adott nekünk.

(18.20)

Mi ezekre konzekvensen reagálunk, és nagyjából két-három hetes csúszással, mert az intézményrendszerünk alapvetően most a tervezésre fókuszál, de igyekszünk mindent megválaszolni.

Április 30-án, elhangzott, hogy addig be fogjuk-e nyújtani a dokumentumot, és mennyi konzultációt folytatunk. Április 30-áig be fogjuk nyújtani a dokumentumokat, nekem ma ezt a Bizottság is megerősítette, hogy ők is reálisnak tartják ezt a céldátumot. Egyébként velük nagyon jó a szakmai együttműködésünk, és nézve azt, hogy bár a brüsszeli transzpareniciát mindig elének szokták állítani példaként, a Bizottság nem oszt meg a tagállami tárgyalásairól információt a többi tagállammal, ott gyakorlatilag teljes hírzár van.

Ennek ellenére, mi, ahogy a partnereinkkel beszélgetünk, akár a szomszédos államokkal vagy V4-alapon vagy távolabbi országokkal, azt látjuk, hogy a magyar terv nagyjából az átlagos tempónak megfelelően készül, és nagyjából a terveinknek az elfogadottsága is megfelel az uniós átlagnak. Még mindig van múlt heti információk szerint négy olyan tagállam, aki még semmit nem nyújtott be a Bizottságnak, ezzel szemben mi az első tervezetünket már tavaly novemberben benyújtottuk.

Tehát nem a saját munkánkat szeretném dicsérni, hanem azoknak a tapasztalt szakértőknek az elkötelezett munkáját, akik az előző ciklus előkészítéséhez hasonlóan most is mögöttünk állnak, és továbbra is hívom önöket partnerségre, bár lehet, hogy néhány kollégám szerint ezt naivan teszem. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Győri Enikő képviselő asszony, európai parlamenti képviselő, a Fidesz-KDNP képviselője. Parancsoljon, képviselő asszony!

GYŐRI ENIKŐ európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megtiszteltetés számomra, hogy európai parlamenti képviselőként szót kapok a mai vitában. A kormány már vázolta a számokat, a terveket, meghallgattuk a pártok első körös reakcióit is. Engedjék meg, hogy én arról beszéljek, hogy hogy fest mindez Brüsszelszélből nézve.

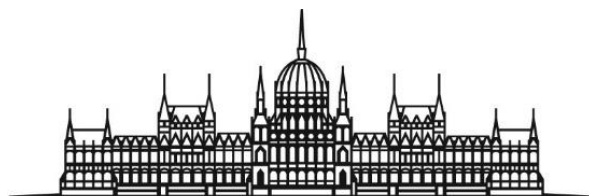
(Folytatás 185/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Kezdeném egy visszatekintéssel, hogy milyen veszélyeket kellett elhárítanunk. 2020 decemberében megszületett ugyan a megegyezés a hétéves költségvetésről és a helyreállítási alapról, tudni kell, és ez el is hangzott a vitában, hogy közös eladósodást von maga után, amire eddig nem volt példa az Unióban. A magyar kormány teljesen érthetően húzódozott tőle, de elfogadta, hiszen a járvány első hulláma által kiemelten sújtotta a déli országokat, és őket másképp nem lehetett segíteni. Magyarország tehát minden ellenkező híreszteléssel szemben szolidáris volt, pedig nincsenek jó tapasztalataink az adósságszolgálatról.

A csata fő iránya nem is ez volt, hanem egy másik téma, az elhíresült kondicionalitás. Jól tudjuk, politikai ellenfeleink évek óta mesterkednek azon, hogyan lehetne azokat, akiknek más elképzeléseik vannak a világról és Európáról, valamiképpen mőresre tanítani. Kitalálták a jogállamisági eljárást: többségi alapon el is fogadtak erről egy rendeletet, ennek alkalmazásával, meggyőződésem, akár az Uniót szét is lehetne verni.

A jogállamiságot ugyanis egy, a jogállamiság alapvető elveibe ütköző szabállyal akarják megvédeni Brüsszelben. E fogalomnak nincsen általánosan elfogadott definíciója, nehéz pontosan megragadni, elemeit kimerítően felsorolni. A jogállamiság megőrzése a szerződések szerint is a nemzeti alkotmányos intézmények felelőssége és nem Brüsszelé. Nagyon helyes, hogy a kormány megtámadta a jogszabályt a luxembourgi bíróságon.

Szerencsére az állam- és kormányfők szintjén győzött a józan ész, megadták a rendelet értelmezési keretét, megteremtették az összhangját az alapító szerződésekkel, és elejét vették annak, hogy politikai zsarolásra lehessen használni. Magyar és lengyel győzelem volt, mert kitartottunk, de meggyőződésem, hogy az Unió egységének és jogszerű működésének hívei triumfáltak, és azok maradtak alul, akik háborúskodást erőltetnek.

A megállapodással megvédtük Magyarország szuverenitását, jogát arra, hogy minden olyan kérdésben, amely nemzeti hatáskörbe tartozik, maga dönthessen. Ideológiai vagy politikai nézeteltérésnek nem lehetnek költségvetési következményei. A magyaroknak járó uniós forrásokat tehát megvédtük.

Hadd hangsúlyozzam, hogy az Európai Parlament többsége által erőltetett politikai feltételeességnek semmi köze nincs a felelős pénzköltéshez. Magyarország mindig is elfogadta, hogy az európai adófizetők pénzével eurócentre el kell tudni számolni, a korrupcióval szemben zéró toleranciát kell mutatni. Az ellenőrzésnek mind Brüsszelben, mind itthon megvannak az intézményei, mechanizmusa; erről szólt az Állami Számvevőszék elnöke is, valamint államtitkár úr is.

A politikai kondicionalitásnak ehhez semmi köze nem lett volna, ez egy politikai fegyver lett volna a sorba be nem álló tagállamok ellen. Ami szomorú, az az, hogy az Európai Parlament a mai napig utóvédharcot folytat, nem akar beletörődni, hogy rajta kívül

más legitim szereplők is vannak az európai politikai porondon, amelyek ráadásul még a jogaikat is gyakorolni akarják. Az EP magának vindikálja az egyetlen legitim „európai aktor” kitüntetető címet, amellyel tulajdonképpen folyamatosan megkérdőjelezi az Unió intézményi felépítését.

Már decemberben elfogadott egy határozatot, melynek jogi kötőereje nincs, csak egy politikai deklaráció, ebben szembehelyezkedett az Európai Tanács döntésével, azt hangsúlyozva, hogy az ET-nek nincs semmiféle joga pontosítani a jogállamiságról szóló rendeletet. Ezzel megtagadta a legfőbb politikai döntéshozó fórum létjogosultságát, szembement az intézmények közötti lojális együttműködés elvével, felborította az intézményi egyensúlyt, tehát szerződésekbe ütköző módon járt el.

Tájékoztatom önöket, hogy az EP nem állt le. Az e heti plenáris ülésen is hasonló manőverre készül, ahelyett, hogy mondjuk, a félresikerült vakcinabeszerezéssel foglalkozna. A határozattervezet célkeresztjében ezúttal az Európai Bizottság áll, amely számonkéri az EP-n, hogy miért nem megy szembe az Európai Tanács döntésével, miért nem alkalmazza máris a jogállamisági rendeletet. Retroaktív eljárást sürget, folyamatban lévő ügyekre alkalmazná a jogállamisági eszközt, magyarul, a büntetőpadon szeretné látni máris Magyarországot és Lengyelországot.

Még bizalmatlansági indítvánnyal is megfenyegeti a Bizottságot, hogy miért nem fogadja el mielőbb a rendelet alkalmazási elvét, és azokat vele miért nem egyeztetik. Hangsúlyozza, hogy az Európai Bíróság előtti megtámadása a rendeletnek nem felfüggesztő hatályú, míg az Európai Tanács kimondta, hogy a bíróság ítélete előtt nem lehet azt alkalmazni.

A Parlament tehát szokásos módon túlterjeszkedik a hatáskörén, intézményi háborúra készül, zsarol és fenyegetőzik. A szöveg még súlyosabb, mint a decemberi, még az Európai Bíróságot is nyomás alá helyezi. A tervezet egyik társszerzője Cseh Katalin, momentumos EP-képviselő. *(Nacsza Lőrinc: Szégyen!)*

Pedig az Európai Parlamentnek bőven lenne valódi teendője a saját jogosítványai mentén a politikaishow-kreálás helyett. Az uniós források tekintetében is létrejött egy úgynevezett monitoringcsoport, melynek feladata a nemzeti helyreállítási és ellenállóképességi tervek tartalmi értékelése, az uniós prioritásoknak való megfelelése. Meggyőződésem, hogy már ez is súrolja a határát annak, amit a szerződések lehetővé tesznek, de a Tanács ezt elfogadta.

A Fidesz európai parlamenti delegációja minden erejével azon lesz, hogy az EP a maga politikai megfontolásaival ne lassíthassa a folyamatokat. Nincs kétségem, hogy az európai balliberális oldal kukacoskodni fog, ami értékes idővesztéshez vezethetne a projektek indítása terén.

De bizonyos eredményeket már elértünk. Az európai szemeszter keretében a Bizottság idén nem fog országspecifikus ajánlásokat intézni a tagállamokhoz, hogy mit tegyenek és mit ne a gazdaságpolitikai koordináció terén, hanem ezt beépíti a helyreállítási

és ellenállóképességi tervek tárgyalásának folyamatába. Ennek a dossziének a fő felelőse én voltam.

Sikerült elérni, hogy nem vették be a határozat szövegébe a jogállamisági kondicionalitást, illetve hogy hangsúlyozzák, a Bizottságnak kötelessége a tagállamokkal érdemi párbeszédet folytatni és igényeikhez igazítani a terveket, ne egy kaptafára készüljenek a brüsszeli elvárások.

Szintúgy kimondta a határozat, hogy a nemzeti parlamenteknek érdemi szerepet kell játszaniuk a tagállami helyreállítási elképzelések tárgyalásában. Én tehát arra buzdítom önöket, hogy folytassanak vitát, még többet, még akár a bizottságokban is a kormány fejlesztési elképzeléseiről, szállítsák az információt az ország minden szegletéből, hogy ezeket a sosem látott méretű forrásokat miként lehet a legjobban hasznosítani.

A nagyságrendről volt szó, nem óhajtom megismételni. Annyit azért elmondanék, hogy az az 51,6 milliárd euró, 18 000 milliárd forint, amelyet államtitkár úr említett, ugye, 10 milliárd eurós befizetési kötelezettséget is jelent, a nettó egyenlegünk 31 milliárd euró, ami minden korábbinál kedvezőbb.

Litvánia kivételével hazánkat csak a nálunk kevésbé fejlett tagállamok előzik meg az egy főre jutó nettó pozíció tekintetében, és az egy főre jutó uniós forrásunk is 210 euróval nőtt az előző ciklushoz képest.

A feladat, hogy éljünk ezzel a páratlan lehetőséggel, az, hogy Magyarországon Zempléntől Baranyáig, Hajdú-Bihartól Nógrádig minden magyar polgár számára érzékelhető fejlesztések történjenek.

Sok minden elhangzott ma a zöld- és digitális fejlesztésekről, infrastruktúráról. Én hadd emeljem ki a társadalmi innováció fontosságát, és ajánlom a kormány figyelmébe a társadalmi vállalkozásokat! Ezek olyan profitorientált, a piacról megélni próbáló cégek, amelyek sokakat érintő társadalmi problémákat oldanak meg üzleti alapon.

(18.30)

Tehát egyszerre átlagos vállalkozások, de közben mindannyiunknak hasznot hajtanak, legyen szó a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásáról vagy környezetvédelmi projektekről. Ők a gyakorlatban valósítják meg a „segély helyett munkát” elvet. Méltatlanul keveset tudunk róluk, kevés rájuk vonatkozó program van, pedig az az értékteremtő munka, amelyet a Kék Madár Alapítvány folytat Szekszárdon és Budapesten vagy a Szimbiózis Alapítvány Miskolcon, mindannyiunk elismerésére méltó.

Kérem a kormányt, hogy a program véglegesítésekor számoljon velük. Nyisson számukra utat, hogy részesedhessenek a forrásokból. Ne feledjük: közfeladatot oldanak meg, a kormány terheit csökkentik. Dolgozni akarnak, nem segélyből élni.

Végezetül néhány szó a maradék időben, hogy mit tapasztalok a magyar ellenzéki képviselők részéről Brüsszelben. Szomorúan kell azt mondani önöknek, hogy a magyar balliberális oldal és a Jobbik a

költségvetési tárgyalások alatt minden energiáját mozgósítva azon dolgozott, miként tud ártani hazánknak. Élharcosai voltak a politikai feltételelességnek, hogy zsarolhatóvá váljon az ország bármilyen értékvitában. A céljuk az volt, hogy elvegyék, csökkentsek a neki nyújtott támogatásokat, hogy a válságból hasznot húzva politikai előnyt szerezzenek a 2022-es parlamenti választásokat megelőzően, mindegy, milyen áron.

Ismeretes, hogy arról nyújtottak be javaslatot, hogy az önkormányzatoknak egyetértési joguk legyen a források felhasználásáról szóló tervben. Államtitkár úr is utalt erre. Szerencsére Brüsszelben erre nem voltak vevők. Az ellenzék a magyar helyreállítási terv elfogadását is meg kívánja torpedózni, volt erről egy európai parlamenti vita, ahol csak hazugság hangzott el magyar ellenzéki képviselők szájából. Azt állították, hogy nem volt társadalmi párbeszéd, nem ismétlem el az előbb elhangzottakat, csak egyetlenegy dologra térnék ki, arra, hogy miért csak most kerülnek fel bizonyos tervek az internetre. Ennek van egy eljárása. Fölkerül az első terv, utána folyik a konzultáció Brüsszelrel, utána át kell dolgozni a terveket, folyik a társadalmi párbeszéd, beépítik a javaslatokat, újabb és újabb tervek készülnek, és ezek folyamatosan kerülnek föl az internetre.

Tehát aki azt állítja, hogy decemberi a terv, és utána miért tegnap meg két nappal ezelőtt került föl egy terv - azért, mert egy folyamat. Jó lenne először tájékozódni, mielőtt valaki kritizál.

Végül néhány tény és statisztika az ellenzéki kinti aktivitásról. Megvizsgálva nyilvános fellépéseiket, módosító indítványait, azt látjuk, a magyar balliberális erők az EP-ben túlnyomórészt a magyar kormánnyal szemben ellenséges partnerekkel működnek együtt, nemzetközi összehasonlításban is kiemelkedően kormányellenes attitűdöt tanúsítva. Különösen aktívak az ideológiai vitákban, és alig mutatnak fel valamit szakpolitikai kérdésekben.

A 27 uniós tagállam közül Horvátországot leszámítva Magyarország az az állam, ahol az Európai Parlamentben kifejtett tevékenységük alapján az ellenzéki erők leginkább a kormányzat ellen dolgoznak.

A magyar balliberális és jobbikos európai parlamenti képviselők számára tehát a '19 óta tartó ciklusban a nemzeti érdekérvényesítés helyett a kormány lejáratása és hiteltelenítése az egyetlen cél, amelyben jeleskednek.

Mindezek után napnál világosabb, hogy egyetlen cél van: ártani. Ezután már nemcsak Magyarország jó hírétől, hanem még a fejlesztési forrásoktól is megfosztanák a válság által leginkább sújtott magyar kis- és középvállalkozásokat, illetve a polgárokat: éljenek a fővárosban vagy vidéken.

Bízom benne, hogy a Bizottság kellő objektivitással jár majd el, és nem ül fel a hazug állításoknak. Kérem a tisztelt ellenzéki képviselőket, hogy ezekben a nehéz időkben váltsanak. Váltsanak, hogy milyen hangot használnak az Európai Parlamentben. Ne

keltsék hazánk rossz hírét! Kezdjék el végre a magyar polgárok érdekét szolgálni, segítsék a munkát, a váltságkezelést, a vakcinaszerezést, ne pedig mindezt akadályozzák!

Mindannyiunknak az az érdeke, hogy a fejlesztési források mielőbb ideérkezzenek az országba, és megkezdődjön ezek okos felhasználása. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a Jobbik országgyűlési képviselője, Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor uniós fejlesztési forrásokról esik szó, akkor azok közé tartozom, akik szeretnek azért hosszabb távú mérleget vonni. Egyáltalán nem valamifajta segélyként vagy egyoldalú juttatásként gondolok ezekre, hiszen Magyarország igen komoly árat fizetett az ideérkező forrásokért cserébe. Leginkább azt, hogy kinyitotta a piacát, és tette ezt egy olyan le-tárgyalt társulási szerződés által, amit nagyjából fele-részen önök tárgyaltak le, és felerészben az akkori baloldali vezetés.

Azt kell hogy mondjuk, hogy elképesztő, fatális hibáktól hemzseg ez a megegyezés. Hozzájárult Magyarország jelenlegi kormánya az utóbbi egy évtizedben a Magyarországról történő humánerőforrás-elvándorláshoz azáltal, hogy a kényszerű elvándorlással szemben semmiféle motivátort, semmiféle itthon maradásra biztató programot nem indított. Önokről nagyon-nagyon sokat elmond az is, hogy a „Gyere haza, fiatal!” program szervezője később kivándorolt külföldre. Ez körülbelül olyan, mint az önök elszámoltatási kormánybiztosa: több elszámoltatási kormánybiztosuk volt, mint elszámoltatott. Egészen elképesztő tehát, ahogy egy politikai boszorkánykonyhával kitalálnak jól hangzó, jónak tűnő fogalmakat, és a tartalmat kispórolják ebből.

De menjünk végig lépésenként! Ez a kormány 2011-ben, amikor benyújtottam egy bérlakásprogramot illető javaslatot, és benyújtottuk a családi pótlék emelését - de ez történjen családi kártyán, tehát csak alapvetően élelmiszerre és gyermeknevelési cikkekre -, ez a kormány, önök 2011-ben nácinak neveztek bennünket itt a parlamentben ezért a gyermekvédelmi javaslatért. Ebben az évben, amikor ugyanezt a javaslatot... - még figyeltem rá, hogy szó szerint ugyanezt tegyem le az asztalra, önök lebaloldalították az én politikai közösségemet ugyanazért. Ez önokről mindent elmond a szárnalmas politikai boszorkánykonyhájukról.

Miközben nemzeti retorikát igyekeznek magukra erőltetni, látszik, hogy tanulják ezt a műfajt, hiszen 2010 környékén egészen másról kommunikáltak itt a parlamentben, de olyan gyengén csinálják, hogy a nemzeti érdekképviselőt még megjátszani sem tudják. Nem létezik olyan kormány Közép-Európában, amely ennyire kiszolgáltatta volna a gazdaságát a multcégek hálózatának, amely ennyire letérdepelt volna a bankrendszer előtt, és amely ennyire feladta

volna a saját dolgozói, munkavállalói érdekvédelmét. Nem létezik!

Önök alapvetően egy neoliberális gazdaságpolitikát folytatnak, kényeztetik a multikat és az érintett bankokat. Képviselőtársaim, államtitkár úr, tényleg egy felkészült ember, öröm hallgatni a többi kormánypárti vezető után, álljon fel, és mondja el nekem, könyörgöm, a járványügyi védekezés alapjába befizetik a pártok a források 50 százalékát. Oké, állunk elébe. Befizetnek az önkormányzatok túl sokat. De miért nem fizetnek be azok a fránya kereskedelmi bankok? Pontosabban, papíron befizetnek, államtitkár úr, de négy-öt év alatt az utolsó fillérig ezt leírhatják a befizetendő adójukból.

Ez az önök világa? Ez a teljes térdre borulás minden nemzetközi hálózat előtt, és közben harcias nemzetinek tűnő retorika? Nézzük meg, mit csinálnak önök most, a napokban! A helyzet az, hogy készült egy uniós jogszabály, pontosabban készüléfében van, ahol nagy multinacionális cégeknek országonkénti bontásban kellene közzétenni egy bizonyos értékhatár fölött azt, hogy melyik országban mekkora profitot értek el, mennyi nyereséget termeltek, és mennyi adót fizetnek be ezután.

Ezt a javaslatot - márpedig Magyarország kárvalottja, egyértelmű kárvalottja a multcégek hasonló pénzszivattyújának - önök nem támogatták, azzal a szárnalmas és minden szakmaiságot mentesítő érvvel, hogy ne számviteli szabályok között tárgyaljunk erről, hanem majd az adózás körében, de önök tíz év alatt semmit nem tettek annak érdekében, hogy az adózás körében ez megtárgyalásra kerüljön.

Nem akarom a hazai adózási ügyi államtitkár tevékenységét most itt minősíteni, mert van neki elég baja főleg a számokkal mostanában, tehát maradjunk a szakmánál. *(Zaj.)* A helyzet az, hogy önök 2017-ben... - a szakmai számítások szerint az az összeg, amit a multcégek, ha a közteherviselés alapján működünk, befizettek volna a magyar költségvetésbe, az 200 milliárd forinttal hozta volna kedvezőbb helyzetbe a magyar büdzsét.

Képviselőtársaim! Ez egy teljes állami háterű bérlakásprogram ára, amit önök szintén elszabotáltak az utóbbi tíz évben. Ez mutatja a vegytisztán neoliberális gazdaságpolitikájukat. Miniszteri építkezéshez és persze, fogadjuk el a miniszter asszony magyarázatát, de miniszteri építkezéshez nem rászorulónak tízmillió nagyságrendű kedvezmény, tipikus élethelyzetben lévő, de családi vágyakkal, gyermekvállalási célokkal rendelkező magyar fiatalnak jó esetben kedvezményes hitel, ha a közvetítő bank ezt úgy gondolja.

Egészen elképesztő tehát az a kettősség, ami az önök retorikája és a valódi cselekvésük között van. És azt is látjuk, hogy mindemellet aláírtak az EBRD-vel egy paktumot, főt van a kormány oldalán angol nyelven, ahol vállalták, hogy a hitelkárosultak megsegítése érdekében egyetlen lépést sem tesznek, amely a bankoknak akár egyforintnyi kárt okoz.

Félreértés ne essék! Nem vagyok multi-, és nem vagyok bankellenes, távolról sem. Egy egészséges

nemzetgazdaságnak jól működő, itt lévő multicégekre és jól működő, korrekt módon működő bankokra is szüksége van a közteherviselés elvének maximális megvalósítása mellett, és amellett, hogy kiállunk a nemzeti érdekképviselőtért.

Önök ezt még a tranzakciós illeték esetében sem tudták megtenni, ahol az érintett kereskedelmi bank kiküldte a levelet a vállalkozónak, hogy öt hónapra visszamenőleg tessék befizetni ezt a különbözetet, mert ez a kormány tranzakciós illetékének kivetése miatt merült fel.

(18.40)

Nettó törvénysértés! Itt elmondtuk a parlamentben. Mit csinált Magyarország Kormánya? Riasztotta a fogyasztóvédelmet, lépéseket tett? Dehogyan! Szépen csendben elsunnyogott. Hiszen olyankor már nem annyira harsány ez a kormány, amikor magyar embereket kell megvédeni.

Azt is látjuk, hogy ha megvizsgáljuk az önök által méltatott magyar átlagfizetést, félúton vagyunk Szlovénia és Koszovó között, és az önök tudatos forintgyengítése miatt folyamatosan veszítenek a magyar fizetések vásárlóerejükből. Kétségtelen, hogy forintban mérve történt bérfejlődés 2010 óta, körülbelül ugyanannyi egyébként, mint a régió országai-ban, bizonyos országokkal összevetve egy kicsit kevesebb. No de, ha a nemzetközi vásárlóerejét nézzük a fizetéseinknek, akkor egy szánalmas távolodás következett be, nemhogy az osztrák szinttől, az európai átlagtól is, amiben benne vannak a gyengébben teljesítő régiók.

Államtitkár úr, mondja el nekem, hogy amikor ilyen telefont vásárolunk (*Felmutatja.*) - nekem ez nem céges, én vettem a saját tiszteletdíjamból -, akkor ön szerint a gyenge forint mennyit drágít ezen a telefonon a 260 forintos euróárfolyamhoz képest, amivel átvették a DJ-pultot, ahhoz képest, ami most van? Több mint száz forinttal romlott a forint árfolyama. Egy ilyen okostelefon esetében 30-40 ezer forint, államtitkár úr, a különbség.

Ez a legbrutálisabb büntetőadó, amit a magyar emberek pénztárcájából önök engednek évente kivenni, ezermilliárdos nagyságrendű, mert a ruhaneműtől kezdve sajnos az élelmiszerek jó részén át majdnem minden külföldről vásárolt termék. És ha én bemegyek a boltba és hazai terméket vásárolok, mondjuk, élelmiszert, akkor az azért lesz drágább, mert a permetezőszer, a növényvédő szer, a gép, amivel megmunkálták az eszközt, minden külföldi hátterű. A helyzet az, hogy a gyenge forinttal önök lepusztítják a magyar emberek pénztárcáját, és ezért sem vállalják a felelősséget, mert önök azt mondják, hogy nincsen árfolyamcélunk. A jegybank is azt mondja, hogy nincsen árfolyamcél, pedig önök írhatnák bele a jegybankról szóló törvénybe azt, hogy a magyar emberek mindennapi létérdekeinek a védelme legalább elvi kérdésként merüljön fel vagy élvezzen prioritást.

Egy francia közgazdász számításai szerint csak 2015-ben mintegy 560 milliárd forintnyi összeg hiányzik a magyar költségvetésből azért, mert az érintett multihálózatok jellemzően adóztatlanul kiszivattyúzták a nyereségük jó részét Magyarországról. Ez megegyezik a magyar webáruházak 2017. évi forgalmával, az akkori éves uniós támogatás nagyságrendileg felével vagy éppen egy másik évben, 2019-ben a honvédelemre költött forrásokkal. Önök nem szólnak egy szót sem. Mit csinálnak ezenközben? Támogatnak támogatási szerződéssel, pályázatokkal olyan multicégeket, amelyek adott esetben a támogatás értékének a többszörösét hasonló módon - osztalék gyanánt vagy know-how vásárlása, bérlése jogcímmel - kiviszik az országból. Van olyan autógyártó, amely 1800 milliárd forintot szivattyúzott így ki az önök regnálása alatt Magyarországról, önök mégis 36 milliárd forinttal támogatták ezt a társaságot. Ilyenkor valahogy nem érezzük azt a nagy nemzeti hevületet, amely egyébként hasonló kérdésekben elengedhetetlen lenne egy felelős kormányzáshoz.

Azt is látjuk, hogy taoprogramokon keresztül 605 milliárd forinttal van kevesebb a költségvetésben az utóbbi évtizedben, mint lehetne. Én sportoló emberként, napi szinten évtizedek óta sportoló emberként rettenetesen fontosnak tartom a sportügyi értelmes beruházásokat, de ebbe falusi stadionok nem tartoznak bele, és azok a sportügyi stratégiára költött tízmilliárdos nagyságrendű összegek sem, amiket a járványügyi időszak közepén tartanak fontosnak erre elkölteni.

Azt is látjuk, hogy azokkal a cégekkel kapcsolatban, akikről beszéltünk, önök nem mernek olyan harsány hangot megütni, mint mondjuk, a magyar ellenzék irányába. Pedig elhangzottak itt ma olyan szintű jobbító módosító javaslatok, amelyeket legalább érdemes lenne végiggondolni. Mondok egyet, államtitkár úr, jó? És kérem, hogy reagáljon rá, mert érdemes. Ha van nemzeti érzület önökben, akkor erre tud majd reagálni.

A helyzet az, hogy a multicégek számára az utóbbi hónapokban óriási, tízmilliárdos nagyságrendű támogatásokat biztosítottak. Ha ezeknek van értelmük, tehát ha tényleg megmentenek munkahelyet, akkor én nem sajnálom. Ha elmondhatjuk azt, hogy olyan cég kapja, aki amúgy nem viszi ki a tiszteresét osztalék formájában, akkor van értelme, maradjon meg az a munkahely. De nézzék meg, hogy mennyit költöttek ezekre a cégekre a koronavírus okozta veszélyhelyzet kitörése óta! Fogják meg ezt a számot, tegyenek mellé még egy ugyanakkora összeget, és ezt adják oda a mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások közül azoknak, akik bajba kerültek! Tehát ne az legyen, hogy a multicégeknek tízmilliárdos vissza nem térítendő, a magyaroknak és a kicsiknek pedig jó esetben kedvezményes hitel, ha a bank, mondjuk, a jelzálog odaítélésénél úgy gondolja, hogy minden rendben lehet, akkor esetleg megkaphatja a teljes összeg felé közelítő valamit.

Tehát fogják meg a multiknak adott összeget, és az érintett magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozásoknak legalább egy-két millió forintnyi vissza nem térítendő támogatást is biztosítsanak, államtitkár úr! Szűkítsük a kört, legyenek, mondjuk, azok a kisvállalkozók, akik munkahelyeket tartanak fenn, de a bevételük legalább harmada kiesett, és legalább a dolgozók harmadának nem tudnak most feladatot vagy értelmes munkát adni. Úgy gondolom, hogy olyan cégeket fog találni, akik a hátukon viszik ezt a nemzetgazdaságot, akiknek köszönhetjük, hogy mi itt vagyunk akár a parlamentben vagy azt, hogy egyáltalán működik a nemzetgazdaság. Ezek a cégek biztosítják a munkahelyek kétharmadát Magyarországon.

Azt is elmondhatjuk, hogy ezen nagy munkahelytömegnek nagyságrendileg a felét olyanok biztosítják, akik akár még tíz főt sem foglalkoztatnak. Érdemes lenne koncentrálni rájuk. A kedvezményes hitel nagyon jó dolog, nem vagyok az ellensége, de azt is vissza kell fizetni. Márpedig, ha nem marad meg a cég, akkor nem lesz, aki visszafizesse, de ha most segítünk vissza nem térítendő támogatással is, és megmarad a cég, akkor megmarad a munkahely, államtitkár úr.

Arról már nincs időm beszélni, hogy micsoda demográfiai mélyrepüléshez asszisztáltak önök az utóbbi évek során. Elképesztő az, amikor a lakosság szám növeléséről beszélnek olyan tizenöt év után, amikor a Kárpát-medence - én így fogom fel - széles értelemben vett lakossága egymillió fővel csökkent, képviselőtársaim. Egymillió fővel! Ebben benne van az itteni népességfogyás drámai, tragikus mértéke, az elszakított részek brutális népességfogyása és a kivándorlás együttesen, nagyjából egymillió fő mínusz. Ezek után, ha bárki önök közül ki merészel állni mások elé demográfiai trendforduló hagymázás lázálmával, az nem találkozik a valósággal. Egészen elképesztő tehát, hogy önök, ha a zuhanás közben van egy kis megtorpanás és szerencsére egy kis púp, egy átmeneti visszaemelkedés, amit én nagyon üdvözlök, elkezdene vezércikkeket írni trendfordulóról. Miközben azt látjuk, hogy a jelenlegi születésszám egy 6,5 milliós Magyarországot feltételez, és mi, jobbikosok és ellenzéki képviselők nyújtjuk be az önök KDNP-s szakértőinek a demográfiai javaslatát, és önök azok, akik nem jönnek el a bizottsági ülésre erről szavazni.

Nacsa képviselőtársam, ön következik utánam, nyilván megkapja a prémiumát az ellenzék gyalázó tirádáiért, váljék egészségére! Én mindenféle munkát tisztelek, és ez is egy munka. De lesz a Népjóléti bizottságnak egy ülése. Tudja, az, amire nem jöttek el utolsó alkalommal. Itt a babaváró program, hitel kiterjesztéséről fognak szavazni. Az egyik javaslatom az, hogy miközben mondják, hogy demográfiai trendforduló kellene, 65 ezer magyar nőt diszkriminatív módon kizárnak a babaváróból, a 41 év fölöttieket. Az én javaslatom az, hogy ezen még széles számú korosztály, amely most megy ki abból a körből, hogy gyermeket vállalhatna, kaphassa meg ezt a lehetőséget, ha vannak gyermekvállalási céljai. Ez

nem egy politikai javaslat, ez egy nemzetstratégiai jelentőségű javaslat.

Képviselőtársam, teljesen mindegy, mit mond el ön utánam, még egyszer mondom, tiszteletben tartom a gondolatait, a világlátását, de reagáljon érdemben arra, hogy támogatják-e a saját javaslatuk kiterjesztését a saját szakértőik ötlete alapján, mert holnap ez ügyben eljön az igazság órája. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ahogy már Z. Kárpát képviselő úr ezt megfelelő informáltsággal beharangozta, most Nacsa Lőrinc képviselő úr következik, KDNP. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Hölgyek és Urak! Végighallgattam és próbáltam is kijegyzetelni nemcsak Z. Kárpát képviselőtársam, hanem az összes előttem szóló baloldali képviselő felszólalását. Szerintem ez egy fontos vita, amin most itt részt veszünk, és már több órája zajlik, és még előttünk áll egypár pont ebben a vitában, de azt meg kell állapítanom, hogy Z. Kárpát képviselő úr egy darab mondatot nem mondott el ennek a vitának a tárgyában. Az EU-s pénzekről nem esett szó, a családtámogatásokról, a devizahitelesekéről, nagyjából az útépitésekről, mindenről beszélt, de sajnos a mostani vita tárgya nem ez, amit egyébként önök kezdeményeztek. És ha már önök kezdeményezték, egyébként szerintem egy jó kezdeményezés, érdemes erről beszélgetni, akkor sokan, akik kezdeményezték a vitát, arra nem veszik a fáradságot, hogy idejőjenek. Akik aláírták azt, hogy legyen egy ilyen vita, akik benyújtók voltak ebben a törvényjavaslatban, például Gyurcsány Ferenc, aki ő maga is benyújtó volt, nyilván nem jött el, hiszen van vaj a füle mögött, ha lehet ilyen képpel élni az EU-s pénzek felhasználásával kapcsolatban.

(18.50)

De hát eljöttek magyarázni a bizonyítványt azok a volt államtitkárok, akik a szocialista rendszerben részesei voltak az európai uniós források azon tragikus, korrupt, rossz és felelőtlen felhasználásának. Itt van például Ujhelyi István, aki a településfejlesztési, a Területfejlesztési Minisztériumban volt államtitkár abban a korrupt és rossz, felelőtlen időszakban, amikor nagyon-nagyon rosszul használták fel az európai uniós forrásokat; itt van például Korózs Lajos, aki államtitkár volt a Szociális és Munkaügyi Minisztériumban; és itt volt Varju László, aki a fejlesztési minisztériumnak volt az államtitkára abban az időszakban, amikor olyan tragikusan teljesített a magyar európaiuniósforrás-felhasználás, hogy különböző büntetési tételeket kellett visszafizetni, és sereghajtók voltunk az Európai Unióban. Magyarazzák gyorsan a bizonyítványt, azért jöttek el, hogy megvédjék saját magukat és azt a korrupt rendszert, amelyet Gyurcsány Ferencsel együtt fenntartottak.

De talán a legérdekesebb pontja eddig ennek a vitának az volt, amikor Jakab Péter Brüsszel mellé állt Magyarországgal szemben, azt mondta, hogy bezzeg Brüsszel hogy segít nekünk a koronavírus-járvány ideje alatt, a magyar kormány persze semmit nem csinált, mondja ezt ő. Ugye, nem volt ez mindig így, Balczó Zoltán pár évvel ezelőtt még „Tagok legyünk vagy szabadok?” felkiáltással mondott nagygyűlési beszédet (*Balczó Zoltán: Én?! Soha!*) a Jobbik egyik nagygyűlésén (*Balczó Zoltán: Soha!*) pár évvel ezelőtt. Z. Kárpát Dániel, az előttem felszólaló jobbikos képviselő pedig (*Balczó Zoltán közbeszól.*) EU-tanázia címmel írt könyvet, EU-tanázia címmel írt könyvet. Ennyit a jobbikosok lelkesedéséről (*Balczó Zoltán közbeszól.*), amit európai uniós kérdésben mondanak, és Brüsszel felé kacsintgatnak - most már.

Azt is örömmel vettem, hogy Jakab Péter bejelentette, hogy megállapodtak az ellenzéki pártok abban, hogy semmiféle korrupció nem lesz majd, ha az ő kormányuk vagy ők hatalomra kerülnek, és semmiféle korrupciógyanus embereket nem fognak elindítani. Én nagyon-nagyon örülök ennek a bejelentésnek, ez azt jelenti, hogy akkor Gyurcsány Ferenc sem fog indulni semmilyen módon a 2022-es választáson, és számos szocialista, DK-s, liberális politikus akkor ezennel visszaadja majd a megbízatását. Én ennek örülök.

Az MSZP elnökétől a lopásról hallgattunk meg kioktatást, attól az MSZP-től, amely minden idők legkorruptabb kormányát vezette Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon vezetésével, akkor, amikor olyan tragikus volt az európai uniós források felhasználása, akkor, amikor minden idők legnagyobb magyar korrupciós ügye volt, a 4-es metró, ahol az Európai Bizottság is kimondta, hogy 160 milliárd forintot elloptak ebből a pénzből, 160 milliárd forintot, tisztelt képviselőtársaim. Ettől az MSZP-s elnöktől hallhattunk kioktatást lopásból.

Tisztelt képviselőtársaim súlyosan kerültek a PPP-konstrukciók témáját, hiszen az önök „áldásos” tevékenységének köszönhetően az M5 és az M6 autópályákból, hogyha azt hitelből valósították volna meg, akkor 2853 milliárd forintot spórolt volna Magyarország, 2853 milliárd forint ez az összeg, hogyha önök nem a felebarátaiknak, a külföldi nagytőkés haverjaiknak osztották volna ezeket a PPP-szerződéseket. Mire lehetett volna költeni? Mennyi fontos és jó projektet, Magyarország felemelkedését és az országépítést célzó jó projektet lehetett volna megvalósítani 2853 milliárd forintból, amit önök hagytak így az elvbarátaik zsebébe vándorolni!

Tordai képviselő úr elmondta - ugye, ő is a vita híve, úgyhogy a felszólalása után azonnal kirohan, és a vitában aztán nem vesz részt, bár elmondta, hogy szerinte vitatkozni kellene; Tordai képviselő úr elmondta -, hogy semmilyen program nem található meg a mostani helyreállítási alaphoz és a következő hétéves ciklusból, semmilyen leírást nem találhatunk sehol erről a programról, majd utána tizenny és fél

percen keresztül beszélt komponensekről, alprogramokról, célokról és különböző megvalósítási tervekről. De lehet, hogy valami zavar van az erőben és zavar van a rendszerben, mert Tordai képviselő úr minden általunk megfogalmazott európai uniós céllal egyetért, egyetértett a korszerű oktatással, egyetértett a körforgásos gazdasággal, egyetértett a fenntartható fejlődéssel, egyetértett számos olyan ponttal, családtámogatásokkal, demográfiai kérdésekkel, amelyeket egyébként mi is fontosnak tartunk az elkövetkezendő időszakban is.

Egy mai hír - és ez nagyon szorosan kapcsolódik a mai vitához, hiszen európai uniós forrásokról van szó -, hogy a rendőrség újraindította a Welt 2000 Kft. ügyében a nyomozást, ismerik, ez az önök klánjának a cége. Tudjuk azt, hogy 18 milliárd forintot kellett visszafizetnie Magyarországnak, olyan súlyos szabálytalanságokat talált az Európai Bizottság, közbeszerzési szabálytalanságokat, olyan súlyos közbeszerzési rendellenességeket állapított meg 2003 és 2009 között megkötött szerződésekben, hogy 18 milliárd forintot kellett visszafizetnie Magyarországnak. Két személyi összefüggésre hívnám fel a figyelmet: a Fejlesztési Ügynökség elnökhelyettese a szerződés időpontjában Dobrev Klára volt, és 2010 után a Welt 2000 Kft. ügyvezetője hol kapott jól fizető állást? Az Altus cégnél, Gyurcsány Ferenc házipénztáránál.

Azt kell tehát mondjam, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy olyan mértékben áthatotta a korrupció és a rossz, nem hatékony pénzfelhasználás a Gyurcsány-, Bajnai-kormányokat, hogy innen volt egy nehéz út felfelé 2010 után és különösen 2013 után.

Mert nagyon könnyű összehasonlítani két hétéves ciklust, és ugye, a tapasztalatokból érdemes kiindulni ahhoz, hogy meg tudjuk tervezni a következő hétéves európai uniós ciklust. Itt szerintem nincs helye mellébeszélésnek, van két lezárt hétéves fejlesztési ciklusunk, az összehasonlítás is a rendelkezésünkre áll, van egy, amelyet a baloldal tervezett és van egy, amelyet a Fidesz-KDNP. A baloldal a 2007-2013-as fejlesztési időszakban csupán a források 16 százalékát fordította gazdaságfejlesztésre, míg a nemzeti kormány a '14-20-as ciklus 60 százalékát gazdaságfejlesztésre fordította.

Elmondtuk már, hogy a mi felfogásunk szerint ez nem brüsszeli támogatás, nem brüsszeli könyörödmány, nem Brüsszel jótéteménye a magyar emberek felé, hanem ez a magyar embereknek járó és jutó forrás, ezek nekünk járnak, ezeket nem kell megköszönnünk; persze az illendőség azt kívánja, hogy köszönjük meg, de nem kell megköszönnünk, nem kell ezért nekünk könyörögnünk, mert ez a magyar embereknek jár. És amikor itt az önök felszólalásaiból azt hallom ki, hogy önök azt szeretnék, hogy Magyarország elessen ezektől a pénzeztől, önök azt szeretnék, hogy Magyarország ellen mindenféle koholt vádak alapján elinduljanak mindenféle eljárások, amelyekből önök politikai hasznot remélnek, és most, ebben a témában

is azt remélik, csak a 2022-es választási kampány jár a fejükben, egy világjárvány kellős közepén és az újraindítás tervezésekor önöknek kizárólag a 2022-es politikai hatalmi ambícióik lebegnek a szemük előtt, és ezért nem képesek objektíven gondolkodni erről, és nem képesek ilyenkor sem az Orbán-kormány és az irántunk érzett gyűlöletüket hátrébb szorítani, a hazaszeretetüket egy kicsit előrébb. *(A páholyban ülő Cseh Katalin felé:)* És ha most nem éppen feljelengetnek itt Brüsszelben bennünket - ha már itt van a képviselő asszony is közöttünk -, akkor inkább ne azon dolgozzanak, hogy Magyarország elveszítsen forrásokat, hanem hogy minél többet kapjunk, és minél jobban tudjuk azt elkölteni, mint ahogy egyébként az államtitkár úr is elmondta; ezért indított ő is mint a kormány ezért felelős tagja egyeztetéseket az önkormányzati szövetségekkel, civil szervezetekkel és akit ő felsorolt.

A baloldal tehát 16 százalékot fordított gazdaságfejlesztésre, a többi pénz nagy részét látható eredmények nélkül költötték el abban a fejlesztési ciklusban; illetve volt látható eredménye is: egy síkságra alagutat építeni az autópálya fölé, az egy óriási és látható eredmény volt. A források lehívása is sokkal eredményesebben zajlik és hatékonyabban zajlott az elmúlt hét évben, mint az azt megelőző baloldali tervezési ciklusban, több mint négyszer gyorsabb volt a heti átlagos kifizetés üteme és négyszer több a kifizetett támogatás összege is a 2007-2013-as időszakhoz képest. A Gyurcsány-rendszer fejlesztési hibáiból Magyarországot 25-30 százalékos forrásvesztés fenyegette akkor, és a 2010-es kormányváltáskor kiderült, hogy a Bajnai-kormány hazudott az uniós források felhasználását illetően, éppen úgy egyébként, ahogy 2006-ban Gyurcsány Ferenc hazudott a költségvetési számokról.

A baloldal a 2010-es választási kampányban azt hazudta, hogy Magyarország az uniós fejlesztési pénzek felhasználásában és lehívásában mindig az első harmadban volt - ezt Ujhelyi képviselő úr is állította akkoriban -, erről azonban a kormányváltáskor kiderül, hogy ez egy óriási baloldali hazugság volt, hiszen Magyarország 2010. április 30-áig 3,8 milliárd eurót tudott lehívni a ciklusban hazánkknak rendelkezésre álló 24,9 milliárdos támogatási keretből. Ekkor a hétéves, 2007-13-as ciklus felénél járunk, és a lehívott összeg a teljes fejlesztési összeg 15 százaléka, nevetségesen alacsony összeg, még a kétszer ekkora összeg is elképesztően rossz eredménynek számított volna, hogyha eléri a 30 százalékot, de csak 15 százalékot sikerült lehívni a ciklus feléig.

A 2010 előtti baloldali uniós fejlesztési politikát a koncentrált stratégiai tervezés és a projektmenedzsment-szemlélet teljes hiánya jellemezte, elszalasztott, elvesztegetett lehetőségek és a mértéktelen korrupció jellemezte ezt az időszakot. Az Európai Bizottság egyébként 2006-tól általánosan engedélyezte a tagállamoknak azt, hogy előleget fizessenek, és a korábbi tapasztalatok, valamint a hatékonyabb forrásfelhasználás érdekében bevezette az előlegfizetés fogalmát és

rendszerét. Ezzel a kedvező lehetőséggel egyébként örömmel éltek a tagállamok. Találják ki, ki nem élt ezzel? Magyarország, amely egyetlen alkalommal sem nyújtott be a szocialisták alatt ilyen előlegfizetési kérelmet Brüsszelnek.

(19.00)

A baloldal totálisan elhibázott forrásfelhasználásának következményeképpen ebben az időszakban Magyarországon nem javult a foglalkoztatás, nem nőtt az egy főre jutó GDP a vidéki Magyarországon, és a forrásokból szinte kizárólag a semmilyen fejlődést nem hozó látványberuházásokra és a baloldali elvbárátok kifizetésére jutott pénz.

Nagyon sok probléma volt a fejlesztéspolitikai rendszerrel is, hiszen a 2013 közepére megörökölt intézményrendszer mind struktúrájában, mind módszerében, mind eljárásrendjében, mind a döntéshozatalban jelentős korrekcióra szorult, és akkor finoman fogalmaztam. A 2010-es kormányváltásig a kifizetések átlagos heti összege csupán 5,5 milliárd forint volt, amit az intézményi átalakítások kezdetéig az adott feltételek között is csupán heti 18,5 milliárd forintra sikerült feltornászni, a kihelyezett forrástömeg a ciklus végéhez közeledve radikálisan emelkedett. Az önök idejében nemzetközi kitekintésben Magyarország a forrásfelhasználás adatait tekintve leghátul kullogott. Emlékezzünk arra is, hogy például 2006-ban, még a gazdasági világválság előtt, Magyarországon volt a világon a legrosszabb költségvetési hiányadat. Itt ülnek volt államtitkárok abból az időszakból, pontosan tudják, mert akkor önök ezt eltitkolták, hétpécsetes titokként őrizték. Igazából igazságtalan vagyok, mert a háború sújtotta Libanon volt az egyetlen, aki rosszabb volt nálunk költségvetési hiány tekintetében 2006-ban.

Pontosan tudjuk, hogy a papíralapú pályázatadás, az abszolút alkalmatlan informatikai háttér és annak hiánya óriási terhet rótt a pályázókra is és az intézményrendszerre is, valamint szétzúrt, összevissza jogszabályokból álló lekövehető eljárásrend volt jellemző arra az időszakra. 2013 júniusában a forrásvesztési szint már napi szinten összességében 500 milliárd forintot tett ki, ezért kellett beavatkozni és a szükséges intézkedéseket a Fidesz-KDNP nemzeti kormánynak meghozni.

Beszélhetünk itt még a különböző korrupciós ügyekről, amelyek önökhöz kötődnek, de azt gondolom, teljesen világosan látszik az a tendencia, hogy volt egy ciklus, amit önök terveztek, és azt forrásvesztés, büntetések jellemezték, nem hívták le időben a forrásokat, nem hívtak le elegendő forrást, nem volt pályázóbarát a rendszer. Eközben egyébként a mostani lezárt hétéves fejlesztési ciklusban látszik, hogy a programok jól irányzottak, a valóságra reagálnak, hiszen óriási, 166 százalékos a pályázati igény ezekre a pályázatokra, tehát látszik, hogy azokra az igényekre reagálnak, nem olyan pályázatok vannak, mint az önök idejében, hogy alig egy-egy pályázó nyújtott be

rá valamiféle igényt, hanem tömegével pályáznak vállalkozások pontosan azért, mert jól célzott és az igényeknek, a valóságnak megfelelő pályázati programokat, operatív programokat sikerül összerakni.

Tisztelt baloldali képviselőtársak, ne tagadják el azokat a tényeket, amelyek az önök idejében történtek! Ezek tények, ezek megtörténtek, önök maguk mögött hagytak egy tragikus kormányzást, amely a csőd szélére sodorta az országot, és egyébként ennek nagy része volt a teljesen alkalmatlan európai uniós forrásfelhasználás. Most pedig egy sikeres európai uniós fejlesztési ciklus áll mögöttünk, és azt reméljük, hogy egy még sikeresebb fejlesztési ciklus áll előttünk. Köszönöm államtitkár úrnak és kollégáinak azt a munkát, amit a tervezésben elvégeztek az elmúlt időszakban, és ami a Brüsszellel való tárgyalásokkor az elkövetkezendő időszakban is vár majd rájuk. Arra kérem őket, mindig azt tartsák szem előtt, hogy a magyar embereknek, a magyar vállalkozásoknak, a magyar nemzetnek a lehető legjobban el tudjuk osztani ezeket a forrásokat, a lehető legtöbb embert érintsenek a fejlesztési programok, és a lehető legtöbb jó dolog tudjon belőle megvalósulni, ahogy egyébként erre számos nagyon jó példát láttunk az elmúlt hét évben, és sajnos az azt megelőző hét évben pedig számos rosszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az MSZP-Párbeszéd európai parlamenti képviselője, Ujhelyi István képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. UJHELYI ISTVÁN európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Természetesen először is köszönöm az MSZP-nek, hogy benevezett erre a mai vitára, hiszen nyilvánvaló, hogy egy csomó olyan információt egy európai parlamenti képviselő tud közvetíteni a magyar lakosság, a magyar döntéshozó intézmények és az európai intézmények között, amelyekre ebből a csodálatos teremből nem mindig nyílik rálátás.

A tárgyra fogok térni, de előtte muszáj vagyok válaszolni, hiszen egyes fideszes, KDNP-s képviselők és kormánytagok - nem tudok szebben fogalmazni - úgy hazudtak, mint a vízfolyás. Csodálkozom, hogy ez a szerencsére tökéletesen megépített épület nem szakadt ránk. Nem tudom a nevét, bocsánat, képviselő úr, Lőrinc, még nem jegyeztem meg az ön nevét, de egészen elképesztő, amiket mondott. Nincs olyan mondata, amiben egyébként ne hazudott volna még hozzá azokról a tényekről, amelyeket ön tényeknek gondolt. Én tudom, hogy nehéz kormányozni. Higgyék el, a legnagyobb jóindulattal mondom *(Dr. Völner Pál: Nektek nem is ment!)*, hogy nem egyszerű a kormányzás, főleg nem egy válságos időszakban! Nekünk is kijutott belőle, gazdasági válságból is és járványból is. Szerencséje volt az egész világnak, mert az akkori járványra is, amit prognosztizálva ugyanakkorára jósoltak, mint amekkorára nőtt a mostani Covid-járvány, úgy kellett felkészülnünk, hogy egyébként

nem tudtuk, mi lesz belőle. Kijutott nekünk is. Tudom, milyen nehéz kormányozni. Higgyék el, átérzem a problémát!

Éppen ezért szeretném önöknek jó szívvel mondani embertársukként, hazatársukként, sokaknak kortársukként - nézek államtitkár urakra, akár Szabolcsra, akár Balázusra, ismerjük egymást ezer éve -, hogy higgyék el, az egész kormányra vonatkozóan mondogassák egymásnak, hogy nagyobb szerénység, kisebb arc, több igazmondás és kevesebb harc. *(Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Így van!)* Mert ha így viselkednének, akkor esélyünk lenne arra, hogy önök akár a járvány egészségügyi kezelésében, akár a járvány gazdasági, társadalmi sokkoló hatásainak kezelésében, vagy éppen a következő évek több generációra kiható európai uniós forrásainak felhasználása kapcsán másképp viselkedjenek.

Tudják, hogy én hogy kezdtem volna ennek a járványkezelésnek? Úgy, hogy összehívom az ellenzéki pártokat, összehívom az érdekképviselőket, a szakmai szervezeteket, és megkérem őket arra, hogy minden politikai nézetkülönbségünk ellenére most tegyünk félre a napi politikai csatáinkat, és ülünk egy asztalhoz. Önök elé teszem én mint kormány, akinek rendelkezésére áll az összes adat, akinek ott van a többzetes apparátus, akinek titkosszolgálati és bármilyen más módszerrel ott van minden ahhoz, hogy egyébként döntéseket merjen és tudjon hozni, és bevonok minden ellenzéki politikai erőt is, és azt mondom, hogy segítsük ki egymást ebben a bajban, mert a magyar társadalom megérdemli. Emlékeznek önök, hogy kezdték a tavalyi évet? A járvány első pillanatától kezdve fontosabb volt önöknek az ellenzék legyőzése és a brüsszelezés, mintsem a magyar életek mentése.

Nem tagadom el önöktől a jó szándékot, hogy mindent megtesznek annak érdekében, hogy mentjük, amit lehet. De, lássuk be, így több mint egy év után, hogy sokkal több volt a propagandában az erő és a figyelem, mint a kormányzáson! Ennek egy jó példája a mostani nap, hogy az ellenzéknek kellett javasolni egy olyan parlamenti vitanapot, amelyről más országokban hónapok óta az ellenzék és a kormány közösen tart egyeztető fórumokat tartományról tartományra, érdekképviseltről érdekképviselőre. Mert felfogták az ottani politikai elit képviselői, hogy nem két évre, egy évre, nem egy kormányzati ciklusnak, egy kormányzati elitnek, egy miniszterelnöknek és baráti körének fontos, hanem hosszú évtizedekre meghatározza a társadalom és a gazdaság sorsát - a magyar társadalom és magyar gazdaság sorsát is -, hogy mi történik ezekkel a forrásokkal.

Spanyolországban október 7-én a kormány egy hatvanoldalas anyagot beterjesztve elindult egy országjárásra a járvány ellenére, és egy hatvanoldalas részletes tervet bemutatva, amelyben az allokációk, a források, a felhasználások, minden elolvasható volt, elindult, és hónapok óta, öt hónapja tart az egyeztetés. Tudják, ha meg akarom fejteni, hogy miért teszik azt, amit csinálnak, akkor elég egyszerű a válaszom. Önök

pontosan úgy szeretnék viselkedni és úgy gondolkodni, mint a régi hűbéri rendszerben a nagyurak. Hogy minden, minden jószág, a javadalmak, a bevétel, a termény, a megörökölt vagyon és a szerencsétlen parasztság vagy a cselédség, mikor milyen kor van és kikről beszélünk, által megtermelt értékek és azoknak az elköltése az önök privilégiuma. Meg vannak sértődve, ha lázad a nép, ha bele akar szólni, ha kérdezni mer. Márpedig az ország gyűlésében mi, ellenzékiek, de mondhatom azt is, hogy ennek a hazának európai parlamenti képviselőjeként mi is képviseljük a nép egy igen komoly szeletét.

(19.10)

Hát mit képzelnek maguk, hogy úgy próbálnak meg dönteni ekkora horderejű pénzügyi problémáról, hogy az ellenzékiek kell vitapanapot rendezni arról, hogy egyáltalán csöpögtessenek információkat?! Hát hogy gondolják, államtitkár úr? Nem arról van szó, hogy hány szervezetnek küldött e-mailt! Nem! Tudja, mit vár el az Európai Unió? Azt, hogy pontos tervet - nagyságrendekkel, forintosítva, leosztva -, pontos nagyságrendű, az egész európai uniós fejlesztési ciklust és az újjáépítési alapot bemutató tervet küld ki, és a tervhez képest mondják el a véleményüket a szakmai szervezetek. Hát, úgy könnyű kiküldeni egy e-mailt, hogy kedves barátom, mondja el a javaslatát! Ez nem tervezés! Március 22-e van. Államtitkár úr, higgye el nekem - ön egyébként jól ismeri Brüsszelt, én is -, az EU-s intézményeken ez a mostani terv és az eddig folytatott úgynevezett társadalmi konzultáció nem fog átmenni. Sürgősen kapják össze magukat, mert lehet, hogy majd Sorosra mutogatnak, a migránsokra mutogatnak, a vírusra mutogatnak, a hazaáruló ellenzékre mutogatnak, de forrásokat fogunk veszíteni, vagy csúsznak az önök hibájából.

Tudják, a hűbéruraknál annak idején tényleg úgy működött, hogy egy dologra kellett koncentrálni, a legfőbb hűbérúrra, és fontos, hogy lefele is adjunk egy kicsit, osszunk, nekem is legyenek hűbéreseim, és felfele is figyeljünk. Nem volt más kulcsfontosságú dolog, csak hogy a hűbéri láncban elhelyezkedjünk. Az Európai Unió nem ezt akarja finanszírozni. Az Európai Unió a magyar társadalom, tízmillió hazai magyar és remélhetőleg minél több és egyre több európai uniós tagságú, nem az anyaországban élő magyar jövőjét akarja finanszírozni, és ebben önök is benne vannak. Én például nem akarom önöket ebből kizárni. Önök minket viszont igen.

Tudják, hadd olvassak fel valami nagyon egyszerű dolgot, hiszen önök is emlékezhetnek erre. „Ezért az Országgyűlés felhívja Magyarországi Kormányát, hogy az Európai Tanácsban a Következő Nemzedék EU Eszköz és az uniós Többéves Pénzügyi Keret elfogadása során a következő alapelvek szerint járjon el.” Csak kettőt emelek ki, mindenki kívülről tudja mind az ötöt. „A folyamatban lévő úgynevezett 7-es cikkely szerinti eljárásokat a Következő Nemzedék EU Eszköz és az MFF elfogadása előtt le kell zárni.

A források politikai és ideológiai feltételekhez kötése - jogállamiság címszó alatt - elfogadhatatlan.” Ezzel, a 133 bátor, hős fideszes és KDNP-s képviselő ezen felhatalmazásával indult el és zsarolta be néhány hónappal ezelőtt még egész Európát Orbán Viktor.

Önöknek nem tűnik fel, hogy milyen elképesztő hazugság, hogy ősszel még zsarolták és vétózni akarták ezt a bizonyos óriási összeget, ami Magyarországnak jut, jár? Lovagolhatunk a szavakon, szerintem is jár nekünk egyébként. Önöknek nem tűnik fel, hogy ez a két pont, amit elmondtam, amilyen feltételhez kötötte a magyar Országgyűlés 133 bátor, független, önálló hűbérese, ez a két pont nem valósult meg? A jogállamisági mechanizmus január 1-jétől életben lesz. Hogy is mondta az ÁSZ elnöke? Figyelték a beszédét? Elég unalmas volt, én magam is sokszor fel kellett kapjam a fejem, hogy figyeljek már, figyeljek már. Azt mondta az ÁSZ elnöke itt - segítsenek pontosan felidézni -, hogy az úgynevezett jogállamisági mechanizmus bizonytalanságot jelent a költségvetés tervezésében. Hoppá! Hát akkor van jogállamisági mechanizmus, ha az ÁSZ már úgy tudja, hogy vigyázni kell a költségvetés tervezésében, mert lehet, hogy nem jutnak hozzánk a források? És önök mégis azt mondták, hogy addig, amíg ezt Orbán Viktor nem rendezi el, addig nem fogadhatja el, vétózunk. Nem vétóztak, hála az égnek, szerencsére. Nem beszélve arról, hogy egyébként a 7-es cikkely szerinti eljárásokat nem sikerült lezárni, sőt folytatódnak, most, a portugál soros elnökség alatt néhány héten belül egy újabb tárgyalási forduló lesz.

Tisztelt fideszes és KDNP-s képviselők, azok után, amit összehazudtak itt, maradjunk annyiban, hogy április 30-áig van idejük, hogy egy koherens, minden problémára kiterő és nemcsak levelező, hanem a véleményeket befogadó javaslatot tegyenek az asztalra. Hiába hitegeti magát államtitkár úr azzal, hogy Magyarország jogállamisági téren fontos kérdései, mint például a közbeszerzési törvényünk, vagy az OLAF-megállapításokkal kapcsolatos hazai intézkedések jó mutatók, de hát ez megint csak hazugság! Pontosán láttuk az elmúlt hetekben, az önök lakájmédiája és propagandagépezete azért támadta az Európai Bizottság több biztosát, mert egyébként kimondtak fontos dolgokat. Például azt, hogy a mai magyar közbeszerzési törvény a mai formájában, ha hatályban marad, akkor nem felel meg Magyarország a jogállamiság intézményrendszerének és követelményeinek. Ezen változtatni kell. Vagy mondjuk, az OLAF jelentése, amely a 2015-2019-es időszakot elemezte, a '15-19-es időszakban a pénzügyi büntetés, az akkori fejlesztési forrásokat érintő pénzügyi büntetés a lehető legmagasabb volt az egész Európai Unió 27 tagállamában, sőt akkor még 28 tagállamában. Az uniós átlag 0,34 százalék volt. Tudják, mennyi volt a magyar? 3,9, a tízszerese! Erre mondta államtitkár úr pár perccel ezelőtt, hogy az OLAF-jelentésekben az van, hogy Magyarország fantasztikusan teljesít? Én értem azt, hogy a közbeszerzési törvényre most államtitkár úr azt mondta, hogy újabb reformok jönnek, de én

ilyenkor összezizzenek, hiszen a közbeszerzési törvény arról híres Magyarországon, hogy nálunk az egész Európai Unióban a legmagasabb az egypályázós közbeszerzések száma, ami az egyik legfontosabb mutatója az állami korrupció létezésének. *(Nacsa Lőrinc: Csak ez nem igaz!)*

És inentől kezdve, ha személyre szabott közbeszerzés zajlik a kormányzat jóváhagyásával és akaratával, akkor higgyék el, hogy az Európai Unió nem fogja jóváhagyni Magyarország pénzköltéseit, amit mindannyian veszteségként fogunk megélni. Na, ezért kell önöknek változtatni, nekünk meg önöket hamarosan majd leváltani.

Még két dolgot hadd mondjak! Az egyik az, amire Tóth Bertalan pártelnököm is hivatkozott. Tényleg elképesztő, hogy hónapok óta küzdenem kell önökkel azért, hogy hajlandóak legyenek válaszolni például arra a kérdésre, hogy egy európai uniós programra, az úgynevezett SURE-programra, amelyben maradt 9 milliárd euró - jól mondom, Balázs, gondolom, hogy képből vagytok ti is *(Nacsa Lőrinc: Államtitkár úr!)* -, és decemberben kiköveteltem, leleveleztem, átbeszéltem az európai biztossal, hogy Magyarország újra pályázhasson, tudják, ez az a program, amelyre önfoglalkoztatók is, taxisok is, fodrászok is, mások is bértámogatást kaphatnának a magyar államtól európai uniós támogatással, vagy akár sok százezer magyar ember 80 százalékos bértámogatást is kaphatna, nem olyat, amit eddig sem sikerült kifizetni a magyar munkavállalóknak, hanem valóságosat - miért nem pályáznak? Dobják vissza a leveleimet, nem hajlandóak válaszolni. Nem értem! Örömmel venném, ha például erre is kitérne államtitkár úr egy válaszában.

Végül egy kérdést hadd említsek meg, amiről mélyen hallgatnak. Akik itt ülnek a teremben a kormány oldaláról, szerintem azok sem pontosan tudják, hogy mi a nagy terv, hiszen nem biztos, hogy ezt a miniszterelnök nekik elárulta. Tehát miközben mi arról vitatkozunk itt, hogy mekkora összeg jut, 5600-5700 milliárd forint az úgynevezett „Next Generation EU”-ból, tehát az európai újjáépítésből, már 13 ország ratifikálta az ezzel kapcsolatos jogszabályanyagot, hiszen az egyes tagállamoknak ratifikálniuk kell ahhoz, hogy egyébként hatályba lépessen az egész közösségre nézve. *(Nacsa Lőrinc: Mert a fele hitel!)*

Itt ülünk - megnéztem az ülésünk előtt az egész tavaszi jogalkotási menetrendet -, és még csak be sem jelentették a jogalkotási sorba. Egyáltalán ezzel zsarolni akarják majd megint az Európai Uniót, vagy csak tréhanyság, hogy nincs egyelőre a ratifikáció soron?

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nyilvánvaló, hogy vannak olyan célok, amelyek nekünk, szocialistáknak különösen fontosak, ezekről Tóth Bertalan beszélt. Én egy dolgot szeretnék kiemelni, és várom a partnerségét a kormánynak: az európai egészségügyi uniós programja picit magyar szülemény, hiszen sokat küzdötünk érte.

(19.20)

Így az európai egészségügyi uniónak végre 5,1 milliárd eurós költségvetési sor jut, soha nem volt ilyen önálló költségvetése az európai egészségügynek. Ez használható lesz a magyar emberek közegészségügyi ellátására, fejlesztésére is. Kérem, hogy ne felejtsek ki a magyar tervből, hogy Magyarország egészségügye, a betegek és a dolgozók is többet érdemelnek.

Köszönöm szépen a figyelmüket. S ha már Győri Enikő visszajött, akkor annyit hadd jegyezsek meg, hogy Enikő azt mondta, képviselő asszony azt mondta, hogy a magyar kormány jó hírének aláírását végezzük Brüsszelben. *(Közbeszólás a kormánypartok padsoraiból.)* A magyar kormány a jó híret már rég elvesztette, nemcsak Brüsszelben, hanem az Európai Unióban is. Mi vagyunk azok, akik hazafiként a magyar érdekeket képviseljük. Enikő - régóta ismerjük egymást, nagykövet asszonyként, EP-képviselőként -, én nagyon sajnálom, hogyha ilyen papírokat adnak a kezébe, mert nem méltó ahhoz a szakmai múltához, mint amilyen a tied.

Köszönöm szépen a figyelmüket, és remélem, hogy elfogadjuk a következő időszakban azt a tervet az Európai Unióban, amellyel Magyarország is gazdálkodhat. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzéki partok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének, tájékoztatom önöket, mert látom, hogy ezt nem tudja mindenki, hogy amikor egy frakcióhoz tartozó európai parlamenti képviselő felszólal, akkor technikai okok miatt a felszólalása végén a kollégáink a frakció idejéből leszámítják az elmondott időt. Tehát nem arról van szó, hogy áll az óra, hanem technikai okokból ez később, így az MSZP, illetve Ujhelyi képviselő úr esetében most történt meg, ahogy ez korábban például Győri Enikő képviselő asszony esetében is. Ennek kimondottan és kizárólag technikai oka van, csak tájékoztatósképpen mondom.

Szatmáry Kristóf képviselő úr, a Fidesz képviselője a következő. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán államtitkár úr mondta itt a felszólalása végén, hogy némi naivitás némelyikünk részéről, hogy azt gondolnánk, hogy ez a téma talán közelebb viheti a magyar állampolgárokat és minket is ahhoz, hogy ugyanazt a közös valóságot lássuk, amely bennünket körbevesz.

Az elmúlt három-négy óra vita sajnos abban erősített meg engem, és valószínűleg, ha lenne parlamenti közvetítés, akkor a minket nézőket és hallgatókat is, hogy valóban, két teljesen külön világban élünk, két teljesen különböző valóságot látunk. Én nem is akarnám megismételni az eddigi felszólalások vitáját, én egy területre szeretnék fókuszálni,

amit talán többen érintettek itt a felszólalásukban, mégis azt gondolom, hogy ha az Európai Unióból érkező források felhasználásáról beszélünk, akkor lásuk be azt, hogy az egyik leglényegesebb szereplője ennek a rendszernek a magyar vállalkozó.

Elnézést kérek, sok minden elhangzott itt a mai vitában, de azt kifejezetten visszautasítom, és talán a felháborodásomat hadd mondjam el önöknek, hogy amikor bizonyos ellenzéki képviselők felállnak, és azt mondják, hogy itt az elmúlt években ellopták az európai uniós forrásokat, és minden, ami történt az európai források körül, az csak korrupció, visszaélés, és az önök által vizionált NER rendszer hizlalása, akkor azon túl, hogy hazudnak, azon túl megsértenek több tízezer magyar vállalkozót.

Én szeretném megkérdezni ellenzéki képviselőtársaimat arról, hogy csináltak-e önök már végig egy uniós pályázatot. Ismernek-e olyan vállalkozást, amelyik belevágott egy uniós projektbe? Én szeretném azt elmondani, hogy nem egy leányálom összerakni egy üzleti tervet, elindítani egy fejlesztést, felelősséget vállalni, éjszakákat, szabadidőt rászálni arra, hogy egy vállalkozó bele merjen vágni egy ilyen projektbe. Ez nem ingyenpénz, ezt nem vágják hozzá az emberekhez! Ez nem egy olyan összeg, amit önök szerint csak így el lehet lopni! Ez egy nagyon komoly felkészülést, nagyon komoly munkát, felelősségvállalást, a jövőbe vetett hitet feltételez azon vállalkozók részéről, akik uniós forráson elindulnak. És én az ő nevükben hadd utasítsam vissza azt, hogy ami itt az uniós forrásokban történt, az minden rossz, az minden korrupció, és minden a Fidesznek az érdeke.

Csak néhány számot hadd mondjak ezzel kapcsolatban, és most csak egy program adatai vannak itt, ami a vállalkozások számára talán a leglényegesebb, ez a GINOP programok csoportja. Ebben a csoportban 2020. december végéig 147 pályázati felhívás jelent meg, több mint 3000 milliárd forint összegben, és közel 20 ezer magyar kkv indult ezeken a pályázatokon, nyert, és próbálta megvalósítani azt a projektet, amit a pályázatával megcélzott. Ez kapcsolt vállalkozásokon keresztül 80-100 ezres magyar vállalkozói kört érint, és akkor ebbe még nem vettem bele a mezőgazdasági pályázatokat, és nem vettem bele olyan pályázatokat, amelyek más alapokon keresztül kerültek kifizetésre.

Az, amikor itt felállnak egyesek, elnézést, parizerhuszárok, és azt mondják, hogy itt mindenki ellopta ezt a pénzt, és mindenki korrump, aki ebben a rendszerben megjelent, az, elnézést kérek, a magyar valóság nem ismerete és ezen vállalkozások lenézése. És elnézést kérek, én nagyon emlékszem arra, hogy honnan indultunk el. 2010 előtt, amikor a magyar vállalkozók úgy érezték, hogy gyakorlatilag vagy fejőstehénnek tekintik őket a magyar állam, vagy potenciális bűnözőnek, és vagyonosodási vizsgálatokon keresztül zaklatták a magyar vállalkozói rendszert, akkor ezek a megszólalások, amelyeket bizonyos ellenzéki képviselők megengednek maguknak az uniós források kapcsán a magyar vállalkozásokra lefordítva, ezek ezt az

időt idézik vissza, és ezt az időt nem szeretnénk visszahozni.

Nem szeretnénk visszahozni azt az időt, amikor a magyar vállalkozásoknak sem forrása, sem vásárlóereje, sem kiszámítható gazdasági környezete nem volt. És hiszek abban, hogy az újabb uniós forrást biztosító ciklus folytatja azokat az eredményeket, amelyek 2010 után igenis megjelentek a magyar vállalkozások életében, hogy nem a fióknak kellett terveket gyártani, nem a bankokhoz kellett rohángálni nem létező hitelért, hiszen olyan kamatra volt csak hitel, a vásárlóerőről nem beszélve, amely gyakorlatilag tönkretette a legtöbb vállalkozást, és nem beszélve arról a kiszámíthatatlan gazdasági környezetről, ahol év közben módosítottak adójogszabályokat, év közben vettek ki sarcokat vállalkozókra, vállalkozói körökre, és egyszerűen nem lehetett tervezni ebben az országban. Emlékszünk erre az időre, és nem szeretnénk visszahozni. És bízom abban, hogy azokat az eredményeket, amelyek 2010 után az uniós források felhasználásában megjelentek, folytatni lehet.

És ha szakmai vitát akarnánk folytatni, ha még itt van Ujhelyi képviselő úr, akkor neki mondanám, hogy a legfontosabb az lenne, hogy az Európai Unióval például azt értessük meg, hogy azokban az adminisztratív és bonyolult jogi szabályokban, amelyeket kénytelenek átvenni a magyar pályázati írók, például azokban hogyan lehet segíteni a magyar vállalkozásoknak. Sokat léptünk ebben előre egyébként 2010 után, de nem eleget. Ma sem egyszerű egy uniós pályázatot sem megírni, sem pedig lemenedzselni, és utána pontos elszámolást végigvinni az Európai Unión belül, és ebben kellene például közös platformot megfogalmazni az Európai Unióban, hogy hogyan lehet a magyar kis- és közepes vállalkozások számára egyszerűbbé, gyorsabbá és még jobban felhasználhatóvá tenni ezeket a forrásokat.

(19.30)

És hogy vitatkozunk arról, hogy jó volt-e az elmúlt hét év pénzügyi felhasználása, én csak egyetlen eredményt hozok ide, ami talán már a mai vitában elhangzott. 2009-ben az akkor elérhető vállalkozásfejlesztési források mindösszesen 39 százalékát tudták kis- és közepes vállalkozások elnyerni, 2020-ban ez az arány 85 százalék. És azt gondolom, hogy ez az irány és ez a szakmai álláspont is azzal kapcsolatban, hogy merre érdemes az Európai Unió kiírásait vinni.

És igen, abban hiszünk, és ez persze lehet vita, hogy az európai uniós források az ország gyarapodásához alapvetően a vállalkozásokon keresztül tudnak eljutni, a kis- és közepes vállalkozások azok, amelyek a munkahelyteremtéssel, az innovációval, a digitalizációval és mindazon céllal, amelyek egyébként megjelentek a mostani tervzetben is, a munkájukon keresztül, a munkavállalóikon keresztül tudják gazdagítani és előrevinni ezt az országot.

Tisztelt Képviselőtársak! Sajnos, ahogy elhangzott a mai vitában, sok érv vagy sok javaslat egyébként

a benyújtott vagy megismerhető tervekkel kapcsolatban nem hangzott el. Talán ez lett volna a mai ülés legfontosabb pontja.

És engedjenek meg még egy észrevételt, mert itt szóba került Budapest, és mégiscsak a vállalkozások képviselője mellett elsősorban budapesti képviselő lennének. Egész egyszerűen nem igaz, hogy Budapest bármiféle hátrányt szenvedne sem a mostani társadalmi egyeztetésben, sem pedig az eddigi források felhasználásában. Két példát hadd mondjak erre. Az összes uniós fejlesztési forrás - az általam ismert adatok alapján - körülbelül 40 százaléka érkezett az előző kormányzati ciklusban Budapestre. Ez jóval meghaladja egyébként a főváros lakosságszám-arányú részesedését az országból. És az az állítás sem igaz, ezt maga főpolgármester úr cáfolta valamelyik nap valamelyik sajtóorgánumban, igenis van közvetlen egyeztetés. Pontosan a következő uniós ciklus bizonyos budapesti nagyprojektjei kapcsán nagyon komoly egyeztetés volt, amelyet maga főpolgármester úr tartott jó irányynak. De talán ez is az a helyes dolog, amely felé kell haladnunk.

Nem térnék ki sem a közbeszerzésekre, sem az egyéb elhangzottakra, én a felszólalásom végén egyet szeretnék: megköszönni és még egyszer a hazai kis- és középvállalkozásoknak megköszönni azt a rengeteg munkát, amit az elmúlt években beletettek abba, hogy uniós forrásokra pályáztak, ezeket az uniós forrásokat megpróbálták a legjobban felhasználni. Meggyőződésem, hogy az ő támogatásuk és az ő közreműködésük nélkül - köszönet ezért még egyszer nekik - semmilyen uniós forrást nem lehet hatékonyan felhasználni. Minden olyan tervet támogatni fogunk itt, amely az ő közreműködésükkel a lehető leghatékonyabban használja föl ezeket a forrásokat. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Demokratikus Koalíció képviselője, Varga Zoltán képviselő úr a következő. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Végtelenül sajnálom, hogy Ágostházy államtitkár úr nem tud jelen lenni. Hallhattunk tőle több felszólalást is, kissé talán cinikus, öntelt és nagyképi kioktatást. Én nem is nagyon kárhoztatom ezért, hiszen a Miniszterelnökségen ezt látja, ezt tanulja, gyakorlatilag ez a csapat csak ezt tudja. Azonban mégis szerettem volna, ha közösen kiegészítjük az ő kissé felháborodottan összeállított „hol a pénz?” listáját, tudniillik kihagyta a legfontosabb tételeket. Államtitkár úr kihagyta azt, hogy például mára dedikáltan Magyarország, illetve Orbán Viktor kormánya Európa legdrágább kormánya. Valószínűleg nem jutott az államtitkár úr eszébe, hogy mára dedikáltan Orbán Viktor országa, a saját képére formált felcsúti sógor-ság-komaság világa Európa legkorruptabb országa. És államtitkár úr nem beszélt a legfontosabból, hogy Magyarország egyik legintelligensebb embere, Mészáros Lőrinc, aki gyakorlatilag a felcsúti haverságból

szűk pár év alatt nemcsak Európa, hanem lassan a világ egyik leggazdagabb emberévé tornáztta fel magát Isten, azaz Orbán Viktor segedelmével *(Nacsá Lőrinc: Micsoda?)*, ő is oka ennek. Az azért érdekes, hogy Mészáros Lőrinc, aki a vagyonát, még egyszer mondom, saját bevallása szerint Istennek és Orbán Vikornak köszönheti, most percenként 304 ezer forintot keres, leginkább különben európai forrásokból.

És államtitkár úr azt mondta, hogy ő büszke, mert Magyarország az egyik legeredményesebben védekező ország, és Európa egyik legjobb válságkezelését tudhatjuk magunk mögött. Én nem tudom, hogy mire gondolt, államtitkár úr. Talán arra, hogy az elmúlt évben, 2020 márciusa és 2021 márciusa között csak a sportra 289 milliárd forintot csoportosított át Orbán kormánya? Az egyházaknak 154 milliárdot adott, miközben az egészségügy ehhez képest 60 milliárd forinttal volt kénytelen beérni? Arra gondolt, államtitkár úr, különben, hogy a világ legtöbb lakosságarányos Covid-áldozata magyar? Erre gondolt? Arra gondolt, hogy a mai áldozatok száma 189? Hogy az elmúlt hét végén egy falu lakosságát veszítettük el? És az egészségügyünk épp az összeomlás határán áll? Erre gondol?

És miközben a kormány permanens háborút folytat különben a józan ész és az Európai Unió ellen, azt látjuk, hogy valójában minden állami feladatot az Európai Unió fog finanszírozni.

És ne felejtsük el a legfontosabbat - mert nem ez a lényeg, hiszen ezt el tudnánk fogadni -, hogy leginkább az orbáni oligarcharendszer kiszolgálása az, ami az európai uniós forrásokhoz köthető. És ha valaki számára eddig nem volt tiszta, hogy miért is küzd minden lehetséges eszközzel, mint malac a jégen Orbán az ellen, hogy az uniós támogatások kifizetését az EU összekösse a jogállamisági kritériumokkal, mára már egyértelmű mindenki számára, vidéken is, Debrecenben is, nálunk is, hogy gyakorlatilag mindent, ami a következő hét évben fejlesztésnek minősül Magyarországon, az Európai Unió fog finanszírozni. Beleértve Mészáros Lőrincet is, aki nem fog lehajolni 20 ezer forintért, ha elé fújja a szél, mert percenként 304 ezer forintot keres. És miközben a kormányzat valami örült, szürreális szabadságharcot vív a nyugati polgári világgal, Brüsszellel, elképesztő vagyonokat, elképesztő pénzeket fogad el tőle, amit gyakorlatilag az utolsó petáig különben a NER életben tartására és a saját oligarcháira fordít.

És tudjuk nagyon jól, hogy tud működni ez a rendszer, hiszen Orbán Viktor és önök, kormányzati képviselőtársaim... *(Nacsá Lőrinc: Kormánypárti!)* önök, kormányzati képviselőtársaim, tökéletesen kitalálták ennek a rendszerét, úgy hívják ezt, hogy közbeszerzés. Megdöbentő, hogy a közbeszerzési piac 50 százalékát uniós támogatásokból finanszírozott munkák adják, és ezeknek a munkáknak a 90 százaléka különben korrupcióval érintett, fertőzött. Mindez persze azért, mivel Magyarországon a korrupció rendszerszintű, felülről vezérelt, központosított és a kormányzati szinten koordinált rendszer. Az állami

intézmények rég nem függetlenek, és még a kiderülő milliárdos csalásoknak is alig van következménye. Hát, látjuk, az önök képviselőtársait vádolta meg különben az ügyészség, és itt ülnek, és szavaznak amúgy! *(Nacsá Lőrinc: Czeglédy Csaba, így van!)*

A jól bevált, önök által működtetett korrupciós rendszerek gyakorlatilag nem mások, mint közpénzszivattyúk. Gondoljanak csak a letelepedési államkötvényekre, a jegybanki alapítványokra, a taopénzekre, vagy most az önök új csodafegyverére, a NER innovációjára, a felsőoktatás teljes magánosítására.

(19.40)

Tudjuk nagyon jól. Nem mi mondjuk, nem az ellenzék, szakemberek állítják. A közbeszerzéseket átlagosan 25 százalékkal túlárazzák, a fejlesztések sokszor teljesen indokolatlanok, a felhívások konkrét cégre, ajánlattevőkre vannak kitalálva. *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)* És miközben önök nagyon jól tudják már, hogy megbuktak, minden jel szerint a kormány minden lépése, a 2021-27-es tervezési folyamat átláthatatlansága, a tervek titokban tartása, arra mutat, hogy féltő, hogy a rendszerszintű korrupciós kockázatokat önök nem megoldani akarják, hanem továbbberősíteni.

És azt kell hogy mondjam, ha a kormány továbbra is így fog fejjel menni a falnak, és nem veszi komolyan a konzultációs kötelezettségét, vagy azt, hogy az ágazati szereplőkkel, az önkormányzatokkal, a civilekkel egyeztessen, egyszerűen átlépi őket, ha kihagyja ezeket a nagyon fontos szereplőket a folyamatokból, ha Mészáros és a többi kormányközeli oligarchának az Orbán család hizlalása a prioritás továbbra is, akkor egyrészt számítani kell az európai uniós szankciók bevezetésére, másrészt arra, hogy ezek a tervek semmire sem lesznek alkalmasak. Önök meg fognak bukni, az ország pedig bele fog rokkanni. Hát, ezt kell mindenáron elkerülni, ezért kell és ezért fogjuk önöket leváltani. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Riz Gábor képviselő úr, a Fidesz országgyűlési képviselője következik. Parancsoljon!

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Parlament! Tisztelt Képviselőtársak! Szégyellem magam. Szégyellem magam, mert én azzal a *(Varga Zoltán: Lehet is!)* naivitással jöttem ide, hogy az ellenzék majd szakmai vitát szeretne lefolytatni a magyar emberek, közte a borsodi emberek, közte az ózdi emberek pénzéről, arról a fejlesztési pénzről, amely milliárdokban fejezhető ki, arról a fejlesztési forrásról, amely mindannyiunk jövőjét befolyásolja.

Köszönöm Schmuck Erzsébetnek, hiszen ő van azok közül itt csak, akitől valóban szakmai érveket, indokokat hallottam. Köszönöm azért, mert azon túl, ahogy mifelénk mondják, handabandázás és egy gyenge kereskedelmi vendéglátóegységben szómenés-

nek nevezett szlogeneket hallottunk, amelyeket bármelyik parlamenti napon bármelyik napirend előtti, napirend utáni hozzászóláskor meghallottunk. Az lett volna jó a mai napon, amelyet az ellenzék kezdeményezett, ha valóban érvert érvel szembe állítva, a magyar emberek milliárdjairól beszéltünk volna, hogy mi történik a következő tervezési időszakban.

Fontos lett volna mindez azért, hogyha a mai napon úgy tudunk hazamenni mindannyian, hogy jogcímenként, területenként legalább vannak alapvetések, amelyekben meg tudunk állapodni, hogy mi történjen a közútjainkkal, mi történjen a hazai iparral, a hazai mezőgazdasággal, mi történjen a magyar vidékkel, a falvakkal, a magyar környezettel, azzal a természeti környezettel, amely mindannyiunk jövőjét jelenti. Én erre készültem ma.

Nem voltam rest, számtalan olyan dokumentumot kerestem elő, olvastam át, jegyzeteltem ki, húztam alá, amiről úgy gondoltam, a mai nap fontos lehet. Sajnos nagyon kevés volt az a konkrét találkozás a valódi számokkal, a valódi érvekkel, amely ma elhangzott.

Ha az eszenciáját szeretném a mai napnak eddig összefoglalni, akkor három gondolat kör mentén lehet ezt megfogalmazni: ellopták, kormányváltás és 1080 milliárd vagy 18 000 milliárd. Ez volt a lényege eddig a mai napnak. Jó lenne, hogyha az itt ülő parlamenti képviselők elmondanák, ki-ki a maga ellenzéki mivoltában, hogy a magyar emberek nem ezt kérik és várják az ellenzektől. Azt várják, hogy legyenek alternatív javaslatok, álljanak a kormány, illetve a parlamenti többség javaslataival szemben, adott észérvekkel, konkrétumokkal, a vidék ismeretében, hiszen ma, én úgy gondolom, hogy kevesen vagyunk választott egyéni képviselők, akik nap mint nap a maguk választókerületében személyesen találkoznak a választópolgárral. És ha én holnap, holnapután összefutok a 71 településem bármelyik polgárával, okkal fogom megkapni azt a jogos kritikát: képviselő úr, maguk estébe hajló órákon ott ültek, én végighallgattam, tessék nekem megmondani, hol fogom én megtalálni az én közútjaimat, az én munkahelyem jövőjét, a gyermekeim boldogulását, hol találom meg a magyar mezőgazdaság jövőjét, hol lesz a jövője a magyar erdőgazdálkodásnak, a magyar minőségi árunak, hogyan lehet az én gyermekem vállalkozó, és miért legyen vállalkozó. Erről kellett volna szólnon mindaz, amiről ma eddig beszéltünk.

Engedjék meg, hogy Borsod-Abaúj-Zemplén megyeiként, azon belül pedig ózdiaként néhány gondolatot hozzájáruljak a mai estébe hajló órákhoz. Egyrészt visszatekintenek két gondolat erejéig a korábbi tervezési időszakokra. Annyi szakmaiságot talán hadd vigyek bele, hogy '96 óta, az első területfejlesztési törvény óta valamilyen módon kapcsolatban vagyok a területfejlesztéssel mint politikákkal, mint lehetőséggel és mint forrásokkal. Nagyon fontos azt tudni, hogy az első időszak szükségszerű velejárója volt a szó rossz értelmében, hogy foltszerűek, pontszerűek, egymás-

sal nem köszönőviszonyban levő fejlesztések valósultak meg, amelyeknek később láttuk bizony kárát, hiszen olyan ipari vagy mezőgazdasági vagy infrastrukturális fejlesztések zajlottak, amelyek nem köszöntek össze a helyiek igényével és a helyi gazdaság általános fejlődési ívével.

Én úgy gondolom, hogy az elmúlt időszakban nagyot tudtunk e területen előrelépni, az integrált területfejlesztési programmal, ami megyei szinten határozta meg egy-egy megye fejlesztési területi lehetőségeit, ívét, sokat léptünk abban előre, hogy a helyi szereplőkkel átgondolva, végigbeszélve, társadalmasítva mindazt, amit a magunk lehetőségének tekintünk, ez hogyan köszön vissza ebben a programban. A források pedig ehhez igazodtak.

És én örülök annak, államtitkár úr, ahogy Ön elmondta, hogy nincs új a nap alatt, hiszen a korábbi operatív programok neve megmaradt, „plusz” kitételrel, hiszen a korábbi elvek mentén fogalmazódnak meg a mostani igények, lehetőségek, azzal, hogy mit tudunk hozzátenni ahhoz, ami megfelel a kor szellemének, a kor igényének, illetve mindannak, ami egy minőségében változó világ tekintetében körülvesz bennünket.

Azt is nagyon fontos elmondanom, hiszen az elenzék részéről kaptunk hideget és kevés meleget, hogy én is tudok olyan példákat mondani a korábbi tervezési időszakokból, amikor elhagyott iskolaépületekkel találkozom. Hiller elnök úrra nézek, aki pontosan ismerve a magyar pedagógia és a magyar oktatás helyzetét, tudja, hogy mit jelent egy olyan bezárt nyolc tantermes iskola, ahol a kazánháztól a tornateremig, a majdnem sportcsarnokig minden ott van, csak gyerek nincs benne, és hány településen - csak az én választókerületemben három ilyen iskola van.

Ha olyan vállalkozásokat nézek meg, amelyek 2 milliárd forintból két hétig működtek, akkor a helyi embereknek okkal van olyan véleménye: miért tetszenek ott ülni, önök milyen döntéshozók, ha ilyen döntéseket tudnak csak megfogalmazni vagy meghozni, ami bennünket csap be, a mi zsebünkéből veszi ki a milliárdokat, és közben nem valósulnak meg azok a programok, amelyeket önök ígéretként vetettek ide? Ilyen volt az én területem, például Perkupán, ahol két hétig működött egy klímaberendezéseket összeszerelő üzem. Ma már, hála istennek, újra tartalommal sikerült megtölteni, és helyi emberek dolgoznak ott.

Továbbgondolva egy picit a megyei lehetőségeinket, boldog vagyok azért, mert közszereplőként megéltem azt, hogy Borsod-Abaúj-Zemplén megye a megyék közti sereghajtó szerepből a gazdaság tekintetében az első hat-hét közé tudott fölzárkózni. Miért? Mert a forrásokat jól tudta felhasználni. Miért? Mert a fejlesztések Miskolc-központúsággal és a nagy növekedési centrumok köré szervezve, reálisan egymásra épülve, beszállítói köröket kialakítva olyan termelési termékláncokat tudtak létrehozni, amelyek életképesek, fenntarthatóak lettek, és azzá váltak. Na, ezek a források hasznosulnak jól. Boldog vagyok, hogy ilyenben is lehetett szerepem, ha másért nem, akkor talán

szerény közreműködőként, képviselőként, mert ha másért nem, akkor a szervezés során, az egyeztetések során ott ülhettem.

(19.50)

A gazdaságfejlesztési és innovatív programban 1882 projektet gondoztunk az elmúlt időszakban, és mintegy 121 milliárd forint, ami eddig erre a területre érkezett. Megadta a gerincét a megyének, Sátoraljaújhelytől Ózdon keresztül, sok olyan településnek, amely korábban vesztese volt a rendszerváltásnak hosszú-hosszú éveken át.

Azt is fontos elmondanom, hogy ahogy Miskolc körül szaporodtak a cégek, úgy mobilizálódtak az emberek, és a környékből, az agglomerációból tartós, biztos munkahelyhez hozzájutva, a kisvállalkozásokat is segítve mint a beszállítói kör tagjait, ki tudták építeni a maguk érdekköreit.

Az is fontos volt, hogy Tiszaújváros, Kazincbarcika mint vegyipari központok mellett Ózd, emellett még Szerencs és emellett még Újhely is fel tudott zárkózni a maga ipari lehetőségeivel. Csak Ózd esetében több mint 15 milliárd forint érkezett a helyi gazdaság fejlesztésére. A megye egy új, részben nem idegen, de a megye teljes egészére kiterjedő lábón is meg tudott állni. Az egyik, ami nagyon fontos volt, az idegenforgalom, amely Tokaj-Hegyalját mint kiemelt desztinációt figyelembe véve, túlnyúlt ezen, és most már olyan új lehetőségek is szóba jöttek, mint a mi környékünkön az Aggteleki Nemzeti Park és a Bükk Nemzeti Park között Ózd-Putnok térsége is, amely a sajátos kézműves termékeivel, a sajátos természeti adottságaival be tudott kapcsolódni ide. Olyan attrakciókat is létre tudunk hozni a közeljövőben, mint a rakacai víztározó teljes átgondolt fejlesztési projektje, ami egy újabb kosarat kínál a hazai idegenforgalom szereplőinek, akik meg fogják találni a szabadidejüknek megfelelő elfoglaltságot, látnivalót, attrakciót és helyi értéket.

Ózdiékként engedjék meg, hogy elmondjam, talán kicsit furcsa, hogy kohászat is volt, részben bányászváros, hogyan kerül az idegenforgalom tekintetébe. A kormány hitt s bízott abban a gondolatban, hogy ipari épületek megmentésével lehet olyan attrakciót létrehozni, amiért odajönnek emberek. Több államtitkárt és több minisztert sikerült vendégül látnunk - többek között Vargha Tamás államtitkár urat is -, aki rácsodálkozott mindarra, ami ebben a volt két kohászati létesítményben ott megvalósult. Számtalan olyan kritikát kaptam az ellenzéki oldal részéről, még építész részéről is, hogy fölösleges beruházás volt Ózdon. Nem volt fölösleges, 80 ezer ember látogatta már meg ezt az intézményt, és sokan rácsodálkoztak arra, hogy a két nemzetközi építészeti elismerést kapott rehabilitált épület milyen új tartalommal tölthető fel.

Fontos azt is tudnunk, hogy a megye azon része is, amely nem tartozott a növekedési potenciál elemei közé - tehát Miskolc, Tiszaújváros és Kazincbarcika

mellett -, a megyének azon részei is újra tudtak fogalmazódni már, amiért jó lakni és amiért jó lenni: a jó levegőért, a tiszta környezetért, és egyre többen telepednek vissza fiatalok az ország központi régiójából, és kevésbé fiatalok is, akik biztonságra, nyugalomra vágnak. Schmuck képviselő asszony pontosan tudja, hogy én miről beszélek. Sokan vágnak olyan környezetbe, mint nekünk az a 71 település azon a környéken.

Én büszke vagyok arra, amit az Unió támogatásával a magyar polgárok, a magyar vállalkozók segítségével elértünk, és büszke vagyok arra, hogy a megyében ezekkel a megfogalmazott gondolatokkal, ezzel a tervezési időszakkal, amely 2020-szal zárult, és 2021-gyel tovább bővítve újra tudjuk fogalmazni, egyre több ott élő ember gondolkodik abban, hogy hazahívom a gyermekeimet, s hazahívom mindazokat, akik itt akarnak vállalkozni, élni, lakni s boldogulni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana Tibor képviselő úr, független képviselő mondja el most a véleményét.

BANA TIBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök annak, hogy ellenzéki kezdeményezésre sor kerülhetett erre a vitanapra az európai uniós források felhasználásáról, hiszen amikor a koronavírus-világjárvány időszakát éljük, most már jó egy éve, akkor fontos az, hogy megfelelő válaszokat adjunk európai uniós és hazai szinten egyaránt azokra a kihívásokra, amelyekkel szembesülnünk kell.

Különösen fontos ez akkor, tisztelt Országgyűlés, amikor azt láthatjuk, hogy soha nem látott összegű támogatások állnak majd rendelkezésünkre. Ezért aztán egyáltalán nem mindegy, hogy milyen módon történik majd meg ezeknek a felhasználása. Fontosnak tartom azt felelős országgyűlési képviselőként, hogy megtegyem azokat a konkrét javaslatokat, amelyek a hatékonyság irányába lökhetik el ezt a kérdést. Egy másik szempontot is hadd hozzak ide, ez pedig a XXI. század kihívásaira adott válaszok fontossága.

A Közös Vas Megyéért Egyesület elnökeként szeretném tájékoztatni az Országgyűlést arról, hogy egyesületünkkel megyei szinten a területfejlesztési koncepcióhoz is megtettük a konkrét és konstruktív javaslatainkat. Olyan módon állítottuk ezt össze és juttattuk el a Vas Megyei Közgyűlés elnökéhez, hogy válaszokat adjunk azokra a kérdésekre, amelyek felmerültek a megyei koncepcióban, és igyekeztünk ezeket a lehető legtöbb oldalról megvizsgálni olyan módon, hogy a Vas megyében élők életminőségét állítottuk a középpontba.

Tisztelt Országgyűlés! Fontosnak tartom azt, hogy visszagondolva itt most már a mögöttünk hagyott több mint 15 évre az európai uniós tagságunk-

ból, az eddigiekkel ellentétben, vagy az arányokat javítva, sokkal inkább a gazdaságélénkítő és munkahelyteremtő beruházásokat állítsuk középpontba. Kiemelten fontos a kutatás-fejlesztés területe, a mikro- és kisvállalkozások támogatásának kérdése. Magam is adtam be országgyűlési javaslatokat ezzel összefüggésben. Sajnálattal vettem azt, hogy kormánypárti oldalról ezeket rendre elutasították, hiszen fontos lenne támogatni ezt a szektort. Vas megyében kiemelten kell kezelnünk ezt a kérdést, hiszen rengeteg mikro- és kisvállalkozás működik megyénkben, támogatnunk kell őket az ország versenyképességének javítása érdekében.

Egy másik fontos téma, ami szintén Magyarország versenyképességét tudná javítani, az az euró mielőbbi bevezetésének a kérdése, amit az Európai Unió bizottságának ülésein már előhozta, és itt a plenáris ülésen is kezdeményeztem már, hogy erről egy érdemi vitát folytassunk, még ha Nacsa képviselőtársam jelzi is, hogy ő ezzel nem ért egyet. Én ezt szomorúnak tartom, mert azt gondolom, hogy hazánk versenyképességét ilyen módon tudnánk javítani, és egy érdemi szakmai vitát külön erről a kérdéstről is lehetne folytatni, ahogy például arról is, hogy a megújuló és zöldenergiát milyen módon kellene középpontba állítani. Itt is hozok egy konkrét példát, a lakossági épületszigetelési programokat, hiszen ha visszatekintünk az elmúlt évekre, akkor azt láthatjuk, hogy ez megtörtént állami intézmények esetében, de a lakossági területen nagyon komoly elmaradásai vannak hazánkban, tehát az európai uniós források kihasználását ilyen szempontból is mérlegelni kell, és ezt kell a középpontba állítani többek között.

A közösségi közlekedés fejlesztéséről Ágostházy Szabolcs Imre államtitkár úr is beszélt, és ez valóban fontos. Egy konkrét példával megvilágítva, én nemrégiben benyújtottam egy írásbeli kérdést a Szombathely-Oberwart, Szombathely-Felsőőr vasútvonal előmozdítása érdekében, éppen holnap érkezik majd meg Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr válasza, én remélem, hogy ebben pozitív elemek is lesznek, hiszen például az ingázók helyzetén is javítani tudna ez a fejlesztés - az Ausztriába ingázókra gondolok -, de összességében a nyugati határszálon élők számára ez egy nagyon fontos kezdeményezés, és osztrák oldalról is vannak ennek támogatói. Tehát tipikusan egy olyan ügyről beszélünk ebben az esetben, amit az európai uniós ciklusban ki tudunk használni, és érdemi lépéseket tudunk tenni, ha erre megvan a kormányzati szándék is.

De például a kerékpáros közlekedésről is esett már szó. Én azt sajnálattal vettem, hogy éppen a mai szakbizottsági, gazdasági bizottsági ülésen az ezzel kapcsolatos javaslatomra semmilyen hozzászólás nem érkezett kormánypárti oldalról. Remélem azért, hogy ennek ellenére ezt a témát továbbra is a középpontba helyezik, hiszen Révész Máriusz ez ügyben, azért el kell ismerni, valóban tett érdemi javaslatokat, juttatott el hozzánk tanulmányokat. Tehát bízom

benne, hogy ezek nem maradnak meg a szavak, elképzelések szintjén, hanem nagyon komoly fejlesztésekre számíthatunk. De ugyanezt gondolom a klímavédelmi célokról is. Itt az előbb említett közösségi közlekedéshez ez nagyban kapcsolódik.

Azzal zárnám, tisztelt Országgyűlés, hogy a következő időszakban az egészségügy, az oktatás, a digitalizáció, a kutatás-fejlesztés, az innováció vagy éppen a klímavédelem céljai azok, amelyeket középpontba kell állítanunk az európai uniós források minél hatékonyabb és a XXI. század kihívásaihoz minél jobban alkalmazkodása érdekében. Nagyon bízom benne, hogy ez így fog történni. Konstruktív javaslataimat meg fogom tenni ennek érdekében. Köszönöm szépen a figyelmüket.

(20.00)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Mielőtt kétperces kör kezdődne, előtte az LMP képviselő asszonya, Schmuck Erzsébet képviselő asszony mondhatja el a véleményét. Parancsoljon!

(Az elnöki széket dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Most szól a mikrofonom, a vezérszónoknál nem szólt. Én a mostani hozzászólásomban azt terveztem, hogy a biológiai sokféleség csökkentésének a megállításával kapcsolatos feladatokról beszélek. Ezt meg is fogom tenni, de előtte szeretnék reagálni egy mondatra, amit a vezérszónokimban mondtam, nevezetesen az, hogy az elkövetkezendő időszakban nagyon radikális változásokra kell felkészülnünk és radikális változtatásokat kell megvalósítanunk a gazdaságban és a társadalompolitikában is, ha a globális kihívásokkal szembe akarunk szállni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ha az elmúlt időszak európai uniós forrásainak a felhasználását nézzük, akkor én azt gondolom, azt kell megtapasztalni, hogy ezeknek a forrásoknak a felhasználása gyakorlatilag nem igazán szolgálta, hogy Magyarország a fenntartható fejlődéshez közeledjen, sokkal inkább távolodtunk a fenntarthatóságtól és a fenntartható fejlődéstől. Miért állítom ezt? Nyilván a fenntartható fejlődésen belül szükség van tehát a fenntartható gazdaságra és nem a fenntartható gazdasági növekedésre - azt már elég sokszor elmondtam, hogy a kettő nem ugyanaz -, tehát a fenntartható gazdaságra és nyilván egészében a fenntartható társadalomra. A magyar gazdaság nem fenntartható, nem válságálló.

Egy olyan gazdaság nem fenntartható, nem lehet azt mondani róla, hogy fenntartható, amelyik egy-két lábon áll. Márpedig, ha megnézzük a magyar gazdaságot és a gazdaságpolitikát, akkor két fő területre összpontosított, egyrészt az autóparrá, másrészt pedig a turizmusra. Láttuk, hogy itt volt a válság, a válság mind

a kettőt bedöntötte, és bizony a magyar gazdaság is eléggé bajba került. Egy olyan gazdaság, amelyik a fenntarthatóság felé megy, sokkal jobban épít a helyi erőforrásokra, sokkal jobban épít a kis- és középvállalkozások tevékenységére. Tehát szeretném azt hangsúlyozni, hogy ha Magyarország ebbe az irányba akar elmozdulni, akkor ilyen szempontból is górcső alá kell venni majd az európai uniós források jövőbeni felhasználását.

De a társadalompolitika sem fenntartható, mert a fenntarthatóságnak egy nagyon fontos eleme a társadalmi igazságosság, márpedig a magyar társadalomban nagyon-nagyon nem igazságos folyamatok zajlottak. Nem akarom ezt most nagyon részletezni, elég sokat beszéltünk arról, egyre többeknek egyre kevesebb jutott a magyar társadalomban is, és egyre kevesebbeknek pedig egyre több. Tehát azt gondolom, hogy nagyon fontos lenne társadalompolitikai szempontból is majd ezeket a forrásokat alaposan megnézni.

Akkor rátérnék a biológiai sokféleség ügyére. Azt megtapasztaltuk az elmúlt időszakban, hogy az éghajlatváltozás berobbant az életünkbe, gondoljunk csak arra, hogy talán még két évvel ezelőtt, másfél-két évvel ezelőtt itt alig esett szó az Országgyűlésben az éghajlatváltozás ügyéről. Ugyanezt tapasztaljuk a biológiai sokféleség drasztikus csökkenésével kapcsolatban. Ma még csönd van erről az Országgyűlésben, és ezt nem nagyon lehet itt kiejteni, vagy egyszerűen nem téma a biológiai sokféleség megőrzése, márpedig a klímaváltozás és a biológiai sokféleség csökkentése, ez a kettő együtt drasztikusan összefügg, rettentően összefügg és egymást erősítik. Azt mondják szakértők, és már döntéshozók is vagy politikusok is vagy ökológusok, hogy a biológiai sokféleség drasztikus csökkentése még nagyobb baj, mint az éghajlatváltozás gyorsulása.

Nagyon nem akarok a részletekbe menni, de az biztos, hogy ha elpusztítjuk a természetet és a biológiai sokféleséget körülöttünk, akkor saját magunkat fogjuk elpusztítani. Körülbelül ma a világon egymillió faj kihalása van itt a szemünk előtt, és ezeknek a fajoknak a léte kockáztatva van. Biztos, hogy változtatni kell, mert nyilván ezzel a kérdéssel összefügg a természeti erőforrások túlhasználata, az ökológiai szolgáltatások szegényedése, és nyilván a környezetszennyezés is. Arra is fel kell hívni a saját magunk figyelmét, hogy ha ezeket a kérdéseket kezelni akarjuk, meg akarjuk oldani, akkor ezek egymással összefüggnek, és ezeket egymással összefüggésben lehet enyhíteni és megoldani. Én azt gondolom, az egy jó hír, hogy az Európai Unió 2021-27. évi költségvetési forrásaiból lehet jelentős részt arra fordítani, hogy enyhítsük ezeket a természeti és környezeti gondokat.

Gondolom, hogy azért nagyon sokan tisztában vagyunk azzal, hogy a biológiai sokféleség csökkenése Európában is és az Európai Unióban is riasztó méreteket ölt, fajok tűnnek el, élőhelyek szegényednek el. Nem véletlen, hogy az Európai Unió tavaly elfogadta ezt az új biodiverzitási stratégiáját, ami elég

kemény lépéseket fogalmaz meg, amihez majd nekünk is hozzá kell igazítani a saját stratégiánkat, és akkor, amikor ez a stratégia remélhetőleg valamikor a nem túl távoli jövőben idekerül az Országgyűlés elé, akkor az előző időszak teljesítéséről is lehet beszélni.

Azonban sajnos azt kell látni, hogy az elmúlt öt esztendő nem a természetvédelmi eredményekről szólt, hanem sokkal inkább azt éltük meg itt Magyarországon is, hogy a természet azért pusztult, a zöldfelületet egyszerűen a beruházások, a zöldfelületi beruházások zabálták. Egyébként, még ha talán, nem tudom, mennyiségileg nőtt az erdőterület, de az erdők minőségének a javításával, javulásával nem nagyon lehetünk elégedettek. Sok helyen nádat irtottak, tarvágtak, és máshol lebetonoztak, tehát azért eléggé nagy gondok vannak. Nyilván egy ilyen hozzászólás nem ad arra lehetőséget, hogy a természetvédelem területén az uniós és a hazai források felhasználásával minden szükséges lépést megemlítünk, ezért én így most a teljesség igénye nélkül néhány égetően szükséges feladatot szeretnék itt felsorolni önöknek.

Először is, a most készülő hazai biodiverzitási stratégiának a korábbival ellentétben célszámokat és konkrét, számon kérhető cselekvési terveket kell tartalmaznia, amelyek megfelelő alapot adhatnak az uniós pályázatok megfogalmazásához, a kitűzött célok megvalósításához. Az uniós elvek alapján további védett területeket kell kijelölni, ehhez szükséges a védendő értékek tudományos felmérése, folyamatos monitorozása és a természetvédelmi őrszolgálat létszámának növelése. Nem gondolom, hogy itt nagyon sokan gondolnak arra, hogy miért fontosak a természetvédelmi örök. Higgyék el, hogy például a nemzeti parkoknál is a szakmai munka jelentős része az ő kezükben van. Az egészséges és nagy kiterjedésű erdők a talajok védelmét és a vízmegtartást is segítik, ezért a magas biodiverzitású, kímélő gazdálkodással kezelt örök erdők területét növelni kell, a tarvágás teljes megszüntetése után a tarvágásos területeket az élőhelynek megfelelő fajokkal kell betelepíteni. Fontos a leromlott élőhelyek feljavítása, mert ez segít a biológiai sokféleség megőrzésében. Ilyenek az elgazosodott gyepek, az invazív fajokkal tarkított erdők, és más területek megtisztítása, a parlagfűirtás ellenőrzése.

Az utóbbi három ciklusban a közösségi zöldterületeket sok csapás érte, mondhatni, a városi parkokba tervezett vagy épített beruházásokkal, az indokolatlan favágásokkal, az építési engedélyek lazításával. Nem véletlen, hogy az LMP már benyújtott egy zöldfelületi moratóriumra vonatkozó törvényjavaslatot. A városi zöldterületek, azt gondolom, mindenki tudja, hogy nemcsak a pihenést, a sportolást, a rekreációt segítik elő, de szerepük van a klímavédelemben, a városok hűtésében, a vízháztartás javításában, a városi fáknak óriási szerepe van a légszennyezés és az ezzel járó betegségek csökkentésében is. Nem csak a meglévő közparkokat kell védeni, felújítani; újakat is ki kell alakítani, és még van néhány, amit most fel fogok sorolni.

(20.10)

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül a zöldterületek, az erdők, a parkok szerepét a koronavírus-világjárvány esetében sem. A jó levegőn történő mozgás, pihenés növeli az ellenállóképességet, ezzel szemben, mint ismert, a szennyezett levegő segíti a járvány terjedését.

És ami még szintén fontos, hogy meg kell akadályozni a Natura 2000 területek további beépítését. Hát, sajnos sok helyen tapasztaltuk, hogy Natura 2000 területen fát kivágtak, vagy nem arra a célra akarják felhasználni. És az is fontos, hogy ezeken a területeken ellenőrizzük a természetvédelmi előírásoknak a betartását.

További fajvédelmi programokat kell elindítani a veszélyeztetett állatok és növények védelme érdekében, és fontos az is, hogy az uniós forrásokból természettudományos kutatásra, felmérésre, monitorozásra, ismeretterjesztésre, oktatási feladatokra, erdei iskolákra, illetve a genetikai kincs megőrzését szolgáló génbanki kutatásokra és gyűjtőmunkára is legyen lehetőség.

Ez a fenti, nem teljes felsorolás is azt mutatja, hogy minden korábbinál nagyobb összegű uniós források felhasználása most nem történhet meg úgy, mint korábban, hogy a pályázati lehetőségek nagy része nem közös céljainkat szolgálja, hanem egyesek magánérdekeit. Ezért elvárjuk, hogy a tisztelt Ház, illetve a kormány fogadja meg a javaslatainkat, és vállaljuk azt, hogy ha egyes területeknek a további konkrét kidolgozásában esetleg külső segítséget elfogadnak, akkor mi ezen készek vagyunk dolgozni. Köszönöm szépen a figyelmet.

Tudom, hogy nagyon ritkán esik szó itt az Országgyűlésben ilyen szakmai kérdéseknek a megvitatásáról, de, tisztelt képviselőtársaim, higgyék el, hogy ezek a kérdések egyszerűen a jövőnk veszélyeztetik, és az éghajlatváltozással együtt a biológiai sokféleség csökkentése valóban a jövőnk kulcskérdése. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Simicskó István frakcióvezető úr arról tájékoztatott, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a politikai vitában a frakció további időkeretéből a Fidesz-képviselőcsoport javára átad 9 percet. Kérem a munkatársakat, hogy az időkereteket a bejelentésnek megfelelően módosítsák.

Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólásra megadom a szót Szakács Lászlónak, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kérttem két percet szót, mert Nacsa képviselőtársam hozzászólására szeretnék reagálni, aki nagyon előre-mutatató hozzászólásában, amit elmondott - azt hiszem, a legkorábbi adat talán 2009-es volt, arról,

amiről beszélt, tehát az is 12 évvel ezelőtt volt -, pontosan tudta, hogy mi volt 2006-ban, 2007-ben.

En korábbi dolgokra is vissza tudok emlékezni, és emlékszem rá, amikor a Gazdasági bizottságban az OLAF-jelentések körül egy vizsgálóbizottságot akart felállítani a bizottság, én akkor tettem erre javaslatot. És ezt most azért mesélem el önnek, mert ön azt mondta, hogy 2008-09-ben áthatott mindent a korrupció, és akkor én azt a javaslatot tettem, hogy a korrupciót jobban fel lehessen akkor göngyölni az OLAF-vizsgálatok kapcsán, hogy nyissuk ki, nyissuk szélesebbre, legyen mélyebb az a merítés, akik részt vehetnek ebben a munkában.

Például Mengyi Roland, aki akkor ugyan gazdasági bűncselekményért állt a bíróság előtt, de még mindig a Gazdasági bizottság alelnöke volt (*Mesterházy Attila: Elképesztő!*), akkor ő vegyen részt ebben a munkában, és akkor tartjuk meg a bizottság üléseit, amikor Mengyi képviselő úr is ott tud lenni mint a bizottság alelnöke. Hívjuk meg esetleg Simonka Györgyöt is, azért, mert akkor csak kaphattunk volna egy szélesebb képet az európai uniós források felhasználásáról, az ahhoz kötődő büntetőeljárásoknak a lefolytatásáról, és így még alaposabb munkát tudott volna elvégezni a Gazdasági bizottság, és egy olyan anyagot tudott volna odatenni a parlament asztalára, ami nagyban segíthette volna itt a tisztánlátást. Egyébként ők addig is képviselőtársaink voltak, most még esetleg Boldog képviselőtársamat javasolnám be ugyanebbe a csapatba.

És még egy dolgot az átláthatóságról a megmaradt időben: tudja, több önökkel már a tapasztaltunk, mint amennyi illúziónk maradt, mert a TOP-os pályázatoknál, tudja, még a megyei képviselők is csak titoktartási nyilatkozattal nézhették meg, hogy ki mire pályázott. Arról döntöttek. (*Mesterházy Attila: Hihetetlen!*) Köszönöm a türelmet. (*Taps az ellenzék soraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük. Kétperces felszólalásra megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ujhelyi képviselő úr felszólalása ihletett meg először, de természetesen aztán Szakács képviselő úrra is reagálnék.

Ujhelyi képviselő úr azt mondta, hogy micsoda felháborító dolog, hogy itt az elmúlt három órában a kormányzati tisztségviselők és a kormánypárti képviselők csak hazudtak, majd aztán 15 perces hazugság-áradatot rakott ide le az Országgyűlés elé. Miközben egyébként az elmúlt hetekben megnézhetjük januári-februári közösségi média-bejegyzéseit, a járványhelyzet kellős közepén lazítást, nyitást követelt, „nyitni kell, lazítani kell”, ilyeneket állított folyamatosan Ujhelyi képviselő úr. Most persze a romló járványhelyzetről értekezik. (*Szilágyi György: Mi konzultációt szerettünk volna!*)

Varga Zoltán képviselő úr - egy gyurcsányista képviselőtől nem is várunk mást - oltásellenes volt, nemzetellenes és egyházellenes, ennyiben lehetne körülírni a képviselő úr felszólalását.

Egyik baloldali képviselő sem vette a fáradságot arra, hogy reagáljon a mai hírre, hogy a Welt ügyében újraindult a nyomozás, az önök egyik legnagyobb korrupciós ügyében, amikor 18 milliárd forintot kellett visszafizetni az Európai Bizottságnak. Nem reagáltak arra, hogy 160 milliárd forintot loptak el a Bizottság szerint a 4-es metró ügyében. Nem reagáltak számos olyan ügyben, ami az önök kormányzása idején történt, a legrosszabb felhasználású uniós ciklusban, a legkorruptabb és a legfelelőtlenebb kormányzás alatt, 2004-2010 között különösen.

Arra sem reagált Varga képviselő úr, hogy miért írta alá ezeket a Welt-szerződéseket Dobrev Klára, az önök egyik miniszterelnök-jelöltje most, egyébként a Jobbik egyik miniszterelnök-jelöltje most, amikor 18 milliárd forintot vissza kellett fizetni.

Schmuck Erzsébet képviselő asszonnyal egyetértünk ebben, pontosan ezért mondjuk azt, hogy a következő uniós tervezési ciklusban a digitalizációra és a zöldberuházásokra, a zöldtémákra sokkal több pénzt szeretnénk fordítani; egyetértünk ebben, képviselő asszony, akkor támogasson bennünket ezen irányú erőfeszítéseinkben, hogy egyébként a zöldprogramokra sokkal több pénz jusson, és a digitalizációs programokra sokkal több pénz jusson. Ebben teljesen természetesen egyetértünk.

Szakács képviselő urat pedig arra kérném, hogy a párttársainál nyomozgasson, Simon Gábor, Puch László, tudja, voltak ilyen nevek így önök körül, Legény Zsolt és a többi korrupciógyanús MSZP-s képviselő, ott a probléma az EU-s források elosztásánál. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra Balczó Zoltánnak adom meg a szót, a Jobbik képviselőjének.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Nacsa képviselő úr, mi értelme van ebben a vitában olyat mondani, hogy Dobrev Klára, a Jobbik miniszterelnök-jelöltje? (*Nacsa Lőrinc: Az egyik!*) A miénk... Nem, egy van, egy van: Jakab Péter, aki jelenleg a legnépszerűbb. Egyébként megint személyes megjegyzésére kell sajnos reagálnom. Én magamat EU-kritikus képviselőnek tartom, de azt, hogy „tagok vagyunk vagy szabadok?”, e licencet sose használtam, sose írtam le, hagyja meg Novák Elődnek; még egyszer mondom: soha. Azt, hogy a Pesti Srácok valaha ilyet írt, azt nem tudom.

Ágostházy államtitkár úrnak, közbeszerzések kapcsán. A Tanács - itt a Jogtárból - ajánlása: a közbeszerzés terén a verseny hiánya továbbra is fontos probléma. Az Unió által társfinanszírozott projektekhez kapcsolódó közbeszerzések: az elmúlt években az ellenőrzések alapján rendszerszintű hiányosságokat tárt fel a Bizottság, 2019-ben körülbelül 1 milliárd

euró összegű pénzügyi korrekciót szabott ki Magyarországra e hiányosságok miatt. 350 milliárdot! Én elhiszem, hogy ön őszintén tenni akar ezért, van tennivaló.

A korrupcióról pedig, nem egyedi eseteket mondok, ugyanennek a Tanácsnak az állítása az, hogy nincs határozott és szisztematikus fellépés a magas szinten elkövetett korrupcióval kapcsolatban. Ezt a Tanács mondja, nem a brüsszeli bürokraták, akik, tudjuk jól, hogy Soros György kezéből esznek.

Tehát azért nem mondok olyat, hogy minden a korrupcióról szól, de azt mondani, hogy ezek a súlyos állítások, ezek az ellenzék gaz támadásai, Jogtár, Európai Tanács, meg lehet nézni! Ezeken kell javítani, sok sikert kívánok őszintén hozzá! Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő felszólaló Csöbör Katalin, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igazán nem szeretnék csatlakozni ahhoz a stílushoz, hogy melyikünk, ki tud degradálóbbat mondani a másikról, viszont engedjék meg, hogy szóljak pár szót Brüsszel szerintem téves járványkezeléséről és Brüsszel hazug politikájáról. *(Ungár Péter közbeszól.)*

(20.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Amíg Miskolc és környéke, az egész ország és Európa is kemény küzdelmet folytat a járvány ellen, addig az Unió mondva csinált okokkal támad bennünket, segítségnyújtás helyett. A járványhelyzet világossá tette, hogy erős, nemzeteken alapuló összefogásra, közös védekezésre és jól átgondolt újraindításra van szükség.

Sajnálatos módon az Európai Unió ebben az időszakban is a konkrét segítség helyett inkább politikai céljaival foglalkozik. A kampányok, a homályos politikai és gazdasági zsarolásra alkalmas eljárások bevezetése helyett cselekvésre van és lenne szükség. Minél hamarabb be kell szerezni a koronavírus legyőzéséhez szükséges eszközöket. Ezzel lehetne jelentősen mérsékelni a pandémia okozta hatalmas károkat.

Hazánk mindig is szilárd álláspontot képviselt, sosem hagyta, hogy a nemzet érdekei csorbát szenvedjenek. *(Nacsa Lőrinc: Így van.)* Hiszünk a szolidaritásban, egymás megsegítésében. Az Unió számíthat a magyar segítségre és a munkaerőre. Mindig ott leszünk, jóban, rosszban egyaránt. Így volt ez a koronavírus előtt, így van ez jelenleg, és így lesz a jövőben is. Az uniós költségvetés vitájában is ennek az elvnek biztosítottunk elsőbbséget. Politikánk sikerét igazolja, hogy egyre több európai befektető választja a közép-európai térséget, Magyarországot és benne Miskolcot és környékét, mely felzárkózásnak indult, és az Európai Közösség erős bástyájává nőtte ki magát.

A Covid-pandémia idején az Uniónak leginkább a járvány elleni védekezésben és a gazdasági helyreállításban kellene segítenie. Ehelyett a jogállamisági mechanizmus körüli vitákban megalapozatlan, politikai indíttatású támadások érték hazánkat mind ellenzéki, mind európai szinterről. Mi, magyarok azonban sikeresen megvédtük igazunkat, és ahogy Orbán Viktor miniszterelnök úr mondta, három dolgot mindenképpen elértünk. Megvédtük az európai alkotmányt, tehát nem engedték, hogy azt megkerüljék, elhárítottuk azt a veszélyt, hogy költségvetési eszközökkel rákényszerítsenek a magyarokra olyan döntéseket, amelyeket nem akarunk meghozni, és nem akarunk elfogadni, és végül megvédtük a magyarok pénzét, amely a következő évek gazdasági fejlődésénél jól jön majd.

Az Európai Bizottság, az Európai Parlament és az Európai Tanács decemberben jóváhagyta a költségvetési keretet és a Next Generation EU Helyreállítási Alapot. Nyilvánvalóvá kell tennünk azonban: a helyreállítási csomag nem ajándék és nem valamiféle adomány, hanem egy közösen felvett hitel, amit bizony vissza kell fizetnünk. Mi, magyarok pontosan tudjuk, hogy milyen terhet jelent ez, ha a gazdaságot jelentős méretű adósság nyomja. Hazánkban a fejlődés igazi letéteményesei a dolgozó magyar emberek, akik a járvány előtt is, jelenleg a járvány alatt is és majd a járvány után is működtetik az országot. Ezért megvédjük a munkahelyeket, és annyi munkahelyet, amennyit elvisz a járvány, annyit vagy még többet hozunk létre.

Csak úgy költhetjük el ezt a pénzt, ha hosszú távon gondolkodunk, saját nemzeti szempontokat mérlegelünk és a következő generációk érdekét nézzük az anyaföldön, határainkon innen és határainkon túl. Ez a növekedési pályára való visszaállítás elsődleges feltétele, és nem engedhetjük és nem engedjük, hogy költségvetéssel és hitellel zsaroljanak bennünket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartii pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Dudás Róbert képviselő úrnak adom meg a szót a Jobbiktól. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Számos érvet és ellenérvet lehetett hallani. Megmondom őszintén, azért jó lenne, ha minden képviselő, legyen szó bárkiről, azért átgondolná azt, hogy az előttünk álló hétéves uniós pénzügyi ciklus tervezéséről beszélünk.

Az, hogy brüsszelezünk, szidjuk Brüsszelt, mint az előttem lévő képviselő asszony is mondta, azt gondolom, hogy ez nem vezet sehová. Főleg nem akkor, amikor egy olyan rövid időszak áll rendelkezésre ennek a koncepciónak a kidolgozására, ami szerintem példa nélküli, hiszen április 30-án ezt le kell adni.

A mai vita nem tudom, mennyit fog tudni ebben segíteni, én bízom benne, hogy igen, ugyanakkor nincsenek illúzióim, mert sajnos nem az érdemi irányba

megy a diskurzus. Számos területről, számos fejlesztésre váró és fontos fejlesztésre váró területről esett már szó, én ezeket nem szeretném megismételni, inkább egy olyan területet szeretnék ide, a tisztelt Ház elé hozni, amiről talán eddig kevesebb szó esett.

Pár felszólalóval ezelőtt az egyik kormánypárti képviselő azt mondta, hogy az előző kormányzati ciklusban az uniós források 40 százalékát kapta Budapest. Szeretném megjegyezni itt, hogy minden tisztelem Budapesté és a budapesti fejlesztéseké, és ezt nagyon-nagyon fontosnak is tartom, ugyanakkor, ha Magyarország területiségét nézzük vagy lakosság-szám-arányosan, sehogy nem jön ki a 40 százalék. És azt gondolom, hogy a vidék az, ami az elmúlt évtizedekben a vesztese volt egyébként az uniós forrásoknak, az uniós felhasználásoknak, így a jövőben szeretném, ha nagyobb hangsúlyt fektetne a mindenkori kormány a vidékfejlesztésekre.

Sosem látott mértékű európai uniós forrással állunk szemben, és van lehetőségünk arra, hogy megfelelő módon használjuk fel. Ez egy lehetőség, amennyiben élünk vele, akkor az elmaradásból, az elmaradottságból ki tud törni akár Budapest, akár a vidék, amennyiben viszont nem élünk vele, az egy történelmi probléma, történelmi hiba lenne, hiszen azt gondolom és úgy vélem, hogy leszakadunk, de elképzelhető, hogy akár azt is kijelenthetem, hogy örökre leszakadunk.

Elsődlegesen talán a vállalkozásfejlesztés az, ami a vidék legfontosabb problémája, hiszen ez tudná megteremteni azt a vidékmegtartó erőt, aminek köszönhetően a vidéki lakosság megfelelő életszínvonalat tudna biztosítani magának és családjának, ugyanakkor viszont, ha vállalkozásfejlesztésről beszélünk, akkor először nézzük meg, hogy adott-e a lehetőség arra, hogy minden megfelelő infrastrukturális beruházás készen van-e az adott térségben, akár nyugodtan mondhatjuk, hogy Magyarország összes vidéki körzetében.

Nos, ez az, amin első körben javítani kell, mert addig, amíg nincsenek meg az infrastrukturális fejlesztések és beruházások, addig sem a gazdasági, sem turisztikai célú beruházások nem fognak érkezni, hiszen azt fogja egy nagyobb vállalkozás először meg nézni, hogy milyen minőségű úton vagy vasúton tudom azt elérni, és mennyi idő alatt. Ezek azok a lehetőségek, ezek azok a fejlesztések, amiket először meg kell tennünk a vidék és egyébként hozzáteszem, nem pusztán a vidék, hanem Magyarország egészének az érdekében.

Uniós szinten legfőképp, de itt, a magyar parlamentben is számos alkalommal elhangzik a szubsidiaritás elmélete és ennek a fontossága. Ténylegesen rendkívül fontos, és azt gondolom, ennél a kérdésnél is előtérbe kell hogy helyezzük, hogy azokat a koncepciókat, amiket alsóbb szinteken fontosnak tartanak és megalkottak, azok legyenek beépítve az országos koncepcióba, és az alapján kérjük az uniós döntéshozókat, hogy egyébként ezeket a megfelelő forrásokat azokra a területekre tudjuk fordítani.

Elkészült minden megyében a megyei fejlesztési koncepció. Azon túl, hogy ezt áttanulmányoztam, a körzet, Heves megye 2. számú választóköri körzetének az összes polgármesteréhez fordultam annak érdekében, hogy véleményezzék ezt, hiszen bár elkészült a koncepció elméleti szakemberek által, és kijelenthető, hogy megfelelő szakértők bevonásával tették mindezt, akik őket felkérték, ugyanakkor viszont a gyakorlati szakemberek a másik oldalon vannak. Ők azok a polgármesterek és önkormányzati képviselők és önkormányzati vezetők, akik gyakorlati oldalról a nap minden percében látják a valós helyzetet és a valós problémákat. Az ő visszajelzésük alapján egy levelet írtam és fordultam a megyei közgyűlés vezetéséhez, hogy ezek kerüljenek beépítésre.

Nos, itt is ez, kérem! A megyei közgyűlések által elfogadott megyei fejlesztési koncepciók kerüljenek ebbe beépítésre, mert bár nem feltételezek rossz szándékot a jogalkotóról, ugyanakkor állítom azt, hogy Budapestről a vidéket nem lehet látni. Hallgassuk meg az ő véleményüket, és vegyük számításba, és ez alapján alkossuk meg azt a koncepciót, ami fontos lehet az előttünk álló hétéves uniós pénzügyi ciklus tekintetében.

És akkor még egyszer szeretném elmondani: a vidék felzárkóztatása, elmaradottságának felszámolása, megakadályozása az előttünk álló pénzügyi ciklusban megvalósulhat. Forrás van, lehetőség van, kormányzati akaratra van szükség, és ez nem pusztán a vidéknek a jövőjét jelenti, hanem amennyire a vidék jövőjét jelenti, annyira jelenti Magyarország jövőjét is. Kérem, hogy ennek tudomásulvételével és figyelembevételével készüljön a koncepció. A magunk részéről kiemelt figyelmet kívánunk fordítani - mint ahogy felszólalásomban is tettem - a vidékre. Bízom benne, hogy a kormány is megteszi ezt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(20.30)

ELNÖK: Köszönjük. A következő felszólalónk Nagy Csaba, a Fidesztől. Parancsoljon, képviselő úr!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, akkor a vidékfejlesztés és a kistéleplülések fejlesztése szempontjából szólnék hozzá a vitához. Azt gondolom, hogy ha '21-27-ről beszélünk, erről a 18 060 milliárd forintról '18-as euró-forint árfolyamon, akkor mindenképpen egy kicsit a múlttól is kell beszélni, és fontos, hogy tisztázzunk egy-két dolgot, hogy mi az, amiben jelentős változások történtek a polgári kormányzás ideje alatt.

2007 és 2013 között, ha megkérdeztünk volna kisvállalkozókat, mikrovállalkozókat vagy akár közepes vállalkozókat, önkormányzatokat, azzal szembeültünk volna, hogy egy hihetetlenül bonyolult, összetett és sok-sok ember számára átláthatatlan rendszerben próbáltuk meg az uniós forrásokat biztosítani a pályázók részére. 2013-ra odáig értünk el, hogy a heti

kifizetések aránya nem haladta meg az 5,5 milliárd forintot. Ez azt jelentette volna, hogy mintegy három évtized alatt tudtuk volna kiosztani ezeket az uniós forrásokat.

Rendet kellett tenni nemcsak a jogszabályi környezetben, hanem magában az egész pályázati mechanizmusban is. Ha az önkormányzatok szempontjából nézzük, akkor hihetetlen összegeket kellett pályázatiíróknak kifizetni, hihetetlen összegeket kellett baráti, sikerdíjért dolgozó pályázatiíróknak kifizetni, és gyakorlatilag teljesen kiszámíthatatlan volt az, hogy ki mire és milyen célból tud pályázni a vidékfejlesztés szempontjából. Az önkormányzatoknak gyakorlatilag nem volt pénzüik, nagyon sok önkormányzatnak hitelt kellett felvenni ahhoz, hogy ezeket a beruházásokat el tudja indítani. Ennek az lett a következménye többek között, hogy az önkormányzatok eladósodtak.

A következő ciklusban gyökeres változás történt, hiszen a magyar kormány megteremtette az ország pénzügyi stabilitását, és az önkormányzatok abban a pillanatban, ahogy aláírták a szerződést, számíthattak arra, hogy pár héten belül meg fog érkezni a beruházáshoz szükséges pénzeszköz a számlájukra, és ez egyébként így is történt.

Az egyeztetésekről, mert nagyon sok kritika elhangzott itt, annyit szeretnék elmondani, hogy jelen pillanatban az egyeztetések a megyei jogú városok vezetőivel, a megyei önkormányzatok vezetőivel, a megyei önkormányzatokkal és a különböző önkormányzati szövetségekkel megtörténtek. Tehát azt gondolom, hogy az önkormányzatiság szempontjából, a települések szempontjából ez a tétel rendben van.

Hogy konkrétumokról is beszéljünk, mert annyi általános, elnézést a kifejezésért, de az ellenzéki képviselőtársaim részéről például annyi általános lözung hangzott el a vidékfejlesztés szempontjából is, hogy tényleg három olyan operatív programból szeretnék idézni konkrétumokat, amelyek lebontják azt, hogy mire és mit tudott költeni az ország az európai uniós, illetve a magyar forrásokból.

Megnéztem azt, hogy az én választókerületemben, Nyugat-Baranyában a vidékfejlesztési programban egyedi szennyvízkezelés vonatkozásában mely települések nyertek. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Fölsorolnám őket: Almamellék, Boldogasszonyfa, Somogyhátság, Szentlászló, Áta, Ócsárd, Csonkamindszent, Baksa, Páprád, Tengeri, Téseny, Bakóca, Baranya-szentgyörgy, Gödre, Mindszentgodisa, Babarcszölös, Bisse, Diósviszló, Drávacsepely, Drávaszerdahely, Garé, Kémes, Kisdér, Matty, Rádfalva, Siklósbodony, Szava község tud arról dönteni, illetve ezeket a beruházásokat megvalósítani, hogy hol és kinek építenek egyedi szennyvízkezelést. Ez 3,2 milliárd forintról szól.

Ha nézzük az emberierőforrás-fejlesztési operatív programot, akkor Siklóson két iskola, Sellye, Sásd, Vajszló, Nagydobsza, Somogyapáti, Szentlászló, Szi-

getvár, Pellérd, Drávafok, Harkány, Baksa, Szentlőrinc, Magyarmecske, Vásárosdombó, Mindszentgodisa tudott az iskoláira költeni 3,6 milliárd forint értékben.

És talán, ha a terület- és településfejlesztési operatív programot is szóba hozhatom önöknek, akkor el tudom mondani, hogy óvoda, bölcsőde vonatkozásában mintegy 1,9 milliárd forint értékben volt fejlesztés Sellyén, Szentlőrincen, Magyarszéken, Almamelléken, Harkányban, Cserdiben, Mindszentgodisán, Sásdon, Pellérdén, Kétújfalun. Ezek azok a települések, amelyek saját magukra, a saját intézményhálózatuk fejlesztésére tudják ezeket a forrásokat elkölteni. Baranya megyében 46 milliárdot tudtak elkölteni egyébként ezekből az összegekből a TOP-fejlesztésre, mintegy 251 pályázat nyert. Kérdeztek ellenzéki képviselőtársaim, hogy hol van a pénz, ezekben a településekben van a pénz.

És még egy zárógondolat: azt sohasem gondoltuk 2007 után, hogy úgy lehet majd uniós pénzekre pályázni, hogy az önkormányzatok a szerződés aláírását követően megkapják a beruházási forrásokat. És azt sem gondoltuk volna, hogy Magyarország pénzügyi ereje akkora lesz, hogy 2018-ban el tudja indítani a „Magyar falu” programot, ami egyébként, azt gondolom, hogy tökéletesen egészíti ki az európai uniós forrásokat, mert az látszik, hogy az Európai Uniótól olyan messze van a magyar vidék, hogy igazából olyan jellegű programokat nagyon nehéz elindítani, ami a hétköznapi valóságban kézzelfogható támogatásként ott lesz a településeinken.

2019-ben, 2020-ban és 2021-ben összességében magyar forrásból, kizárólag magyar forrásból 600 milliárd forintot tudunk elkölteni a magyar településekre, azokra a településekre, amely települések létszáma nem éri el az ötezer főt.

És két zárógondolat, hogy ezzel fejezzem be a „Magyar falu” vonatkozásában a gondolataimat: 1600 civil szervezet kapott az elmúlt évben támogatást a „Magyar falu” programból, összesen 2678 magyarországi olyan település van, ahol a falusi CSOK-ot igénybe lehet venni, és ennek köszönhető az, hogy az elmúlt évben, 2020-ban a KSH adatai szerint 900 olyan település van, ahol a lakosságszám növekedésnek indult.

Azt gondolom, hogy talán ez, ami leginkább jelzi azt, hogy volt értelme az uniós pénzeknek és a magyar forrásoknak, és jó helyre mentek ezek a pénzek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megkérném Ungár, Mesterházy és Szakács képviselőtársaimat, hogy a folyamatos és meglehetősen hangos röpgyűléseiket a plenáris ülésen kívül folytassák. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnézést kérek Ungár képviselőtársam viselkedéséért. *(Derültség.)*

Az előbb a kétperces felszólalásomban nem tudtam teljesen befejezni ezt a történetet, ami valós történet, megtörtént a Gazdasági bizottságban, hogy én javasoltam, hogy még Simonka és Mengyi képviselőtársam is vegyen részt az OLAF munkájának a feltárásában és értékelésében, hiszen van olyan tapasztalatuk, amivel tudják segíteni a Gazdasági bizottság munkáját, és így egy még átgondoltabb anyagot tudott volna letenni a bizottság az asztalra. Képzeli el, nem jött létre ez a bizottság. Tehát végül is ez lett volna a csattanó, csak ezt nem mondtam el, hogy valahogyan aztán ez a bizottság mégsem kezdte el a munkáját.

Hogy államtitkár úr expozéjával kezdjem, abban nem volt olyan, tehát az elérendő célokban, amivel nem lehet egyetérteni. Mi is azt szeretnénk, hogy legyen Európa intelligens - már úgy érte természetesen, gondolom, ő is a digitális Európára gondolt -, legyen zöldebb, legyen szociálisabb, legyen karbonsemleges, legyen polgárokhöz közelebbi Európa. Ezek között a célok között, azt gondolom, nincsen olyan magyar politikus, aki ezzel nem értene egyet. Sőt, mi magunk is azt mondtuk, főleg mondjuk, az önkormányzati választások kapcsán, hogy mi azt szeretnénk, ha a magyar városok európai városok lennének. Én is azt mondtam Baranyában Komlón, hogy én szeretném, ha Komló egy európai kisváros lenne. Ennek nagyon sok értelme van, hogy az hogyan lesz komfortos, hogyan tudja kiszolgálni a saját lakosságát vagy éppen csak annyit, hogy a csatornafedél, tudja, szintben van az úttesttel, és közben az ember nem harapja el a nyelvét, amikor átmegy rajta. Azt gondolom, hogy ennek több szintje van.

Láttuk, hogy erre önök is törekedtek, és ne legyünk teljesen igazságtalanok, hogy önök erre nem törekedtek. Erre egy minisztériumot alapítottak, csak ezt méltatlanul elfelejtjük. Kósa Lajos volt az a miniszter. Nem sokáig volt, három hónapig talán, négy hónapig, Kósa Lajos volt a pólusvárosok minisztere, mi inkább csak így az orbáni ígéretek megvalósításáért felelős miniszternek hívtuk őt, de azért az a forrás, amit ő kapott, mintegy 3500 milliárd forint vagy talán még annál is több, az majdnem több volt, mint a Paks II.-beruházás abban a pillanatban. Azóta a Paks II. nőtt, a Kósa-minisztérium meg megszűnt.

Ezt is csak azért mondom el, hogy azért önök is érezzék azt, hogy az önök tervezési és végrehajtási folyamatában, azért abban is voltak ilyen kisebb kitérők, hogy egyszer csak létrejött egy kormányzati szerv, amit minisztériumnak hívtak, Kósa Lajost nevezték ki ennek a minisztériumnak az élére, Kósa miniszter volt ezekben a fejlesztési programokban. Nagy Csaba képviselőtársam elmondta, hogy mennyi baj volt a pályázati cégekkel. Emlékeztessen arra, amikor ezeket államosította Lázár János?

(20.40)

Akkor ő még a Miniszterelnökséget vezető miniszter volt - az is az elmúlt ciklusban volt -, ledarálták az összes pályázati céget, csak állami cég lehet

az, aki pályázati céget, meg csak a kijelölt cégek lehetnek a pályázati cégek. (Dr. Ágostházy Szabolcs Imre felé:) Azért húzza össze a szemöldökét az államtitkár úr, mert nem sikerült neki, de ez volt a szándéka ebben a tekintetben.

Persze, mi is szeretnénk látni, hogy a megyei fejlesztési tervek, sőt továbbmegyek, a városokkal elkészített integrált városfejlesztési stratégiák hogyan képeződnek le, tükröződnek le, hogyha azt látnánk, hogy hogyan képeződnek és tükröződnek le az európai uniós forrásokhoz való hozzáféréseknek a lehetőségében, ezt mi is szívesen látnánk. Mert ezenkívül amit látunk, az sajnos nem az, hogy azon a rendszeren bármi változott volna, hogy nem arra pályáznak a városok meg a települések, amit szeretnének elérni, hanem arra pályáznak, amire van pályázat, aztán abból próbálnak meg valamit afelé alakítani, hogy a városnak is a hasznára váljon, hogy energetikai felújításnak indult, aztán lett belőle egy vállalkozásfejlesztési inkubátorközpont, mert hát, ugye, energetikai felújításra lehetett pályázni, pedig az integrált városfejlesztési stratégiában, sőt ezt még a megye is jóváhagyta, még abban is szerepelt egyébként az, hogy a városnak a rozsdadóvezeteit át kell alakítani - ez is egy otthoni példa.

És ez, tudja, rengeteg vitát szül, és ebből születnek azok a viták, hogy persze az ember nehezen támad fejlesztéseket, főleg akkor, hogyha európai uniós fejlesztések, hiszen pénz érkezik az országba és pénz érkezik a településekre, na de hát nagyon sokszor el kell azt mondanunk, hogy azért ezek sokszor betonba öntött álmok meg térkőbe öntött álmok, valakinek az álmai, nem a városlakóké, a városvezetőé. És ugye, nem tudjuk, hogy ettől nő-e úgy a városnak a vagyona, az csak egy dolog, de mondjuk, a lakosságmegőrző képessége, az adómegőrző képessége, az adóerőképessége, hogy képesek-e ezek a városok utána tovább fejlődni és tovább élni, hogy európai városok legyenek.

Én azt gondolom, hogy ezek azok a fontos pontok, amelyekről érdemes volna hosszabban is vitatkozni, de hát, ugye, már most láttam, hogy ebből a vitából megint az lesz, hogy mi volt 2005-ben, 15 éve, meg 2004-ben, az meg még régebben volt, hogy akkor hogyan voltak, és hogy arról adjunk mi számot. Én azt gondolom, hogy ha ez a vitanap fontos - öntől is meghallgattuk meg a Nacsa Lőrinctől is meghallgattuk, hogy fontos ez a vitanap; egyébként akkor önök is kezdeményezhették, sőt akár támogathatták is volna, hogyha fontos ez a vitanap -, akkor pedig nem feltétlenül erre kellett volna használni, de nyilvánvalóan hogyha önök erre használják, akkor mi is megragadjuk a lehetőséget, hogy elmondjuk, erről mi a mi véleményünk.

Igen, van tapasztalatunk, ami most már sokkal több, mint amennyi illúziónk maradt. Nagyon sokunkba beleégett az, amikor a települések, a megyék vagy éppen a megyei települések fejlesztési forrásaihoz úgy lehetett hozzáférniük a megyei képviselőknek, tisztelt államtitkár úr, hogy bementek a megyeházára, ott

aláírtak velük egy titoktartási nyilatkozatot, majd eléjük tettek 2400 oldalt, és azt mondták, hogy van négy órájuk átnézni - ez az önök által biztosított transzparencia, az az átláthatóság, ami biztosítja azt, hogy ezek a pénzek a megfelelő helyekre kerültek. Arról már ne is beszéljünk, hogy a tervezőirodák három-négy hónappal korábban, de már fél évvel korábban is arról beszéltek, hogy, gyerekek, ne haragudjatok, már egy családi házat nem tudunk megtervezni, mert előre kell dolgozni, hiszen jönnek majd a pályázati kiírások; ugyan még nem tudják, mi van a pályázati kiírásban, de már tervezik. Hát, hogy fordulhat ez elő, államtitkár úr? Én azt gondolom, hogy ebben a tekintetben az átláthatóság egészen biztosan problémát jelentett. Ezen érdemes változtatni.

Nagyon sok olyan, ugyancsak a múltból lévő emlékem van, amely arról szól, hogy mondjuk, amikor a közbeszerzésekről megkérdeztük az akkori fejlesztési minisztert, Seszták Miklóst, hogy hogyan létezik az, hogy európai uniós forrásra öt, az ő városában bejegyzett startup volt, öt 3 millió forinttal megalakított cég volt az, amely pályázott, mind az öt nyert, akkor nekem annyival kellett beélnem válaszként, hogy észre vette ezt a problémát, ott is van már a fejében a megoldás, és nemsokára elő fog majd állni vele, ide, a parlament elé fog jönni. Ennyivel beértük. 60 millió forintot kiosztottak öt cégnek.

Hát persze, hogy itt az ideje átnézni a közbeszerzéseket, átnézni az átláthatóságot a mindennapok szintjén, amikor a tervező nem tudja fél évvel előbb, hogy mit kell neki megtervezni meg mire lesz majd pályázati kiírás, amikor a városoknak nem arra kell pályázni, amire pályázatot írnak ki, hanem arra, ami ténylegesen szerepel a városfejlesztési stratégiában. És akkor nekik sem kell trükközni, a források hozzáférhetőek, elszámolhatóak, és akkor talán még a Simonka Györgyöt sem kell majd bevonnunk abba a vizsgálóbizottságba, amely az OLAF-jelentéseket végig fogja nézni.

Én azt gondolom, hogy ha ezen az úton indulunk el, akkor az nem lesz egy hibás út. A célokkal persze mindenki egyetért, csak ne úgy valósítsák meg, mint eddig, hogy valamibe belekezdünk, aztán előbb-utóbb csak stadion lesz belőle! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Ovádi Péter következik, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy Csaba képviselőtársam nagyon jól összefoglalta azt, hogy honnan indultunk és mennyi mindent tudtunk a vidékre fordítani; és az is látszik, hogy mennyivel máshogy gondolkozunk azért Szakács László képviselőtársammal, hiszen ő azt mondta, ha jól idézem, hogy a pályázatokhoz kell igazodniuk a településeknek, én meg pontosan azt veszem észre, hogy akár a „Modern városok”-at nézzük, akár a „Magyar falu” programot nézzük, akkor azt látjuk, hogy végre olyan

programokat hozott a kormány, amelyek a valós kérdésekre adnak valós választ, hiszen a „Modern városok” programja pontosan az a program, amikor a városvezetést meghallgatva a kormány azokat a programokat hajtja végre. Ilyen például, hogyha most Veszprémre tekintünk, a „Modern város” programban ilyen a sportuszoda, amire nagyon-nagyon régen vártunk, ilyen például a tornászgyakorló, de az iparparkot is itt tudnám említeni vagy az új völgyhidat is, tehát ezek tényleg valós kérdésekre adnak valós választ.

De hogyha a kistéleplésekre tekintünk, az én választókerületemben Veszprém megyei jogú városon kívül mind a 24 település érintett a „Magyar falu” programban, összesen 49 nyertes pályázat volt, plusz a civil szervezetek, plusz az utaknak a pályázata is. Hogyha nem olyan pályázatok lettek volna, amelyekre szükség van, akkor nem nyertek volna ennyien. De ez is egy olyan vidékfejlesztési program, amelyre, azt gondolom, nagyon büszkék lehetünk, és együtt lehetünk rá büszkék, hiszen a „Magyar falu” programban óvodák, orvosi rendelők, közösségi terek, egyházi intézmények újultak meg, és még azt is mondhatjuk, hogy a helyi civil szervezetek végre egy olyan lehetőséghez jutottak, amire már nagyon régen vártak.

Hogyha azt nézzük, hogy a terület- és településfejlesztési operatív programban is mennyi nyertes pályázat volt, akkor azt mondhatjuk, hogy Veszprém megye 1. számú választókerülete ezzel is nagyon jól gazdálkodott. Hogy pár települést mondjak: Bándon egy turisztikai fejlesztést tudtunk belőle megcsinálni; Csetényben egy ipari parkot hoztunk létre, ahova kijött egy multinacionális cég jött ki, egy 2500 fős településre, a Balluff-Elektronika Kft.; de volt egészségház-fejlesztés, csapadékvíz-elvezetés; hogyha Herendre nézünk, akkor zöldváros-projekt, városrészeket összekötő kerékpárút, Herend-Bányatelep felzárkóztatását elősegítő komplex program; Királyszentistván és Litér között is kerékpárút; Kislődön az általános iskola - tehát mind-mind olyan program, amelyre tényleg valójában szükség van. És én azt gondolom, hogy ezeken a településeken ilyen programokat és pályázatokat tudtunk megvalósítani mind a 24 településen. Veszprém városa is a területfejlesztési operatív programból bölcsődéket, orvosi rendelőköt, óvodákat újított meg, amire már nagyon régen vártunk. Úgyhogy én azt gondolom, hogy amit itt baloldali képviselőtársaim nagyon sokszor feltettek kérdésként, hogy hol a pénz, az a válasz, hogy ezekben a fejlesztésekben van, és ezzel a térségünk gazdagodott.

Én azt gondolom, hogy ha a következő ciklusban is ilyen jól tudjuk kihasználni a lehetőségeket, akkor biztos vagyok a sikerben, annak pedig különösen örülök, hogy dr. Navracsics Tibor lett kinevezve az Északnyugat-magyarországi Gazdaságfejlesztési Zóna komplex fejlesztéséért felelős kormánybiztosnak, így Veszprém és térsége kiemelt figyelmet fog kapni. Ehhez kívánok mindenkinek sok sikert. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(20.50)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Rákossy Balázs úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának. Parancsoljon!

DR. RÁKOSSY BALÁZS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én is azzal kezdeném, amit Ágostházy kollégám említett a felszólalásában, hogy ha nem tartottunk volna az elmúlt kormányzati időszakban több politikai vitanapot is az EU-s forrásokról '14 és '20 között, akkor magam is azt gondolnám, hogy igazán ennek a mai vitának a politikai vagdalkozáson kívül kevés hozzáadott értéke van. Ez részben a hozzászólásokból is kiindulva abból is ered, hogy egyrészt szándékos csúsztatások hangzanak el az ellenzéki oldalról, másrészt pedig sokszor tájékoztatlanságból erednek azok a megjegyzések, amelyek itt az elmúlt 3-4 órában elhangzottak. Azt gondolom, kiindulva a négy évvel ezelőtti vitanapok tanulásaiból, érdemes egy lépéssel hátrébb lépni és nagyon higgadtan megnézni, hogy ez az intézményrendszer hogy működik, milyen tanulságok vannak, és milyen eredményeket értünk el az elmúlt időszakban.

A vitanap kapcsán azt is megjegyezném, hogy számomra érdekes volt, hogy az ellenzék az elmúlt években nem is érdeklődött az EU-s források iránt (*Mesterházy Attila: Á!*), hiszen ilyen vitanapra irányuló kérést, javaslatot egészen mostanáig nem kaptunk. Örülök, hogy visszatérünk ehhez a gyakorlathoz, amelyet '14 és '18 között folytattunk (*Zaj az ellenzéki képviselők padsoraiból.*), hiszen számunkra is fontos, hogy olyan operatív programok legyenek, amelyek többé-kevésbé konszenzussal és az eredmények figyelembevételével zajlanak le. A mostani időszakban, 2014 és '20 között megközelítőleg 12 000 milliárd forint állt Magyarország rendelkezésére, hogy ezt európai uniós forrásokként felhasználja, a most kezdődő időszakban ennél, ha nem is nagyságrendjében, de mindenképpen egy jelentősebb összeg, 18 000 milliárd forint áll rendelkezésre. Különös tekintettel erre, fontos, hogy az előző időszak tapasztalataiból megvilágítsuk, hogy mire készülünk és milyen programok lesznek a következő időszakban.

Elhangzott már többek felszólalása során, hogy 2014 és 2018 között az európai uniós intézményrendszer alapjaiban dolgoztuk át, és zárójelben jegyezni meg, hogy az európai uniós forrásoknak a sok előnye mellett van egy nagyon nagy hátránya is, mégpedig az, hogy rendkívül kötött felhasználási rendben működnek. Itt nem a szabálytalanságokra és a visszaélésekre szeretnék utalni, hanem arra, ami talán a legutóbbi felszólalásban is elhangzott Szakács képviselő úr részéről, hogy helyben nem azt tudják fejleszteni, amit szeretnének. Olyan pályázatokat tudunk kiírni, amit az európai uniós szabályok lehetővé tesznek. Majd visszatérnék a TOP-os források felhasználásá-

hoz, hogy egyébként pedig a decentralizáció és a szubsidiaritás jegyében az elmúlt hét évben minden döntést helybe delegáltunk, hogy ne a kormánynak kelljen azt eldönteni, hogy helyben ipari parkot, kis kilátót vagy bármi más egyebet kell építeni. Tehát ez a helyi politika felelőssége, a helyi közgyűlések, a helyi politikai vezetőség szerepe és felelőssége, hogy az európai uniós pénzekből mit valósít meg, mit fejleszt.

Az elhangzottak kapcsán szeretnék majd beszélni két nagy operatív programról, tekintettel arra, hogy olyan fejlesztési célokat határoznak meg, amelyek nemcsak '14 és '20 között, de '21 és '27 között is fontos területei lesznek a magyar fejlesztéspolitikának. De engedjék meg, hogy slágvortokban néhány elhangzott kijelentésre reagáljak. Az egyik a szabálytalanságok kérdése. Már tettem arra utalást, hogy az európai uniós források olyan pénzek, amelyeknek a felhasználása rendkívül sokrétűen van szabályozva az Európai Unió, az Európai Bizottság részéről. Sokszor nehéz olyan célokra felhasználni ezeket a forrásokat, amelyek valójában a kedvezményezettek érdekeiben állnak. Ezért sokszor minden innovatív elképzelést, innovációt igénybe kell venni annak érdekében, ahogy már elhangzott, hogy például családpolitikára ezek a források felhasználhatók legyenek.

Ne legyünk szemellenzősek! A pénzekkel való visszaélés egyedül a díktatúrákban nem egy mindennapos gyakorlat. Ott, ahol jogászok és felkészült szakemberek pályáznak, vagy felkészületlenségből vagy szándékoságból valóban van tér és lehetőség a visszaélésre. De szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy éppen azért, mert európai uniós forrásokról beszélünk, beszélünk különböző intézményekről, OLAF-ról, Európai Bizottságról, rendkívül szigorú ezeknek a forrásoknak az utókövetése, rendkívül aprólékos ezeknek a pályázatoknak a szabályozása. Ezért van az, hogy nagyon sok esetben nem pályázóbarátok ezek a pályázatok, olyan biztosítékok vannak beléjük kódolva és rendszeresítve, amelyek, pont annak érdekében, hogy visszaélések ne történjenek ezekkel a forrásokkal, időnként a felhasználóknak okoznak nehézséget. Azonban ott, ahol szándékosan visszaélések történtek az elmúlt időszakban ezekkel a forrásokkal, akár az OLAF, akár pedig a magyar hatóságok megtették azokat a lépéseket, amelyek szükségesek annak érdekében, hogy a bűncselekmények később reparálásra kerüljenek.

Az eredmények tekintetében fontos azt megnézni, hogy Magyarország az elmúlt tíz évben a gazdasági mutatók mindegyikében jelentősen javított. Elég, ha csak azt mondom, hogy a munkanélküliség a 2010-es 10 százalékon felüli arányából a Covidot megelőző időszakban 3,5 százalékra csökkent, az 50 százalékos foglalkoztatási arányt sikerült a lakosság 70-71-72 százalékos arányába megemelni a Covid előtt, a gazdasági növekedésünk az elmúlt időszakban, egészen 2020 elejéig sokszor kétszeresével múlta felül az európai uniós átlagos növekedést. Ha emlékeznek rá, volt olyan negyedévünk, de volt olyan teljes

gazdasági évünk is, ahol a gazdasági növekedés mértéke a GDP 5 százalékát érte el, és egyébként a 4-4,5 százalékos gazdasági növekedés az elmúlt években egy átlagos gazdasági növekedésnek volt mondható, ami az európai uniós átlagos 1,8-2 százalékos gazdasági növekedésnek pontosan a kétszeresét jelenti.

Elég, ha utalok arra, hogy az elmúlt években a gazdaság működésének és fejlődésének köszönhetően a minimálbér, illetve a magyar átlagbér jelentősen növekedett. Az elmúlt években egy átlagos magyar háztartás egy évben majdnem egy pluszhavi jövedelmet tudott hazavinni és ez ugyancsak a magyar gazdaság motorjának a beindításából következett. Elég, ha emlékeztetem önöket az államadósság mértékére, amely a 2010-es kormányváltást követően a magyar gazdasági összterméknek megközelítőleg 80 százalékos arányát érte el, és ezt a Covid-válság előtti időszakban 70 százalék alá sikerült csökkenteni.

Hadd emlékeztessen még önöket a hiány mértékére! Amikor a polgári kormány 2010-ben kormányzásra jutott, egy túlzottdeficit-eljárás alatt állt az ország, ami annyit jelent, hogy a maastrichti kritériumok egyikét, a 3 százalékos hiányt nem tudta teljesíteni. Ez a nemteljesítés a szocialista kormányoknak köszönhetően 2004. május 1-jétől, tehát Magyarország európai uniós csatlakozásától kezdődően fennállt. A túlzottdeficit-eljárás alól Magyarország gazdasági teljesítménye okán 2013 májusában sikerült kijönni, a hiány mennyiségét sikerült az elmúlt években a 3 százalék alatt tartani, és ez hozzájárult ahhoz, hogy a magyar gazdaság megítélése a nagy hitelintézetek, a nemzetközi minősítők szemében egészen más dimenziót képviselt, mint azt megelőzően.

Hadd emlékeztessen még önöket arra, hogy 2010-ben a magyar kormánynek több mint 20 milliárd eurós hitelt kellett visszafizetni ahhoz, hogy a gazdaságot újra növekedési pályára helyezze. Ez a 20 milliárd eurós hitel pedig abból eredt, hogy a szociál-liberális kormány a 2008-as világgazdasági válságot nem önerőből, hanem hitelfelvételből kívánta megoldani.

(21.00)

Itt elég, ha szembeállítom a mostani Covid-válságkezelést, ahol a kormány nem külföldi hitelfelvétellel kezelte ezt a válságot, hanem a saját maga eszközeivel, az elmúlt években elért gazdasági növekedésből származó tartalékaival kezelte a Covid-válság hatásait.

És akkor engedjék meg még azt, hogy kitérjek arra, hogy a multinacionális vállalatok, illetve a pénzügyi szektor támogatása egy kicsit talán árnyaltabb, hiszen emlékeztetném önöket arra, hogy a 2010-es kormányváltás után a kormány bizonyos szektorokra különadót vetett ki; pont azért, hogy a közös teherviselést egy új dimenzióba állítsa. A magyar pénzügyi intézetek és hitelintézetek ezeket a különadókat más ipar-

ágakkal, így az energia-, illetve a kiskereskedelmi ágazatokkal együtt azóta is fizetik, és hozzájárulnak ahhoz sokkal nagyobb mértékben, mint 2010 előtt, hogy a magyar gazdaság egy fenntartható pályán haladjon.

Szóba került itt ellenzéki képviselői felszólalásban az, hogy a kis- és középvállalkozásokkal szemben miért támogatja a magyar gazdaságpolitika a multinacionális vállalatokat. Az ok egyértelmű: a multinacionális vállalatok is hozzájárulnak a magyar gazdaság növekedéséhez. Fontos megjegyezni itt, hogy a multinacionális vállalatok főszabály szerint az európai uniós támogatásokból kiszorultak, tehát annak érdekében, hogy a multinacionális vállalatok beruházási érdekeltségét fenn tudjuk tartani, fontos őket ösztönözni. Minden egyes multinacionális vállalati támogatás, amelyről itt említést tettem, beruházási kötelezettség vállalása mellett történt meg, tehát nem ingyenpénzként adtuk a multinacionális vállalatoknak a támogatást, hanem annak érdekében, hogy ennek fejében a támogatás meghatározott százalékában Magyarországon további befektetéseket hajtsanak végre.

Elhangzott a közbeszerzési törvény is több tekintetben. Elismerem, hogy a közbeszerzési törvény nem jó. Én igazán nem láttam még jó közbeszerzési törvényt egyébként. (Potocskané Kőrösi Anita közbeszól.) Sajnos, az elmúlt 15 évre visszamenőleg visszamutatható az, hogy a közbeszerzési törvény hatálya alatt beszerzett szolgáltatások és beszerzések nagy része drágább, mint ha egyébként nem a közbeszerzési törvény hatálya alatt tennék ezt meg, de felhívnam a tisztelt képviselők figyelmét arra, hogy a jelenleg hatályos közbeszerzési törvény 2016-ban az Európai Bizottság unszolására és javaslatára történt meg. Tehát amilyen állapotban most a közbeszerzési törvény van, az azért lett ilyen, mert 2016-ban az Európai Bizottság ezt kényszerítette ránk. Az, hogy egyszereplős közbeszerzési eljárások vannak és olyan számban, amilyenben, Brüsszelnek köszönhető.

Úgyhogy én teljes mértékben támogatom azt, hogy ezt a közbeszerzési törvényt a következő években megváltoztassuk. Én látom annál a kettő, illetve három operatív programnál is, amelyet felügyelek, hogy a most hatályban lévő közbeszerzési törvény egy akadály: akadály a pályázóknak, akadály az irányító hatóságnak, akadály mindenkinek. Én örömmel veszek részt ennek az átdolgozásában, és felhívom a figyelmét a brüsszeli kollégáknak arra, hogy ez 2016-ban egy rossz döntés volt, amit ránk kényszerítettek.

A felszólalásokban itt az MFF, illetve az RRF kapcsán felvetődött az több esetben, hogy a hitel, illetve a vissza nem térítendő támogatások aránya milyen legyen. Itt egy kicsit ilyen diszkrepanciát érzek az ellenzéki felszólalók felszólalásában, mert bizonyos tekintetben azért kaptunk kritikát, hogy túl sok a felveendő hitel mennyisége, más esetben pedig azért dorgáltak meg az ellenzéki képviselők, hogy egy adott hitellehetőséggel miért nem élünk, adott esetben a SURE lehetőségeivel. Az RRF-ben egy elég nagy mennyiségű hi-

tellehetőség áll Magyarország rendelkezésére. Azt hiszem, ez egy közös döntés arra vonatkozólag, hogy Magyarországot hosszú távon eladósítjuk-e, illetve az eladósodás lehetőségét felvetjük-e; örülök, hogy ebben az ellenzéki képviselők is megnyilvánulnak, és kifejezik ebbéli véleményüket.

Mielőtt rákanyarodnék a két operatív programra, amelyekben szeretném megmutatni azt, hogy a pénzeknek egy része hol van, illetve hol található, szeretném azért arra is felhívni a figyelmüket, hogy most 18 000 milliárd forintnyi európai uniós forrásról beszélünk RRF-, illetve MFF-keretben, ami hatalmas nagy összeg, de azért nem szeretném azt figyelmen kívül hagyni, hogy egyébként a magyar költségvetés éves összege 40 000 milliárd forint. Ha ezt a 18 000 milliárd forintot az RRF-en kívül hét évre vetítjük ki, akkor azért azt kell mondani, hogy az európai uniós források nagyon fontosak, jó, hogy kapunk ilyen forrásokat, de egyébként a beruházások jelentős része a magyar gazdaságban és a fejlesztések jelentős része költségvetési forrásból valósul meg. Tehát azok az eredmények, amelyeket a makromutatóknál felsoroltam az elmúlt időszakban, részben az európai uniós forrásoknak is köszönhetőek, de nagy részben mindenképpen a költségvetési források okos és tartalékoló, illetve fenntartható módon való elköltésének.

Ahogy már utaltam rá, a 2014-2020 közötti időszak komoly változást jelentett az azt megelőző, a 2007-2013 közötti fejlesztési időszakhoz képest. Egyrészt intézményrendszerében változtattunk jelentősen az új rendszeren, eljárásában, pont azért, hogy sokkal inkább pályázóbarát legyen, könnyebb, gyorsabb lehessen ezeknek a forrásoknak a felhasználása, és az intézményrendszerben akkor szüntettük meg az NFÜ-t, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget, amely egyébként a visszaéléseknek egy komoly kiindulópontja volt abban az időszakban.

Egy olyan, szakmailag is megalapozottabb intézményrendszeri igazgatásra tértünk át, ahol az irányító hatóságokat a minisztériumokhoz rendeltük, és minden irányító hatóság, illetve operatív program tekintetében kijelöltünk egy szakpolitikai felelőst a kormányszatnak valamelyik másik területén annak érdekében, hogy a fejlesztési pénzek felhasználása, illetve tartalommal való megtöltése sokkal szorosabb együttműködést tegyen szükségessé a kormányzati szervek részéről, ezért a tartalma ezeknek az operatív programoknak sokkal szakmaibb és megalapozottabb legyen 2014-től kezdődően, mint azt megelőzően volt.

Fontos fejlesztés volt a 2014-es időszakban, ami már elhangzott előttem, hogy a korábbi pénzfelhasználással szemben nagyon hangsúlyos volt 2014-2020 között az, hogy a rendelkezésre álló források 60 százalékát gazdaságfejlesztésre fordítottuk, és egyébként ez a forrásfelhasználás a következő idősakra is áll, tehát a 2021-től kezdődő idősakra. Ez a 60 százalékos forrásfelhasználás azt jelentette, hogy a pénzek nagy részét a kis- és középvállalkozások finanszírozására, gazdaságfejlesztésre, munkahelyteremtésre, illetve a

foglalkoztatás növekedésére, a magyar gazdaság újraiparosítására, illetőleg a kis- és középvállalkozások exportképességének a növelésére fordítsuk. Most ennek az eredménye az, hogy a magyar gazdaság mutatói az általam is idézett mutatók tekintetében úgy változtak az elmúlt időszakban, ahogy változtak.

Még utolsó, zárógondolatként szeretném azt önöknek megemlíteni, hogy az európai uniós források a gazdaságvédelemben, illetve a Covid-vírus elleni küzdelemben is felhasználásra kerültek. A gazdaságfejlesztési és innovációs operatív programban 2020 tavaszától kezdődően, néhány hónap leforgása alatt 340 milliárd forintos összegű forrást tettünk hozzáférhetővé, hogy a bajba jutott vállalkozásokat bértámogatásban részesítsük, a technológiai megújításokat támogassuk, illetve támogassuk a likviditásuk helyreállítását. Ennek keretében négy pályázatot írtunk ki az elmúlt év tavasza óta, illetőleg az elmúlt hetekben indult meg egy másik, a gazdaságvédelem szolgálatába állított eszköz: ez pedig a GINOP keretében ugyancsak a kamatmentes újraindítási kölcsön, amely 100 milliárd forint értékben tesz hozzáférhetővé rendkívül kedvezményes kamatozású hitelt a vállalkozások számára 1-10 millió forint értékben.

Én itt be is fejezném, esetleg a későbbiekben majd kitérnék még néhány eredményre, de azt tartanám fontosnak megjegyezni, hogy az európai uniós források tekintetében mindenképpen az objektivitás, a szakmaiság alapján érdemes ezeket a programokat megítélni.

(21.10)

Fontos az, hogy pont azért, mert a programok megvalósítása helyben, helyi gazdaságokban, a vidéki Magyarországon történik meg, ezért lehetőség szerint ezek felhasználásának az elveiben legalább egyfajta konszenzus alakuljon ki a politikai erők között, és ez a konszenzus a következő időszakban, 2021-27 között is fenntartható legyen. Nagyon szépen köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

ELNÖK: Államtitkár úr után ismét egy államtitkár úr, ezúttal Steiner Attilának, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának adok szót.

STEINER ATTILA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az elkövetkezendő hét-éves uniós költségvetésben és a helyreállítási alapon az egyik legfontosabb prioritás a zöldséggazdasággal kapcsolatos források mobilizálása és az energetikai komponensen belül az iparág zöldítése. Ezzel kapcsolatosan engedjék meg, hogy pár szempontot én is kiemeljek, különös tekintettel arra, hogy a vitában túl sok konkrétum - pár hozzászólást leszámítva - nem hangzott el ezzel kapcsolatban.

Amikor a zöldgazdaság fejlesztéséről és az energetika zöldítéséről beszélünk, akkor Magyarország nagyon jó alapokról indul, ugyanis ha a főbb mutatószámokat nézzük, amelyekre az Európai Unió is figyel, a szén-dioxid-kibocsátásunk 33 százalékkal csökkent a referenciaévhez, az 1990-es évhez képest. Ha megnézzük nemzetközi összehasonlításban, uniós összehasonlításban ezt az eredményt, akkor azt mondhatjuk, hogy az első egyharmadában vagyunk a tagállamoknak, ugyanis sok olyan tagállam van, amely nemhogy csökkentette 1990 óta a kibocsátását, hanem még növelte is. Ebben olyan nagy tagállamok vannak, illetve olyan zöldnek hitt tagállamok vannak, mint Spanyolország, Portugália és Ausztria.

Ezen túlmenően az is egy fontos előny számunkra, és jó alapot biztosít, hogy eddig is jól hívtuk le az uniós forrásokat, illetve az elkötelezettségünkről nemcsak beszélünk, hanem azt törvényben is rögzítettük 2020 nyarán. Kevés olyan tagállam volt, amely törvényben is rögzítette azt, hogy 2050-re a klímasemlegességi célt tagállami szinten is szeretné elérni. Úgyhogy én azt gondolom, ez nagyon jó alapokat teremt arra, hogy az elkövetkezendő időszakban is ezekhez az uniós forrásokhoz hatékonyan tudjunk hozzájárulni. Ennek tükrében részben értem is egyes képviselők frusztrációját, hiszen pontosan azokat a beruházásokat fogjuk megvalósítani, amelyeket mindig is számonkérték tőlünk az ellenzéki képviselők.

Az energetika terén milyen beruházásokra fogjuk fordítani ezeket a forrásokat? Én úgy gondolom, hogy egy hármas célt kell megvalósítanunk. Amikor fenntarthatóságról beszélünk és fenntartható energetikai rendszert szeretnénk kiépíteni, akkor a fenntarthatóság mellett az ellátásbiztonságnak, illetve a megfizethető áraknak is nagyon-nagyon fontos szerepet kell biztosítanunk. Ugyanis úgy gondolom, hogy már vannak nemzetközileg is olyan példák, ahol ha csak az egyik aspektust vesszük figyelembe, és a másik kettőre nem figyelünk, akkor annak nagyon rossz következményei, mellékhatásai lehetnek, például nagyon megemelkedhet az áram ára a lakosság számára, illetve ellátásbiztonsági problémákat is okozhatunk. Úgyhogy amikor a tervezésről beszélünk, akkor alapvetően ezt a hármas szempontrendszerrel tartjuk mindig a szemünk előtt.

Ennek tükrében az egyik legfontosabb alapelvünk az a tervezésnél, hogy minél több forrást próbáljunk mobilizálni a megújuló energiák elterjedése érdekében. Itt a klíma- és természetvédelmi akciótervben a kormányzat vállalta, hogy 2030-ra a jelenlegi naperóművi kapacitást megháromszorozzuk, és 6 ezer megawattnyi, hárompaksnyi naperómű-kapacitást fogunk telepíteni 2030-ra. Úgyhogy emiatt a helyreállítási terveknek egy nagyon fontos elemét képezik a napelemparkok, illetve a lakossági napelemek támogatási rendszere. Viszont - ahogy említettem - az ellátásbiztonsági szempontokat is mindvégig figyelemmel kell tartanunk, úgyhogy emiatt nemcsak napelemeket szeretnénk telepíteni, hanem az ehhez szükséges villamosenergia-hálózat fejlesztésére is

szeretnénk jelentős forrásokat mobilizálni, ugyanis így biztosítható az, hogy a megváltozott termelési struktúra esetén ne szembesüljünk váratlan ellátásbiztonsági kihívásokkal. Emellett pedig szeretnénk a zöldbuszprojektünkkel továbbmenni. Már több megyeszékhelyen is találkozhatott az utazóközönség zöldbuszokkal. Itt egy hónapos demonstrációs projektekkel indultunk meg, viszont a célunk az, hogy tíz éven belül minden második busz elektromos busz legyen a vidéki nagyvárosokban. Ezt a programot szeretnénk továbbvinni.

Összefoglalásképpen szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy mi egy olyan Magyarországot szeretnénk, egy olyan energetikai szektort szeretnénk Magyarországon, ahol biztosított az ellátásbiztonság, a fenntarthatóság és a megfizethető energiaárak. Az ellátásbiztonság esetében nagyon fontosnak tartjuk, hogy a paksi atomerőművi kapacitások hosszú távon is megmaradjanak, és emellett viszont jelentősen bővítsük a megújuló energiaforrások elterjedését. Ehhez szeretnénk mobilizálni az uniós forrásokat. A határkeresztező kapacitásainkat jelentősen szeretnénk bővíteni; itt is jó úton jár már Magyarország, a régióban az egyik legtöbb határkeresztező kapacitással rendelkezik. Illetve magát a hazai villamosenergia-hálózatot is szeretnénk fejleszteni olyan szintre, hogy ezt a nagyon sok megújuló, volatilis termelő megújuló-energia-termelést is be tudja fogadni.

A fenntarthatósági szempontok figyelembevételénél fontos lesz, hogy 6 ezer megawattnyi naperóművi kapacitást szeretnénk elérni. Szeretnénk, ha a távhőben is zöldülés történe, és a megújuló energiaforrásokat a távhőellátásnál is el tudnánk terjeszteni; itt kiemelt szerepet szánunk a geotermiának is. Illetve amikor megfizethetőségről beszélünk, akkor pedig az uniós helyreállítási alpból szeretnénk 700 ezer oszkomérőt biztosítani a lakosság részére, illetve a legkiszolgáltatottabb rétegek számára szeretnénk olyan pályázati konstrukciót biztosítani, amelyben a napelemparkok telepítésére, illetve a fűtés-korszerűsítésre lehet nagyon nagy támogatásokat igénybe venni.

Röviden ennyit szerettem volna mondani a terveinkről az energetikai komponens területén, és ehhez kérem a tisztelt képviselő hölgyek és urak támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Ungár Péter képviselő úrnak adok szót az LMP-től. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Mindannyian emlékszünk arra, amikor még a koronavírus-járvány előtt a Fidesz zöldfordulata kezdődött. Ennek voltak ilyen érdekes leágazásai, például amikor a Kereszténydemokrata Néppárt augusztusban csatlakozott a műanyagmentes júliushoz, de ezen túlmenően voltak bejelentések is arról, hogy mennyi és milyen jellegű pénzeket fognak zöldfordulatra elkölteni Magyarországon.

Most az, hogy ennek egy jelentős része nem valósult meg azért, mert van egy gazdasági válság, amely a koronavírus-járvány miatt van, ez érthető, és - hogy mondjam - a számonkérésem nem ezekre vonatkozik. Inkább arra vonatkozik, hogy rengeteg olyan európai uniós politika van, ahol a kormány nemhogy legalább a lehetőséget megadná, hogy zöldfordulat legyen Európában, hanem ez ellen cselekszik. Ennek talán a legkutatásosabb példája az európai közös agrárpolitika, az a közös európai agrárpolitika, amelyben - bár a Fidesz azóta egy ilyen hosszú szappanoperaszerű kapcsolatát lezárva kilépett az Európai Néppártból - szövetségese az Európai Unió vezetésének abban, hogy semmiféle zöldfordulat ne legyen lehetséges az európai agráriumban. Az európai közös agrárpolitika talán az egyik legnagyobb összegű politikája az Európai Unió költségvetésének, és a fejlesztési források tekintetében is nagyon sok olyan forrás lesz, amely az agrárpolitikának meghatározó része vagy azon alapuló és meghatározó része lesz. A közös agrárpolitikában nagyon sok olyan javaslat volt, amely a zöldfordulathoz kötötte volna ezeket a kifizetéseket. Nem volt olyan javaslat ezzel kapcsolatban, amelyet bármilyen létező fideszes EP-képviselő, vagy a frakciófegyelemtől vezérelve, vagy most már attól függetlenül támogatott volna.

A következő a helyzet. Jelenleg Magyarországon a kifizetett agrárpolitikai támogatások - ez 800 milliárd forint körül volt 2019-ben - 80 százaléka a jogosultak 10 százalékához kerül. Ez talán az egyik legenyéltlenebb EU-s támogatási forma, ami van.

(21.20)

Emellett ez az agrárpolitika azért is jelent súlyos problémát a klímaváltozással szembeni küzdelemhez képest, mert vegyipari jellegű agrárpolitika folyik ezeken a területeken, olyan vegyipari termékeket használnak, amelyek alapvetően károsak a magyar természetnek. És itt egy félmondatot hadd mondjak arról, hogy a Fidesz meg az Orbán-kormány volt talán az utolsó mohikán a tekintetben, hogy részben a glifozátot európai uniós szinten be tudjuk tiltani, részben egyéb olyan káros vegyszereket be tudjunk tiltani, amik nagyon is szennyeznek például a talajvizet, illetve egyéb módon is hozzájárulnak a klímaváltozáshoz. Tehát nagyon szép, hogy Nagy István miniszter úr most fecskefészket is telepített az Agrárminisztériumra, korábban méhszállást is telepített, ezek nagyon szép, szimbolikus lépések. Talán a glifozát betiltásáért kéne kardoskodni és szabadságharcot folytatni a szép, szimbolikus lépések mellett.

A közös európai agrárpolitikában többek között az európai zöldek javaslata volt a vízvisszatartó agrárium és az ezzel kapcsolatos szempontrendszer beépítése a közös agrárpolitikába. Feltételeztük, hogy ha már a köztársasági elnök podcastekben és egyéb ilyen modern módokon próbálja a víznek a szükségességére és a vízgazdálkodásnak a szükségességére

felhívni a figyelmet, akkor talán támogathatták volna. Értelemszerűen ez nem történt meg.

Az a helyzet, hogy a közös agrárpolitika olyan embereknek jó, akik amúgy nem foglalkoztatnak sok embert, akik nem versenyképes agráripári termékeket állítanak elő, és akik ráadásul Magyarországon belül szennyezőknek számítanak. Az, hogy a „szennyezők fizessenek”, amit Orbán Viktor elmondott a bejelentésénél, amikor kitalálta, hogy a Fidesz-KDNP zöld lesz, ehelyett a közös agrárpolitikában egy elv érvényesül, hogy a Fidesz és az Európai Unió fizet a szennyezőknek. Az a helyzet, hogy mindenféle javaslat, ami ezzel kapcsolatban volt, amúgy nemcsak a zöld frakciótól, hanem másoktól is, süket fülekre talált, és ebben a Fidesz csodálatos szövetségese az Európai Unió vezetésének, akik részben a francia nemzetállami érdek, részben pedig egyéb okok miatt, nagyon is támogatják ezt az agrárpolitikát.

A közös agrárpolitika ugyanakkor nem fenntartható abból a szempontból sem, hogy az agráriumban dolgozók Magyarországon egyre idősebbek. Ezeket a statisztikákat még a magyar Agrárminisztérium oldalán is meg lehet találni, tehát ez nem valami ellenzéki összeesküvés része. Illetve a közös agrárpolitika az a politika, ami miatt Magyarországon soha nem fogunk tudni az élelmiszer-önrendelkezéshez közelebb jutni.

Amikor én először a Lehet Más a Politika nevű párt aktivistája lettem 2010-ben, akkor az volt az egyik szlogenünk, hogy „lehet magyar a bolti paradicsom”, ehhez nem jutottunk közelebb tíz év Fidesz-kormányzás alatt. Hiába jelentette be ma Nagy István, hogy harcot hirdetünk a Lidl meg az Auchan ellen, önök ezt a harcot leginkább azzal hirdették meg, meg azzal folytatják, hogy adókedvezményeket adnak ezeknek a cégeknek, illetve semmilyen olyan politikát nem voltak hajlandóak támogatni, ami azt szolgálta volna, hogy Magyarországon élelmiszer-önrendelkezés legyen.

És akkor még egy dolgot behoznék ide. Miközben erről beszélünk, és miközben sokszor a globalizáció ellen érvel az összes fideszes médium és fideszes politikus, értelmiségi, közben az Európai Unió és a Dél-Amerika közötti szabadkereskedelmi egyezmény támogatására készülnek, egy olyan egyezményére, amely meg fogja növelni a dél-amerikai agrárexportot Európára, és ami megint ki fog szorítani magyar agrártermékeket a saját piacukról. És úgy fogják ezt megtenni, hogy közben elmondják, hogy önök amúgy a globalizáció ellenségei, amikor minden ilyen globalizációpárti, szabadkereskedelmi egyezményt támogatnak, hiszen önök mindig is neoliberálisok voltak, és a szabadkereskedelem pártján állnak, és aki a szabadkereskedelem pártján áll, az nem tud a klímaváltozás ellen valóban küzdeni.

A lokális szempont ugyanakkor nagyon tud érvényesülni egy ilyen fejlesztéspolitikában. A szubszidiaritás szót, amit most érdekes módon sikerült kimondanom, sokszor kimondta államtitkár úr az expozéjában. Az a helyzet, hogy a szubszidia... - most másodjára nem ment... (Derültség.) Tehát az a helyzet, hogy

a szubszidiaritás elvével ugyanakkor ellentétes az, hogy amikor az ellenzéki önkormányzati vezetések azzal kampányoltak, hogy direkt akarnak EU-s forrásokat lehívni, akkor ezt önök valamilyen nemzetárulói összeesküvésnek állították be, amikor az az alapelv, amit most nem fogok kimondani, pontosan azt jelentené, hogy erre képesek lennének.

Szombathely Megyei Jogú Város Önkormányzata például egy 10 éves gazdaságfejlesztési tervet is javasolt azért, hogy lássák, hogy nemcsak a következő választásokig gondolkodik akkor, amikor az európai uniós forrásokat kívánja elkölteni, hanem tudományos és technikai ipari parkot hoznának létre, hogy ne csak az ingázás, illetve a jelenleg létező ipari létesítmények jelentsék a városnak és a térségnek az alapvető munkahelymegtartó képességét, illetve pontosan ezért szakképző központot hoznának létre. És ha már visszatérünk a víz napja közelébe, az esővíz, és hogy növelnék a zöldfelületek számát, azért is fontos, mert hogyha komolyan gondoljuk a zöldpolitikát, akkor azt egyszerre kell elkezdeni a szabadkereskedelemlenességgel, és ugyanúgy kell megtenni a vízvédellemmel is.

Úgyhogy arra kérnénk önöket, hogy ha még komolyan gondolják, vagy valaha volt egy ilyen pillanat, hogy komolyan gondolták azt a zöldfordulatot, amit egyszer csak egy belső mérés után kijelentettek, akkor ne térjenek el azoktól az alapelvektől legalább, amiket ott megfogalmaztak. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból. - Közbeszólás ugyanonnan: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönjük. Megállapítom, hogy amikor Ungár képviselő úr a mikrofonba beszél, akkor elhallgatódtak a háttérzajok.

Ezúttal, tisztelt képviselőtársaim, tájékoztatom önöket arról, hogy Tordai Bence frakcióvezető úr arról tájékoztattott, hogy a Párbeszéd képviselőcsoportja a politikai vitában a frakció részére megállapított időkeret fennmaradó részét, tehát 26 perc 49 másodpercet az MSZP-képviselőcsoport javára átadja. Kérem a munkatársakat, hogy az időkereteket a bejelentésnek megfelelően módosítsák. Köszönöm.

Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kezdem azzal, hogy az a pénz, amiről vitázunk, az egy történelmi lehetőség Magyarország számára. Eddig két Marshall-segélynyi pénz jött hozzánk, és nem sikerült értelmes célokra felhasználni.

Az előbb kifogásolták itt az államtitkár urak, hogy nem érdeklődtünk eléggé ezek után a pénzek után. Hát, biztosíthatom önt arról, hogy nagyon is érdeklődtünk. Sajnos volt, aki nálunk is jobban érdeklődött, úgy hívják, hogy Mészáros Lőrinc, és az ő érdeklődése a mai napig tart; és amíg ő érdeklődik a pénzek után, addig nem a magyar embereknek a javára lesz ez felhasználva.

És arra is szeretném felhívni az ön megtisztelő figyelmét, hogy az OLAF legutóbbi jelentése is kimutatta, hogy konkrétan a magyar kormány csalta el az EU-ban a legnagyobb mértékben az uniós forrásokat. 2015-2019 között 3,93 százalékát tette ki az a pénzügyi büntetés az összes uniós felzárkóztatási és agrártámogatásnak, ami Magyarországra jött, és ez konkrétan tízszerese az európai uniós átlagnak, és egyébként az összes tagállam közül a legnagyobb mérték. Szóval, erre varrjanak, legyenek kedvesek, gombot, mert azt hiszem, hogy ezek a számok magukért beszélnek.

És egyébként én ezt a pénzt kettő szempontból szeretném a figyelem fókuszába helyezni. Ez a pénz egyrészt alkalmas lenne arra, hogy végre Magyarország számára egy olyan helyzetet teremtsen, hogy a magyar nép kitörjön a szegénységi csapdából, abból a bércsapdából és összeszerelőüzem-csapdából, amibe egyébként a Fidesz-KDNP alatt teljesen belekerült a magyar gazdaság és a magyar dolgozók is.

Talán nem kell a szükségesnél jobban hangsúlyoznom, hogy milyen állapotban van a magyar oktatás és a magyar egészségügy itt a pandémia kellős közepén. Borzalmasan tragikus adatok érkeztek honfitársainkról, és ha önök az elmúlt tíz évben ezeket a pénzeket az egészségügybe meg az oktatásba tették volna, akkor ezáltal a magyar munkavállalókat is felkészítették volna arra, hogy magasabb hozzáadott értékű munkát tudjanak termelni, és nem egy ilyen lefelé vezető spirál lettünk volna, hanem sokkal inkább egy olyan hely, amelyben jól képzett magyar munkavállalók jobb keresetért tudnak dolgozni. Önök a másik utat választották. Itt az esély, hogy ezen fordítsunk!

A másik pedig az a jövőt felé és rövidlátó gazdasági működés, ami sem nem fenntartható, sem nem biztonságos a jövő szempontjából. Én egyre inkább azt látom, hogy a járvány utáni helyreállítás egyszerűen nem mehet az eddigi forgatókönyv szerint. Nyaklól nélkül támogatták a fosszilisenergia-ipart, a szennyező nagyvállalatokat, és egyszerűen nem arra használják a válságot sem, hogy zöldirányba induljunk el.

Áttekintettem a helyreállítási terv energetikai részét, és borzasztó csalódás, ugyanis jelen állás szerint, hogy ha 40 százalék kibocsátáscsökkentést vállalnak 2030-ig, akkor ez azt jelenti, hogy a következő tíz évben nagyjából semmi nem fog történni, azon kívül, hogy miután Mészáros Lőrincéktől a magyar adófizetők megvették a lerobbant Mátrai Erőművet, azt leállítják, átállítják földgáztüzelésűre, és utána pedig a következő generációk gyakorlatilag nyolcszor annyira kell hogy csökkentsék a kibocsátást 2030 után, mint nekünk lett volna rá lehetőségünk a 2020-as években. Én nem akarok ilyen örökséget hagyni a gyermekeinknek! Ez nagyon-nagyon fontos.

És nagyon kérem önöket, hogy ne hivatkozzanak többé arra, hogy a szocialista nehézipar összeomlott, és utána az ott elért eredményekkel gyakorlatilag kipipáltuk a klímavédelmi törekvéseket. Törvényünk

van róla, hogy 2050-re Magyarország klímasemleges lesz.

(21.30)

Innentől elkezdve a következő időszakban ez kell hogy a célunk legyen, nem pedig az, hogy önök egy elmúlt rendszer adósságával megpróbálják kipipálni a feladatokat.

Azt atom- nap-gáz forgatókönyv, amelyet senkivel meg nem konzultálva tűztek a zászlajukra, az gyakorlatilag betiltotta a széleenergiát. Én igazából nem értem, önök hogy képzelik el azt az energiarendszert, amelyben egy masszív, hatalmas kapacitású atomerőmű együtt üzemel egy decentralizált rendszerrel. Vagyunk még páran, akik ezt nem látjuk. De Paks II. önöknek csak egy korrupciós projekt, viszont a veszélyesebb fajtából.

És borzasztóan hiányzik a helyreállítási tervből és az operatív programok tervezetéből is az, hogy a magyar házakat és lakásokat le kell szigetelni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Nem elszigetelni, leszigetelni. 2010-ben megígérték, 2021-ben vagyunk, és még mindig nem csinálták meg. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most kettőperces hozzászólások következnek. Megadom a szót először Varga Zoltánnak, a DK képviselőjének. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Egy picikét úgy érzem, hogy valami kétségbeesett csodavárás ez a mai este. Én kétségbeesve akarnék hinni önöknek, hogy amiről beszélnek, ez egy szigorú szakmai kérdés. Önök kétségbeesve akarnak abban hinni, hogy az önök főnökei becsületes emberek. Az önök főnökei pedig abban hisznek kétségbeesetten, hogy nem fognak megbukni. De ez a csodavárás csak a mesében létezik.

Tudjuk azt nagyon jól, hogy nem szigorú szakmai kérdésekről beszélünk, hanem valójában jogi, sőt büntetőjogi kategóriáról. Önök is tisztában vannak vele, én is és az önök főnökei is. Nem könnyű a helyzete egyikőnknek sem. Ennek a sztorinak szörnyű vége lesz, és az a baj, hogy ennek a sztorinak a levét különben a magyar emberek isszák meg.

Tudjuk nagyon jól, hogy amikor Steiner államtitkár arról beszél, hogy olyan Magyarországot szeretne, ahol az energetikai szektor biztonsága adott, akkor én egy olyan Magyarországot szeretnék, hogy nem arra ébrednek, hogy Mészáros Lőrinc egyszer csak megveszi a fél gázhálózatot Magyarországon. Én egy olyan Magyarországot szeretnék különben, ahol tényleg az a kérdés szakmailag, hogy a kisvállalkozások hogy tudnak fejlődni, és hogy kapják meg az európai uniós forrásokat, de én azt látom debreceniként, hogy a debreceni kisvállalkozások nagy része már el sem

indul olyan közbeszerzésen, amelyen ismert debreceni, Fideszhez köthető cégek elindulnak, mert mindenütt kikapnak. Én azt látom, hogy Kósa Lajos most nagy mellénnyel bejelentette a hajdúnánási MotoGP-pályát, hogy ugyanaz a tervező nyerte el különben a MotoGP-pálya tervezését, aki elnyerte az Aquaticum strandfürdőét, a Nagyerdei Stadionét, a milliárdos, Fidesz-keltető Debreceni Nemzetközi Iskoláét, a Dósa nádor teret, az egyetemi innovációs központot, az önkormányzat által épített Forest Offices irodaház tervezését, és még a jó ég tudja, hány mindent. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Ennek borzasztó vége lesz. Most még azt hiszi mindenki *(Az elnök ismét csengtet.)*, hogy ezt megúszhatja. Nem fogják megúszni. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, az időkeret tartásáért. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Már azért volt értelme a mai vitának, hogy három államtitkár úrral meg tudtunk ismerkedni itt a parlamentben, akik eddig nem nagyon jártak ide be. Valószínűleg, ha többet jönnének ide be a parlamentbe, akkor államtitkár úr is tudná, hogy azokat a javaslatokat, amelyeket hiányolt, azok számtalan alkalommal elhangzanak a magyar parlamentben. Úgyhogy javasolom, hogy próbáljon beszélni a miniszterével, hogy többször engedje be magát is ide a magyar parlamentbe, hogy tudja, mi zajlik itt, milyen munka, és milyen javaslatokat tesznek az ellenzéki képviselők.

Egy kérdéssel nem nagyon beszéltek, márpedig, ha az EU-s fejlesztési forrásokról beszélünk ilyen hosszú időtávban, akkor egy eredményükről nem szólt egyetlenegy hozzászóló sem, sem a Fidesz, sem a KDNP, sem a kormány részéről, ez pedig az, hogy egy évtizednyi munkával, komoly erőfeszítések árán elértük, hogy az Európai Unió legkorruptabb országa lett Magyarország. 2010-ben a kilencedik helyre soroltak be minket, 2020-ban az elemzések szerint Romániával, Bulgáriával Magyarország holtversenyben az utolsó helyen áll, vagy ha fordítva mondom, akkor az első helyen áll abban, hogy a legkorruptabb ország vagyunk.

Azt gondolom, hogy amikor itt államtitkár úr a rendszer átalakításáról beszélt, meg hogy az NFÜ volt az egyik kiindulási pontja a különböző problémáknak vagy adott esetben korrupciós eseményeknek vagy egyéb más ilyen konfliktusoknak, gondoknak, akkor úgy tűnik, hogy az új rendszeren sem sikerült annyit javítani, hogy az ezeket a problémákat megakadályozza. Tehát ha ilyen sikerpropagandát hallunk, és önök bennünket vádoltak azzal, hogy csúsztatunk meg félretájékoztattunk, meg tulajdonképpen nincs is információnk semmiről sem, akkor azért hozzá szeretném azt is tenni, hogy önök sem túl sok önkritikát

gyakoroltak. Ezért gondoltam, hogy a hátralévő időben adunk önöknek arra lehetőséget (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) vagy az államtitkári zárszóban arra, hogy ha egy kicsit erről a korrupciós helyzetről beszélne (*Az elnök ismét csenget.*), hogy hogy sikerült ezt ilyen kemény munkával elérni, az hasznos volna.

Köszönöm szépen, elnök úr, a türelmet, bár ha ennyi ideig itt vagyunk, akkor érdemes pár másodpercet engedni nekünk. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padosorokból.*)

ELNÖK: Így igaz. Elég nagylelkűen bántam a kettő perccel. Bánki Erik képviselő úr a szó, a Fidesz képviselőjéé. Parancsoljon, kettő perc!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szél Bernadett képviselőtársam hozzászólására szeretnék reagálni, mégpedig két megjegyzésre. Az egyik megjegyzésében azt mondta, hogy két Marshall-segélynyi pénzt nem sikerült jól elköltenünk Magyarországon.

Tisztelt képviselőtársamnak, aki ugyan nem tartózkodik az ülésteremben, mert a válasza, úgy tűnik, már nem volt kíváncsi, azt azért elmondanám, hogy itt nemcsak velünk, kormánypárti politikusokkal vitatkozik, hanem Európa legerősebb országának, a legnagyobb uniós befizetőinek és egyben a legerősebb iparát képviselő országnak a vezetőjével, Angela Merckellel vitatkozik, hiszen Angela Merkel szó szerint azt mondta: „Magyarország jól használja fel az EU-s pénzeket, okos beruházásokat eszközöl, és okos gazdaságpolitikát folytat. Összességében az emberek jólétének növelésére használja ezeket a pénzeket.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt hiszem, ennél több alátámasztásra arról, hogy mi az elmúlt időszakban jól sáfárkodtunk az európai uniós pénzekkel, nincs szükség.

És még egy megjegyzés, ami az OLAF-vizsgálatokat illeti. Azt mondta, hogy 3,9 százaléknyi forrásfelhasználást nem talált helyénvalónak az OLAF, és emiatt eljárásokat kezdeményezett. Szeretném felhívni a képviselő asszony figyelmét innen a távolból is, hogy jobb, ha a koalíciós partnereihez fordul vagy leendő koalíciós partneréhez fordul, a baloldal politikusaihoz, hiszen ennek a 3,9 százaléknak a 75 százalékát, háromnegyed részét a négyes metróhoz kapcsolódó pénzfelhasználás teszi ki. Amit már említett államtitkár úr is és többen a mai vitában, ez az a 160 milliárd forint, ami úgy tűnt el, hogy a mai napig nincs nyoma.

Tehát, tisztelt Szél Bernadett, azt javaslom, hogy a baloldal politikusai között érdeklődjön az OLAF-ügyekben. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük. Balczó Zoltán képviselő úr a szó, a Jobbik képviselőjéé. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Erre a vitanapra készülve először is a számokkal akartam tisztába jönni. Kormányzati forrástól kaptam egy nagyon szép színes dokumentumot, abban euró van, most itt forintokról beszélünk, tehát tegyük világossá!

Az a 15 000 milliárd forintnyi összeg, az a többéves pénzügyi keret, valamint a Next Generationból az, ami közös felelősségű és közösen visszafizetendő, ami ebben a táblázatban grantként szerepel, és van 3500 milliárd forint, ami itt külön szerepel, mint amit Magyarország, ha akar, fölveszi, de azért önmagának kell helytállni, ez a loans. Na most, önök itt mindig 18 500 milliárdról beszélnek, ez számomra azt jelenti, hogy megszületett a döntés, és ezek szerint ezt a hitelkeretet teljes egészében föl akarja venni Magyarország a kormány szerint.

Ezt a „Next Generation EU”-t itt ratifikálni kell. A ratifikációt nyilván képviselők csinálják, nagy a kormány befolyása, de pártok állnak mögötte. Július 14-én az ezzel kapcsolatos vitanapon a Fidesz országos választmányának az elnöke a következőt mondta: „Gúnynévnek tekintem a 'Next Generation EU' eszközt, magyarul, a 'Következő Generáció Európai Unió' eszközt, mert cinikus kifejezése annak, hogy azt a cecet, amit most itt egyesek felhalmoztak, majd a gyerekeink, a gyerekeink generációja fogja 30 éven keresztül fizetni.” Mondja erről a Fidesz-választmány elnöke.

Tehát kérdezem, hogy vajon miért késünk még ezzel a ratifikációval, és vajon garantált-e ez, amikor itt ezt az idézetet felolvastam. És mondom még egyszer, önök 18 500 milliárdról beszélnek, ami azt jelenti, mintha eldöntött volna, hogy teljes egészében fölvevesszük. Köszönöm. (*Taps az ellenzéki padosorokból.*)

(21.40)

ELNÖK: Köszönjük. Folytatjuk az előre bejelentett felszólalók körét. Megadom a szót Magyar Zoltának, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Elég furcsa volt kormányoldalról hallgatni az érveket meg azt a számonkérést, hogy miért nem érdeklődött eddig az ellenzék az európai uniós források felhasználása iránt. Ez elég abszurd, hiszen hétről hétre a parlamenti felszólalásaink jelentős része, interpellációink és azonnali kérdéseink pont azokat a kérdéseket feszegetik, hogy vajon milyen hatékonysággal és a közjó szempontjai szerint lettek-e elköltsve ezek a források.

Meg hát, egyébként is, miért nekünk kellett ezt a vitanapot kezdeményezni? Tehát ott azért 12 000 milliárdról beszélünk az előző költségvetési ciklus tekintetében, most meg akkor lehet, hogy akár 18 500 milliárdról beszélgetünk, ami azért egy elég látható lépték, és talán megérne annyit, hogy időről időre egy

ilyen vitanap keretében a kormány részéről érkezzen indítvány, és meg tudjuk ezeket az ügyeket beszélni.

Én egy picit az agráriumra szűkíteném le most ezt a kérdéskört. Az európai uniós csatlakozásunk áráként gyakorlatilag nagyon sok eszközről lemondtunk, ami az agráriumunkkal kapcsolatos, azzal a helyzettel, hogy tudja-e befolyásolni vajon, és ha tudja, akkor milyen mértékben egy nemzetállam azt, hogy mi történjen az ő termőterületein, mi történjen az ő vidéki régióiban.

Ezekről a lemondásokról megoszlik a vélemény, ki soknak, ki kevésnek érzi azt, amikor átadtuk a piacunkat, amikor nagyban korlátoztuk a nemzeti hatásköröket. De abban azért egyetértettünk, hogy ennek bizony voltak előnyei is. Ilyen előnyei voltak azok a támogatások, amelyek soha nem látott léptékben és mértékben jelentek meg a magyar agráriumban.

Mire használták fel önök az elmúlt időszakban ezt a mérhetetlen forrásmennyiséget, ezt a rengeteg lehetőséget, hiszen mégiscsak erről kell most beszélgetnünk, hogy mennyire voltak sikeresek ezek a programok, ezek a politikák. A sikert pedig úgy érdemes szerintem meghatározni, ha megnézzük azt, hogy az adott programnak mi volt a célja, és azt elértük-e vele.

Vajon az volt-e a célja ezeknek a forrásoknak, hogy elérjük azt, hogy ma a gazdálkodók kevesebb mint 3 százaléka uralja a termőterületek kettőharmadát? Vajon ez lehetett-e a cél? Vagy ezt fogalmazták-e meg akkor, amikor 2010-ben a nemzeti vidékstratégiával álltak elő, ami jórészt szintén arról szólt, hogy az agráriumunkba érkező európai uniós forrásokat miként akarják felhasználni és milyen célokra? Bizony nem erről volt szó, hanem pont az ellenkező folyamatot ígérték, nem azt, hogy bebetonozzák a nagybirtokot, sőt bizonyos tekintetben növelik is, hanem, hogy lebontják, és majd a családi gazdálkodók szövetése fogja a magyar vidék és agrárium gerincét adni, ahogy ezt a nyugat-európai országok jelentős részében látjuk.

Vajon ki lehet-e, ki merik-e jelenteni azt, hogy hatékonyan kerültek ezek a források elosztásra, és a közjó szempontjai szerint, ha azt az arányt nézzük, hogy a gazdálkodók 10 százaléka viszi el a források négyötödét? Éppen az ellenkező folyamatot ígérték be itt is 2010 folyamán, hogy megfordítják a trendeket, és pontosan az ellenkezője fog történni annak, mint ami egyébként történt. Vajon a vidék és városok közötti szakadék csökkent-e ezen 12 000 milliárd forint elköltése után? Ezek költői kérdések, hiszen nem csökkent. A vidéki elvándorlás mértéke egyáltalán nem csökkent, és nem fordult meg ez a trend.

Ahogy a mezőgazdaság egyes ágazatain is végig-mehetünk szépen egyesével akár, sajnos ezt most nyilvánvalóan időkeret hiányában nem tudom megtenni, de ha csak néhány példát megemlítünk, szerintem világossá válik, hogy miről akarok itt beszélni.

Elköltöttünk tehát 12 000 milliárdot, és ma ott tartunk, hogy a bogyós gyümölcsök gyakorlatilag eltűntek Magyarországról, hogy olyan hagyományos zöldségekből, mint a hagyma, a paprika, behozatalra

szorul ez az ország, vagy hogy mást ne említsek meg, most már a gyümölcsök területén is óriási visszaszorulásnak lehetünk szemtanúi sajnos. Bizony ezek a források az állattenyésztés területén sem kerültek megfelelő hatékonysággal elköltésre, legalábbis egyetlen olyan haszonállatot sem tudnak megnevezni, amelynek a piaca, amelynek az egyedszáma érdemben növekedett volna, olyat viszont sokáig tudunk sorolni, ami radikálisan csökkent, és a baromfin kívül gyakorlatilag minden egyéb haszonállatunkra ez igaz. Tehát az állattenyésztés területén sem sikerült ezeket a forrásokat a gazdálkodóknak megfelelően, az ő érdekeiknek megfelelően elköltetni.

Vajon modernebb és versenyképesebb lett-e ettől az agráriumunk? Hát, itt sincsenek jó híreink. Tudom, nem szeretik, ha a múlttal példálózunk, de sajnos azt kell kimondanom, hogy az átkosban sokkal versenyképesebb és hatékonyabb volt a mezőgazdaságunk a nyugatihoz képest, és itt is csak tovább nőtt az olló. Pedig feladat lenne bőven, és olyan hasznos terület, amire elkölthetnénk ezt a mérhetetlen mennyiségű összeget.

Már szó volt az élelmiszer-önrendelkezéssről, és ebben is rengeteg teendője lenne Magyarországnak, hiszen szerintem abban mindenki egyetért, hogy ha valami kiútja lehetne ennek a nemzetnek, ha lehetne egy olyan prioritást megnevezni, ami a nemzetgazdaság számára tényleg pártokon felül, kormányokon felülállva fontos lehet, az pont az élelmiszer, mert hitünk szerint igenis a kiváló minőségű, GMO-mentes, magas feldolgozottságú élelmiszer lehet például egy olyan védjegye Magyarországnak, amivel az európai és később talán a világpiacon is fenntartható módon meg tud jelenni. Én reméltem, hogy ezekről is szó esik ma a kormány részéről, és abban bízom, hogy a következő költségvetési ciklust már egy tisztességes kormány felállása után ilyen célokra fogjuk tudni elköltetni. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Korózs Lajos úré a szó, az MSZP képviselőjéé. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Lehet, hogy fura módon én azokhoz az ügyekhez szeretnék hozzászólni, amelyek itt az előkészítő dokumentumokban is már különböző prioritásként megjelentek. Én konkrétan a hármas prioritási tengellyel, amely a társadalmi felzárkóztatás fejlesztésével foglalkozik, valamint a négyessel, a szociális fejlesztésekkel kívánok néhány gondolat erejéig foglalkozni.

Tisztelt Ház! Tökéletesen egyet lehetne érteni ezzel a programmal, hogyha ez olyan társadalmi vitára lett volna bocsátva, ahol civil szervezetek, szakmai szervezetek, ellenzéki parlamenti képviselők is elmondhatták volna a véleményüket. Ha mi ezt a vitanapot nem kezdeményezzük, akkor itt az égvilágon senki el nem mondhatta volna egyébiránt a véleményét. A másik, hogy borzasztóan szorít az idő, hiszen

azt hiszem, április 31-éig (*sic!*) a kormánynak le kell tenni az asztalra, mármint a brüsszeli asztalra ezt a programot. Természetesen ától cettig meg kell hogy feleljen azoknak az elvárásoknak, amelyek alkalmassá teszik egyáltalán arra, hogy később ezeket az irtózatoss forrásokat... - mert hát itt röpködtek a 18 000 milliárdos összegek vagy azt meghaladó összegek; igen, ez egy Marshall-segéllyel vagy egy plusz Marshall-segéllyel felér.

Nos, nézzük! Ebben a prioritási tengelyben, például ebben a humán erőforrás-fejlesztési operatív programhoz kapcsolódóan itt van bent, hogy a közfoglalkoztatottak nyílt munkaerőpiacon történő elhelyezkedési esélyeinek a növelése. Tökéletesen egyet lehet vele érteni. Csakhogy a gyakorlat nem ezt mutatja. Az elmúlt években gyakorlatilag befagyott az egész közfoglalkoztatási rendszer, igazából érdemi továbblépésre nincs lehetőség éppen azokból a szabályokból adódóan, amelyeket a kormány fogalmazott meg itt az elmúlt években.

A különböző szociológiai felmérések azt mutatják, hogy a közfoglalkoztatottak 7-8 százaléka tud a nyílt munkaerőpiacon valamilyen úton-módon viszszafelelni. Nem beszélek arról, hogy közben persze az idő is elmegy mellette, mert egyszerűen képtelenek ezek az emberek piaci körülmények között úgy munkát vállalni, hogy találjanak is maguknak megfelelő munkát. A munkakeresés is egy nagyon kemény munka, és hogyha nincs digitális tudás, ha nincs olyan ismerete, amellyel a munkaerőpiacon el tud igazodni legalább az álláskeresés kapcsán, akkor ez az ember a falujából nem fogja kitenni a lábát soha az életben.

Apropó, tévedés ne essék! Mikor röpködnek a 80, 90 meg 100 ezer foglalkoztatottokról szóló statisztikai adatok, akkor tegyük világossá, hogy egy-egy ember két-három hónapot dolgozik közfoglalkoztatottként, és nagyon kevésnek adatik meg, hogy valódi megélhetést tudjon közfoglalkoztatottként a családjának biztosítani. Ez az egyik dolog.

A másik: azt mondja, hogy a foglalkoztatási szempontból különösen hátrányos helyzetűek - kiemelten a roma nők - foglalkoztatásba ágyazott képzése.

(21.50)

Oké, értjük, csak ezt minden évben halljuk valamilyen program kapcsán. Számptalan interpelláció volt már itt az Országgyűlésben, számptalan azonnali kérdés volt, számptalan napirend előtti felszólalás, és semmilyen előrelépés nem volt az elmúlt tíz évben.

A teletszerű körülmények között élők társadalmi integrációja, a lakhatási helyzetük javítását célzó intézkedések elősegítése. Az égvilágon semmi nem történt ezen a területen, eddig sem. Minden évben meghirdetik gyakorlatilag, szinte minden kormányprogramban benne volt, és az égvilágon semmi nem történt ezen a területen. Sőt, Magyarországon nagyon komoly lakhatási válság van, mert az látszik, hogy a kormányzati politika csak a felső középosztályt és a

befektetési célú ingatlanvásárlást és -építkezést támogatja, és már a középosztálynak sincs lehetősége gyakorlatilag lakáshoz jutni, otthonhoz jutni. Arról nem beszélek, hogy semmilyen lakáspolitikája nincs ennek a kormánynak, kizárólag a befektetőket kívánja támogatni, és ezzel az úgynevezett otthonteremtési támogatással csak azt lehetett elérni, hogy 30-40 százalékkal többbe kerülnek ma már az ingatlanok négyzetméterárai, mint mondjuk, 2-3 évvel ezelőtt.

És nyilvánvalóan az is látszik - a lakásszociológiában ezt tanítják -, hogy amikor az ingatlanárak ilyen mértékben elkezdnek növekedni, ha a kormányzati politika következtében generálják, hogy magasabbak legyenek ezek az árak, akkor az albérlési árak is néhány hónap késéssel le fogják követni az ingatlanár emelkedését. Magyarul, az egyetemi centrumokban egy középosztálybeli szülő nem tudja a gyerekének szinte megfizetni az albérlést, mert kollégiumi férőhelyek meg nincsenek. Arról már nem beszélek, hogy nincs bérlakás-politika, nem épülnek bérlakások Magyarországon, nem épülnek szociális bérlakások Magyarországon, sőt a települési önkormányzatok a forráselvonás következtében nem tudnak máshoz nyúlni, csak az ingatlanállományuk egy jelentős részét értékesíteni, és így tudnak pénzhez jutni. Magyarul, a bérlakásállomány is évről évre csökken. Képviselőtársaim is szokták forgatni nyilván a Habitat Magyarország elemzését évről évre. Kérem szépen, tétélesen benne vannak ezek az - időzójelbe mondom természetesen - eredmények.

A következő prioritási pont a gyermeces családok szegénységének csökkentése, integrált járási gyermekprogramok, s a többi, s a többi, koragyermekkori felzárkóztatás. Kérem tisztelettel, kedves barátaim, az előző évek politikája nem ezt mutatta. Ma már van persze miniszterünk is hozzá. Két dolgot szeretnék megemlíteni önöknek. Az országos átlagkereset mellett a két gyermeket nevelő családok keresete is az egyik legalacsonyabb lett tavaly az Európai Unión belül, a nettó átlagbérekre vonatkozó tagállami statisztikák alapján. És akkor a következő megállapítás: az egyedülállók, gyermektelenek átlagos nettó bére 2019-hez képest is csökkent - ez a negyedik legalacsonyabb Európában. A harmadik megállapítás: az egy átlagos családra - két szülő, két gyermek - leosztott átlagbérek is a 2019-es évhez képest csökkentek. Tehát az előző két év statisztikai adatai egyértelműsítik azt, hogy itt gyakorlatilag nincs pénz az embereknek a mindennapi megélhetéshez, és nem kapnak semmiféle segítséget gyakorlatilag a kormánytól.

Én úgy látom, hogy cserbenhagyás van. Nem is tudom, valaki itt említette, hogy szegényteljes cserbenhagyás van a magyar családokat illetően. Igen, és a magyar munkavállalókat illetően. Államtitkár urak, ha ők lennének megnevezve arra, hogy válaszoljanak az ellenzéki képviselők interpellációira vagy kérdéseire, akkor hallhatták volna, hát nincs olyan ellenzéki frakció, aki ne nyújtott volna be valamilyen országgyűlési határozati javaslatot vagy törvénytervezetet arra nézvést, hogy miért nem tudják támogatni önök

a magyar munkavállalókat akkor, amikor elveszítik a Covid-járvány idején az egzisztenciájukat, és legalább a 80 százalékát adják oda; hogy Európában a legszegyenteljesebb három hónapos álláskeresési támogatás van, és emberek százezrei esnek el az ellátórendszerrel.

Szeretném előrebocsátani, itt is megjegyzem, hogy primitív, demagóg hazugság az, amikor azt mondják, hogy nem akarnak segélyeket osztani. Az álláskeresési támogatás nem segély. Az egy társadalombiztosítási juttatás, hogy az aktív foglalkoztatott, amikor dolgozik, azért fizet járulékot és azért fizet adót, a munkáltatója pedig szochót, hogy amikor a munkavállalója bajba kerül, akkor az állam segítséget nyújtson neki. Ez nem segély. Ha van pénz úrkutatásra, ha van pénz a budai Vár ismételt felújítására, ha van stadionokra, ha van vadászati kiállításra, ha van lówellnessre, akkor legyen a magyar munkavállalóknak is támogatás a közös pénzünkéből! A nagytőke helyett a kis- és középvállalkozásokat, a munkavállalókat kéne támogatni!

Igen, többször elhangzott, ez egy ócska neoliberais gazdaságpolitika, amely arra való hivatkozással, hogy az európai uniós források egy jelentős részéhez a multinacionális cégek nem tudnak hozzájutni, ezért a magyar kormány őket direktben támogatja. Igen, és a profitot meg kiszivattyúzzák az országból. Mert az egy hazugság, hogy visszaforgatják a pénzt kutatásfejlesztésre, munkahelyteremtésre, technológiamegújításra! Százmilliárdok mennek el így az országból. Százmilliárdok! Ezekről kellett volna beszélni, kedves képviselőtársaim!

Igen, tízmilliárdokkal támogatták az elmúlt hetekben is a járványra való hivatkozással a multinacionális cégeket. Itt van a kezemben az Eurostat egyik felmérése (*Felmutatja.*), a napokban jelent meg. Ki is nyomtattam magamnak. Ezen az ábrán az látszik, hogy kérem szépen, Magyarország az, amelyik a munkavállalókat nem támogatta gyakorlatilag. Majdnem a nulla felé konvergál az a kormányzati segítség a járvány ideje alatt, amelyet el lehetett volna várni a magyar kormánytól. S nézzék meg, ez egy szomszédos ország az első helyen - tudják, ki? Horvátország, akik majd' tíz évvel utánunk csatlakoztak az Európai Unióhoz. Horvátország az élen van, Magyarország meg az utolsó. Miközben itt egyik jobbikos képviselőtársam fel is hívta a figyelmet rá, hogy az a bizonyos adóék Magyarországon, az elvonás milyen mértékű. Borzasztó sokat dolgoznak a magyar emberek, iszonyatosan sokan, és kizsákmányolják saját magukat is.

A magyar kormánynak rabszolgatörvény volt a válasza a kihívásokra. Nem véletlenül tüntettek itt az ellenzéki képviselők évekenkel ezelőtt, és nem véletlenül mentünk képviselőtársaimmal Székesfehérvárra vagy a Dunaferrehez, hogy igen, nem azért adózunk éveken, évtizedeken keresztül, hogy amikor bajba kerül egy munkavállaló, akkor ne kapjon segítséget a kormánytól.

Lehetne, igen, a prioritások között az is szerepel, hogy a megváltozott munkaképességűek esetében

olyan segítséget kéne nyújtani, hogy vissza tudjanak kerülni akár a nyílt munkaerőpiacra, akár a védett munkaerőpiacra. Ma délután azonnali kérdést és kérdést intéztem a kormányhoz, éppen annak az alkotmánybírósági határozatnak a végrehajtásáról, amely lassan három évvel ezelőtt született meg, hogy a rokkantak esetében felül kell vizsgálni a jelenlegi jogszabályokat, mert egyértelműen megmondta az Alkotmánybíróság, hogy nem volt állapotjavulás azoknál az embereknél, vagy a legtöbbszűknél, akiknek elvették vagy csökkentették az ellátását, és csupáncsak azért, mert átalakítják a minősítési rendszert, és két miniszteri rendeletet egymással összevetve megállapítják, hogy ennek az embernek ennyi és ennyi tízezer forintot a havi juttatásából el kell tenni, ez törvénytelen. Kapott öt hónapot a kormány. Ne haragudjanak, egy átlagos képességű, kodifikációhoz értő ember az apparátusban két nap alatt csinál egy ilyen jogszabályt! És két éve - most lesz március 31-én két éve - már el kellett volna fogadni a jogszabályt. Nem véletlenül követeltük, hogy ezekből a pénzekből lehetne kártalanítani azt a több tízezer embert, akikről elvették az ellátást vagy megszüntették az ellátásukat. Majd' 500 milliárd forintot spórolt meg a kormány az elmúlt 8 év alatt a rokkantakon. Ezekből kéne!

Ahol én élek, a szűkebb pátriámban, Heves megyében nagyon sok ember, például, ahol nagyipar volt, Lőrinciben, az erőmű környékén, a bányászatban nagyon sokan elveszítették az egészségüket, és így jártak. Nem egy, nem két olyan panaszosom van, ahol az eredeti juttatásának, kapaszkodjanak meg, a 70 százalékát elvették. Nem annyi maradt neki, a 70 százalékát elvették!

(22.00)

De mondhatom a dél-hevesi térségben Kiskörétől föl északra, Apcig bezárólag hány, de hány embert nyomorítottak meg! Százával vannak ilyenek, ezrével vannak ilyenek.

Képviselőtársaim! Ujhelyi István képviselőtársunk, akinek el kellett mennie már, mert hajnalban megy a repülőgépe Brüsszelbe, pontosan elmondta, hogy miről van szó. Társadalmi vita, a civil és egyéb kezdeményezéseket, javaslatokat bevonva, átalakítva, megírva, így kell elkészíteni április 31-én. Mindenki számára egyértelmű, koherens, követhető, transzparens programot kell benyújtani Brüsszelnek. Ebben mi partnerek vagyunk, remélem, hogy önök is. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönjük. A szó Csárdi Antalé, az LMP képviselőjéé. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Hazánk jövője szempontjából sorsdöntő évek állnak előttünk. A következő években alapvető változásokra kell felkészülnünk, és alapvetően kell átformálni gazdaságunkat és társadalmunkat, hogy a súlyosbodó globális problémákkal szembe

tudjunk szállni. Fenntarthatóvá és rugalmasan ellenállóvá kell tenni rendszereinket, különben a ma ismert civilizációnknak vége lesz. Ezt már az Európai Unió is felismerte. A következő ciklusban minden korábbinál nagyobb, mintegy 18 500 milliárd forintnyi EU-s forrást használhatunk fel, ezen belül is több mint 5000 milliárd forint áll rendelkezésre a zöldenergiák támogatására, a körkörös gazdaság kialakítására, az ökológiai mezőgazdasági átállásra és más klíma- és környezetvédelmi célokra.

Nagyon nem mindegy, hogy ezt a töméntelen pénzt mire és hogyan költjük el. Ekkora forrással nagyon hasznos fejlesztéseket is meg lehet valósítani, de óriási pusztítást is lehet okozni ennyi pénzzel, és létfontosságú, hogy ez a forrás ne néhány ember vagy csoport gazdagodását szolgálja az ország fejlődésének kárára. A feladat tehát az, hogy átálljunk egy válságállóbb és fenntarthatóbb gazdaságra. Most a járvány és gazdasági hatásai elfedik, hogy egy sokkal súlyosabb válság, egy ökológiai és klímaválság is zajlik. Ezeket az egymásba fonódó válságokat egyszerre kell kezelni, ezért dilettantizmus és bűnös felelőtlenség az autópárbra, luxusszállodákba, kínai vasútba, méregdrága atomenergiába, ingyenélő fideszes úrgazdagok támogatásába önteni a pénzt.

Magyarország gazdasága extrém módon nyitott és a külföldi tőke aránya extrém magas, tehát extrém mértékben vagyunk kiszolgáltatva a globális piacok mozgásainak és zavarainak. Márpedig ezekből a jövőben egyre több lesz, ezért a globális piacnak kiszolgáltatott és fenntarthatatlan gazdaság helyett egy reziliens, azaz ellenálló és körkörös, azaz hulladék nélküli gazdaságot kell építeni, azaz növelnünk kell gazdasági szuverenitásunkat. Hogy fideszes képviselőtársaim is értsék, ennek alapja a gazdaság lokalizációja, azaz a hazai piacra alapvető szükségleti cikkeket termelő kisvállalkozások megerősítése. A vizet, az energiát, az élelmiszert, a tisztálkodási és tisztítószereket, az építőanyagot, közlekedési eszközöket és fő ruházati cikkeinket meg kell tudunk termelni itthon vagy regionális keretek között, így lesz a gazdaság válságálló.

A gazdaságban az EU-s forrásoknak is ezen a területen kell a megerősítést szolgálni. Legfontosabb a víz. Ma a víz világnapja van, és azt látjuk, hogy élővízeinket elpazaroljuk, és a fideszes vízgazdálkodási tervek is teljesen rossz irányba mennek a nagyipari öntözéssel. Vízi közműveink katasztrófális állapotban vannak, mintegy 1500 milliárd forintnyi beruházás hiányzik. Talán furcsa, de gazdaságfejlesztésünk első lépése az kell hogy legyen, hogy vizeinket biztosítjuk, mert a víz maga az élet.

Engedjék meg, hogy ezt a felszólalást felhasználjam arra, hogy reagáljak dr. Ágostházy államtitkár úrnak egy néhány órával ezelőtt tett hozzászólására. Föltette azt a költői kérdést, amit az ellenzéki pádsorokban is hallottunk, hogy hol a pénz, és megpróbálta a maga szűkös keretein és lehetőségein belül megmagyarázni. Ebből mondjuk, nagyon furcsán jött ki, hogy a 13. havi nyugdíj és az európai uniós források

mennyiben kapcsolódnak egymáshoz, de én nagyvonalú leszek, ezt most elengedem.

De akkor hol van a pénz, tisztelt államtitkár úr? Csak néhány nevet mondok: Mészáros Lőrinc, Sziij László, Garancsi István, Tiborcz István, itt van a pénz. Itt van a pénz! És kiváló együttműködésről beszélt az OLAF-fal, amiről annyit tudunk, hogy az OLAF nem hozta nyilvánosságra a Tiborcz-féle Elios-ügy jelentését, és a „Híd a munka világába” ügyben is azt tapasztaltuk, hogy az OLAF kifejezett kérésére sem sikerült a NAV-nak a szükséges dokumentumokat felmutatnia. Ez az a kiváló együttműködés az OLAF-fal? Hát, gratulálók!

A helyzet az, ön azt mondja, hogy itthon kevesebb a vádemelés korrupciós ügyben. Hát, amíg Polt Péter a főügyész, én ezen nagyon nem csodálkozom. Csak egyetlenegy példát az idő rövidsége miatt, csak egyetlenegy példát engedjen meg nekem: Juhász Péter videóját szeretném a figyelmébe ajánlani, azt a videót, amelyben Nagy Szilárd polgármester úr meséli el azt a történetet, amelyik Boldog István büntetőügyéhez köthető, ahol 50 százalékot kellett visszafizetnie adott önkormányzatnak, hogy fejlesztési forráshoz jusson. 50 százalékot! És mi volt erre a kiváló együttműködés egyik felének, Polt Péternek a reakciója? Gyakorlatilag az ügyben érintett ügyészeket vagy leváltotta, vagy áthelyezte. Én nem tudom állítani, és ezért nem is állítom, de bennem felmerül a gyanú, hogy talán ezeket az ügyészeket lehet, hogy nem lehetett kézivezérelni, és így lehetett minimalizálni a veszteséget egy olyan botrányban, ami már kiborult.

Azt gondolom, hogy a Fidesz-kormány politikájáról mindent elmond, mindent elmond, hogy a mai vitában azon kívül semmilyen érdemi információt nem tudtak nyújtani a Háznak, mint hogy mi volt 2006-ban. Önök vezetik ezt az országot most már 11 éve, és még mindig 2006-tal példálózunk? Azzal kellene példálózni, hogy mit oldottak meg, de ma a társadalom szétszakítottsága sokkal nagyobb, mint amit valaha ez az ország látott.

Ez az ország többet, jobbat érdemel, és a következő uniós ciklusban nemhogy követeljük, elvárjuk, sőt '22-től mi magunk valósítjuk meg, hogy az uniós források az itt élő honfitársaink érdekében lesznek elkölthetők. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki pádsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Cseh Katalin képviselő asszonynak, európai parlamenti képviselő asszonynak. Parancsoljon, ön a szó.

DR. CSEH KATALIN európai parlamenti képviselő: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Európai Unió egy történelmi segélycsomaggal segíti Magyarországot, azonban egy működő demokráciában nekünk ma nem egy 13 oldalas sajtópapír mentén kellene vitatkoznunk a helyreállítási tervről, hanem valódi és részletes programot látnánk, és akkor beszélhetnénk például arról, hogy ahogy a világ összes pontján, úgy Magyarországon is milyen súlyosan érintette ez a válság

a nőket. Aki hónapok óta próbál otthonról dolgozni a gyermeke mellől, aki elveszítette az állását, vagy aki a bántalmazójával van összezárva otthon karanténban, az szerintem pontosan tudja, hogy miről beszél.

De milyen segítségre számíthatnak ők a Fidesz-kormánytól? Azért kérdezem ezt, mert a helyreállítási program nyilvános tervében egyetlenegyszer szerepel az a szó, hogy nő, úgy, hogy szülőképes korú nők. Szülőképes korú nőként én elmondhatom önöknek, hogy nevetséges, hogy ennyi gondolata van ennek a kormánynak az ország feléről, pedig ebből a több száz milliárd forintból megváltoztathatnánk az ápolási szektort, segíthetnénk a munkájukat elvesztett nőknek, segíthetnénk a családon belüli erőszak áldozatainak, és ezekről egy árva szó sem esik ebből a középiskolás színvonalú dolgozatból, amit a kormány nekünk prezentált.

Tisztelt Kollégák! Az uniós pénz *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* nem Mészáros Lőrinc és nem Tiborcz István számára van szánva, ez a pénz minden magyar emberé, férfiaké és nőké egyaránt. Egyaránt kell hogy részesüljenek belőle, minden magyar ember. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most először is államtitkár úr kért szót, Ágostházy államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

(22.10)

DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS IMRE, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Habár a reakcióm nagy részét a zárszóra igyekszem tartogatni, de nem állhatom meg, hogy Cseh Katalin képviselő asszonynak a felszólalására ne reagáljak.

Egyrészt a Facebook-oldala számára előkészített prezentációhoz gratulálok, ez módszertanilag relatív jól megszerkesztett volt. A vágyai kapcsán, miszerint 13 oldalról vitatkozunk, ez nem igaz, több száz oldalnyi dokumentumot tettünk fel, amit ön említ, az egy tavaly őszi dokumentum. Javaslom, hogy amiről beszél, azt rendszeresen olvassassa, és akkor van esélyünk az értelmes vitára.

Női témák kapcsán említett több témát. Ezt a kormányt azzal vádolni, hogy ne foglalkozna a nőkkel, és nem csak családanyaként, merő arcátlanság. *(Csárdi Antal nevet.)* Magam is a feleségem munkáján látom, mit jelent nőnek lenni, milyen küzdelmeik, milyen örömeik vannak. *(Varga Zoltán: Nem teljesen erre gondoltunk...)* Az, hogy ne foglalkoznánk velük, ez nyílt hazugság. Ennyit tennék hozzá, mivel biztos vagyok benne, hogy a saját Facebook-oldalán, amire ezt a rövid felszólalását szánta, nem fog reflektálni arra, amit én mondtam.

Csárdi Antal hozzászólására tennék még pár szót. *(Az elnök csengtet.)* Mivel nem figyelt, rosszul idézett, teljesen mást reagált, nem érdemes válaszra. Köszönöm. *(Bánki Erik tapsol.)*

ELNÖK: Két percre szót adok Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy észrevétele szerettem volna még tenni a mai vita kapcsán, nevezetesen, amikor államtitkár úr folyamatosan arról beszélt, de több hozzászóló is, hogy micsoda szörnyű, amikor Magyarország eladósodik, és hogy önök mindenféleképpen ezt el akarják kerülni, és ez az uniós forrásoknak az egyik oldaláról egy hiba, hogy ott hitelt lehet csak felvenni.

Ennek kapcsán az jutott az eszembe, hogy érdekes módon önöket csak akkor zavarja Magyarország eladósodása, ha ez az Európai Unión belüli keretrendszerben történik. Tehát ott, ahol Magyarország a saját szövetségi rendszerében vesz fel adott esetben hitelt, bár ezt ebben a tekintetben is megtették, hiszen euróalapú kötvényt komoly összegben kibocsátottak, de sajnálatos módon önöket nem zavarja ez az eladósodás, amikor a Kínai Kommunista Párt irányába adósodnak el, vagy adott esetben Oroszország, Putyin irányába adósodnak el. Hiszen a Paksi Atomerőműnek a finanszírozása vagy éppen a Budapest-Belgrád vasútvonalnak a finanszírozása rendkívül komoly hitelfelvételt is jelent. Ezzel egyébként az én megítélésem szerint jelentősen sérül Magyarország szuverenitása, miközben ha az Európai Uniótól veszünk fel ilyen hitelt, akkor nagy valószínűséggel ez a szuverenitás ilyen formában egészen biztosan nem sérül, hiszen nem geopolitikai célokat szolgál az ilyen típusú hitel kihelyezése.

Tehát a figyelmébe ajánlanám minden hozzászólónak a Fidesz részéről, hogy amikor hitelről beszélnek és szuverenitáspolitikai problémákról, akkor ezt is vegyék figyelembe. És itt be is fejezem, hogy elnök úrnak visszaadom a 12 másodpercet, amivel a múltkor túlléptem a két percet. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettő percre szót adok Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbiktól.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Bánki Eriknek az utolsó felszólalására szeretnék reagálni, amikor arra, hogy az ellenzék kritizálja az EU-s pénzek magyarországi felhasználását, egy nagyon erős szereplővel tromfolt, ugyanis Angela Merkel azt mondta Orbán Viktornek, hogy meg van elégedve, Magyarország nagyon jól használja föl az uniós forrásokat. Ezt Günther Oettinger, aki az Európai Unió költségvetésért felelős biztosa volt az előző ciklusban, konkrétan is megfogalmazta. Azt mondta, hogy nekik a németeknek, Németországnak megéri a kelet-európai országokat EU-s pénzből támogatni, mert a pénz nagy része az ő gazdaságukba csorog vissza, és éppen ezért ők valójában közgazdaságilag nem támogatók, hanem aktív haszonélvezők.

Tehát ebben a felfogásban természetesen érthető, hogy Magyarország jól teljesít, hiszen mi nagyon

is olyan ország vagyunk, amely ezt a német gyarapodást segíti. De ez nem magyarok gyarapodása. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most normál hozzászólásra megadom a szót Nunkovics Tibornak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon, frakcióvezető-helyettes úr!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Nagyon sok mindenről hallhattunk már itt az elmúlt órákban, azért megpróbálom én is pár újdonságot bevinni ebbe a vitába, amelyre, remélem, hogy majd válaszokat is kapunk az itt jelen lévő államtitkároktól.

Azt mindenképp meg kell említeni, hogy tényleg ez a 18 500 milliárd forint egy rekordösszegnek számít az európai uniós támogatások tekintetében még akkor is, ha tudjuk, hogy ennek egy része hitel lesz, amelyet természetesen vissza kell majd fizetni. De nyilván látjuk azt, hogy ezzel minden uniós országnak élnie kell a jelenlegi gazdasági válság, ugye, a járvány okozta gazdasági válság miatt.

Mégis az az 5000 milliárd forint, amelyet tulajdonképpen zöldpolitikára és klímavédelemre lehet fordítani, szintén egy hatalmas összeg ebben a tekintetben, és azért látjuk az elmúlt, mondjuk, egy év vagy másfél év tendenciáját, nem véletlenül ez a gyors zöldfordulat a Fidesznél. Ugye, nemrég még, mondjuk, egy-két évvel ezelőtt még Orbán Viktor is ódzkodott a zöldpolitikától, ma már azonban lelkes támogatója és hívója ennek a dolognak. Ne tessék félreérteni, én azért valahol természetesen ennek nagyon örülök, csak az is egy kérdőjelet vet fel bennem, hogy ezt a költségvetést, amely ilyen nagy összeget tartalmaz zöldpolitikára irányozva, miért kell tulajdonképpen a Fidesznek blokkolnia, egyébként, amikor a költségvetés vitája zajlott az Európai Unióban.

Azt is meg kell említenem, hogy nagyon nem mindegy, hogy ezeket a pénzeket mire fogjuk, illetve a kormány mire fogja felhasználni. Itt elhangzott államtitkár úrtól, hogy a közbeszerzési törvény nem működik jól. Hát, nem tudom, hogy ezt a kijelentését, mondjuk, egyeztetette-e Mészáros Lőrincsel vagy Tiborcz Istvánnal vagy bármelyik fideszes oligarchával, mert szerintem ők azt gondolják, hogy ez nagyon jól működik. Tehát, lehet, hogy itt majd lesz egy vita önök között, hogy ezen kell-e módosítani vagy nem, de én örülök, ha államtitkár úr úgy gondolja, és úgy látja, hogy ezen a törvényen egyébként változtatni kell, mert szerintünk is van rajta egyébként mit csiszolni.

Ugye, van itt egy olyan dokumentum, amit úgy hívnak, hogy Magyarország helyreállítási és alkalmazkodási terve, és ezt a dokumentumot tulajdonképpen az Európai Unió elő is írja, hogy közzé kell tenni. Ezt a dokumentumot „meg kell futtatni” a társadalom körében, kell hogy szervezetek reagáljanak rá, minél több ember reagáljon rá, minél több honfitársunk is mondja el a véleményét ezzel kapcsolatosan. Azt én már nagyon sajnálom egyébként, hogy

nem sikerült ezt annyira megfuttatni, mint, mondjuk, bármelyik nemzeti konzultációt, amelyben tulajdonképpen kész válaszok elé állítják az embereket. Lehet, hogy erre is érdemes lett volna egy kisebb összeget fordítani, és akkor több honfitársunk is elmondhatná a véleményét ezzel kapcsolatban. De tudom, hogy tulajdonképpen önöknek ez annyira nem fontos.

Nem győzöm tényleg hangsúlyozni, hogy mennyire fontos ezeknek az összegeknek a precíz felhasználása, és mennyire fontos az egyébként, hogy a magyar kutatás-fejlesztésbe is pénzeket juttassunk. Itt nagyon sok tehetséges agy van Magyarországon, nagyon sok olyan találmány hever parlagon egyébként, amely a fenntartható fejlődés szempontjából a jövőben igen-igen fontos lehet Magyarország számára is. Bizonyos szektorokban, én azt gondolom, hogy talán még úttörők is lehetnének.

Annak örülök, hogy itt elhangzott, hogy a napelemek - talán pont államtitkár úr beszélt a napelemekről -, ugye, a háztartásokban is meg fognak jelenni, illetve, hogy támogatások útján ezt is megpróbálják minél jobban elterjeszteni. Én ennek nagyon örülök, sajnálom, hogy egyébként nagyon sok évig lemondtak erről a gondolatmenetről, hiszen korábban még hallottuk, hogy 300 ezer háztetőre szerettek volna ilyen napelemeket feltenni. A második Orbán-kormány kezdete idején hallottuk ezeket a szlogeneket, amelyekkel egyetértettünk. Aztán ezek mindmáig meg nem jelentek, ez a hatalmas uniós forrás... - ugye, ezek eltűntek, ezek a gondolatok.

Azt azért remélem, hogy erre a szektorra szánt összegek nem, mondjuk, Adnan Polatnál fognak kikötni, aki, ha jól tudom, már magyar állampolgár is lett, és nem miniszterelnök úr baráti körénél, hanem tényleg a piacon, ebben a szektorban jelen lévő, nagyon-nagyon szorgalmas és tehetséges magyar start-upoknál vagy magyar, már évek óta létező kis- és közepes vállalkozásoknál. Mert igenis, ők ezeket a forrásokat szerintem nagyon jól fel tudnák használni, és nagyon jó fejlődés lehetne ez számukra.

(22.20)

És mire kellene még jutnia, véleményem szerint zöldpolitika terén ezeknek a forrásoknak? Nyilván a Mátrai Erőmű felújításában egyébként én is egyetértetek, tehát ez egy fosszilis erőmű, nem működhet ilyen formában tovább. Mi is támogatjuk a kormánynak ezen törekvését, hogy fel kell újítani ezt az erőművet úgy, hogy a munkahelyek egyébként megmaradjanak. Ez nagyon-nagyon fontos, hiszen tízezer család megélhetéséről van szó, nemcsak a Mátrai Erőmű, hanem a hozzá kapcsolódó létesítmények kapcsán is.

Az általam már említett megújuló energiák támogatása: nemrég ugyan a bizottsági ülésen le lett szavazva a szélerőművekre vonatkozó kezdeményezésem, de nagyon remélem, hogy a kormány meg fogja fontolni, hiszen azok a korábbi aggályok a szélerőművekkel kapcsolatban, amelyek fennálltak - és

én is aláírom, hogy nem a leghatékonyabb megújuló energiaforrás -, de ma már olyan technológiák, olyan megújulások voltak ezen a területen is, hogy jóval kevesebb költséggel jár, az elhasználódott anyagok utókezelése is sokkal jobban megoldott.

És egyébként mi sem azt szeretnénk, hogy mindenhol az országban szélerőművek legyenek, de ott, ahol erre igenis van gazdasági potenciál és olyanok az időjárási viszonyok, ott igenis ennek a lehetőségét meg kell adni. Itt egy törvénymódosításra lenne szükség, egy kilométeres szabályozás visszavonására vagy módosítására.

Egyébként többször szóba kerültek a multik, és ezzel szeretném zárni. Államtitkár úr először elmondta, hogy 2010-ben sikerült megadóztatni a multikat, majd utána elmondta, hogy manapság miért kell uniós forrásokkal ellátni a multikat. Itt is éreztem egy kisebbfajta ellenállást a saját mondataival kapcsolatban.

Én dolgoztam multinacionális cégnél a gyártósoron. Higgyék el nekem, elhiszem, hogy Angela Merkelnek nagyon tetszik, amit Magyarországon tapasztal, hiszen megkapja azt az olcsó munkaerőt Németország, amire szüksége van, de higgyék el nekem, hogy a magyar multiknál dolgozók nem biztos, hogy így látják ezt a dolgot.

Arra a kérdésemre viszont választ várnék, ha önök ennyire multiellenesek, akkor miért volt az nemrég az Európai Parlamentben, hogy tulajdonképpen Németország mellett Magyarország volt az egyetlen tagállam, amely nem támogatta a portugál elnökség javaslatát, ami tulajdonképpen átláthatóvá tette volna azt, hogy a multinacionális vállalatok, az európai multik mekkora tőkével rendelkeznek, és ezt tulajdonképpen hol tárolják, vagy hová viszik ki a pénzeket, amelyeket bizonyos országokban megtermelnek. Erre a kérdésemre nagyon várnám a választ. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő felszólaló Varga László, az MSZP képviselője. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ilyen hosszú vitanap vége felé közeledve talán egy picit jó is a végén hozzászólni ellenzéki képviselőként, mert egy picit össze tudom foglalni azt, amit én láttam itt.

Egy másfajta keretet is szeretnék ebben a hozzászólásban adni talán annak a feladatnak, ami itt mindannyiunk előtt áll. Először is, teljesen egyetérték ellenzéki képviselőtársaimmal abban, hogy az elmúlt tíz évben nagyon rossz tapasztalataink vannak abban a tekintetben, hogy a forrásfelhasználás hatékonysága milyen volt, illetve rengeteg korrupciós ügyről hallhattunk az országban, amely nagyon sokszor kötődött kormánypárti politikusokhoz vagy kormánypárti érdekkörökhöz.

Az ezzel kapcsolatos felháborodásának hangot adó ellenzéki képviselőtársaimmal egyetérték, hiszen az elmúlt tíz évben is történelmi lehetőség volt hazánk előtt a fejlett Nyugathoz való felzárkózás tekintetében. Egyébként azt gondolom, hogy a magyar társadalom jelentős részében tapasztalható felháborodás ennek szól, ennek a csalódottságnak szól.

Persze, ez egy több évtizedes álom, hogy Magyarország felzárkózik, csatlakozhat a fejlett Nyugathoz - ez már a rendszerváltás álma és maga az uniós csatlakozás álma is -, azonban valljuk meg, hogy nagyon sokkal adós a magyar társadalomnak a politika ebben a tekintetben. Azt gondolom, hogy helyesen tesszük az ellenzéki képviselőtársaim is, ha az elmúlt tiztizenegy év felelősségére ebben a tekintetben rámutatnak.

Azonban a mai helyzetet úgy látom, hogy ez a hétéves ciklus és az RRF nyújtotta lehetőség, az emberiséget sújtó hatalmas tragédia, a koronavírus-járvány miatti európai uniós fejlesztési források mindösszesen egy olyan évtizedet jelenthetnek hazánk számára, amely történelmi felzárkózási lehetőség.

Nyilván a válság elmúltával, az egészségügyi járványhelyzet elmúltával és aztán a társadalmi-gazdasági válságot követően, reméljük, egy konjunktúra-időszak következik, és nem mindegy, hogy hogyan alakítjuk át a társadalmi és gazdasági viszonyokat ebből kifolyólag Magyarországon.

Tehát azt állítom, hogy akkor tesszük mindannyian jól a dolgunkat, ha évtizedek múlva esetleg a gyerekeink, unokáink megkérdezik, hogy mit tettünk ebben az időszakban felelős politikusként, milyen javaslatokkal járultunk hozzá ahhoz, hogy egy jobb, hatékonyabb fejlesztési program szolgálja a felzárkózásunkat, akkor tesszük jól a dolgunkat, ha erre nyugodt lelkiismerettel tudunk majd válaszolni, hogy megtettük a dolgunkat.

Pontosan ezért nem értem egyébként, hogy miért nem volt nyitottabb a kormány ebben az időszakban adott esetben az önkormányzatok véleményére. Az önkormányzatok fejlesztési programjait, amiket elfogadtak igen sokszor ellenzéki vezetésű önkormányzatok, ezeket sokkal jobban lehetett volna összehangolni az RRF, illetve a hétéves ciklus programjaival. Nem látjuk ezt pontosan, hogy ez megtörtént-e, illetve milyen mélységben történt meg, és ebből bizony fakadnak problémák.

Én alapvetően két szempontból közelítem meg ezt a vitanapot. Az egyik nyilván a frakcióm, az MSZP-frakció álláspontja. Mi hét csoportba osztottuk azokat a prioritásokat, fontos társadalmi és gazdasági célokat, amiket el szeretnénk érni. Akik régebb óta ismernek képviselőtársaim közül, azok tudják, hogy ilyenkor, amikor fejlesztéspolitikáról beszélek, mindig megemlítem szűkebb pátriám, Borsod megye és Miskolc céljait is.

Most az a szerencsés helyzet van például Miskolc esetében, hogy nemrégiben született meg, és folyamatosan formálódik - nyilván a lehetőségekhez mér-

ten - a „Miskolc 2030” program is, amely komoly vízió annak a tekintetében, hogy milyen Miskolcot szeretnénk Magyarországon belül látni tíz év múlva.

Én azt szeretném mondani önöknek, hogy elsőként frakcióm azt szeretné, ha ennek az egész folyamatnak, ennek a tervezési ciklusnak a középpontjában az ember állna. Nagyon bonyolult prioritások vannak, nagyon bonyolult pályázati rendszerek egy-egy ilyen időszakban, de azt szeretnénk, hogy ez a program szolgálja az embert, a magyar embereket, az egész életen át tartó tanulást, a biztonságos, rugalmas foglalkoztatást, az esélyegyenlőséget, a méltányos munkafeltételek biztosítását, megfelelő szociális védelmet, társadalmi befogadást, méltó lakhatást és méltányos időskori jövedelmet. Ezek tehát azok a célok, melyek mentén fontosnak tartom hangsúlyozni tehát, hogy a fókuszban az embernek kell állnia.

Másodikként az egészségügyet hoznám szóba. Keresztüztében áll vitáinknak a magyar egészségügy állapota. Azt gondolom, hogy ezekben a hetekben nagyon óvatosan kell minden mondatot megfogalmaznunk ebben a tekintetben, és mindig ki kell emelnünk, hogy elképesztő heroikus küzdelmet vív számtalan magyar egészségügyi dolgozó azért, hogy Magyarország ezt a járványt sikerrel vészelve át, és a lehető legkevesebb áldozat legyen Magyarországon.

Az ő heroikus munkájukat, azt gondolom, mindannyian elismerjük. Látjuk a küzdelmüket. Látjuk a magyar családok, a magyar emberek küzdelmét, de beszélnünk kell arról majd a járvány elmúltával és lehet, hogy már most is, hogy ennek a heroikus küzdelemnek az ellenére miért van az, hogy ilyen sok halálos áldozatot követel Magyarországon ez a járvány.

Egészen biztosan van fejleszteni való az egészségügyi rendszerben, és azt gondolom, kimondható az, hogy az elmúlt tíz-tizenegy évben nagyon sok elmulasztott fejlesztési lehetőséget láthattunk a magyar egészségügyben. A következő tíz évnek az egészségügy fejlesztéséről kell szólni, egy igazságos, mindenki által elérhető rendszer felépítéséről, ami a nyugatihoz hasonló életesélyeket kínál a magyar társadalom minden tagjának.

(22.30)

Itt a lehetőség, egy soha nem látott fejlesztési időszak a két nagy csomagot egybevéve, tehát egy nagyon fontos prioritás a számunkra az egészségügy fejlesztése.

Fókuszba állítanánk - itt harmadikként ezt hadd említsem meg - a jövő generációit. Róluk szól ez az egész. Eleve nyilván az RRF mint konstrukció, egy olyan konstrukció, amelyet nyilván a jövő nemzedékei is fognak fizetni, ezért nem mindegy, hogy a gyermekeink, unokáink számára milyen lehetőségeket biztosítanak ezek a fejlesztések, hogyan növelik hazánk versenyképességét, és hogyan javítják a jövő generáció életesélyeit.

Fontos az ifjúsági munkanélküliség mérséklése. Ebben a tekintetben európai programok is vannak, és

továbbiak szükségesek, de nem mindegy, hogy mit teszünk ma Magyarországon. A bérlakásépítési programok bántóan kis volumenűek, vagy elmaradtak a korábbi években, csakúgy, mint a gyermekszegénység elleni érdemi küzdelem. Az igazi tét tehát, hogy a jövő generációi milyen életeséllyel rendelkeznek, és milyen tudással ruházzuk őket föl majd Magyarországon, ami az ő versenyképességüket is szolgálja.

Fontos a zöldfordulat, hiszen a válságból való mihamarabbi kilábalásnak egy gazdasági kitörési lehetősége, és azt gondolom, nagyon fontos, hogy hazánk egy élhető, természetes környezetet is nyújtson az itt élőknek.

Fontosnak gondolom, hogy a víziközmű-fejlesztés még meglévő problémáit ebben a tíz évben megoldja Magyarország, az egészséges ivóvíztől kezdve az elképesztő hálózati veszteségekig. Majd 50 százalékos már a korábbi azbesztcement csövek állapota miatt Miskolcon ez a hálózati veszteség, de gondolom, tudnának beszélni erről a többi nagyvárosból származó képviselőtársaim is. Ezek olyan dolgok, amiket ha most nem old meg ebben a tíz évben Magyarország, akkor nem tudjuk, hogy mikor lesz rá hasonló volumenű forrás.

Amikor a „Modern városok” programot bejelentette '15 áprilisában a miniszterelnök Miskolcon, én sajtótájékoztatót tartottam rögtön a rendezvény után, és azt mondtam, hogy két dolog bántóan kimaradt, ami egyébként környezetvédelmi cél is. Az egyik a barnamezős rehabilitáció, kifejezetten az acélmű korábbi, a DAM területére gondolok, de akár a Dégép területére is. Most a rozsdáövezetekről sokat hallunk, én azt szeretném miskolci képviselőként, és határozottan zászlóra tűzöm, hogy ezt a tájsebet és ezt az adósságot megoldja Magyarország ebben a tíz évben. Kezelnünk kell a barnamezős területeket, a korábbi ipari területeket is.

A másik pedig a légszennyezés, rengeteget beszéltem erről is itt, a Házban. Nem járja, ami a Sajó völgyében van, tehát ez az egész megyét érintő kérdés, de Miskolcon is nagyon súlyos a helyzet, évről évre heteken keresztül egészségtelen a városban a levegő. Majd 13 ezer magyar honfitársunk élete rövidül meg azáltal évről évre, és hal meg hamarabb 13 ezer honfitársunk, hogy ilyen a légszennyezés Magyarországon. Itt a zöldcélokhoz be lehet rendezni nagyon sok mindent, az energiaracionalizálási programokat nemcsak a bérházaknál, hanem nyilván a családi házaknál is már; a tiszta közlekedést, zöldbuszokat, tehát elektromos buszokat és a kötött pálya újragondolását. Gondolok itt a tram-trainekre egyébként Miskolcon és vonzáskörzetében, ugyanúgy Borsod megyében, és gondolok az elmaradó intermodálisomópont-fejlesztésekre, amelyek Miskolcon érintik a Gömöri pályaudvart, a Tiszai pályaudvart, a Búza teret, és egy egészen más dimenziót nyújthatnának az agglomeráció számára is. Ne felejtjük el, hogy itt azért 350-400 ezer emberről is beszélünk, ha Kazincbarcika, Tiszaújváros dimenzióját és Dél-Borsodot is beleértjük.

Tehát ezek mind-mind olyan célok, amelyek a zöldprojektekkel - Lillafüred, Bükk fejlesztése, Bánkút fejlesztése -, és emellett természetesen ne felejtjük el, a történelmi Avas és a miskolci történelmi belváros fejlesztésével együtt egy egészen új várost nyújthatnak a Miskolcon és a környéken élőknek. A tervek megvannak tehát, „Miskolc 2030”, ezek rendelkezésre állnak, a kormányon, önökön múlik, hogy a következő hónapokban mit hallanak meg ebből. Inkább azt mondom, a következő bő egy hónapban, hiszen itt azért rövidebb határidők vannak ebben a tekintetben. Hallják meg a miskolciak szavát! - én ezt kérem önöktől. Elmaradt az érdemi egyeztetés és hivatalos egyeztetés az önkormányzatokkal, én így látom, de pótolható ez még a hátralevő rövid időszakban, ha ezeket a javaslatokat komolyan veszik.

A szuszu..., a szubsidiaritás elve szerint - nem is nehezen ment így hirtelen kimondani, ahogy Ungár képviselőtársamnak -, tehát a szubsidiaritás elve szerint ötödikként hadd mondjam, hogy az önkormányzatok közvetlen forrásai is nagyon fontosak, és ezeket fontosnak is tartjuk. Szerintem, ha önök komolyan gondolják azt a fajta retorikai küzdelmüket, amit Magyarországgal, a Magyarországnak járó költségvetési források kapcsán mondanak, akkor azt gondolom, hogy ott van a legjobb helye bizonyos döntéseknek, az ilyen típusú döntéseknek is, ahol a legközelebb van ez a döntés az emberekhez és az érintettekhez. Ezért azt gondolom, hogy nem lehetnek ellenfelei a közvetlen önkormányzati források támogatásának. Arra kérem önöket tehát, kormánypárti képviselőtársaim, hogy támogassák ezeket az ügyeket Brüsszelben és nyugat-európai partnereiknél is, még ha mostanában egyre kevesebb partnerük is van ebben.

Jogállamisági kritériumokról is sok minden elhangzott. Szerintem világos, hogy közös értékek és elvek érvényre juttatását támogatni kell, és az is világos, hogy a frakciónk támogatja az Európai Ügyészséghez való csatlakozást. Ezzel együtt határozott álláspontunk, hogy Magyarország és polgárai semmiben sem szenvedhetnek kárt azért, mert éppen a jelenlegi kormány valamilyen frontot nyit Brüsszelben. Tehát a magyar embereket ebből kifolyólag semmiféle kár nem érheti, ugyanakkor világos jogállamisági kritériumok kellenek.

Hetedikként, azt gondolom, hogy a kohéziós és agrártámogatások volumenét, mértékét, formáját őrizni kell akkor is, ha a koronavírus-járvány átírta most a helyzetet és a költségvetési számokat. Hazánk az az érdeke, hogy ezek a jól bevált és ismert alapok működjenek, és hasonlóan szolgálják a nemzeti érdekeinket, mint korábban. Persze, ehhez transzparens és megfelelő szabályok kellenek.

Összefoglalva tehát azt mondom, történelmi évtized előtt állunk, lehet, hogy többé ilyen lehetősége Magyarországnak a gyors és hatékony felzárkózásra nem lesz, vagy belátható időn belül nem lesz, vagy a mi életünkben vagy a politikai pályánkon biztos, hogy nem. Szerintem akkor dolgozunk jól ellenzékben és

kormánypárt, ha ennek a felelősségnek a teljes tudatában teszünk javaslatokat, és a lehető legszélesebb egyetértésben fogalmazzuk meg a fejlesztési programjainkat. Sajnálom, hogy ez nem sikerült első körben, és sajnálom, hogy az ellenzék ezen vitanap-kezdeményezése kellett ahhoz, hogy ennek kapcsán érdemi párbeszéd kialakuljon a parlamentben, de sosem késő.

Azt kérem, hogy vegyék figyelembe az itt elhangzott ellenzéki véleményeket is végső álláspontjuk kialakításánál. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Potocskané Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! 18 500 milliárd forint, erről van szó, több órája folyik az az ellenzéki kezdeményezés alapján összehívott európai uniós költségvetési vitanap, amelyben képviselőtársaim világosan elmondták, hogy milyen aggályokat fogalmaztunk meg, milyen aggályaink vannak azzal kapcsolatban, hogy a 2021-27-es ciklusban önök majd mire fogják felhasználni a pénzt. Nyilvánvalóan nem véletlenül mondjuk ezeket. Volt egy tapasztalatunk, tizenegy éve tapasztaljuk azt, hogy az önök kormánya mire költi ezeket az európai uniós forrásokat.

Az előző hét éves ciklusban 12 000 milliárd forint talált gazdára, és ezeknek a nagy része Orbán Viktor oligarcháinak zsebébe vándorolt olyan beruházásokra, amelyek egyébként a magyar emberek érdekeit nem szolgálják. *(Jelzésekre:)* Lehet ingatni a fejeket, meg lehet rajta mosolyogni, de ez a magyar valóság, ami egyébként elszomorító, hiszen az Európai Uniótól nem azért kapjuk ezeket a forrásokat, hogy önök ebből meggazdagodjanak, hanem azért, hogy a magyar emberek jólétét biztosítsák. Ez az elmúlt időszakban nem sikerült.

(22.40)

Mit tapasztaltam én magam alpolgármesterként Siófokon, amikor a TOP-os pályázatok keretében pályázott a város? Azt tapasztaltam, hogy berendelt minket az országgyűlési képviselő, majd lediktálta, hogy mekkora összegekre kellene pályázni - ez egyébként nemcsak itt volt, hanem az országban több helyen is -, gyakorlatilag le volt boltolva, hogy ki mennyi forrás felhasználására lesz jogosult.

Nem így kellene ennek zajlania, és nem úgy kellene zajlania a beruházások egy része megítélésének, hogy azt a megyei önkormányzatok hatáskörébe utalják, mint például a TOP-os pályázatok esetében a megelőző költségvetési ciklusban. Mert mi történt? A megyének gyakorlatilag már kiüresedett a jogköre, kapva kaptak az alkalmon, hiszen azokat még száz százalékban önök irányítják az egész országban, és az

ő hatáskörükbe utalták azt a jogkört, hogy a bírálóbizottság tagjait is ők alkossák, és eldönthessék, hogy melyik önkormányzat mekkora forrásra lesz jogosult.

Eljutottunk odáig, hogy a pályázatok benyújtásra kerültek a meghatározott módon, hogy akkor ki mennyire és milyen projektben indulhat el, majd összeült a bizottság valami jó pár hónap múlva, és olyan késésben voltak ezek a TOP-os beruházások, hogy az önkormányzatok eljutottak oda, hogy több esetben vissza kellett mondaniuk, mert egész egyszerűen az eltelt idő alatt olyan mértékben megdrágultak a beruházások, hogy amikor még a pályázati forrásokkal számolt az adott önkormányzat, akkor az még ikszbe került, majd mire eljutottunk oda, hogy megjött a támogatói döntés, mondjuk, egy év múlva vagy másfél év múlva - mert ilyen is volt -, akkor az már nem ikszbe, hanem két ikszbe került.

És akkor az önkormányzat mit tud tenni? Hát, nem sok lehetősége van. Egy: azt mondja, hogy oké, veszek fel hitelt, eladósítom a településem. Hát, ez azért nem javasolt, különösen nem ilyen időszakban, amelyet most élünk. Kettő: azt mondja, hogy akkor megpróbál a megyei önkormányzatnál pluszforrást kérni a pályázatnak a befejezéséhez, amit, hogyha baráti, akkor lehet hogy megkap, ha ellenzéki, akkor meg szétteszik a kezüket. Vagy a harmadik: azt mondja, hogy köszönöm, nem, nem merem megkockáztatni azt, hogy eladósítsam a településem. Akkor viszont mit tesznek a településen élők? A polgármestert és az önkormányzatot hibáztatják azért, mert az adott beruházás a településükön nem készült el.

Na, ez az, amitől én szeretném a 2021-2027-es költségvetési ciklusban megóvni az önkormányzatokat, hogy igenis úgy menjenek ezek a pályázatok és úgy kerüljenek azok a településekhez, hogy abban ne legyen vita, hogy a megpályázott beruházás annyiba fog kerülni, mert gyors döntésekre van szükség, nem hónapokon át tartó aktatologatásra, hanem határozott döntésekre, azért, hogy a magyar emberek, akikhez eljut ez az európai uniós forrás, valóban élvezhessék ezeknek az előnyeit, mert ezért kapjuk ezeket a forrásokat, és nem pedig azért, hogy luxusberuházások és olyan kivitelezések zajoljanak, amelyekkel a magyar emberek nem tudnak mit kezdeni. Mert valóban láthattuk, ahogy képviselőtársaim is itt a hosszú, több órán át tartó vitában is elmondták, hogy az európai uniós 12 000 milliárd forintos támogatásnak, forrásnak, amely az előző hétéves ciklusban volt, a jelentős része nem a magyar emberek érdekeit szolgálta.

Bízom benne, hogy 2022-ben az új kormány majd abban lesz érdekelt, márpedig ha az ellenzék tud kormányt alakítani, akkor mi mindenképpen azon leszünk, hogy ezek az európai uniós források - amelyek egyébként 15 000 milliárdot plusz 3500 milliárdos hitelt jelentenek, hogyha önök úgy döntenek, hogy azt felveszik - megfelelő beruházásokra és prompt, gyors döntésekkel kerüljenek nemcsak az önkormányzatokhoz, hanem a mindenféle egyéb projekteken keresztül a magyar emberekhez. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Urak és ellenzéki Képviselők! - most így kell megszólítanom önöket. Egy ilyen hosszú vita végén azt csak néhány rövid mondatban szeretném lezárni, és a saját véleményemet elmondani.

Ez a 2021-27 között rendelkezésre álló 18 500 milliárd forint történelmi felelősséget fog róni arra a három kormányra - színezettől függetlenül -, amely ebben az időszakban az országot irányítani fogja. Az a meggyőződésem, hogy eredményesen, a magyar nemzet javára ezt akkor lehet majd felhasználni, ha tanu-lunk az elmúlt 15 év hibáiból, ha nem követik el az adott kormányok az előző bűnöket, és az is meggyőződésem, hogy akár a Fidesz-kormányoknak is a hátralévő időben változtatnia kell az eddigi gazdaságpolitikán, hogy ezt valóban megfelelő módon tudjuk az ország javára felhasználni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Ismételen kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A képviselői felszólalások végére értünk. Megadom a szót a kormány képviselőjében Ágostházy Szabolcsnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, húszperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS IMRE, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon köszönöm a lehetőséget, és mindenekelőtt elismerésemet szeretném kifejezni - őszintén mondom - nemcsak a kormánypárti képviselőknek, hanem az ellenzék oldaláról is mindazoknak, akik a legjobb szakmaiságuk szerint próbáltak hozzászólni a vitához. Volt, akik esetében ez olyan megfontolandó szempontokat is jelentett, amelyeket vagy már megfontoltunk, és egyébként követtünk, vagy pedig érdemesnek tartunk megfontolásra, úgyhogy ezekért köszönet. Ugyanakkor a vitában számomra a mélypontok domináltak jobban, de ezekre majd kitérek, és a vitában felvetett szempontokra szeretnék válaszolni.

Balczó képviselő úr legutóbbi megszólalásához, hogy a Fidesz-kormány hátralévő idejében hogy szeretnénk megvalósítani a források felhasználását, csak annyit, hogy mi azzal a felelősséggel tervezünk, hogy boldogan végigvisszük a teljes periódust. Úgyhogy úgy szeretnénk tervezni, hogy ne legyen később a végrehajtással se semmiféle probléma.

Egy olyan gondolat született meg bennem, hogy az ellenzéki képviselők között gyakori állítás az, hogy

Magyarország fejlődése jobbra az uniós forrásoknak köszönhető, ugyanakkor azt is állítják, hogy Magyarország rosszul használja fel ezeket az uniós forrásokat. Ezt a két állítást egymás mellé téve az az érzésem, hogy van, aki belegabalyodik a saját hazugságaiba.

A partnerségi elv érvényesítése és a társadalmi egyeztetés kapcsán, ahogy hallgattam a vitát, egyrészt a Helyreállítási Alap rendeletéből, az uniós rendeletből kikerestem azt az egy mondatot, amely erről szól, ez úgy hangzik, hogy „A regionális és a helyi hatóságok fontos partnerek lehetnek a reformok és a beruházások végrehajtásában. E tekintetben a nemzeti jogi kerettel összhangban megfelelően konzultálni kell velük, és be kell vonni őket.” Hát, arra, amit a képviselő urak és hölgyek mélységében véltek ismerni, hogy mi minden az Európai Unió elvárása, szeretném jelezni, hogy mindössze ennyi a Helyreállítási Alap tekintetében. Megnéztem a hétéves költségvetés egyeztetési kötelezettségét - erre van a Bizottságnak egy checklistje, egy ilyen ellenőrző táblája -, már az összes szempontot teljesítettük. Mindaz tehát, amit az Unió felé kötelezettségként Magyarország vállalt, ebben a tekintetben teljesített, ennek ellenére mi a továbbiakban is készek vagyunk a további egyeztetésekre.

A közbeszerzések témaköre egy nagyon közkeletű elem volt a mai vitában. Néhány mérőszámot - ezek szintén nem a sajátjaink, nehogy bizalmi kérdéseket vessen fel ez az ellenzéki képviselőkben -, az Európai Bizottság mérőszámait fogom idézni. A nyilvános információk mennyisége Magyarország tekintetében az elvileg létező információk 98 százaléka, közel a teljesége. E tekintetben Magyarország a legjobb az Európai Unióban, tehát a közbeszerzéseink, ha úgy tetszik, a legátláthatóbbak az EU 27-ben.

A közzététel nélküli közbeszerzési eljárások tekintetében korábban egy magasabb arányt képviselt Magyarország, hat évvel ezelőtt 3600 körüli közzé nem tett közbeszerzés, egyébként jogszerűen, de azzal a lehetőséggel élve, amit a törvény biztosított, közzé nem tett közbeszerzési eljárás indult, ez most már 274-re csökkent, kevesebb, mint a tizedére, tehát képesek vagyunk az érdemi javulásra; tovább haladunk ezen az úton.

Az odaítélési szempontok tekintetében Magyarország esetében mindössze 44 százalék az, ahol a legjobb ár a döntő. Bármilyen meglepően is hangozhat ez, ez pozitív az Unió értékrendszerében, ugyanis ez azt jelenti, hogy a fennmaradó részben, mintegy 56 százalékban nemcsak egy beruházás vagy egy beszerzés olcsósága számít, hanem annak a minősége is, beleértve akár a hosszú távú környezeti szempontok érvényesítését is.

(22.50)

A kkv-k nyertességi aránya Magyarországon 60 százalék, ez kiemelkedő mutató. Csak hogy egy szomszédos állammal vessem össze, Romániában mindez, a kkv-k ottani nyertessége 5 százalék. A 60 százalékos

mértéknél jobb aránnyal csak a nálunk jóval kisebb országok bírnak. Feltételezem, de ez csak egy logikus következtetés, hogy ez a piacok méretéből is adódhat az ő esetükben.

Balczó képviselő úr szintén idézte a Tanács döntését. Nem emlékszem szó szerint, de feltételezem, hogy ez az országspecifikus ajánlások részletes része lehetett, amit idézett egy tanácsi határozatból. Ennek kapcsán az az élményem - az elmúlt most már több mint fél év bizottsági tárgyalásai során ez egy rendszeres téma az európai uniós szervekkel -, hogy ez a „van rajtunk sapka, nincs rajtunk sapka” esete a nyuszikás viccből, ha ezt esetleg ismerik. Minden alkalommal, amikor elkezdjük, hogy na jó, de mik a konkrétumok, akkor nagyjából a tanácstalansággal és nemzetközi példákkal találkozunk, azt az itinert vagy cselekvési sort, amit a kormány február elején egy kormányhatározatban elfogadott, ugyanakkor üdvözlök és belátják, hogy igen, ez az az út, amely az uniós szabályrendszer szerint is előremutató számunkra, ugyanakkor a kormány a maga akaratából, a maga elkötelezettsége okán hozta meg azt a határozatot.

A korrekciós rátára, a 3,9 százalékra, amit többen említettek, nem térnék ki, mert Bánki képviselő úr nagyon helyesen rámutatott, hogy ez egy olyan mutató, amelynek nagyjából háromnegyedét a 4-es metró szabálytalansága határozza meg, és ennek a hatása a módszertan miatt körülbelül három év alatt fut ki. Tehát a megállapítástól számítva három évig ez még rontja a mutatóinkat. Ugyanakkor szeretném idézni az OLAF egyik igazgatóját egy auditjelentésből. Azt írta le, hogy nem lát rendszerszintű problémát a Magyarországgal kapcsolatos statisztikákban. Tehát az adatszolgáltatásaink rendben vannak azok minőségét, mennyiségét tekintve, és magyarán, nem lógunk ki az európai átlagból semmilyen tekintetben.

Az árfolyam tekintetében jeleztek észrevételeket, hogy jelenleg mennyivel tartunk a 2010-es árfolyamszint felett. Az idézett számok persze természetesen helyesek, de ezek nem relativizálják a magyar fejlesztéspolitikára és a magyar emberek jólétére vonatkozó számokat. Ugyanis minden adat, amelyet államtitkár urak vagy akár én említettünk a mai vitában, azok nettó reálbérré vonatkoznak, tehát a konkrét életszínvonalra. Az árfolyamromlás e tekintetben nincs hatással. Minden szám, amit mondtunk, hogy mennyiben fejlődött a magyar emberek jóléte, továbbra is megáll. Az árfolyamváltozás ezt negatív irányban nem befolyásolja, ugyanakkor az ország versenyképessége tekintetében viszont előnyök is jelentkeznek.

Szó volt arról, talán a Jobbik soraiból vetették fel, hogy helyes-e az, hogy Budapestre mennyi forrást biztosít a kormány. Ez egy érdekes szempont, magunk is sokat gondolkodtunk rajta. Egy múlt heti sajtótájékoztatón elmondtam a következő tíz évre tervezett budapesti forrásarányokat. Az összes uniós büdzséből, legyen az bármilyen típusú, legfeljebb nagyjából 3000 milliárd forint az, ami a budapesti területre érkezik; ennek fele közlekedésre, egynegyede egészségügy fejlesztésére, egyötöde gazdaságfejlesztésre, a

fennmaradó rész pedig leginkább a zöldügyekre. E tekintetben vitában állhatnak a reményeik szerint lendő koalíciós partnerekkel. Ezt a főváros kevesli, hál' istennek, a parlamenti pártok egy része sokallja. Ebben mi azt a pozíciót képviseljük, hogy Budapest nem egy önmagában létező város, hanem az ország gazdasági motorja és a nemzet fővárosa is. E tekintetben tehát nem tartom túlzónak az ideszánt forrásokat, mert annak a közvetett haszonélvezője messze nem csak az itt lakók közössége.

Néhány részletesebb reakció képviselő urak megjegyzéseire. Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK-ból volt egy érdekes megjegyzése, amely megütötte a fülemet. Eszerint ő elfogadhatónak látná azt is, ha a kormány teljes működését az Unió finanszírozná. Ez számomra rendkívül megdöbbentő állítás, de az ő szájából, a pártja értékrendjét nézve ez végül is természetes, mert hozzá vannak szokva, egy kiszolgáltatott és külföldi befolyástól függő kormány számukra elfogadható létállapot. A Fidesz-KDNP-kormány pedig a szuverén nemzetekben hisz Európában, és ennek megfelelően cselekszik.

Varju László és a DK-s képviselő urak támadásai kapcsán az jutott eszembe, hogy tulajdonképpen a saját lelkiismeretünk és erkölcsi integritásunk mellett az is egy fontos tényező, hogy ők mennyire, már-már személyeskedve támadnak bennünket, mert ez azt jelenti, hogy jó úton járunk. Tehát minden olyan kritika, amelyet a DK-tól e tekintetben kapunk, az számomra akár még pozitívként is hathat.

Szakács László képviselő úr mondta, hogy a céljaink között nincs olyan, amivel ne tudna egyetérteni. Köszönöm szépen. Tehát e tekintetben a vitának ez a része számunkra kedvezően is zárul.

Ezt követően azonban mintha elrugaszkodott volna a valóságtól, eszembe is jutott egy példa ezzel összhangban, hogy mennyire nem zavarja a valóság. Még az is lehet, hogy pont talán Varju László volt a fejlesztési minisztérium államtitkára, amikor Magyarország egyik egészségügyi uniós pénzből megvalósuló támogatásának eredménye egy kutyafitness-beruházás lett. Ez annyira sikeres volt, hogy az angliai Open Europe Institute az értelmetlen beruházásokról szóló lista élére tette ezt a beruházást. Bírálunk bennünket sok tekintetben, hogy az egészségügyi pénzeiket jól használjuk-e fel. A serpenyő vagy a mérleg túlsó oldalán példaként említeném a kutyafitness-beruházást.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP-ből a foglalkoztatást pótló támogatások kapcsán fogalmazott meg éles hangú kritikát. Egy dolgot tennék hozzá: amikor ők a foglalkoztatást pótló támogatást, azaz a segélyeket a Fidesz-kormánytól nagyobb arányban fizették ki, 11,3 százalékos munkanélküliséget sikerült ezzel összehozni. Nem hiszem, hogy ez volt akkor a magyar emberek érdeke. Ezzel szemben a Fidesz által

képviselt foglalkoztatási politikának, amikor alapvetően munkahelyteremtésben és a munkaerőpiacon közvetlenül szerzett jövedelmeket szeretnénk biztosítani az állampolgároknak, az az eredménye, hogy múlt év végén, tehát '20 végén, a koronavírus-válság első éve után egy 4,3 százalékos, ha jól emlékszem, uniós szinten a negyedik helyen álló munkanélküliségi rátával büszkélkedhetett az ország. Természetesen szeretnénk ezt lejjebb vinni.

Az RRF-hitel felvétele kapcsán idézték Kövér László házelnök urat, miszerint a Next Generation EU-eszköz egy gúnynév. Ezzel sok tekintetben egyet tudok érteni. Hát, valóban a jövő nemzedékek fogják ennek a hitel részét visszafizetni, ugyanakkor a mi tervezési és forrásfelhasználási felelősségünk az, hogy ne csak visszafizessék majd a gyerekeink ezeket a hiteleket, hanem az ő érdekükben használjuk fel. Tehát minden olyan beruházás, amelyet a helyreállítási eszköz terhére a magyar kormány tervez, mind olyan beruházás, amely Magyarország hosszú távú érdekét képviseli.

Kérdésként vetették fel, visszakalkulálva az általunk mondott számokból, hogy eszerint akkor Magyarország felveszi-e az RRF-hitelt. Jelenleg tervezzük a teljes hitelmennyiségre, de ez nem azt jelenti, hogy ezt a terv benyújtásakor fel is fogjuk venni. Egyébként, ha most az április 30-áig benyújtandó tervben nem is vesszük fel, ha jól emlékszem, '23 végéig a még fel nem vett hitelre megint benyújthatnánk egy tervet. Ez alapvetően azon múlik, hogy mit szeretnénk kezdeni az RRF-forrásból felvehető hitellel, hogy milyen arányban tudunk a magyar kormány által egyébként is tervezett beruházásokat és reformokat finanszírozni. Tehát amennyiben a forrásfelhasználás teljes mértékben összhangban tud lenni a magyarországi stratégiai célok kormány általi végrehajtásával, akkor felvesszük, ha az uniós szabályrendszer miatt más beruházásokra kellene fordítani ezt a pénzt, mint amit mi hasznosnak és a nemzet érdekének látunk, akkor pedig nem vesszük fel, vagy csak részben vesszük fel. Erre ezt tudom mondani. *(Balczó Zoltán: Vagy kevesebbet!)* Vagy kevesebbet, igen.

Tegyük tisztába ennek kapcsán a számokat! Magyarország nemzeti borítékja a Helyreállítási Alapból két tényezőtől áll össze. Ennek a támogatási része 2511 milliárd forint, ennyire konkrétan még nem mondtuk ki ma a számokat, de a zárzó keretében hadd említsem ezeket. A hitelrész 3382 milliárd forint, ez olyan 57 százaléka a teljes RRF-keretünknek.

(23.00)

Tehát összességében beszélünk mintegy 5894 milliárd forintról. Ehhez a forráshoz nemzeti hozzájárulást nekünk közvetlenül nem kell adni, de ez csak egy relatív jól hangzó előny, ugyanis az 57 százalékot meg vissza fogjuk fizetni. Tehát ha úgy nézzük, akkor ennek tulajdonképpen a kétharmada mégis csak nemzeti pénz.

A hétéves költségvetés operatív programjainak az Európai Unió által biztosított része mintegy 7020 milliárd forint. Ha erre a magyar önrészt is rátesszük, akkor az operatív programokon összesen 9530 milliárd fog jelen árfolyamok mellett megjelenni. A közös agrárpolitikai támogatás pedig mintegy 3710 milliárd forint. Ennek a második pillére a vidékfejlesztési program, amihez viszont minden korábbinál nagyobb, az elméleti maximumnak megfelelő nemzeti hozzájárulást fogja a kormány biztosítani. Ebből is következik, hogy a magyar vidék számára jön el igazán a forrásbőség kora, nemcsak az uniós alapokból Magyarországnak járó források tekintetében, és nemcsak a magyar költségvetés és a magyar gazdaság GDP-ben is jól mérhető növekedéséből termelődő többletbevételeket fordítjuk gazdasági fejlesztésre, hanem az uniós alapokhoz is az elérhető legnagyobb nemzeti hozzájárulásokat igyekszünk hozzátenni.

Pár szóban még szeretnék visszautalni gazdaságpolitikai érdekességre, ha már van még rövid időm. Sajnálom, hogy önöknek ezt most nem tudom akár kivétítve megmutatni, de itt van a kezemben egy grafikon, amely ábrázolja, hogy az egyes magyarországi régiók vásárlóerő-paritáson GDP/főben mérve hogyan viszonyultak 2004-ben a csatlakozásunkkor, 2010-ben a Fidesz-kormány újbóli kormányra kerülése idején, illetve 2019-ben. Ez mutatja, hogy Budapest rendkívül jól teljesít, az uniós átlag 151 százalékán áll, tehát másfélszer olyan fejlett, mint a teljes Unió átlaga. Ugyanakkor 2010 előtt volt három olyan vidéki régió, amely - olyan jól sikerült az akkori gazdaságpolitika - konkrétan lecsúszóban volt, egyre inkább lemaradt az uniós átlagtól. A Fidesz-KDNP-kormány ezt a trendet 2010 után megfordította, és ugyanezek a régiók látványos növekedésbe kezdtek. Csak hogy három példát említsek, Közép-Dunántúl, Észak-Magyarország és Dél-Alföld tekintetében is 2010 óta több mint 10 százalékot sikerült behozniuk ezeknek a régióknak a kormány támogatásával és a helyi gazdasági szereplők teljesítménye okán az uniós átlaghoz képest. Mindazonáltal ezt úgy értük el, hogy bár Budapest valamivel lassabban fejlődik, mint a szocialista kormányok idején, de ennek ellenére még mindig egy drasztikus fejlődést ők is, illetve a főváros maga is 6 százalékos további előnyt szerzett az uniós átlaghoz képest. Tehát azt gondolom, hogy miután a magyar kormány nemcsak adott városokat képvisel, tehát nagyon könnyű úgy politizálni, hogy valaki csak egy városért érez felelősséget, bár megvannak annak is a maga nehézségei, de ha egy kormány az egész országot igyekszik képviselni, akkor viszont nem feledkezhet meg azokról a konvergenciaregiókról, ahol a legtöbb fejlesztési igény van. Az látszik a legletisztultabb statisztikai adatainkból is, hogy ebben kifejezetten jó úton jár az ország. Ugyanezt a politikát szeretnék folytatni a következő fejlesztési ciklusban is.

Pár mondatban arról, hogy milyen folyamat áll előttünk. A továbbiakban is tisztelettel várjuk az észrevételeket, főleg a konstruktívakat, azokra könnyebb

lesz reagálnunk. Mint azt említettem, reálisnak tartjuk, hogy április 30-áig benyújtjuk a nemzeti helyreállítási tervet, és az uniós szabályrendszer alapján valószínűleg augusztusban a jóváhagyást is megkapjuk erre a Bizottságtól. Rosszabb helyzetben vagyunk, de nem a magyar fél okán, hanem az Unió önmagához képesti lemaradása okán a hétéves költségvetés tekintetében, ott ugyanis június vége előtt nem reális, hogy az uniós szabályokat elfogadják, és mi csak utána leszünk jogosultak a terveink hivatalos benyújtására. Tehát a hétéves költségvetés hazai operatív programjait reálisan ősszel fogja elfogadni az Európai Bizottság. Ez viszont nem jelenti azt, hogy mi bármiben késlekednénk. Tehát amikről azt látjuk, hogy a magyar kormány komolyan gondolja, azokat a beruházásokat már az idei év elején is elindította, most is folyamatosan indítunk beruházásokat, legyen szó akár infrastruktúra-fejlesztésekről, akár kvv-támogatásokról, ezek a nemzeti költségvetés fedezete mellett folyamatosan indulnak, és várjuk azt, hogy az Európai Unió is elismerje ezeket a törekvéseinket, és a terveink megerősítése mellett utóbb beszálljon finanszírozóként. Hogy ezt a magyar gazdaság jelen fejlettsége mellett a koronavírus-válság ellenére is meg tudja tenni, az az elmúlt évek sikeres gazdaságpolitikájának is az eredménye. Tehát köszönjük ezt is minden olyan politikai szereplőnek, aki ehhez hozzájárult.

A mai vitában pedig - anélkül, hogy ismételném magam - a konstruktív véleményeket köszönöm, a politikai véleményeket meg tudjuk a helyén kezelni. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Jó estét kívánok mindenkinek, a szó igaz értelmében.

Az a helyzet, hogy államtitkár úr zárásával a vita befejeződött, így aztán a politikai vitát lezárom. A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, tisztelt Országgyűlés.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezek sorában elsőként Steinmetz Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője szólhat 5 percben: „Hogyan hasznosult a TAO a labdarúgó utánpótlás-nevelésben?” címmel. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szokták volt mondani, hogy Magyarország a tízmillió futballszakember országa. Nem állítom, hogy értek a focihoz, én csupán szeretem a labdarúgást, és van némi tapasztalat az élsport terén. Az ugyanakkor ténykérdés, hogy soha ilyen kevés fiatal tehetséges magyar labdarúgó nem játszott az első osztályban, mint az elmúlt években. Hogy lehet ez, amikor az elmúlt tíz évben több száz milliárd forintnyi taopénzt költöttünk ezeknek a játékosoknak a nevelésére, képzésére? Úgyhogy mindenféleképpen érdemesnek tartom, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzunk, egy kicsit mélyebbre lássunk, jobban a mélyére tekintsünk a dolgoknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Óriási sikerként könyvelhetjük el, hogy a nemzeti tizenegy újra kvalifikálta magát az Európa-bajnokságra. Joggal gondolhatnánk, hogy ez az eredmény már a tao által finanszírozott labdarúgóutánpótlás-nevelő műhelyek szakmai munkájának köszönhető. Ám a helyzet az, hogy a szerb egyesületek több játékost adnak a jelenlegi válogatottnak, mint a Fradi, az Újpest, a Felcsút és a Kisvárdá összesen. Egy pécsi doktorandusz kolléga kutatása alapján megnéztük, hogy mégis mely csapatoknak lehetünk hálásak az Európa-bajnoki szereplést kivívó játékosokért. No, hát lássuk akkor! *Nikolić*ot és *Könyvest* teljesen, *Holendert* részben Szerbiának köszönhetjük. *Nego* francia, *Orban* német, és rajtuk kívül *Szalai Attila*, *Szalai Ádám*, *Kecskés Ákos* és *Szoboszlai Dominik* sem a magyar utánpótlásrendszer gyümölcsei, hiszen jórészt külföldön nevelkedtek. Kilenc olyan játékos van tehát a keretben, akik így vagy úgy, de nem a magyar utánpótlás-nevelő műhelyek által lettek nagyszerű labdarúgók.

Ugyanakkor hogyan teljesítettek a magyar klubok? Az MTK-hoz köthető *Gulácsi*, *Bese* és *Schäfer*. Elévülhetetlen érdemei vannak a Honvédnak *Botka*, *Holender*, *Baráth* és *Gazdag* válogatottságában. Ezenkívül egy-egy vidéki bázis, mint a Pécs, a Debrecen, a Paks, a Győr és a Fehérvár járult hozzá egy-két játékosal a sikerhez. Ami viszont rendkívül szomorú, hogy utánpótlás-nevelés tekintetében biztosan nem bázisa a magyar válogatottnak a Ferencváros és az Újpest. És hiába lett államilag elismert akadémia a kisvárdai, eddig egyetlenegy játékosal sem örvendeztette meg a nemzeti csapatot. És hiába ment el nagyjából 70 milliárd forint a felcsúti akadémiára, csak *Kleinheisler* és *Sallai* fordult meg náluk, de azért erős túlzás lenne elsősorban hozzájuk kötni e két játékost.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ott tartunk, hogy bár az elmúlt tíz évben több száz milliárdnyi taoforinttal támogatták a magyar adófizetők a hazai labdarúgók képzését, mégis javarészt a fiatalon külföldre került és/vagy honosított játékosokon múlik a magyar válogatott eredményessége. A magyar futball jelenkori legnagyobb sikere sokkal inkább köszönhető tehát Szerbiának, Németországnak, Olaszországnak, Franciaországnak, mint a Felcsútnak, a Kisvárdának, az Újpestnek vagy éppen a Ferencvárosnak.

(23.10)

És akkor, ugye, még sokkal finomabban fogalmaztam, mint a válogatott csapatkapitánya, *Szalai Ádám*, mert ő korábban így jellemezte a honi viszonyokat, idézem: „20 éve nem neveltünk egyetlenegy darab tehetséget sem! 20 éve elvárunk valamit, és egyszerűen nincs miből építkeznünk. Nincsenek kinevelve játékosok, nincsenek olyan szintű edzőink, akik európai szinten valamit is tudnának, vagy valamit is láttak volna.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekre tekintettel felmerül a kérdés: rendben van ez így? Ennyi támogatás dacára miért nincs miből, kiből építkeznünk? Miért nincsenek olyan szintű edzőink, akik európai szinten valamit is tudnának? És egyáltalán, ki ellenőrzi az utánpótlás-nevelésre elköltött taomilliárdok hasznosulását? Milyen szakmai munka folyik az akadémiákon? Nos, a 10 millió futballszakember országában ezekre a kérdésekre szeretnénk mihamarabb választ kapni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. *Potocskáné Kőrösi Anita* képviselő asszony, a *Jobbik* képviselője szólhat: „A vidék hangja - 5.” címmel. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (*Jobbik*): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök szeretik sokkolni a magyar embereket. Március elején a balatonvilágosi lakosokat sokkolták azzal, hogy megérkezett a kormányhivatal döntése: a partra egy lakóparkszörnyet építenek. Aztán múlt héten, amikor kedden egy napirend előtti felszólalásban megemlítettem ezt a lakóparkszörnyet, és a lakossági tiltakozások miatt szintén említettem, hogy a kormánypárti képviselők ebben az ügyben nem szólnak meg, felgyorsultak az események.

A területrendezési törvény vitájában szintén elmondtam, hogy vissza kellene vonni ezt az építési engedélyt, mert ha önök arra büszkék, hogy a magyar emberekért vannak, és önöknek fontos az, hogy az egyes településeken mi épül meg, akkor figyeljenek oda egy kicsit a Balatonra, figyeljenek oda arra, hogy oda, a part mentére olyan épületek épüljenek, amelyek nem tájidegenek. Ez az épület, amit önök oda terveztek, bizony tájidegen.

Az, hogy nincsen balatoni főépítész, ezt is megerősítették nekem a vitában.

És eljutottunk odáig - tényleg köszönet a balatonvilágosi lakosok iszonyatos ellenállásának, amiért mindenki hálás lehet a Balaton partján, példát mutatnak ellenállásból -, hogy a hétvégén a térség országgyűlési képviselője végre megszólalt. Már igen kellemtelen lett neki az az ügy, amely ott Balatonvilágoson, az aligai régi úttörőtáborban zajlik. Azt írta, hogy már ő sem tudja elfogadni ezt az épületet, és nem tudja támogatni, hiszen láthatóan nagy az ellenállás. Majd azt is elmondta, hogy egyesek politikai tőkét kívánnak kovácsolni ebből az ügyből. Hát, mi ez, ha nem kőkevény politika? Ez az épület maga a NER! Azt, amit a Balatonnál művelnek, ez az épület testesíti meg. Az, hogy elveszik a magyar emberek elől a Balatont, az, hogy hiába van kijelölve, hogy tizméteres sávot, parti sétányt el kellene hagyni... - önök mit csinálnak? Odaterveztettek egy ilyen épületet.

Eljutottunk odáig, hogy a mai napon, pár órával ezelőtt a térség országgyűlési képviselője kirakta: győzelem, ő mindent megtett, ebben a formában ez az épület nem fog megvalósulni. Akkor kérdezem én: milyen formában fog megvalósulni?

A bizottság mai ülésén, amely bizottságnak ő az alelnöke, és nem vett részt a bizottsági ülésen, pedig a területrendezési eszköz törvénymódosításának a részletes vitája volt, ott volt Füleki helyettes államtitkár úr, én nekiszegtem a kérdést, hogy ő mint az építésügyért felelős helyettes államtitkár, szólaljon már meg ebben az ügyben, hiszen a kormányhivatal adta ki az építési engedélyt erre a lakóparkszörnyre. Megkérdem, mikor vonják vissza azt az építési engedélyt, válasza sem méltatott. Ez az önök politikája. De nagyon örülök neki, mert engem nem érdekel az, hogy ki kinek a sikereként könyveli el ezt az ügyet, a lényeg, hogy ez az épület (*Egy papírlapot mutat az épület képével.*) nem fog megvalósulni, nem ebben a formában fog megvalósulni, és végre a balatonvilágiak érdekét helyezik előtérbe. Tehát nagyon remélem, hogy azzal az építési engedéllyel pontosan azt fogják csinálni, amit most én ezzel a lappal (*Kettétépi a lapot.*), és kidobják oda, ahová való, a kukába. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Demokratikus Koalíció képviselője, Varju László képviselő úr jön most: „Mi történik Újpesten?” címmel.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Újpesten, most már mondhatom, évek óta küzdünk azért, hogy újra legyen saját kórháza a kerületnek. Korábban négy ilyen intézmény is működött a IV. kerületben, azonban 2015 óta - elsősorban az Orbán-kormánynak köszönhetően - Újpest lakossága lényegében kórház nélkül maradt. A leépítési folyamat első lépéseként a kórházak az önkormányzattól átkerültek a kormány fenntartásába, végül az újpestiek elvezítették a lehetőséget, hogy itthon gyógyulhassanak, és ez bűnös felelőtlenség.

Csak egészség legyen, a többi majd megoldjuk - mondta a nagymamám mindig. Akkor nem értettem még pontosan, hogy miért olyan nagy dolog ez, nekem természetes volt, hogy így van. Ő már bennünket régen itt hagyott, de ezekben a hónapokban Újpesten, Magyarországon és a világban szinte mindenki megtanulja, hogy ez a bölcs mondat mit jelent. Ezért nemcsak a veszélyhelyzet miatt, hanem az egészségünk megőrzése és a jövőben a kockázatokra való felkészülés, a gyógyítás, de talán még inkább a prevenció érdekében a Fidesz által fenntartott áldatlan helyzeten változtatni kell. Örömmel mondhatom, hogy Újpest önkormányzatának képviselő-testülete az önkormányzati választások után, még 2019 végén egyhangúlag mondott igent arra, hogy Újpestre kórház kell. Az akkor egyhangúlag elfogadott indítvány szerint első lépés egy megvalósíthatósági tanulmány, mely mostanra el is készült. Déri Tibor polgármester úrtól az előző héten Hajdu László képviselőtársammal közösen átvettük ezt a tanulmányt, és így képletesen elindult ennek a társadalmi vitája.

Talán a legfontosabb, hogy milyen szolgáltatásokra van szükség a következő évtizedekben, de az is,

hogy milyen módon vehetők ezek igénybe, mi a legjobb megoldás. Számptalan kérdést kell még feltennünk és megbeszelnünk, mert ez a tanulmány, ami egyébként egy 230 ágyas kórházról szól, 230 aktív ágy számára úgynevezett zöldmezős beruházásban, vagyis erre a célra építendő új kórházi épületben tűnik leginkább megvalósíthatónak.

Ez a kórház 2021. év eleji áron számítva egyébként 15 milliárd forintba kerül, működtetése pedig évente 3,7 milliárd forintba kerülne.

Az újpesti kórház nyilvánvalóan állami beruházásként valósulhat meg, hiszen önkormányzat nem rendelkezik sem a megépítéshez szükséges egyszeri költségekkel, sem pedig a fenntartáshoz szükséges szerződésekkel. Én azt várom el a mai kormánytól, hogy a korábban megkezdett vitát, sőt a kormányzati szándékot is megjelenítő vitát folytatva tereljük ezt szakmai mederbe, és ezzel segítsék elő a tervezés folytatását.

Újpesten mi bízunk abban, hogy előbb-utóbb lesz olyan kormány, amelynek fontos az európai szintű szolgáltatás Újpesten is. Tudjuk, hogy az Orbán-kormány az egészségügyből egyébként forrásokat vont ki, 2009-ben 5,2 százalék volt az egészségügyre szánt összeg, mára pedig ez a GDP részarányában, tíz évvel később már csak 4,7 százalék volt. Szociális kérdésekről nem is akarok beszélni, hiszen ott 18,1 százalékról 13 százalékra csökkent. De mégis bízunk abban, hogy a múlt tapasztalataiból kiindulva ennek egyik fontos bázisa egészségügyi programként Újpest lehet. Az önkormányzat ezzel a tanulmánnyal megteremtette a szakmai vita alapjait, a döntéshozók számára pedig itt az értékválasztás lehetősége - legyen fontos az egészségügy!

Jómagam a kerület országgyűlési képviselőjeként minden erővel azon leszek, és minden rendelkezésre álló eszközzel dolgozni fogok, hogy az újpestieknek járó színvonalas egészségügyi szolgáltatások feltételei megteremtődjenek. Tudják, a mi kerületünkben kevesen vannak azok, akik a Fidesz által támogatott és segített magánegészségügyet megengedhetik maguknak, és éppen ezért bízom abban, hogy lesz olyan társadalmi szolgáltatás, amelyet ott valamilyen igénybe tudunk venni, mert tudják, Újpesten az ember a legfontosabb érték. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

(23.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bósz Anett képviselő asszony, DK, a következő felszólaló: „Gondolatok a felsemés zoknikról és a Down-szindrómáról” címmel. Parancsoljon!

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi nap nemcsak a tavasz első napja volt, de a Down-szindróma világnapja is. Világszerte azokra az emberekre figyeltünk, akiknek a 21. kromoszómájukból nem kettő, hanem

három van. A downos babákat világra hozó szülők éppen ezért azt mondják, hogy ezek az emberek nem-hogy kevesebbek lennének, de még többek is, mint ép társaik.

Sajnos azonban beszélnünk kell arról, hogy a fogyatékossgal élők számos hátrányt szenvednek hazánkban, holott a korai fejlesztés és a későbbi pedagógiai fejlesztés számos lehetőséget állíthatna elébük, mégsem így történik. Annak idején azok, akik Down-szindrómával jöttek a világra, jóval alacsonyabb várható élettartamra számíthatnak, mint ép társaik. Ma már a szív-műtéteknek köszönhetően ők is teljes és hosszú életet élhetnek. Pontosabban élhetnének, amennyiben az elfogadás és a körjük teremtett világ engedné nekik, hogy megmutathassák magukat, és olyan arcát mutatná feléjük is a világ, mint bármelyikünk felé. Néhányan már diplomát is szereztek közülük, mások a világot jelentő deszkákon állnak, de olyanok is vannak, akik pincérként vagy pultosként, esetleg árufeltöltőként dolgoznak.

Nem mindenki ilyen szerencsés. Sajnos nemcsak a munkapiac, de számos oktatási intézmény kapuja is zárva marad a Down-szindrómások előtt. Nyugat-Európában nyugat-európai társaink nagyon sok programot indítottak arra, hogy a Down-szindrómás honfitársaikat segítsék, nálunk azonban sajnos ez nem így van. Ott tartunk, tisztelt képviselőtársaim, hogy magánalapítványok és civil szervezetek gyűjtenek pénzt a downos gyermekeket nevelő családoknak, ott tartunk, hogy sokan úgy hiszik, a Down-szindróma egyenlő azzal, hogy valakit száműzni lehet a négy fal közé egész életében, csakúgy, mint számos fogyatékossgal élő honfitársunkat.

Az a tény, hogy az oktatási intézmények és a munkahelyek kapui zárva maradnak a Down-szindrómások előtt, holott egyébként ők ennél sokkal többre lennének képesek, egyébként az ép társak számára is egy olyan világot teremt, amely kevesebb, mintha igazán integrálódhatnának a Down-szindrómások a magyar társadalomban. Sokkal jobb lenne, ha a szülők, akik megtudják, hogy downos babát hordanak a szívük alatt, már rögtön összekapcsolódhatnának a Down Alapítvánnyal, rögtön összekapcsolódhatnának olyan családokkal, akik szintúgy downos babát hoztak a világra, és így érezhetnék, hogy nincsenek egyedül. Így sokkal nagyobb eséllyel maradhatnának ezek a babák a vér szerinti szülőknél, sőt sokkal nagyobb valószínűséggel születnének meg, ugyanis beszélünk kell arról, hogy az egészségügyi rendszer sajnos a szűrővizsgálatokat sokszor arra használja, hogy - nagyon idézőjelben mondom - megkíméljék a szülőket attól, hogy downos babát hozzanak a világra.

Az érintettek sok esetben arról számolnak be, hogy sokkal jobban jártak volna, hogyha a megszületett downos babával egyből a Down Alapítvány kezei közé kerülhetek volna, és így kevesebbeket hagytak volna ott a kórházban, nagyobb eséllyel maradtak volna a vér szerinti szülőknél, vagy ha mégis úgy döntöttek volna a vér szerinti szülők, hogy lemondanak

ezekekről a gyermekekről, akkor azonnal lehetett volna szerető családot keresni ezeknek a babáknak.

Érden és környékén egy nagyon szép történet vette kezdetét évekkel ezelőtt, amely emlékeztet minket minden évben arra egy jótékonyági szilveszteri futás keretében, hogy nemcsak az elfogadás, de az állam segítsége is nagyon hiányzik. A 2030 Egyesület szilveszteri jótékonyági futása a downos gyerekeket nevelő családokat és a Szívbeteg Gyermekekért Alapítványt is minden évben segíti. Jó lenne egy olyan világban élni, tisztelt képviselőtársaim, ahol az ilyen jótékonyági futásokra nincs szükség, még akkor is, hogyha szívet melengető az, ahogyan Érden és környékén az emberek összefognak, és úgy várják a szilvesztert, hogy nemcsak mozognak egy jót együtt, de tudják azt, hogy a downos babákat nevelő családokat is segítik.

Én azt gondolom, hogy beszélnünk kell arról, hogy ismerjük fel azt, hogy milyen felelősségünk van abban, hogy a Down-szindrómás honfitársainknak milyen életminősége van; ismerjük fel azt, hogy mindnyájunknak van ezzel teendője, nemcsak az oktatási és az egészségügyi rendszernek, de nekünk, állampolgároknak is. Addig pedig ismerjük fel egymást a felemás zoknikról mindenképpen legalább a világnapon, III. hó 21-én, de én most elhoztam, mintegy szimbólum, azt a két zoknit, amit tegnap nem hordtam, legalábbis a párjukat azoknak, amelyek rajtam voltak. *(Felmutat egy pár felemás zoknit.)* Ezzel szeretnék mindenkit bátorítani arra, hogy március 21-én ne csak felemás zoknit hordjon, de hordjon a szíven is felemás zoknit, fogadjuk el a Down-szindrómásokat, és segítsük őket abban, hogy minél teljesebb életet élhessenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kötelességem tájékoztatni az Országgyűlést, hogy képviselő asszony engedélyt kért szemléltetésre, és ez egy engedélyezett szemléltetés volt, amit egy nagyon fontos ügyben az előbb elmondott és megmutatott. Köszönjük szépen.

Bencsik János képviselő úr, független képviselő következők: „Most kell lépni, mielőtt késő lesz!” címmel. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tragikus napok és tragikus hetek vannak mögöttünk. A második világháború óta nem érte akkora veszteség ezt az országot, emberéletekben kifejezhető veszteség, mint az utóbbi időben. Hogy ez kinek a hibája, és kit milyen fokú felelősség terhel, Orbán Viktortól elkezdve az itt jelen nem lévő Kásler Miklóson keresztül egészen Gódegy Györgyig, és említhetném talán a Mi Hazánknak a vírustagadó tüntetésszervezőit vagy a DK központi oldalának a Facebook-kezelőjét, ezt majd az utókor eldönti, ezt most még nem tudjuk megítélni. És azt gondolom, hogy nem is fel-tétlen a felelősök megnevezésének van most az ideje,

hanem a cselekvésé, félretenni az összes politikai nézetkülönbségünket, és megnézni azt, hogy mi az, amit közösen tudunk tenni ennek a Covid nevű rémálmoknak a legyőzéséért.

A legfontosabb most a példamutatás, ezért ezúton bejelentem, hogy a Polgári Válasz mozgalom aktivistáival és szimpatizánsaival a Magyar Orvosi Kamara felhívására felajánljuk segítségünket a járvány elleni védekezésben. Önkéntes munkára fogok jelentkezni jómagam is és sokan, egészségügyi végzettséggel rendelkezők és nem rendelkező laikusok egyaránt, mert így szeretnénk terhet levenni, terhet átvállalni azoknak az egészségügyi dolgozóknak a válláról, akik most is már a teljesítőképességük határán megfeszített, emberfeletti munkát végeznek.

Van továbbá egy javaslatunk, amellyel meggyőződésünk, hogy emberéleteket lehetne menteni, ugyanis az összes beszámoló és a saját tapasztalataink is azt mutatják, hogy sajnos az utóbbi hetekben nemcsak idős honfitársaink kerülnek tömegesen kórházba, hanem egyre több ötvenes, negyvenes és harmincas középkorú és fiatal is. Ezt támasztja alá az operatív törzs mai jelentése, amely szerint Magyarországon ma a megbetegedések 90-95 százalékáért a brit mutáns felelős, amely a középkorúakra éppúgy veszélyes, mint az idősekre.

Ehhez képest az oltási sorrend nem változott. Értsük jól: ma fiatal és középkorú emberek azért nem jutnak most már hónapok óta oltáshoz, mert a később jelentkező nyugdíjas korosztályt automatikusan előre rangsorolja a rendszer, azokat a nyugdíjasokat, akik egyébként életmódból fakadóan általában rendszerint sokkal kevesebb kontaktszámmal bírnak.

Mivel az aktív korosztályban nagyon sokan nem tudják megengedni az otthoni munkavégzést, ezért józan paraszti ésszel belátható, hogy ezek az emberek sokkal több emberrel találkoznak, sokkal nagyobb eséllyel fertőződnek meg, és egyébként paradox módon sokkal nagyobb eséllyel fertőzik tovább saját időskorú hozzátartozóikat, szüleiket is. Bolti eladók, ételfutárok, jegyellenőrök, médiamunkások, fodrászok, műkörmösök, gyermeknevelők, óvodapedagógusok, nem sorolom tovább, ők nem tudnak otthon maradni. Vagy ha mindannyian egyszerre otthon maradnának, az olyan gazdasági katasztrófát okozna ennek az országnak, amelyet megbecsülni sem tudunk.

Ezért a ránk háruló roppant felelősség súlyát átérzve a Polgári Válasz nevében azt kezdeményezzük, hogy azok a 60 év feletti honfitársaink, akik március végéig nem regisztrálnak az oltásra, a jövőben ne előzhessék meg azokat a fiatalokat és középkorúakat, akik ezt már megtették. Aki eddig hezitált, az döntson, és lehetőség szerint döntson az oltásra való regisztráció mellett. Aki még bizonytalan vagy kívár, az viszont inentől várja ki a sorát. Megengedhetetlen és elfogadhatatlan az, hogy kirekesztünk több százezer embert pusztán az életkora miatt egy olyan mutáns vírus esetében, amely abszolút nem tiszteli a kort, és nem is válogatja meg sajnos az áldozatait korosztály szerint.

(23.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzenek körül ebben az országban, hogy mi zajlik: 30-40 éves férfiakat és nőket tolnak be az intenzív osztályokra. Harmadik trimeszterben lévő várandós édesanyákat kötnek lélegeztetőgépre, és kell rajtuk végrehajtani idő előtt császármetszéseket, hogy a saját maguk és a gyermekeik életét meg tudják óvni. Általános iskolás korú gyerekek édesanyját és édesapját viszi el egy hét leforgása alatt ez a vírus, és hagynak maguk után árva gyereket és csonka családokat.

A történelem, mint egy ilyen szörnyű horrorfilm pereg le a szemünk előtt, és mi bénultan nézzük. Arra kérem önöket kellő tisztelettel, hogy merjünk végre bátor lépéseket tenni, és merjünk változtatni végre, mielőtt túl késő és túl hiábavaló is lesz bármit is változtatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hajdu László képviselő úr, a DK képviselője következők: „Gyulai Líviusz grafikusművész halálára” címmel. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Túl vagyunk immár a koronavírus 18 ezredik hazai áldozatán. Ma itt az egyik áldozatról kívánok megemlékezni, a kortárs művészet kiemelkedő alakjáról, Gyulai Líviusz grafikusművészről. Könyvillusztrátorról, számtalan animációs film figuráinak megtervezőjéről, akinek haláláról a múlt heti hírekből, tudósításokból, híradóból döbbenettel értesültünk. Annyi sikeres évtized, nagy győzelmek, kiemelkedő elismerések után a Covidal szemben alulmaradni kényszerült. Március 16-án, kedden délelőtt 84 évesen, a vírussal vívott háromheti egyenlőtlen küzdelem után fel kellett adnia. A betegség legyőzhetőnek bizonyult számára.

Életművének meghatározó részét alkotják a könyvillusztrációi. Pályafutása során legkevesebb 500 könyvet illusztrált, Karinthy Frigyes, Szerb Antal, Ráth-Végh István, Csokonai, Villon, Cervantes, Egon Kisch, Heinrich Mann műveit, vagy éppen főként latin nyelvű középkori versesgyűjteményt, a Carmina Buranát, ő alkotta meg a Swift-regényt illusztráló Gulliver-figurát. De mint Barkóczy Balázs kollégám, a Demokratikus Koalíció szóvivője - civilben magyartanár - felhívta rá a figyelmemet, Szathmári Sándor egyik regényében a Gulliver-ábrázolás illusztrációja is az ő nevéhez fűződik.

Sorra kapja a megrendeléseket a Magvető, Európa, Móra, Szépirodalmi, Helikon kiadóktól. Illusztrációi, akárcsak játékos, ironikus, gyakran archaizáló tollrajzai, rézkarcai, linómetszetei és litográfiai jellegzetesek, egyediek és összetéveszthetetlenek. Olyan Gyulai Líviusz-osak.

Székelgyűlésen, a Kovászna megyei Baróton született 1937-ben, de családja a II. világháború idején Magyarországra menekült, 9 éves korától Sopronban, később Budapesten élt. Képzőművészeti gimnáziumban

tanult, 1956-62 között a Magyar Képzőművészeti Főiskola hallgatójaként, Kmetty János tanítványa, de tanította Ék Sándor és Barcsay Jenő is. Az eredetileg szintén festőnek készült és ugyancsak Kmetty-tanítvány, Nagy László közbenjárására már főiskolásként is közli tollrajzait és metszeteit az Élet és Irodalom. Végzése után olaszországi és angliai tanulmányúton vehetett részt. 1971-ben megkapta a firenzei Grafikai Biennálé aranyérmét, és az Uffizi Képtár linómetszetet vásárolt tőle, ami akkor hatalmas értéket jelentett számára.

Elnyerte a lipcsei Könyv Biennálé aranyérmét, két ízben a Cannes-i Filmfesztivál oklevelét, a kairói filmfesztivál arany Nofretete-díját, Munkácsy-díjas lesz '73-ban, '89-ben érdemes művész, '99-ben megkapja a „Magyar művészetért” díjat, 2004-ben Kossuth-díjas. 2005-ben Prima Primissima-díjas, 2014-ben a nemzet művésze. Tagja lett a Magyar Művészeti Akadémiának is, műveit kiállították Budapesten kívül Bécsben, Amszterdamban, Münchenben, Helsinkiben, nagyon sok helyen a világon.

Gyulai Líviusz művész úr Pestújhely polgára volt. A szerénység, a közvetlenség eleven szobra volt. Lokálpatriótaként ismerték a XV. kerületben, Pestújhelyen, Rákospalotán, Újpalotán szinte minden lakó. Több más művésszel együtt megalapította a Palotai Kincsőr Alapítványt, pályakezdő képzőművészeket támogatott, és vizuális neveléssel segítette az iskolás gyerekek képzőművészetét. A XV. kerületben egyhangú szavazással díszpolgárnak avattuk őt.

Emléke a grafikáiban, animációs filmjeiben, könyvillusztrációiban, sok igényes alkotásában él tovább. Béke poraira! Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Varga Zoltán képviselő úr, DK, következők: „A debrecenieknek és a megyében élőknek sok minden hiányzik az életéből, de a nánási MotoGP pálya biztosan nincs ezek között” címmel. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezen a késő esti órán is teljes bizonyossággal állíthatom, hogy az egyszerű és dolgos Hajdu-Bihar megyei, debreceni embereknek, lakosoknak rengeteg minden benne van a fejében, hogy mi mindenre lenne szükségük. Például jó lenne, ha lenne biztos megélhetés, ha a kormány hangzatos és semmitmondó ígéretet, melldöngető és hazug milliárdos propaganda helyett például valós segítséget nyújtana végre a munkájukat elvesztő melósoknak, a tönk szélére kerülő családoknak, a hosszú-hosszú hónapok, évek óta vegetáló és egyre több bezárt vállalkozásnak.

De jó lenne például, ha a folt hátán folt utak helyett normálisan lehetne közlekedni. Ha lenne tömegközlekedés, közvilágítás, csatornahálózat, és lehetne sorolni a végtelenségig. Ha Debrecenben végre megoldódna például a keleti városrészben élők kínja, és nem kellene hosszú órákat araszolni, mert az ország legforgalmasabb vasúti fővonalán 5-10 perce zárják le

a sorompókat minden negyedórán, és még mindig csak hazug fideszes ígéret marad a megoldás, a négy-sávosítás és a szintbeli vasúti keresztesedések felszámolása. Ezért a XXI. század derekán továbbra is kettévágja az ország második legnagyobb városát ez a vasútvonal.

De nem, nem ez a fontos most sem. És nemcsak a mentális elefántcsonttornyában katonásdit, virológust, focistát játszó, kisvasutat és stadionokat építgető miniszterelnöknek nem fontos mindez, de Debrecen kormánypárti országgyűlési képviselőinek sem. Nekik talán a legkevésbé. Debrecenben nem a város-lakók megkönnyítése, a kertészekben élők segítése, a közlekedési káosz megszüntetése a kiemelt prioritást. Egyrészt a BMW-gyár egyre csak csúszó építkezésének okán újabb és újabb hatalmas földterületek elvétele, amelyek nemcsak a város, a megye, de talán az ország legjobb földjei is. Másrészt valami örült, bár jól beazonosítható logika alapján kiemelt beruházással vált az úgynevezett Velodrom, és természetesen a Kósa Lajos által gründolt, fémjelzett, kitalált és sajnos menedzselt hajdúnánási MotoGP-pálya is.

(23.40)

Annyira az, hogy ezekben a napokban hirdette ki a pályázati bizottság elnöke - aki hogy, hogy nem, megint az a Kósa Lajos - a tervpályázat győztesét egy Debrecenben gyakorlatilag minden nagyobb beruházás tervezését elnyert, amúgy a Fideszhez sokszor közelítő budapesti céget. Érdekes, hogy a debreceni tervezők helyett ez a cég tervezhette meg például az Aquaticum strandfürdőt, a Nagyerdei Stadiont, a milliárdos fideszes elitkeltető Debreceni Nemzetközi Iskolát, a Dósa nádor teret, a Forest Offices székházat, és még a jó ég tudja, hogy mi minden mást.

Igen, arról a Kósa Lajosról beszélünk különben, és annak a szárnyai alatt tollasodik a nánási MotoGP-pálya is, aki, tudjuk nagyon jól, egy olyan hihetetlenül szerencsés ember, hogy majdnem kapott ajándékba több milliárd forintot, és majdnem negyedrészen tulajdonosa lehetett Európa legnagyobb bankjának, mert kiderült, hogy egy csengeri majdnem örökösnek a jó ismerősévé vált. Igen, arról a Kósa Lajosról beszélünk, akinek a nevéhez köthető az immár 12 éve félkészben álló, talán most újabb sok milliárd forintért befejezhető, amúgy már eddig is több mint ötmilliárd forintba kerülő debreceni színházberuházás is, amit a debreceniek különben egyszerűen csak Latinovits-erőműnek csúfolnak, és amit a Fidesz alelnöke nagy hozzáértéssel még a 2010-es évek előtt, 2008-ban egy bevásárlóközpontba álmodott bele két bugyibolt közé. Most az eddigi becslések szerinti 65 milliárd forintos MotoGP-pálya építése körül bábáskodik Debrecen bukott polgármestere, aminek hogy, hogy nem, nemcsak a tervezője ismerős, ahogy az előbb mondtam, de a projekt cég vezetője is Kósa azon bizalmi embere, aki évtizedekig Kósa polgármestersége alatt annak az osztályvezetője volt, majd mindenek bezállítója lett a Debreceni Vagyonkezelő Holdingnak is.

Higgyék meg nekem, a debrecenieknek és a megyében élőknek rengeteg minden hiányzik az életéből, de azt teljes bizonyossággal tudom állítani, hogy a hajdúnánási MotoGP-pálya biztos, hogy nincs ezek között. Talán egyedül Kósa Lajos és baráti, haveri köre az, akinek mindez most fontos. 65 milliárd forint elég zsíros falat, nagy cubák, ahogy mondani szokták, még a 133 legbátrabbak egyike számára, Kósa Lajos számára is. Elég zsíros cubák ahhoz, hogy hazajöjjön érte a megyébe és lehajoljon érte. Szomorú, hogy itt tartunk, de változtatni fogunk rajta.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az el-lenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak következő ülésére várhatóan 2021. április 6-án kerül sor.

Megköszönöm a munkájukat, az **ülést bezárom**. Jó éjszakát kívánok mindenkinek!

(Az ülés 23 óra 42 perckor ért véget.)

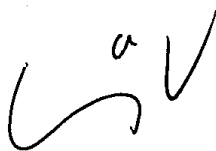
Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hiteléül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)